

Фарҳод Исомиддинов

Чехраҳои Ангрэн

Тошкент-2012

Ин китоб бо дархост, пешниҳод ва маслиҳати якчанд Собиқадорони Меҳнат аз қабилӣ Мирзоқул Азизов, Машариф Мадаминов, Турсунмад Фидоев, Абдуваҳҳоб Воҳидов, Мамадҷон Рӯзиматов, Файзулло Убайдуллоев, Турсунмад Азизқулов ба чоп омода карда шуд. Дар гирд овардани маводи китоб ва омода сохтани он хизмати шоистаи як зумра аҳли маърифат аз ҷумла; Икромалӣ Бекматов, Аҳмадалӣ Аҳмадов, Низомиддин Шарифов, Рустамҷон Ҷаниев, Рӯзибой Ҷурбонов, Нурулло Каримов, Абдукарим Абдуҷаюмов ва Баҳриддин Муҳиддинов калон аст, аз ҳамаи зикршудагон сипосгузорем.

ТАЪРИХИ АНГРЕН

«Миллате, ки таърихи худро наредонад,
дирӯзаашро фаромӯш кардааст, оянда
надорад»

Ислон Каримов

**Ба даври ҳумоюну соли Саид,
Ба таърихи фаррух миёни ду ид,
Зи шашсад фузун буд панҷоҳу панҷ,
Ки пурдуд шуд ин комбардор ганҷ.**

Саъдӣ

Таърих мафҳуми оддӣ бошад, ҳам дар асл хело мураккаб аст. Оддӣ барои он ки ҳама онро редонанд - ҳар лаҳзае, ки гузашт, таърих шуд. Яъне ҳар чизе, ки буду дигар онро бозгардонида намешавад, таърих аст. Ҳар он чи гузашт, хуб аст, ё бад, мусбат аст, ё манфӣ, ба мо маъқул аст ё не, ҳатман ёд мешавад; дар халқии фарзандону пайвандон, дӯстону душманон, муҳити шаҳру ноҳия ё мамлакат, хаттӣ ё шифоҳӣ, ҳатман ёд мешавад, барои як муддати кӯтоҳ ё даври тӯлонӣ. Аз ин рӯ мегӯянд – аз худ ному нишони нек гузор¹.

Водии Оҳангарон, ки дар таркиби давлати Элоқ (Илоқ) буд, маълумотҳо оиди таърихи ин давлат дар бисёр манбаъҳо дар якҷоягии давлати Чоч ва Фарғона дода шудааст.

Барои пайдо намудани маълумоти илмӣ оиди таърихи ташкили давлати Элоқ ба осори ёдгориҳои хаттӣ, асарҳои археологҳо, таърихшиносон ва олимони ба монанди О.М. Ростовцев, Н.И. Веселовский, И.В. Мушкетов, Ю.Ф. Буряков, М.Р. Ҷосимов, М.Е. Массон муроҷиат менамоем.

Дар манбаҳои таърихӣ дар асрҳои II-I пеш аз милод оиди вучуд доштани вилояти Элоқ маълумотҳо ҳастанд. Ин маълумотҳои хаттӣ хеле қадими будани водии Оҳангаронро мефаҳмонад.

Шаҳри Ангрен чун шаҳри саноати конӣ дар ҳудуди водии Оҳангарон (дарёи Ангрен) ҷойгир шудааст. Вай аз шимолу ғарб кӯҳи Чотқол, аз шимолу шарқ ба кӯҳи қурама ҳамсарҳад аст. Баландии кӯҳҳо ба 3600 м. мерасад. Ҷойгиршавии водии Оҳангарон аз сатҳи баҳр 900-1200 м. дар баландӣ ҷойгир шудааст. Водии Оҳангарон ба республикаҳои Тоҷикистон, Ёрғизистон ва Ёзоғистон ҳамсарҳад мебошад.

Саршавии дарёи Ангрен аз ҳавзаи Оҳангарон, қамчиқсой инчунин якҷанд сойхое, ки аз ҳардуи кӯҳҳоро мешавад ҳамроҳ мешаванд.

Аз тарафи чапи кӯҳи Чотқол: Боғи-Сурхсой, Тӯйғон-Бошисой, Дукентсой, Ёрабоғсой, Арчасой, Шаввозсой, қурамасой. Аз тарафи рости кӯҳи қурама: Навгарзансой, ҷигаристонсой, қайрасой, Бешсой, Нишбошсой, Гуштсой ва дигар чашмаҳои майда ҷори мешаванд. Дарозии дарёи Ангрен 256 км буда, ба дарёи сир рафта мешавад.

Вилояти Элоқ ноҳияҳои кӯҳи ва даштиро дар бар мегирифт. Аз он «дарёи Элоқ» (дартар Оҳангарон) ҷорӣ аст. Вай аз кӯҳҳои Чотқол (ҳозира Чатқол) ибтидо гирифта, ба «дарёи Сир» рафта мерехт.

Дар асрҳои V-VII дар водии Чирчиқ ва Оҳангарон ду давлати мустақили нахустини феодалӣ ҳукм меронданд. Дар манбаъҳо яке аз онҳо бо номи Чоч, дуюмин бо номи мулки Элоқ ба забон гирифта мешавад. Пойтахти Чоч шаҳри Чочкат буд, подшоҳи онро «тудун» (намояндаи ҳокимияти вилояти дар ёқони турк) мегуфтанд. Пойтахти Элоқ Тункат буда, ҳокимони онро «деҳқон» (ҳокими қишлоқ, заминдор, феодал) мегуфтанд. Оиди пойтахти Элоқ - Тункат маълумотҳои гуногун ҳастанд. (Пойтахти Элоқ дар тарафи чапи дарёи Ангрен, дар мобайни Облиқ ва Телов будани онро фароз

мекунанд, дар дигар манбаъҳо пойтахти ЭлоқТункатро дар шаҳри Олмалиқи ҳозира гуфта тахмин мекунанд.) Боз маълумотҳо ҳаст, ки дар он ҷойгиршавии пойтахтро дар байни Пскент ва Олмалиқ таъкид менамоянд.

Мувофиқи тадқиқотҳои археологҳо ва манбаъҳои таърихӣ Тункат дар асри V то милод ташкил ёфтааст. Ва дар асрҳои V-VI ба пойтахти давлати Элоқ тадбил ёфтааст¹.

Барои хеле қадимӣ будани водии Оҳангарон манбаъи зерин фикрамунро тасдиқ менамояд. Чуноне, ки олими барҷастаи таърихшинос, академик Б. Сафуров дар тараққиёт ва пайдоиши фулузгудозӣ маълумоти додасуда ҷолиби диққат аст.

«Дар Осиёи Миёна осори бисёр конҳои мис, ки дар асри биринҷӣ кашф гардида, мавриди истифодаи аҷдодони мо қарор гирифта буданд, боқӣ мондаанд. Чунончи, дар Фарғона мисро аз кони Навкат, дар кӯҳҳои Чотқолу Ёурама истихроҷ мекарданд, ҳамчунин конҳои мис, ки дар Буконтоғ ва дигар маҳалҳои кӯҳсори Осиёи Миёна ёфта шудаанд, аз ҳамин қабил манбаъҳои машҳури мис ба шумор мераванд.»¹

Кӯҳҳои Элоқ аз тилло, нуқра маъданҳои ранга, оҳан ва сангҳои ҷилоноки ҷақмоқӣ бой буд. Ба туфайли ин сарвати табиӣ дар ин диёр ба конгарӣ ба ҳунармандӣ асос ёфта тараққӣ карда буд. Дар бобати кандани тилло ва нуқра хусусан Элоқ дар мамлакатҳои Шарқи Миёна шӯҳрат ёфта буд. Аз конҳои Кӯҳисим (ҳозира соҳили рӯди Оҳангарон резишгоҳи Нишбошсой) Лашкарак ва кони Мансур, ки дар кӯҳҳои Чотқол ва Ёурама ҷой гирифтааст, нуқра аз конҳои Ёӯшбулоқ ва Ёизил олмасой тилло кофта мегирифтанд. Дар кӯҳҳои Илоқ инчунин гилбӯта, санги осие, даҳани фаранг (замч), нилум, фирӯза ва ғайра истеҳсол карда мешуд.

Аз ин маълумотҳо муайян шуда истодааст, ки ҳамчун шаҳр бо суръати тез ривожёбии он бевосита ба конҳо вобастагӣ дорад.

Қуғрофидонҳои Араб Абӯ Исоқ ал-Истаҳрӣ ва ибн Ҳавкал оиди таърихи давлати Элоқ чунин маълумотҳоро додаанд: «Тункат шаҳри марказии Элоқ буд. Вай аз кӯҳандиз, шаҳристон ва рабат иборат буда, онро девори дорои дарвозаҳои сершумор иҳота мекард. Шаҳр дар нишебии баландии кӯҳ воқеъ гардида, он аз оби равон бой буд. Тункат низ шаҳри калон ва хеле серодами тичоратию ҳунармандӣ буд»¹. Мо барои тасдиқи маълумоти Истаҳри, маълумоте ки аз тарафи Бобочон Ҷафуров дода шудааст мисол меоварем: «Дар асри X дар ҳавзаи Сир ободтарин ҷо водии дарёҳои Элоқ (Оҳангарон) ва Парак (Чорғиз) ҳисоб мешуд. Дар тамоми Мовароуннаҳр дигар ягон маҳалле набуд, ки шаҳру деҳот дар як масоҳати хурд ин қадар зич ҷой гирифта бошанд. Маҳз дар нимаи аввали асри IX дар ин ҷо канали нави калон сохта шуд»¹.

Асри X дар ин ҷо яке аз калонтарин зарробхонаҳои Сомониён ҷойгир шуда, бо номи маҳалли сикказании Тункат, Элоқ ва асосан Шош пулҳои нуқра мебаровард. Академик Н.Неъматов аз рӯи манбаҳои тадқиқкардаи Ю.Ф.Буряков ва М.Р.Осимов оиди шаҳри Тункат чунин маълумотро қайд менамояд. «Харобаҳои Тункат (Тункат шояд шаҳраки ҳозираи Дукат, Дукант, Дукент бошад, шарҳи муаллиф Исомиддинов Ф.) дар соҳили чапи дарёи Оҳангарон, резишгоҳи шохоби он Саваксой (наздикии деҳаи Сарчайлоқ) ҷойгир шуда, масоҳати 50-70 гаро ишғол мекунад. Ҳангоми ҳафриёт хонаҳои истиқоматӣ, устохонаҳои ҳунармандию металлургӣ ва маъдангудозӣ, деворҳои мудофиавӣ ёфт шуданд. Тӯдаҳои калони дашқолҳои филизот дар қисми шимолу шарқи рабаз аз иқтидори истеҳсолоти филизот дар Тункат шаҳодат медиҳанд»¹. Дар асрҳои IX-X мувофиқи маълумотҳо дар давлати Элоқ миқдори шаҳрҳо аз 17 то 20 расида буд. Номи шаҳрҳои давлати Илоқ: Тункент, Нукат, Обрлиқ, Намудлиқ, Даҳкат, Кӯҳисин, (Лашкарак), Тункат, Бискат, Хумрак, Сакокат, Панчишах, Самсирак, Хирожкент, Гаржард, Харш ва қайраҳо ба таркиби давлати Илоқ дохил мешуданд.

Дар қисми болоии водии Элоқ дар роҳи Тункат ба шарқ ба кӯҳҳои Чатқол ду шаҳарчаи музофотии Абрилиқ (Аблик, Облиқ) ва Намудлиқ (Димна дар канораи шимоли шарқии шаҳри Оҳангарон) ҷойгир шуда буданд¹.

Мувофиқи манбаҳои хаттӣ шаҳри Обрилиқ яке аз шаҳрҳои аз ҷиҳати савдо ривожфтаи давлати Илоқ ба шумор мерафт, чунки роҳи савдо ва тиҷоратии Тошканд ва Фарғона асосан ба воситаи Обрилиқ мегузашт.

Ғаторкӯҳҳои Ғурама дар таърих нафақат макони маъданҳои қимматбаҳо, сарватҳои зеризаминӣ, балки аз давраҳои хеле қадим то солҳои 60-уми асри XX ҳамчун воситаи роҳи тиҷоратию савдоии Тошкент (Чоч) ва Фарғона (Давон) буд.

Ду шоҳаи шоҳроҳи «Роҳи Бузурги Абрешим» тавассути силсилакӯҳҳои Ғурама ва Ашт мегузашт. Шоҳаи якум, аз Тошканд сар шуда тавассути Оҳангарону Обрилиқу Лашкарак ба ағбаи Ғурама ба Пунғаз аз он ҷо ба Бободархону Шайдон ва баъд ба Ҳоҷастон васл мешуд. Шоҳаи дуюм бошад, аз Тошканд сар шуда, ба силсилакӯҳҳои Ғурама тавассути ағбаи Кандирдагон ба деҳаҳои Мулломиру Бободархон, аз он ҷо ба Шайдон ва баъд ба Ҳоҷастону Сомғор ва Хучанд, Ғўқанду Фарғона васл мешуд. Аз шоҳаи якум корвон хеле кам мегузашт, зеро он роҳи на он қадар ҳамвор буда, фасли зимистон бо сабаби боридани барфи бисёр баста мешуд, вале шоҳаи дуюми роҳ дар ҳама фасли сол мунтазам кор мекард. Аксари корвонҳои тиҷоратӣ аз Тошканд то ба Хучанду Хўқанд ва Андиҷону Марғилон тавассути ҳамин роҳ мегузаштанд¹.

Дар натиҷаи кофтуковҳои археологӣ соли 1960 аз қишлоқи Оппартак қабрҳо, устухонҳо, асбобҳои рузғор, олоти меҳнат ва зебу зиннатҳои ёфт шудаанд, ки онҳо асри V-VI мансуб доштанд, дар таркиби ҳоҷони турк будани водии Оҳангаронро мефаҳмонанд.

Дигар манзили хеле қадимӣ аз ҷиҳати иқтисодӣ ва ҳунармандӣ тараққикардаи давлати Илоқ ин «Ғалъа» (Бахсуғ, Боғи Суғд) буд.

Соли 1966 аз Боғи Суғд аз Ғаровултеппа харобаҳои қалъа (майдони қалъа қариб 20 гектар баландии девор 12 м) ёфт шудааст. Аз тарафи археолог Н.И. Веселовский дар натиҷаи кофтуковҳои аз Боғи Суғд (қалъа) табар ёфт шуд, ки он ба ҳазораи якуми пеш аз милод мансуб аст. Ин бозёфти таърихӣ ҳоло дар Эрмитажи шаҳри Санкт-Петербург нигоҳ дошта мешавад. Ба ғайр аз ин боз якчандто олотии меҳнат ба монанди омоч барои шудгор, хумҳои ва хумҳои устухондор ёфт шудаанд. Бояд таъкид намуд, ки аз тарафи экспедитсия археологӣ аз харобаҳои «Ғалъа» (Боғи Суғд) олотҳои меҳнат, асбобу анҷоми рӯзгор ки ба давраи хеле қадим тааллуқ дорад, ёфт шудааст, вале натиҷаи ин кофтуковҳои ва ашёҳои ёфтшуда дар матбуот ва китобҳои таърихӣ акси худро наёфт.

То ҳоло таърихи сокиншавӣ ёдгориҳои археологӣ топонимӣ, таҳқиқи таърихи фарҳангу маданияти ин ҷо пурра ва муфассал аз тарафи бостоншиносон омӯхта нашудааст.

Дар манбаҳои таърихӣ асосан ба номҳои Ғалъа, Бахсуғ, Боғи Суғд дучор мешавем, вале «Боғи Сурх» то кунун мавриди истифода нагардидааст.

Мардуми «Боғи Суғд» тоҷикони таҷоии шаҳри Ангрен буда, бо ду забон озод гап мезананд.

Натиҷаи кофтуковҳои археологӣ солҳои 60-70-уми асри XX дар соҳили дарёи Оҳангарон дар Кӯчбулоқ, Кандирсой, Гӯшсой, Самарчуғ мавҷуд будани захираи тилло муайян карда шуд.

Дар асри XVII водии Оҳангарон ба таркиби хонигарии Ғўқанд дохил мешавад. Соли 1865 Тошкент аз тарафи Россия забт карда мешавад ва водии Оҳангарон ба таркиби он дохил мешавад.

Баъди забти хонигарии Ғўқанд (соли 1876) водии Оҳангарон уезди Ғурама ном гирифт, дертар боз водии Оҳангарон номида шуд.

Соли 1932 Д.М.Богданович дар Чигаристон гили каолинро мушоҳида карда, ба хулоса омад, ки дар ин ҷо каолини босифат ва захираи калони

ангишт ҳаст. Роҳбарони республика бо як хушнудӣ барои давом додани ковтуковҳо маблағ ҷудо мекунанд. Аммо роҳбарони идораи геологии Осиёи Миёна ба хулосаи Багдановичи 27 сола бовар намекунанд ва монеъгӣ мекунанд.

Дар асоси хулосаи илмии Богданович моҳи марти 1940 С.Г.Чикризов захираи калони ангиштро муайян намуд ва 29 июль 1940 ангишт аз соҳили чапи дарёи Ангрен ёфт шуд. Кушодани шахтаи ангишт насиби Чикризов гардид.

Ҳукумати иттифоқ ба Комиссари Саноати ангишт дар водии Оҳангарон барои сар кардани сохтумони саноати ангишт фармоиш дод.

25 сентябри соли 1940 Комиссари Халқии саноати ангишт дар бораи дар водии Оҳангарон ташкил намудани корхонаи ангишт қарор қабул кард.

29 сентябрь бошад дар асоси маҳаллаи Ҷигаристон (Туркқишлоқ, Тешиктош, Жартепа) шахрчаи коргарон – «Ангреншахтострой» ташкил карда шуд.

Соли 1940 аз 29 сентябрь то 31 декабрь бо даъвати ҳукумати Ўзбекистон аз шахрҳои ҳамсоя барои сохтумони шахр ва дар кони ангишт кор кардан қариб 1900 нафар коргарон омаданд.

1 ноябри 1940 сохтумони кони ангишт сар шуд. Дар кушодашавии он Раиси президиуми совети олий Юлдош Охунбобоев иштирок дошт ва хишти аввалро гузошт.

21 декабри соли 1940, 30 тонна ангишти аввалин аз шахтаи №1 канда бароварда шуд.

22 июнь соли 1941 Ҷанги Бузурги Ватанӣ сар шуд...

Ба сӯзишворӣ таъмин намудани республика яке аз вазифаҳои муҳим ба ҳисоб мерафт (заводҳои аз марказ ба Ўзбекистон кӯчонида шуда, онро бо тезӣ ба кор андохтан ангишт лозим буд).

9 сентябри соли 1941 махсус қарори ҳукумати Ҷзбекистон барои тезонидани сохтумони кони ангишти Ангрен қабул кард ва иҷрои онро ба Раиси Президиуми Совети олий Юлдош Охунбобоев супорид.

Дар шахта асосан коргарон аз Ҷигаристон, Облиқ, Телов, Самарчуқ, Соғлом, Ғалъа, Оппартак ва аз дигар деҳаҳои наздик кор мекарданд, вале қувваи корӣ намерасид.

Бо даъвати Ҷукумат барои дар республика бо тезӣ барпо кардани саноати ангишт ҳазорон нафар одамон омаданд, лекин ҳанӯз қувваи корӣ намерасид, бинобарон бо қарори ҳукумат аз шахру деҳоти дуру наздик одамонро барои кор кардан дар кони ангишт даъват мекарданд. Намояндагони кони Ангишт ба деҳаҳои гуногуни ноҳияи Ашт аз ҷумла ба Понғоз, Шайдон ва деҳаи Ашт рафта одамонро барои коор дар кони ангишт дархост карданд, аз он ҷумла моҳҳои июл ва август аз деҳаи Понғози райони Ашт садҳо оилаи колхозчиён барои иштирок дар сохтумони шахр ва шахта ба шахри Ангрен даъват карда шуданд.¹ (райони Ашт то соли 1929 дар таркиби Ҷзбекистон буд). Аз хотироти Маҳкам Азимов: - Як гурӯҳ ҷавононро аз райони Ашти қишлоқи Понғози Тоҷикистон дар мактаби ФЗО мехонед гуфта ба шахри Ангрен даъват карда оварданд. Ҷаммамон писарони 14-15 сола будем. Аммо моёнро нахонанда дар шахтаи яқум ба ғӯла кашонӣ ба кор монданд. Маҳсад ва талаб якто. «Ҷамма чиз барои фронт». Меҳнат хеле вазмин буд. Дертар моёнро ба мактаби ФЗО ба хондан фиристонданд¹.

Соли 1943 ба Г.С.Чикризов ва Д.М.Богданович аз тарафи Ҷукумат 20000 сӯм мукофот дода шуд. Онҳо ин пулро ба фонди мудофия гузарониданд.

Ангиштканони шахри Ангрен барои ғалаба аз болои фашизм ҳиссаи арзанда доранд.

Аз таърихи маорифчиёни шахри Ангрен

Мактабҳо, боғчаи бачагон, касалхонаҳо дар хонаҳо ҷойгир шуда буданд. Аввалин мактаб дар шаҳри Ангрен барои тоҷикзабонон барои 33 нафар талаба соли 1942 кушода шуд. Муаллимони аввалини он Мунаввар Комилов, Исмоилов Исроил, Юлдошмат Рӯзқулов, Тӯхта Нурмуҳаммадов ва дигарон буданд. То ин вақт дар Туркқишлоқ ва Ҷигаристон мактабҳои ибтидоӣ вуҷуд доштанд.

¹ М. Исоматов. Ашт (очерки таърихӣ-этнографи). Душанбе, «Шарқи озода», 2001.

Соли 1942 дар Тешиктош мактаби ФЗО кушода шуд. Соли 1943 бошад комбинати таълими ба кор сар кард ва мактаби шабона кушода шуд.

Соли 1944 ҷамъомади тантанавӣ бахшида ба тамомкунандагони синфи 10 барпо гардид. Онҳо ҳамагӣ 7 нафар буданд.

Соли 1944 дар Тешиктош мактаби рақами 1 барои 300 нафар талабагон кушода шуд. Директори аввалини он Ю.А.Кнебель буд.

Соли 1945 барои тайёр намудани мутахассисҳои аз кадрҳои маҳаллӣ мактаби касбии рақами 9 кушода шуд.

Соли 1945 дар шаҳр 3 то мактаб: бо забони ўзбекӣ, тоҷикӣ ва русӣ буд. Дар онҳо қариб 2000 нафар талабагон дарс мехонданд (як мактаби 10 сола, дуома мактаби 8 сола, сеома мактаби 7 сола).

Соли 1946 мактаби 7 сола барои 400 нафар талабагон дар Созгород кушода шуд. Директори аввалини он Е.П.Книш буд.

Соли 1950 мактаби ибтидоӣ рақами 7-ум ба мактаби 7 сола баргардонида шуд.

Соли 1951 дар Тешиктош мактаби рақами 5 кушода шуд. Директорони он Т.А.Одилбеков, З.Каримова ва Ф.Каримов буданд.

Соли 1953 дар посёлкаи Шахтёрҳо мактаби рақами 10 омӯзиш бо забони тоҷикӣ кушода шуд. Директори аввалини он М.Расулов, муаллимон:

И.Исмоилов, Н.Мирзоев, И.Сайфиддинов, А.Воҳидов, Д.Одирматов ба шогирдон дарс медоданд.

Соли 1954 мактаби рақами 26 сохта шуд. Дар тасарруфи Оҳангарон буд. Директори аввалини он А.Эркабоев.

Соли 1954 дар Созгород мактаби тоҷикӣ кушода шуд.

Соли 1956 мактаби рақами 11 кушода шуд. Директори аввалин О.Эшончаев.

Соли 1956 мактаби ибтидоӣ рақами 24 ба мактаби ҳафтсола баргардонида шуд. Директори аввалини он А.Мусаев буд.

Соли 1957 мактаби таълими ибтидоии рақами 26.

Соли 1941 дар маҳаллаи Ғатағон кушода шуда ба маҳаллаи Самарчуг кӯчонида шуда ба мактаби 8 сола баргардонида шуд. Филиали он дар Соғлом ва Ғатағон кушода шуд. Директори аввалини он А.Эркабоев буд.

Соли 1957 дар шаҳри нав мактаби рақами 8 кушода шуд.

Соли 1957 мактаби рақами 6 кушода шуд.

Соли 1958 мактаби рақами 12 кушода шуд.

Соли 1959 мактаби миёнаи 30 (ин мактаб пеш дар тасарруфи Оҳангарон, мактабҳои 28 ва 8-ум буд) ба мактаби 23 баргардонида шуд. Директорони он: Н.Комилов, И.Икромов, А.Мирзалиев, Н.Баротов буданд.

Соли 1961 дар Тешиктош барои 520 талаба мактаби нав ба истифода дода шуд.

Соли 1967 Донишкадаи давлатии омӯзгории вилояти Тошкент кушода шуд.

Соли 1968 мактаби миёнаи рақами 17 таълим бо забони тоҷикӣ кушода шуд. Директори аввалини он Дадочон Одирматов буд.

Соли 1968 институти политехники Тошканд кушода шуд.

Соли 1971 мактаби миёнаи рақами 33 кушода шуд. Директорони он: П.Т. Кирилов, В.О.Костецкий.

Соли 1971 мактаби миёнаи рақами 34 кушода шуд. Директори он: И.А.Корольков.

Соли 1972 дар маҳаллаи Кӯк-терақ филиали мактаби 10 кушода шуд.

Соли 1975 омӯзишгоҳи педагогӣ кушода шуд.

Соли 1975 техникуми плано-экономический кушода шуд.

Соли 1980 бинои нави замонавӣ барои истифода ба мактаби миёнаи рақами 5 дода шуд. Директори он: Ф.К.Каримов.

Соли 1983 дар маҳаллаи Ҷорабоғ бинои нави мактаби миёнаи 25 ба истифода дода шуд. Директори он Юнус Иброҳимов.

Соли 1985 бинои нави мактаби 7 ба истифода дода шуд. Директори аввалини он Шукур Ҷринбоев.

Соли 1986 мактаби рақами 4 равиши варзишӣ кушода шуд.

Соли 1989 мактаби миёнаи рақами 13 ва 14 кушода шуд.

Соли 1989 мактаби 8 солаи рақами 28 ба мактаби миёна баргардонида шуд. Директори аввалини он У.Эралиев.

Соли 1991 мактаби миёнаи 31 кушода шуд.

Соли 1992 мактаби миёнаи рақами 37 кушода шуд. Директори аввалини он Р. Самадов буд.

Соли _____ мактаби миёнаи рақами 38 кушода шуд.

Соли _____ мактаби миёнаи рақами 39 кушода шуд.

Солибинои нави мактаби № 1 дар маҳаллаи Наврӯз кушода шуд.

Солибинои нави мактаби № 7 дар маҳаллаи Кӯктерақ кушода шуд.

Солибинои нави мактаби № 10 дар маҳаллаи Бӯстон кушода шуд.

Солибинои нави мактаби № 15 дар маҳаллаи Грум кушода шуд.

Солибинои нави мактаби № 17 дар маҳаллаи Наврӯз кушода шуд.

Солибинои нави мактаби № 37 дар маҳаллаи Боғсуғди нав кушода шуд.

Солибинои нави мактаби № 38 дар маҳаллаи Боғсуғди нав кушода шуд.

Солибинои нави мактаби № 39 дар маҳаллаи Цигаристони нав кушода шуд.

Санаҳо ва воқеаҳои муҳими шаҳри Ангрен

- 1946 – Сохтмони «Созгород» сар шуд.
- 1946 – Заводи хишт ба истифода дода шуд.
- 1946 – Аҳолии шаҳр 20540 нафарро ташкил мекард.
- 1946 – Турғун Ҳасанов бо ордени «Ғаҳрамони меҳнат» мукофотонида шуд.
- 1947 – Заводи семент ба кор даромад.
- 1948 – Шахтаи 9 ба истифода дода шуд дар як шабонарӯз 130 тонна ангишт канда мешуд.
- 1948 – Корхонаи ПТУ ташкил карда шуд.
- 1948 – Заводи нон ба истифода дода шуд. Дар як шабонарӯз 34 тонна нон тайёр карда мешуд.
- 1950 – Аввалин клуб дар Цигаристон кушода шуд.
- 1951-1954 – Сохтмони фабрикаи брикет, аз сабаби хато будани лойиҳа брикет истеҳсол карда нашуд.
- 1952 – Совети Вазирони СССР дар шаҳри Ангрен ба сохтмони ГРЭС, ки иқтидораш 200 ҳазор квт соат қарор қабул намуд.
- 1953 – Сохтмони шаҳри Янгиобод сар шуд.
- 1954 – Заводи бетон, шағал, парки автобус сохта шуд.
- 1955 – И.А.Урвонов бо ордени Ленин мукофотонида шуд.
- 1956 – Заводи шир ба истифода дода шуд.
- 1956 – Боз як заводи хиштбарорӣ ба кор даромад.
- 1956 – Сохтмони роҳи Ангрен-Ғўқанд сар шуд.
- 1957 – Моҳи ноябр агрегати якуми ГРЭС ба кор даромад.

-
- 1957 – Комбинати гӯшт ба истифода дода шуд.
- 1960 – Дар Кучбулоқ кони тилло кушода шуд.
- 1963 – Тадқиқоти кони Кӯчбулоқ сар шуд.
- 1963 – Сохтмони комбинати кулолгарӣ сар шуд.
- 1965 – Машинисти экскаватор Хӯжа Алиқулов бо ордени «Ғаҳрамони меҳнат», медали тилло ва ордени Ленин мукофотонида шуд.
- 1966 – Сохтмони обанбори Туркқишлоқ (60 метр баланди 80 млн куб метр ғунҷоиши об) сар шуд. 1968 обанбор сохта шуд.
- 1970 – Аҳолии шаҳри Ангрен ба 84875 нафар расид.
- 1972 – Корхонаи ЗИФ ба кор даромад.
- 1974 – Заводи «Ўзбекрезинотехника» ба кор сар кард.
- 1975 – Аҳолии Тешиктош ба шаҳри нав кӯчонида шуд.
- 1976 - Ҷашни тантанавии тамомкунандагони ГСПТУ-150 (мутахассисон барои ва резинотехника) директораш И.Сайфиддинов.
- 1976 – Бинои нави заводи шир ба истифода дода шуд.
- 1979 – Корхонаи сохтмони ГРЭСИ Нави Ангрен сар шуд.
- 1981 – Барои сохтмони комбинати картон қарор қабул карда шуд.
- 1986 – Блоки 1-ум ва 2-юми ГРЭС-и Нави Ангрен ба кор даромад (иқтидораш 300 квт соат).
- 1986 – Моҳи декабр кинотеатри Ангрен кушода шуд.
- 1988 – Маросими кушодашавии хонаи маданияти ба номи Алишер Навоӣ ба амал омад.
- 1991 – 6-май ташрифи Президенти Республикаи Ўзбекистон Ислом Абдуғаниев Каримов ба шаҳри Ангрен.
- 1991 – Дар шаҳри Ангрен: миқдори боғчаи бачагон ба 50 расид,

Фармони №1 – и мактаб

Аз сабаби ба ду мактаб тақсим шудани мактаби №5 рафиқ Одирматов Дадочон директори мактаби миёнаи №17 таъин карда шавад.

22 августи соли 1968

Одирматов Д

Соли хониши аввал таркиби омўзгорон чунин буданд:

Дадоматов А. – мудир қисми илмӣ, муал. химия-биология.

Натанов А. – қонишини директор оиди корҳои тарбия, муал. физика-математика

Дадоев А., Шарофитдинов А., Шарофитдинов Б., Пулотов Н. – муал. забони модарӣ

Плахута Т. В., Царкова Н. И., Авраменко П. Н., - муал. забони русӣ

Воҳидов А., Муталипова Х. – муал. физика-математика

Бекназарова Ш., Қурбонов Ф., Қушматов Н.- муал. фанни таърих

Юсупов Р. – муал. тарбияи ҳисмонӣ

шумораи бачагони дар боғча тарбия мегирифта қариб 10 ҳазор,
дар 36 мактаби миёна 25610 нафар талабагон таълим
мегирифтанд.

1992 – Шумораи аҳолии шаҳри Ангрен қариб 140 000 расид.

1993 - Ҷашни 50-солагии трести «Ўзбекшахтострой».

1994 - Ҷашни 100-солагии Г.С.Чикризов қайд карда шуд.

1994 – Фозил Каримович Каримов бо ордени «Соғлом авлод»
мукофотонида шуд.

Муҳиддинов Баҳриддин

Аз таърихи мактаби №17

Мирзоев Н., Рузикулов Ю., Сулаймонов М., Ашуров Т., Рузиматова Х., Турсункулов С. – муал. синфҳои ибтидоӣ

Торохов А. – муал. фанни расм

Бабичук А. А. – муал. касбомӯзӣ

Протопапова В. Н. – муал. забони англисӣ

Цой В. С. – муал. меҳнат

Худияров Н. - китобхоначӣ

Аленин В. С. – котиба

Қурбанов И. – завхоз

Ҳамроев И., Абдуназаров А. – пешоҳанг

Натанов А. – ҷонишини директор оиди корҳои тарбия, муал. физика-математика баъди 1 моҳ – рӯзи 1-октябр дар асоси ариза бо хоҳиши худ ба нафақа меравад. Ба ҷои ӯ Қурбанов Фидомат – муал. фанни таърих ҷонишини директор оиди корҳои тарбия таъин мешавад.

23-октябр муал. синфи ибтидоӣ - Рузикулов Юлдош мудирӣ қисми илмӣ синфҳои ибтидоӣ таъин мешавад.

Моҳи март соли 1969 аввалин озмуни “Ғунҷаҳои санъат” гузаронида шуд.

Ҳакамон: Қурбанов Ф., Дадомато А., Мадалиев Х., Дадоев А., Пулотов Н., Царкова Н. И., Плахута Т. Ф., Рузиматов Х.

Якумин хатмқунандагони мактаби №17 хатмқунандагони соли хониши 1968-1969 буданд. Соли якум мактабро 51 нафар хатм намуданд. Аз онҳо як нафар бо грамотаи фахрӣ мукофотонида шуд, ки ин Закиров Тухтасун Халбаевич мебошад.

Директорони мактаби №17-и шаҳри Ангрен

1. Одирматов Дадочон 1968-1970
2. Икромов Марасул 1970-1971
3. Рузиматов Ҳамралӣ 1971-1972

Муваққатан иҷроқунандаи вазифаи роҳбари мактаб.

4. Дадоматов Ахмадалӣ 1973-1975
5. Одирматов Дадочон 1975-1996
6. Ғаниев Рустам 1996-1997
7. Юлдошев Абдурахмон 1997 то имрӯз.

Муаллимон хизматнишондодаи шаҳри Ангрен ва мактаби №17

1. Исмоилов Исроил
2. Одирматов Дадочон

Аълочиёни таълими халқии Ўзбекистон

1. Одирматов Дадочон
2. Гулматов Ашурмат
3. Абдуллоев Адбусалом
4. Сулаймонов Мадиброҳим
5. Ғаниев Рустам
6. Абдуқодиров Абдулхай
7. Юлдошев Абдурахмон
8. Муҳиддинов Баҳриддин

Иштирокчиёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ солҳои 1941-1945

1. Ғаниев Ваҳоб (1924-1984)
2. Худойбердиев Ҳочибобо
3. Шарофиддинов Аҳмадчон

Аз таърихи мактаби миёнаи №7

Мактаби № 7, 1 сентябри соли 1985 дар маҳаллаи Кӯктерак дар бинои нави калони навбунёди дуошёна кушода шуд. Ин мактаб соли 1985 чун

мактаби дузабона ба таҳсил пардохт. Аввалин директори мактаб Шукур Ҷринбоев буд. Дар Мактаби номбурда муаллимони зерин ба ҳайси муаллимони синфҳои тоҷикӣ фаъолият ва кор кардаанд, инҳоянд:

1. Бобоев Нуриддин
2. Ҳошимов Ҳусниддин
3. Мутаваллиев Толиб
4. Шамсиддинова Абдували
5. Шамсиддинова Робия
6. Зиёдуллоева Ҷриной
7. Абдураҳмонов Раҳимҷон
8. Рӯзиева Мавлуда
9. Ҳасанова Марҳамат
10. Исомиддинов Фарҳод
11. Исоматов Машариф
12. Шарифов Далер
13. Тоҳиров Ҷойибназар
14. Шарифов Рустам
15. Ҷурбонова Гулсара
16. Исоматова Сайёра
17. Ашӯрматова Раҳима
18. Норматова Марҳаб
19. Сайфиддинова Наргиса
20. Исоматова Нафиса
21. Марақабова Нигина
22. Норматова Олтиной
23. Дӯстматова Хонбиби
24. Исоматова Лола
25. Ҷӯраева Сайёра
26. Ирматов Шӯҳрат

27. Ҷалолов Рустам
28. Ёшматов Фарҳод
29. Нидоев Умриддин
30. Ёурбонов Вайсиддин
31. Фарзиддинова Фирӯза
32. Турдиева Точиннисо
33. Мирзалиева Назира
34. Иномалиева Дилафрӯз
35. Шарифова Муқаддас
36. Алимова Парвина
37. Турсунова Зулфхумор

Хизмати шоистаи муаллимони зерин дар рушду нумӯи хонандагони мактаби зикршуда шоёни таҳсин аст, чунки талабагони мактаби № 7 дар озмунҳои ҷумҳурӣ аз фанҳои Забон ва адабиёти тоҷик, Физика, Математика ва Таърих борҳо ҷойҳои ифтихориро соҳиб гаштаанд, саҳми арзандаи муаллимони зерин; амсоли Бобоев Нуриддин, Ҳошимов Ҳусниддин, Мутаваллиев Толиб, Исомиддинов Фарҳод, Исоматов Машариф, Шарифов Далер, Шамсиддинов Абдувалӣ, Шамсиддинова Робия, Зиёдуллоева Ҷриной, Абдураҳмонов Раҳимҷон ва ғайраҳо хело калон аст.

Аз таърихи мактаби миёнаи № 15

Мактаби № 15, якуми сентябри соли 1962 дар маҳаллаи Грум дар собиқ бинои хобгоҳи коргарони истгоҳи барқи Ангрен кушода шудааст. Соли аввал чун мактаби ўзбекӣ амал карда баъди ду соли кушода шудани мактаб, яъне аз соли 1964 синфҳои тоҷикӣ низ кушода шуданд. Ин мактаб то соли 1964 мактаби ибтидоӣ буда, аз соли 1968 то соли 1972 мактаби 8-сола ва

оқибат аз соли 1972 ба мактаби миёна табдил ёфта ба номи Ҳамид Олимҷон ном ниҳода шудааст ва бо ташаббуси раиси маҳалла Машариф Мадаминов бо роҳи ҳашар синфҳои иловагӣ сохта шуданд. Вақте, ки Рӯзиматов Ҳамроали соли 1976 директори мактаб таъин гардид дар назди мактаб ошхона барои хонандагон қад афрохт. Мактаб калон мешуду синфхонаҳо намерасиданд, бинобарон ёрдами соҳаи маорифи шаҳр хонаи муаллим Ма²фират Аҳмадов, ки аз панҷ хона иборат буд, харидорӣ шуда, чун синфхонаҳои иловагӣ ба мактаб тақдим карда шуд. То соли 2006 хонандагон дар синфҳои танг, ки ба талаботи замон ҷавобгӯ набуданду бо усули бобой гарм карда мешуданд ба бинои мактаби холимондаи маҳаллаи ГРЭС кӯчонида шуданд. Аз тарафи Ҳокимияти шаҳр мактаби нав бунёд карда шуд ва боз хонандагони маҳалла ба мактаби нави замонавӣ кӯчида омаданд. Айни замон дар ин мактаби дузабона 27 синфхона мавҷуд буда, дар онҳо 507 талабагон таҳсил доранд. Муаллимоне, ки дар ин мактаб дар синфҳои тоҷикӣ дарс гуфтаанд, инҳоанд:

1. Абдуманнофов Юсуфҷон муаллими фанни Таърих.
2. турсунрв Баҳриддин муаллими Забони русӣ.
3. Аҳмадов ма²фират Забон ва адабиёти тоҷик.
4. бозорова Шарофат муаллими Синфҳои ибтидоӣ.
5. Исмандиёров Мавлонқул муаллими Забони русӣ.
6. дадоматов Ахмадалӣ муаллими фанни Биология.
7. Ҷойибназаров Тоштемур муаллими фанни Физика.
8. Иброҳимов Зайниддин Забон ва адабиёти тоҷик.
9. Бобоев Нуриддин муаллими фанни Таърих.
10. Тур²унбоев Маҳмуд муаллими фанни Таърих.
11. Мутавалиев Толиб муаллими фанни Физика.
12. Алиматов Аҳмадҷон Забон ва адабиёти тоҷик.
13. Мирзоев Рӯзимад муаллими фанни Биология.

14. Ҳасанов Шамсиддин муаллими фанни Математика.
15. Назмиддинова Срвинисо муаллимаи Синфҳои ибтидоӣ.
16. Ҷрмонова Саломат муаллими Тарбияи ҷисмонӣ.
17. Аюбова Ғамила муаллими Забон ва адабиёти тоҷик.
18. Султонова Мушарраф муаллими Забони русӣ.
19. Ҷринова Наргиса муаллимаи Синфҳои ибтидоӣ.
20. Машарифов Тошкандбой муаллими забони ўзбекӣ
21. Назмиддинова Нигина муаллимаи Синфҳои ибтидоӣ.
22. Назмиддинов Абобакир муаллими Тарбияи ҷисмонӣ.
23. Назмиддинов Баҳром муаллими информатика.
24. Ёрматова Олтиной муаллимаи Синфҳои ибтидоӣ.
25. Ғамолиддинова Нодира муаллимаи Синфҳои ибтидоӣ.
26. Холмирзоев Сўҳроб муаллими фанни Математика.
27. Рўзиматов Ҳамроалӣ муаллими Забони русӣ.
28. Тошматов Турсунмад муаллими фанни Физика.
29. Ҳасанова марҳамат Забон ва адабиёти тоҷик.
30. Тоҳиров Соҳибҷон муаллими фанни Математика.
31. Мирзоев Холмад муаллими фанни Физика.
32. Мирзоев машраб муаллимаи Синфҳои ибтидоӣ.
33. Файёзиддин Забон ва адабиёти тоҷик.

Аз таърихи мактаби миёнаи № 39

Мактаби № 39, якуми сентябри соли 1996 дар маҳаллаи Ғигаристони навокушода шуд. Соли 1996 баъди ба садама дучор шудани Ғигаристон, як қисми хафвноки маҳалла ба ҷойи навокуҷонида шуда, Ғигаристони навокугузорӣ шуд. Дар маҳаллаи навокунӯд мактаби замонавӣ қад афрохт. Ҳокимияти маҳалли вазъи мактаббачағони маҳаллаи Ҳаққарманро ба инобат гирифта дар мактаби навокунӯд барои мактаббачаҳои тоҷик низ шароити

хондан муҳайё сохтанл, чунки мактаббачаҳои маҳалли Ҳаккарман ва маҳаллаи навбунёди Ҷигаристони нав, ки аз маҳаллаи Грум хело дур буд рафта меоманд. Минбаъд мактаббачаҳои тоҷики маҳаллаи Ҳаккарман ва Ҷигаристони нав дар ин мактаби навбунёд ба мактабхонӣ сар карданд.

Муаллимоне, ки дар ин мактаб дар синфҳои тоҷикӣ дарс гуфтаанд, инҳоанд:

1. Турдиқулова Шахло
2. Турдиқулов баҳодир
3. Дадоматова насиба
4. Солеҳхонова Тиллобибӣ
5. Мирзоев дониёр
6. Нурова Муҳаббат
7. Эгамова Озода
8. Турсунқулов Саъдулло
9. Эшпӯлодов Мухтор
10. Турдиқулов Азизмад
11. Мирзоев Бахтиёр
12. Бозоров Икром
13. Ҷӯраев Туйчӣ
14. Боймуродова Эҳсонгул
15. Маҳмадёрв Фурқат
16. Тошматова Садаф
17. Ширинова Меҳрӣ

Аз таърихи мактаби миёнаи № 23

Аввалин мактаби тоҷики дар атрофи шаҳри Ангрен дар деҳаи Бо²су²д якуми сентябри соли 1931 ташкил ёфта дар таҳти №23, қарор гирифтааст. Аввалин директори ин мактаб Комилов Нормад таъин гардидааст. Аз аввали

ташкили ин мактаб то имрӯз дар ин мактаби аввалини тоҷикӣ муаллимони зерин кор ва фаъолият кардаанд:

1. Иброҳимов Абдулазиз (Пон²озӣ)
2. Ҳайдаров Майнус (Пон²озӣ)
3. Дадобоев Эшмад
4. Хӯҷамуродов Абдуваҳҳоб
5. Алиев Абдусалом
6. Назаров Ашӯр
7. Ҷалилов Ҷринбой
8. Шамсиддинов Мирзоаҳмад
9. Фидоев Турсунбой
10. Комилов Нормад

Ин мактаб аввалҳо дар таркиби ноҳияи Оҳангарон буда, бо рақамҳои 44 ва 94 номгузори шуда, баъди таъсис ёфтани шаҳри Ангрен ба таркиби Ангрен гузашта дар таҳти № 23 қарор гирифтааст.

Дартар дар ин мактаб шахсони зерин ба ҳайси директори мактаб кор кардаанд:

1. Комилов Мунаввар солҳои 1931-1949
2. Комилов Нормад солҳои 1949-1960
3. Икромов Насибалӣ солҳои 1960-1964
4. Икромов Марасул солҳои 1964-1969
5. Норматов Акмал солҳои 1969-1969
6. Мирзоалиев Азимҷон солҳои 1969-1983
7. Мирзоалиев Мирзоҳамид солҳои 1983-1997
8. Баротов Нишонбой солҳои 1987-1995

Дар мактаби кӯҳнаи № 23 инҳо кор ва фаъолият карда буданд:

1. Икромов насибалӣ муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
2. Норматов Акмал муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик

3. Абдуқодиров Инъомали муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
4. Алимадов Аҳмад муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
5. Содиқова Рисқиннисо муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
6. Саидбеков маҳмадҷон муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
7. Норматов Инъомалӣ муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
8. Аҳмадов Аҳмадалӣ муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
9. Ҷалолова Назира муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
10. Набиев Ҳадятуллоҳ муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
11. Норматов Муҳиддин муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик

12. Назаров Мирзаҳмад муаллими фани Таърих
13. Мирзоалиев Мирзоҳамид муаллими фани Таърих
14. Мирзоалиев Азим муаллими фани Таърих
15. Самадов Раҳматҷон муаллими фани Таърих
16. Мирзоалиев Мирзоҳамид муаллими фани Математика
17. Шодиев Мирзоҳамид муаллими фани Математика
18. Ниёзов Гулмурод муаллими фани Математика
19. Шодиматов Юсуф муаллими фани Математика
20. Ниёзматов Абдураззоқ муаллими фани Математика
21. Боймуродов Муталиб муаллими фани Математика
22. Ғаюмова Зулфия муаллими фани Математика
23. Ғаюмова Бахтинисо муаллими фани Математика
24. Мадиброҳимов Мартабалӣ муаллими фани Математика
25. Одинаматов Азим муаллими фани Математика
26. Иқромов Марасул муаллими фани Физика
27. Мирзоалиев Иқром муаллими фани Физика

28. Нурбобоев Абдукабир муаллими фани Кимё
29. Дадобоев Абдумачид муаллими фани Кимё
30. Мирзоаҳмадов Мирзоаҳмад муаллими фани Биология
31. Мирзоалиев Аҳмад муаллими фани Биология
32. Одинаматов Раҳимҷон муаллими фани Биология
33. Бозоров Раҳимҷон муаллими фани География
34. Фахриддинов Абду²анӣ муаллими фани География
35. Мадраҳимова Инобат муаллими фани География
36. Алиева Инобат муаллими фани География
37. Абдураҳмонов муаллими фани География
38. Фидоева Розия муаллими фани География
39. Ашӯрматова Марҳамат муаллими фани География
40. Ашӯрматова Марзия муаллими фани География
41. Ҳайитмадов Мирзоаҳмад муаллими фани биология
42. Бобоқулов Мадамин муаллими фани Забони русӣ
43. Мирзоалиев Каримбой муаллими фани Забони русӣ
44. Дадобоева Роҳат муаллими фани Забони русӣ
45. Мирраҳимова Каромат муаллими фани Забони русӣ
46. Ҳайитматов Рустам муаллими фани Забони русӣ
47. Ҳайитматов Нормирзо муаллими фани Забони русӣ
48. Ҳайитматова Гулнора муаллими фани Забони русӣ
49. Исматова Сайиднисо муаллими фани Забони русӣ
50. Исматова Гулнора муаллими фани Забони русӣ
51. Олимов маҳмадраҳим муаллими Синфҳои ибтидоӣ
52. Эргашев Абду²анӣ муаллими Синфҳои ибтидоӣ
53. Норматов Холмат муаллими Синфҳои ибтидоӣ
54. Норматова Фалила муаллими Синфҳои ибтидоӣ
55. Норматова Мавлуда муаллими Синфҳои ибтидоӣ

56. Норматова Хабира муаллими Синфҳои ибтидоӣ
57. Абдурахмонова Ройнисо муаллими Синфҳои ибтидоӣ
58. Бозорова Гулсара муаллими Синфҳои ибтидоӣ
59. Кӯкиева Каромат муаллими Синфҳои ибтидоӣ
60. Аҳмадова Робия муаллими Синфҳои ибтидоӣ
61. Исматова Ойнисо муаллими Синфҳои ибтидоӣ
62. Баротов Нишонбой муаллими Синфҳои ибтидоӣ
63. Мирзоаҳмадов Тоҷиддин муаллими Синфҳои ибтидоӣ
64. Исматов раҳимҷон муаллими фани мусиқӣ
65. Мирзоабдуллоем Абдумалик муаллими фани мусиқӣ
66. Ҳайитматов Раҳматҷон муаллими фани мусиқӣ
67. Ғурбонов Маҳмуд муаллими фани мусиқӣ
68. Сайфиддинов баҳриддин муаллими фани мусиқӣ
69. Ашӯрматов Алимад муаллими фани Тарбияи ҷисмонӣ
70. Ғузиев Нодир муаллими фани Тарбияи ҷисмонӣ
71. Набиева Баҳринисо муаллими фани Тарбияи ҷисмонӣ
72. Ашӯрматов Абдурахмон муаллими фани Нақшакашӣ
73. Шодиматов Раҳимҷон муаллими фани Нақшакашӣ
74. Ғаюмов Аҳмад муаллими фани Нақшакашӣ
75. Шабиддинов Турсунбой муаллими фани Таълими ҳарбӣ
76. Абдурахмонов Абдумӯъмин муаллими фани Меҳнат
77. Насибалиев Раҳматҷон муаллими фани Меҳнат
78. Норматов Неъматҷон муаллими фани Меҳнат
79. Шамсиддинов Абду²ани муаллими фани Математика
80. Шамсиддинов Абдували муаллими фани Математика

Мақтаби № 1 чун филиали мақтаби № 23 соли 1963 ташкил карда шуда,
муаллими Синфҳои ибтидоӣ

соли 1987 ба мақтаби мустаҳили 8-сола табдил ёфт. Директорони зерин
дар ин мақтаб кор кардаанд:

1. Мирзоалиев Мирзоҳамд солҳои 1975-1983
2. Назаров Мирзоаҳмад солҳои 1983-1987
3. Набиев Ҳидоятуллоҳ солҳои 1987-1995

Муаллимони зерин дар ин мақтаб кор кардаанд:

81. Мирзоалиев Мирзоҳамид

82. Мирзоалиев Иқром

83. Алимадов Аҳмад

84. Содиқова Рисқиннисо

85. Абдураҳмонов Азимҷон

86. Абдураҳмонова Файнисо

87. Норматов Иномалӣ

88. Шодиматова Омина

89. Алиев Ҷӯрабой

90. Норматов Муҳиддин

91. Набиев Ҳидоятуллоҳ

92. Ҷаробоев Мӯъминҷон

93. Матосимов Раҳматуллоҳ

Аз сабаби кӯчонида шудани деҳаи Бо²су²ди кӯҳна ба ҷойи нав
мақтабҳои №№ 1, 23 барҳам хӯрда дар маҳаллаи нави Бо²су²ди нав
мақтабҳои калони дуошӯнаи рақамҳои № 37, 38 барои мақтаббачаҳои
Бо²су²диён омода гардид. Соли 1992 як қисми пешрар кӯчбастаи
Бо²су²диён дар мақтаби тозабунёди № 37 ба таҳсил фаро гирифта шуд.

Соли 1996 ба тамои деҳаи кӯҳнаи бо²су²д вайрон гашта тамои мактаббачагон дар мактабҳои номбурда ба таҳсил фаро гирифта шуданд.

Директорони мактаби № 37 инҳо буданд:

1. Самадов Раҳматҷон солҳои 1992-1998
2. Ҳайитматов Нормирзо солҳои 1998-2002
3. Ҳайитматов Рустам солҳои 2008-2011
4. Икромов Садриддин аз 2011 то ҳоло.

Дар ин мактаб муаллимони зерин кор ва фаъолият кардаанд:

1. Самадов Раҳматҷон муаллими фани Таърих
2. Исомиддинова Манзура муаллими фани Таърих
3. Мирзоалиев мирзоҳамид муаллими фани Математика
4. Шодиматов Юсуф муаллими фани Математика
5. Шодиматова Омина муаллими фани Математика
6. Ниёзматов Абдураззоқ муаллими фани Математика
7. Ғаюмова Бахтинисо муаллими фани Математика
8. Норматов Иномали муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
9. Норматов муҳиддин муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
10. Аҳмадов Аҳмадалӣ муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
11. Абдуқодиров Иномалӣ муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
12. Ҷалолова Назира муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик
13. Дадобоев Абдумачид муаллими фани Кимё
14. Нурбобоев Абдукабир муаллими фани Кимё
15. Мирзоаҳмадова Дилафрӯз муаллими фани Кимё
16. Мадраҳимова Инобат муаллими фани География
17. Алиева Инобат Инобат муаллими фани География
18. Исомиддинова Рахшона муаллимаи синфҳои ибтидоӣ
19. Исомиддинова Дилрабо муаллимаи синфҳои ибтидоӣ
20. Одилова Наргиса муаллимаи синфҳои ибтидоӣ

21. Ёурбонова Мавҷуда муаллимаи синфҳои ибтидоӣ
22. Дадобоева Роҳат муаллимаи Забони русӣ
23. Нуриддинова Замира муаллимаи Забони русӣ
24. Ҳайитбоев Рустам муаллими Забони русӣ
25. Ҳайитматов Нормирзо муаллими Забони русӣ
26. Ҳайитматова Гулнора муаллимаи Забони русӣ
27. Мирзоаҳмадов Тоҷиддин муаллими Забони русӣ
28. Сайфиддинова Назира муаллимаи Забони русӣ
29. Сайфиддинов баҳриддин муаллими Мусиқӣ
30. Одилов Содирхон муаллими Мусиқӣ
31. Ёузиев Нодир муаллими Тарбияи ҷисмонӣ
32. Мамадҷонов Масаид муаллими Тарбияи ҷисмонӣ
33. Ҷамолиддинов Абдуқаҳҳор муаллими Тарбияи ҷисмонӣ
34. Норматов Неъматҷон муаллими Меҳнат
35. Мадиброҳимов мартабалӣ муаллими Физика
36. Абдураҳмонов Исмоил муаллими Меҳнат
37. Икромов Садриддин муаллими Маънавият
38. Норматов рустам муаллими Ҳуқуқ.
- 39.

Аз таърихи мактаби № 38

Мактаби мазкур баъди кӯчонидани деҳаи Бо²су²ди кӯҳна сохта шуд. Мактаб дар мавзеи маҳаллаи Наврӯз қад рост кард. Бинои нави мактаби дуошёнаи калони замонавӣ соли 1996 пӯшида ба истифода дода шуд.

Аввалин директори мактаб Набиев Ҳадятуллоҳ буда, солҳои 1996-2000 директорӣ намудааст. Сипас директори мактаб соли 2000 Ҳочиматов Абдуллоҳ таъин гардид ва то ҳоло директорӣ дорад. Дар даври директории Ҳочиматов Абдуллоҳ соли 2004 қабули хонандагон ба синфҳои тоҷикӣ қатъ гардид.

Муаллимони зерин дар синфҳои тоҷикии мактаби зикршуда кор ва фаъолият кардаанд:

1. Алиматов Аҳмад муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик.
2. Содиқова Рисқинисо муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик.
3. Дадоев Акабой муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик.
4. Алиев Ҷӯрабой муаллими фани Математика.
5. Ҳочиматов Абдуллоҳ муаллими фани Математика.
6. Боймуродов Муталиб муаллими фани математика.
7. Ёяюмова Зулфия муаллими фани Математика.
8. Сулаймонов маҳмадсолеҳ муаллими фани Кимё
9. Бозоров Раҳимҷон муаллими фани География.
10. Норматова Хабира муаллими Синфҳои ибтидоӣ.
11. Аҳмадова робия муаллими Синфҳои ибтидоӣ.
12. Эргашева Фирӯза муаллими Синфҳои ибтидоӣ.
13. Сулаймонова Наргиса муаллими Синфҳои ибтидоӣ.
14. Зоҳиров Абдуллоҳ муаллими фани Забон ва адабиёти рус.
15. Эргашева Инобат муаллими фани Забон ва адабиёти рус.
16. Шарифова Ҳосият муаллими Синфҳои ибтидоӣ.
17. Набиева баҳринисо муаллими фани Тарбияи ҷисмонӣ.
18. Рӯзиматов Абдуллоҳ муаллими фани Тарбияи ҷисмонӣ.
19. Набиев Ҳадятуллоҳ муаллими фани Забон ва адабиёти тоҷик.

Пешгуфтор

**То ҷаҳон буд аз сари одам фароз,
Касс набуд аз роҳи дониш бениёз.
Рӯдакӣ**

Хонандагони азиз, китобе, ки дар даст доред бо таклифи як гурӯҳ муйсафедон ва як зумра одамони аҳли зиё омода карда шуд. Мақсад аз тайёр кардани китоб, зинда гардонидани хотири поки гузаштагонанон, ки барои

рушду равнақ ва тараққиёти шаҳри азизамон Ангрен дар қатори дигар миллату элатҳо саҳмгузоранд, рӯи қо²аз оварда шуд.

Мутаассифона баъзеҳо, мебоист дар китоб мавқеи худро соҳиб мешуданд бо сабабҳои мухталиф аз ҷумла дастрас нашудани маводи ҷопӣ аз тарафи хешовандон аз китоби мазкур дур монданд. Дар китоб кӯшиш ба харҷ дода шуд, ки аз таърихи шаҳри бостонии Ангрен, ки намояндагони миллати тоҷик дар қатори миллатҳои дигар аз ҷумла бародарони ўзбеки худ барои ободии шаҳр ва ривожу равнақи шаҳр ҳиссагузори намудаанд, намунаҳо орем.

Мо кӯшиш кардем, ки он намояндагони шаҳрамон, ки дар ҳаёт мавқеи муносибери соҳиб гашта, барои ободии шаҳри Ангрен, вилояти Тошканд, Ҷумҳурии Ўзбекистон, ё худ кишварҳои дигар саҳмгузоранд маълумотҳои мухтасаре диҳем, чунки меҳнати шоистаи касе берун аз назари таърих намемонад.

Аҳли таҳрир кӯшиш намуданд, шахсони синну солшон калон қатъи назар дар қучое меҳнат карда бошанд, мувофиқи мавқеи иш²ол намудаашон дар китоб сабт ёбанд.

Ногуфта намонад, ки мо аз рӯи маълумотҳои додаи худӣ одамон тавсифи онҳоро додем, бинобарин каму зиёдии навиштаҳо ба худӣ онҳо тааллуқ дорад.

Китоби мазкур иқдоми нахустин аст, бинобарон аз камбудӣ ва норасогиҳо ори нест, бо таклифу дархостҳои шумо дар нашрҳои оянда мукамал хоҳад шуд.

Сохтори китоб

Сохтори китоб, қолаби китоб, ё худ ҷаҳорҷӯбаи китоб хусусияти худро доро буда, аввал онҳое, ки дар сохторҳои давлатӣ ба мартабаи мувофиқ

комёб гаштаанд номнавис шуданд, сипас онҳое, ки бо хизматҳои шоистаи худ соҳиби унвонҳои баланд гаштаанд ба қалам дода шуд. Баъд аз он шахсоне, ки дар ҷодаи илму маърифати нури чашмони худро равонда, рӯзону шабон камари ҳиммат чуст кардаанд ва ба гирифтани унвонҳои илмӣ соҳиб гаштаанд ҷой иш²ол намуданд. Баъд аз он шахсоне, ки матонат, далерӣ, ҷасорат ва меҳнатдӯстии худро собит сохтаанд, дар сохторҳои қудратӣ кор ва фаъолият намудаанд маълумот дода шуд. Баъд аз он шахсоне, ки дар корхонаҳо намунаи ибрати дигарон гаштанд, лаёқати ташкилотчигӣ доштанд ва қобилияти сарвари худро нишон дода тавониста сардор, сарвар ва директори корхонаро ба ўҳда гирифтанду чун роҳбарони корхонаву ташкилотҳо мавқеъ гирифтанд номнавис шуданд. Сипас муаллимоне, ки дониш, лаёқати роҳбарӣ дошта, ва қобилияти ташкилотчигии худро нишон дода тавониста ба лавозими директори мактаб лоиқ доништа шуда, директори мактаб гаштаанд ҷой иш²ол карданд. Баъди онҳо муаллимоне, ки дониши фаннии хуб дошта, шогирдони сазовор тарбия намуда, ба гирифтани номи баланди «Аълочии маорифи халқ» сазовор гардидаанд ба қалам дода шуд. Сипас падару бобоёни мо, ки барои тинҷӣ ва осоиштагии моро таъмин намудан ҷобозиҳо намуда, бархе аз онҳо ҷони худро қурбон намуда, бархе маюбу мақрӯҳ ва ногирон баргашта омадаанд мавқеъ гирифтанд. Баъди онҳо иштирокчиёни ҷанги Аф²онистон навишта шуд. Дар охир Собиқадорони меҳнат ҷой дода шуданд. онҳое, ки худро лоиқ медонистанду ба талаби китоб ҷавоб дода натавонистанд ва аз рӯйхат афтода монданд, маъзарат мехоҳем.

Намояндагони сохторҳои давлатӣ

Ҳунар ҳар кучо ёфт қадри тамом,

Ба давлатхудой баровард ном.

Низомӣ

Мувофиқи маълумотҳои манбаъҳои таърихӣ ва динӣ одамон дар дар дунёи фонӣ ва боқӣ дар 72 дараҷа зиндагӣ мекунанд. мувофиқи ахбори динӣ дараҷаи баландтарини ҳаёти ин дунё ҳаёти подшоҳон бошад, дар он дунё дараҷаи пастарини ҳаёт аз ҳаёти подшоҳон зиёда мебошад.

Мақсад аз овардани ин мисол аз он иборат аст, ки чӣ хеле, ки панҷ панҷа баробар нест, ҳаёти одамон ҳам баробар нест. Модоме, Парвардигор одамонро дар 72 дараҷа офаридааст, пас ҳар як инсон мавқеъ, дараҷа, мартабаи худро дорост. Ҳеҷ фаро²ат бе ранҷу меҳнат даст намедиҳад. Одамоне, ки дар ин дунё ба мартабаҳои боло соҳиб шудаанд, худ аз худ даст намодааст. Дар паси ин мартабаҳо заҳмату меҳнати илмомӯзӣ ва шабҳои бедорхобӣ ниҳон аст. Ҳеҷ як инсон бо осонӣ ва дар аввали меҳнат роҳбар нашудааст, онҳо ҳам мисли дигарҳо аз корҳои оддӣ сар кардаанд. Ҳалолкори, маҳсули меҳнати онҳо, доногӣ, заковати онҳо ва меҳнатдӯстии онҳо сабаб мешавад, ки зина ба зина ба мартабаҳои баландтар соҳиб шаванд.

Ин тоифа одамон бо меҳнатдӯстиашон, дурандешиашон, бо қобилияти ташкилотчигиашон, кордониву роҳбарияшон ба чунин мартабаҳо соҳиб гаштаанд.

Юлдошев Абдулло

Тоҷишини вазири корҳои хориҷӣ

Сафири Тоҷикистон дар Арабистони Саудӣ

Ду чизро ҳаракоташ ҳаме ду чиз диҳад,

Улумро дараҷоту нучумро аҳком.

Унсури

Юлдошев Абдулло 20-уми октябри соли 1948 дар шаҳри Ангрени вилояти Тошканд дар оилаи коргар таваллуд меёбад. Аҳли оилашон соли 1947 аз деҳаи Пунғаз ба ин шаҳр кӯчидаанд. Соли 1966 мактаби миёнаи №17 шаҳрро бо медали нуқра ва соли 1972 шўъбаи арабии Университети давлатии Тоҷикистонро хатм менамояд. Ў ба ҳайси тарҷумони Вазорати оби собиқ Иттиҳоди шўравӣ дар ҷумҳурии Арабии Яман (1970-72), ходими илмии Институти Шарқшиносии АФ Тоҷикистон (1972-91), тарҷумони Вазорати оби собиқ Иттиҳоди шўравӣ дар давлати Ироқ (1977-81), ходими илмии Институти мероси хаттии АФ Тоҷикистон (1991-92) фаъолият карда, солҳои 1973-75 дар хизмати Ватан (аскарӣ) ва солҳои 1989-90 коромӯзи Маркази баррасиҳои Яман дар Санъон ва омӯзгори адабиёти араб дар Донишгоҳи Санъон буд.

Соли 1992 мудири шўъба ва сардори Раёсати кишварҳои Осиё ва Африқои Вазорати корҳои хориҷии Тоҷикистон аст.

А.Юлдошев ба шаҳрҳои Қарочӣ, Қоҳира, Байтулмақаддас (1993), Техрон, Исломобод, Марокаш (1994), Қувайт, Техрон, Аморат (1995), Туркия, Хитой (1996), Арабистони Саудӣ (1997), Техрон (1998), Хитой (1998), Қатар (2000) ва Ҳиндустон (бо ҳамроҳии Президенти Ҷумҳурӣ Э. Раҳмонов) сафар карда, ҳуҷҷатҳои ташрифиҳои расмии Президентро таҳия менамояд ва дар баъзе вохӯриҳо вазифаи тарҷумониро низ адо менамояд.

Ў таҳти роҳбарии доктори илмҳои филологӣ, профессор Аълоҳон Афсаҳзод (марҳум) дар мавзӯи “Таҳаввули ғазали арабии дар асрҳои X-XII” рисолаи номзадӣ навишта онро соли 1986 дар Шӯрои диссертатсионии Институти Шарқшиносии АФ собиқ Иттиҳоди шўравӣ дифоъ менамояд ва ба дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ сазовор мегардад.

А.Юлдошев муаллифи 30 мақолаи илмӣ, беш аз 50 мақолаи илмию оммавӣ ва китобҳои “Рӯзгори Борбади ромишгар” (1989), “Санъон дар сарчашмаҳои арабӣ” (1990. бо забони арабӣ), “Тамаддуни исломӣ дар Тоҷикистон” (ҳам муаллиф Э.Раҳматуллоев, 1998, бо забони арабӣ) мебошад.

Дар мақолаҳои илмӣ ва китоби сеюми муҳаққиқ аз боби таърихи адабиёти араб, таърихи асрҳои миёнаи Тоҷикистон, таърихи забони тоҷикӣ ва таърихи маданияти араб дар Тоҷикистон (аз асрҳои VII то асри XX) сухан меравад.

Абдулло Юлдошев байни солҳои 2004-2006 мушовири давлати Тоҷикистон дар қотиботи Созмони Ҳамкории Шанхай.

2006-2008 қонишини вазири корҳои хориҷии Тоҷикистон.

2008-2010 қонишини якуми Вазири корҳои хориҷии Тоҷикистон.

Фз соли 2010 то ҳоло сафири Тоҷикистон дар давлати Арабистони Саудӣ.

Вай оиладор ва соҳиби ду духтар ва се набера аст.

Мавод аз китоби «Симои Ашт»-и Н. Азимов

Юлдошев Каримҷон

Мушовири президенти Тоҷикистон

**Камар ба хидмати ту ҳар ки баст, шоҳонаш,
Ба қадру мартаба соҳибкӯлоҳ мехонанд.**

Камоли Хучандӣ

25 октябри соли 1940 дар деҳаи Бо²су²ди шаҳри Ангрен таваллуд шудааст. Соли 1959 мактаби № 10 шаҳри Ангренро бомувафаққият тамом кардааст. Баъди хатми мактаби миёна ба шаҳри Душанбе рафта ба Донишгоҳи давлатии тоҷикистон ба хондан даромада, соли 1965 бо тахассуси «Шарқшинос» (забони арабӣ) бомувафаққият ба итмом расонидааст. Ба дараҷаи унвони дипломат комёб гардидааст. Оиладор соҳиби ду фарзанди арзанда. Фаъолияти меҳнати ӯ аз тарҷимонӣ о²оз гардидааст.

1965-1967 тарҷумон дар миср.

1967-1969 котиби якуми девони вазирони Тоҷикистон оиди корҳои хориҷӣ.

1970-1975 коргари дипломатии Тоҷикистон дар Ливия.

1975-1991 раиси кумитаи «дӯстии халқҳо» дар девони Вазирони Тоҷикистон.

1991-2001 мушовири Президенти Тоҷикистон оид ба корҳои хориҷӣ.

Соли 2001 аз тарафи муҳолифони соҳти нави давлати тоҷикон хоиона кушта шудааст. Ёдаш ба хайр фарзанди азизи миллати худ.

Дудратуллоев Ҳасан

Доктори фанҳои филологӣ, профессор

Сармушовири президенти Ўзбекистон

Директори маркази таълими халқӣ

Ректори ДДОВТ

**Дар сафи некувон ба мақоми муфохарат,
Хоҷанд аз рухи ту назар моҳу офтоб.
Анварӣ**

Ҳасан Самадович Ғудратуллоевич 18 март соли 1941 дар шаҳри Самарқанд ба Дунё омадааст. Мактаби миёнаро дар зодгоҳаш ба итмом расонидааст. Сипас ба факултаи филологияи Донишгоҳи давлатии Самарқанд дохил шуда, бо дипломи сурх тамом кардааст. Баъди хатми донишгоҳ дар рӯзнома муҳаррири адабӣ, сипас дар вилоятҳои Фарғона ва Самарқанд муаллимӣ кардааст. Ҳангоми муаллимиаш дар матбуотҳои даврии Тоҷикистон ва Ӯзбекистон тез-тез бо мақолаҳои худ баромад карда меистод. Ҳасан Самадович фаъолияти илмии худро аз Академияи улуми Ӯзбекистон оғоз кардааст. Дар ин маскани илм ӯ аз сиру асрори илму маърифат ба худбӣ огоҳ гардидааст. Солҳои 1968-1976 дар энциклопедияи ӯзбек чун муҳаррири илмӣ кор ва фаолият кардааст. Дар ҳамин солҳо оид ба ҳаёт ва фаъолияти як зумра адибони мумтоз аз ҷумла; Алишер Навоӣ, Заҳриддин Бобур, Сиёсиддин Хондамир, Зайниддин Восифӣ ва дигарон тадқиқотҳо бурда бо мақолаҳои илмӣ худ баромад кардааст.

Ҳасан Самадович дар тадқиқотҳои минбаъдаи худ дар бораи як зумра адибони тоҷику ӯзбек аз ҷумла Навоӣ, Бобур, Восифӣ, Хондами рва дигарҳо мақолаҳои илмӣ ба таъ расонидааст.

Ғудратуллоев солҳои 1976-1980, 1983-1986 дар давлати Афғонистон ба ҳайси тарҷимон ко рва фаъолият кардааст. Дар ин муддат дар матбуоти Афғонистон зиёда аз 20 мақола ба Чоп расонидааст. Соли 1986 дар Кобул китоби ӯ бо номи «Луғати дарӣ-русӣ оиди обёрӣ» ба таъ расидааст.

Ғудратуллоев дар Афғонистон ҳам вақти худро беҳуда нагузаронида чун тарҷимон асарҳои Абдурауф Фитрат «Баёноти сайёҳи ҳинд», «Давраи ҳукмронии Амир Олимхон» ва мақолаҳои маҳмудхӯча Беҳбудӣ, Садриддин айний ва Хондамирро аз тоҷикӣ ба ӯзбекӣ тарҷима кардааст.

Фаъолияти илмий ӯ ҳам пурчӯшу хурӯш гузаштааст. Солҳои 1989-1993 мудири кафедра дар донишкадаи Ирригацияи тошканд, солҳои 1993-2010 дар назди Вазорати таълими халқи Ҷазбекистон дар вазифаҳои гуногун аз ҷумла; сардори шӯбаи Аттестация, ва Аккредитация ва литсензияи маркази тести Ҷазбекистон, сипас 1995 директори Маркази таълими халқи Ҷазбекистон. Соли 1996 сармушовуири Президенти Ҷумҳурии Ҷазбекистон.

Ҳасан Самадович байни солҳои 2003-2010 Ректори Донишкادات омӯзгории Ангрен. Дар давоми ректориаш ба натиҷаҳои зиёде ноил гаддид аз ҷумла дар тайёр кардани кадрҳо, баланд бардоштани базаи моддӣ-техникии донишкада ва ободони ҳиссаи сазовор дорад.

Дар Айни замон ӯ дар ХТХТМОМИ ҷумҳуриямон чун профессори кафедра фаъолият дорад.

Монография, китобҳои дарсӣ ва рисолаҳои ӯ чунинанд:

1. Бобурнинг адабий-эстетик қарашлари, «Фан», Тошкент, 1983, 4,0 б.л.
2. Русско-дари ирригационный словарь, Афғонистон, Кобул, 10,5 п.л.
3. Навоийнинг адабий-эстетик олами Ҷафур Ҷулом, 1991, 9,0 б.л.
4. Адабиёт, синфи 11 (дар ҳаммуаллифии А. Ҷамарзода ва У. Ҷамарова) .
5. Бобур армони, «Шарқ», монография, 2005, 19,5 б.л.
6. Бобурнинг давлатчилик сиёсати ва дипломатияси, монография, 2001, 20,5 б.л.
7. дастур аз фанни методикаи таълими забони модарӣ (дар ҳаммуаллифии Ф. Исомиддинов), Тошкент, 1,5 б.т.

Сайфиддинов Иноятҷон

Мудири шӯбаи тарғибот ва ташвиқоти кӯмитаи партиявии

шаҳр

Ҷонишини ҳокими шаҳри Оҳангарон

Ҷонишини ҳокими шаҳри Ангрен

Директории ГСПТУ-14

**Манам, ки дида ба дидори дӯст кардам боз,
Чӣ шукр гӯямат, эй корсози банданавоз.**

Ҳофиз

Сайфиддинов Иноятҷон соли 1932 дар деҳаи Пунғаз лар оилаи равшанфикр ба дунё омадааст. Сайфиддинов Иноятҷон ба мактаби деҳа рафта синфи 7-ро хатм намуда, як сол дар ҳамин мактаб кор кардааст. Соли 1948 ӯ ба шаҳри Тошкент рафта ба техникуми соҳаи об дохил шуда, баъди хатми он дар хоҷагии оби ноҳияи Ашт ба ҳайси муҳандиси об кору фаъолият намудааст.

Байни солҳои 1952-1955 дар хизмати ҳарбӣ будааст.

Соли 1955 ба шаҳри Ангрен кӯчида омада дар тамоми ҷабҳаҳои ҳаёти шаҳр фаъолият кардааст. Қариб тамоми умр фаъолияти меҳнати Сайфиддинов чун роҳбар гузаштааст. Ӯ дар кӯмидаҳои хизбӣ ва ҳокимияти маҳаллӣ дар вазифаҳои масъулиятнок кору фаъолият намудааст. Аслан ӯ

омўзгор буда, донишгоҳи омўзгории шаҳри Душанберо бо тахассуси муаллими физика ва математикаро хатм намуда, аввалҳо ба ҳайси муаллим кор кардааст. Қариб 25 сол дар вазиваҳои масъулиятноки давлатӣ, ки интихобӣ буд кор кардааст.

Байни солҳои 1985-1987 ба ҳайси Ҳоким шари Оҳангарон фаъолият кардааст.

Ӯ оиладор соҳиб 8 фарзанд, ки се нафар писар ва панҷ нафар духтаранд, қариб ҳама соҳиби маълумоти олӣ буда дар ҷабҳаҳои гуногуни шаҳри Ангрен кор карда истодаанд.

Одирматов Дадочон

«Ходими хизматнишондодаи маорифи РСС Ўзбекистон» (1990)

Мудири шўъбаи маорифи халқи Ангрен

Директори мактаби № 17

**Замона корсози хоча боду бахт ёри ӯ,
Барояд, ҳар муроде, чун замона созгор ояд.
Ломей**

Одирматов Дадоҷон 20 март соли 1936 дар деҳаи Пунғаз дар оилаи колхозчӣ таваллуд меёбад. Соли 1950 мактаби ҳафтсолаи зодгоҳаш, соли 1952 мактаби миёнаи №2 деҳаи Шайдон ва соли 1957 факултети забонҳои хориҷии Институти давлатии педагогии Ленинободро хатм менамояд. Ӯ ба сифати муаллими фанни «Забони англисӣ»-и мактаби миёнаи №3 ноҳияи Куйбишев (ҳоло Ҳоҷамастон,

Соли 1958 ба шаҳри Ангрен ба кор омаданааст.

1957-58), муаллими мактаби миёнаи тоҷикии №10 шаҳри Ангрен.

1958-59, мудир кабинети методи шӯъбаи маорифи шаҳр.

1959-61, директори мактаби миёнаи №10.

1961-65, саринспектори шӯъбаи маорифи шаҳр.

1965-66, директори мактаби шабонаи коргарчавонони №5.

1967-68, директори мактаби миёнаи №17.

1968-71 ва 1976-96, муовини мудир шӯъбаи ташвиқот ва тарғиботи кўмитаи ҳизбии шаҳри Ангрен.

1970-74 мудир шӯъбаи маорифи шаҳри Ангрен вилояти Тошканд.

1974-76 фаъолият карда, соли 1996 ба нафақа мебарояд.

Д.Одирматов дар давоми фаъолияти педагогии 37-солааш зиёда аз 10 вазифаи ҷамъиятиро ба ўҳда гирифта, онҳоро низ то имрӯз софдилонаю садоқатмандона иҷро менамояд.

Хизматҳои бисёрсолаи бениқсонии педагоги бомаҳорат, ташкилотчи ташаббускор, омӯзгору роҳбари обрӯманд Д.Одирматов дар соҳаи маорифи халқ бо нишони «Аълочии маорифи халқи Ўзбекистон» (1964), медалҳо ва Грамотаҳои фаҳрии соҳавӣ, инчунин бо унвони фаҳрии «Ходими хизматнишондодаи маорифи РСС Ўзбекистон» (1990) тақдир карда шудаанд.

У оиладор ва соҳиби 4 писару 4 духтар аст.

Дӯстматов Ашӯрмад
Котиби дуюми Ҳизби ноҳия

Хирад афсари шаҳриёрон бувад,
Ҳамон зевари номдорон бувад.
Фирдавси

Дӯстматов Ашӯрмад соли 1922 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Баъди хатми мактаби 7 сола ба омӯзишгоҳи муаллимтайёркунии шаҳри Конибодом таҳсил гирифта, баъди хатми омӯзишгоҳ ба ҳайси муаллим дар мактаби миёнаи № 4 кор кардааст. Дартар дар донишкадаи омӯзгории шаҳри Душанбе таҳсил карда, бо тахассуси муаллими таърих хатм мекунад. Чандин муддат дар мактаби № 4 кор

кардааст. Дар ташкилотҳои давлатӣ ба мақоми баланд, яъне то ба дараҷаи котиби дуюми ҳизби ноҳия кор ва фаъолият кардааст. Соли 1965 оилаи онҳо ба Ангрен кӯчида меояд ва дар мактаби миёнаи № 5-и шаҳри Ангрен ба ҳайси муаллими таърих кор мекунад. Соли 1966 ба сабаби касалӣ баргашта ба Пун²аз меоянд ва баъди чанде аз олам мегузарад. Барои хизматҳои шоиста ва пурмаҳсулаш ӯ бо ордени «Нишони фахрӣ», чандин медал, 3 ифтихорномаҳои фахрӣ гардидааст. Чандин мартаба мартаба депутати шӯрои маҳаллӣ ва ноҳиявӣ интихоб гардидааст. Соҳиби 6 фарзанд, се писару 3 духтар ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад. Дар синни 44-солагӣ соли 1966 аз ҳаёт гузаштааст.

Файзуллоев Исомиддин

Мудири шӯъбаи маорифи халқи ноҳияи Ашт

Аълочии маорифи халқ

Тоири иқбол ба ҳамроҳият,

Бахти ҳумоюн ба ҳавоҳоият.

Хусрави Деҳлавӣ

Файзуллоев Исомиддин 5 январӣ соли 1925 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Баъди хатми мактаби 7 сола ба омӯзишгоҳи муаллимтайёркунии шаҳри Конибодом рафта таҳсил гирифта, аз соли 1941 то соли 1945 ба ҳайси муаллими забон ва адабиёти тоҷик кор кардааст. Соли 1945 дар донишқадаи омӯзгории шаҳри Ленинобод таҳсил карда, соли 1949 бо тахассуси муаллими забон ва адабиёти тоҷик хатм мекунад. Соли 1950 ӯро директори мактаби онвақтаи ба номи Маленков, ки ҳоло ба номи Маъдан аст, таъин мекунад. Соли 1952 ӯро нозири шӯъбаи маорифи халқи ноҳия таъин мекунад. Соли 1953 ӯро ба вазифаи мудирӣ маорифи халқи ноҳия таъин мекунад. Соли 1961 ба ҳайси муаллими забон ва адабиёти мактаби деҳа кор мекунад. Соли 1964 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида меояд ва Исомиддин Файзуллоев дар мактаби № 5 шаҳри Ангрен ба номи Садриддин Айни ба ҳайси муаллими забон ва адабиёти тоҷик кор кардааст. Дар ин оилаи онҳо боз ба Пун²аз кӯчида меравад. Соли 1980 ба нафақаи меҳнатӣ мебарояд. Барои хизматҳои шоиста ва пурмаҳсулаш ӯ бо ордени «Нишони фахрӣ», 6 медал, 3 ифтихорномаи фахри гардидааст. Ӯ унвондори «Аълочии маорифи халқ» буда, 8 маротиба депутати шӯроӣ маҳалли интихоб гардидааст. соҳиби 8 фарзанд, се писару 5 духтар ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад. Ҳоло гашти пири меронад.

Фотима Мадаминава

Се карат Депутати Совети Олии Тоҷикистон

**Китобе бесанад ҳасти, эй зан,
Ҳисобе беадад ҳастӣ, эй зан.
Мададгорӣ ба кулли марди олам,
Худ аммо беадад ҳасти, эй зан.
Асрори Сомонӣ**

Соли 1921 дар қишлоқи Пун²ази ноҳияи Ашти Тоҷикистон таваллуд шудааст. Оилаи онҳо соли 1933 ба ноҳияи Куйбишеви Тоҷикистон кӯчида рафтааст, оилаи онҳо то солҳои панҷоҳуми асри бистум дар ҳамонҷо мондааст. Фотима Мадаминова дар ҳамон ноҳия таълими илм гирифтааст.

Чандин муддат дар лавозимҳои гуногун кор карда солаи чилум ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Дар соҳаҳои гуногуни хоҷагии халқ хизмат кардааст. Зани ғайр аз кордон аъзои партия дар тамоми қорҳои ҷамъиятии шаҳр иштироки ғайр аз доштааст. Барои хизматҳои шиностааш борҳо бо медалҳо ва мукофотҳои шоиста аз ҷумла барои меҳнати фидокоронааш дар солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ бо медали «Барои Меҳнати Шоиста дар Ҷанги Бузурги Ватанӣ 1941-1945» аз тарафи Президиуми Совети Олии СССР ва медали «Шӯҳрат» мукофотонида шудааст. Фотима Мадаминова соли 1951 аз округи интихоботии Уялӣ Депутати Совети Олии Тоҷикистон даъватҳои дуюм, сеюм, чорум интихоб шуда иштирок намудааст, асос гувоҳномаҳои

№№ 60, 185, 187. бо имзои Раиси президуми совети Олии онвақтаи Тоҷикистон Н. Додхудоев. Фотима Мадаминова соҳиби чандин фарзанду набераву абераҳо мебошад. Фотиам Мадаминова 12 июли соли 2008 дар шаҳри Ангрен аз олам чашм пӯшидааст.

Сайфиддинов Салоҳиддин

Раиси иттифоқҳои касабавӣ энергетикҳои тоҷикистон

Директори Электросети Душанбе

Ганҷи беранҷ надидаст касе,

Гули бехор начидаст касе.

Ҷомӣ

Сайфиддинов Салоҳиддин соли 1938 дар деҳаи Пон²оз таваллуд шудааст. Мактаби миёнаи № 4 ба номи Маъдани деҳаи Пон²озро хатм намудааст. Соли

1958 ба шаҳри душанбе рафта дар донишкадаи политехникӣ таҳсил карда соли 1963 донишкадаро бо тахассуси Муҳандис-энергетик хатм намудааст. Фаъолияти кории ӯ соли 1964 аз муҳандисӣ дар ГЭС-и Норақ оғоз ёфтааст. Соли 1971 ӯро раиси иттифоқҳои касабаи соҳаи энергетикҳои ҷумҳурии тоҷикистон таъин намуданд, вай дар ин вазифа то соли 1976 кор кардааст. Сипас ӯро чун директор ба «Электросет»-и шаҳри Душанбе ба кор таъин намуданд. Муддати дуру дароз дар ин ташкилот меҳнат намуда, сипас аввалҳои солҳои 90-ум ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Чандин муддат дар Энергоуправленияи шаҳри Ангрен чун сардори участка кор карда, ба нгафақаи меҳнатӣ баромадааст. Оиладор соҳиби се духтар ва даҳҳо набераҳо. Соли 2002 баъди беморӣ аз олам ҷашм пушидааст.

Душаев Раҳмаулло

Умрҳо будӣ аниси ҷони дӯст,
Нурбахши дидаи гирёни дӯст.

Ҷомӣ

Раиси хазинаи “Нуронӣ”и Ангрен

Мудири шӯъбаи хоҷагии коммуналии шаҳр

Директори заводи хиштбарории шаҳр

**Барандешад он кас, ки доно бувад,
Зи коре ки бар вай тавоно бувад.**

Фирдавсӣ

Душаев Раҳмаулло 24 апрели соли 1938 дар ноҳияи Чирчиқи Миёнаи вилояти Тошкент дар оилаи коргар ба дунё омадааст. Мактаби миёнаро дар зодгоҳаш тамом карда, ба донишгоҳ дохил шудааст. Баъди хатми донишгоҳ ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Фаъолияти меҳнати худро дар заводи маводҳои сохтмони Ангрен ба ҳайси сардори сеҳ сар кардааст.

Солҳои 1959-1966-сардори сеҳи маводҳои сохтмони Ангрен.

Солҳои 1966-1968-сардори шўъбаи хизмати маишии шаҳри Ангрен.

Солҳои 1968-1971-директори заводи хиштбарории Ангрен.

Солҳои 1971-1974- чонишини сардори хоҷагии норкапарварии Ангрен.

Солҳои 1974-1977-раиси шўъбаи маишӣ-хизматрасонии ноҳияи Оҳангарон.

Солҳои 1977-1987-сардори шўъбаи комуналии Ангрен.

Солҳои 1987-1990-сардори шўъбаи оби шаҳри Ангрен.

Солҳои 1990-1994 сардори шўъбаи хизмати маишии шаҳри Ангрен.

Солҳои 1994-2001-сардори шўъбаи комуналии Ангрен.

Аз соли 2001 то ҳоло раиси хазинаи “нуронӣ”и Ангрен.

Душаев Раҳматулло оиладор соҳиби чор фарзанд, се нафар писару як нафар духтар мебошад. Фарзандонаш соҳибмаълумот буда дар ҷабҳаҳои гуногуни ҳаёти шаҳр фаолият доранд.

Рӯзиматов Ҳамроали Назмиддинович
Раиси кўмитаи комсомолони шаҳри Ангрен
Директории матаби № 17

Бар он бош, то ҳар чӣ ният кунӣ.

Назар дар салоҳи раият кунӣ.

Саъдӣ

Рӯзиматов Ҳамроали Назмиддинович моҳи майи соли 1946 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд ёфтаам. Соли 1964 синфи 11-и мактаби миёнаи рақами 10-ро тамом карда дар ст. элктрикии шаҳри Ангрен шогирди челонгар шуда кор сар кардам.

Солҳои 1965-70 институти республикавии педагогии шаҳри Тошкандро тамом карда соҳиби ихтисоси муаллими забон ва адабиёти русӣ шуда.

Фаъолияти педагогиро ман соли 1965 дар мактаби миёнаи №5 ҳамчун маллим сар кардам.

Солҳои 1968-73 дар мактаби миёнаи рақами №17 дар вазифаҳои муаллим, ҷонишини директор ва директори мактаб кор кардам.

Солҳои 1966-68, 1973-75 дар кумитаи комсомолии шаҳри Ангрен дар вазифаи мудирӣ шўъбаи корҳои ташкилӣ, котиби якуми кумитаи комсомолии шаҳр кор кардам. Аъзои бюрои кумитаи партиявии шаҳр, депутати совети шаҳр, интихоб шуда будам.

Солҳои 1976-79 дар вазифаи директори мактаби миёнаи рақами 15, 1979-80 инспектори маорифи халқ кор кардам. Аз соли 1980 то сентябри 1990 дар омӯзишгоҳи ҳунар-техникии рақами 10-шаҳри Ангрен дар вазифаҳои ҷонишини директор (1981-82 директор) кор кардам.

Аз соли 1990 нафақахур ҳастам.

Нарзуллаев Насриддин

1989-1991 муовини ҳокими шаҳри Ангрен.

Директори заводи оҳану бетони шаҳр

Ҳар киро аз хирад мадад бошад,

Кай дар ин тан диҳад, Ки бад бошад.

Ҷомӣ

Нарзуллаев Насриддин 24 августи соли 1943 дар ноҳияи Бухорои вилояти Бухоро таваллуд шудааст. Донишкадаи политехникиро бо тахассуси «муҳандис-механик» хатм кардааст.

1. 1964-1966 дар сафи қувваҳои мусаллаҳ.

2. 1966-1977 муовини директори ДСК шаҳри Бухоро.
3. 1977-1978 сармуҳандиси хоҷагии комуналии шаҳри Бухоро.
4. 1978-1979 муовини сардори иттиҳодияи сохмони Ангрэн. 1979-1981 директори заводи оҳану бетони Ангрэн.
5. 1981-1987 сардори УПТК.
6. 1987-1989 сардори иттиҳодияи хоҷагии комуналии шаҳр.
7. 1989-1991 муовини ҳокими шаҳри Ангрэн.
8. 1991-1994 сардори иттиҳодияи шахта-сохтмон.
9. Ҷонишини директори генералии АО «Ангишт-сохмон».
10. 1998-2009 дар вазифаҳои масъули гуногуни соҳаи АО ангишт.
11. оиладор, соҳиби се фарзанду ҳафт набера.

Фидоев Ҷурабой

Номзоди фанҳои геология-минерология

Фидоев Ҷурабой 3 сентябри 1958 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи зиёӣ таваллуд шудааст. Соли 1974 ба мактаби № 23-ро тамом кардааст.

Соли 1975 ба донишгоҳи давлатии Тоҷикистон дохил шуда дар факултети геология таҳсил гирифтааст ва соли 1980 бомувафақият тамом кардааст. Ўрабой солҳои 1980- 1982 дар кони тиллои Кӯчбулоқ меҳнат кардааст. солҳои 1983-1989 дар донишкадаи омӯзгории Ангрен ба ҳайси муаллими геология ва географияи факултети Биология меҳнат кардааст. 1989-1997 аспиранти факултети географияи донишгоҳи давлатии Ленинград. солҳои 1991-1995 ходим илми донишкадаи тадқиқоти заминшиносии Ленинград. Соли 1995 бомувафақият кори номзадии худро дар мавзӯи «Соҳти замин ва таърихи кӯҳҳои Нуратои шимолӣ (Тён-Шони ҷанубӣ)» ҳимоя намуда ба гирифтани номи баланди номзади фанҳои геология- минерология мушарраф гардидааст. солҳои 1995-1997 ҷониши директори корхонаи хусусӣ дар шаҳри Санкт-Петербург. солҳои 1997-1998 саргеологи корхонаи «Ерстигаз»-и шаҳри Ангрен. солҳои 1998-2000 ходимси илми...

Ӯ бо чандин ифтихорномаҳои давлатӣ мукофотонида шудааст. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо.

Исомиддинов Фарҳод

Сарметодисти Вазорати таълими халқии Ӯзбекистон

Мудири шӯъбаи маданияти шаҳри Ангрен 1985-86

Номзади фанҳои филологи

Директори бюрои «Саёҳат ва экскурсия» 1980-1985

**Тоҷи сари ҳама илмҳост илм,
Ғулфкушои ҳама дарҳост илм.
Ҷомӣ**

Исомиддинов Фарҳод, соли 1944 дар деҳаи понғози ноҳияи Ашти вилояти ҳозираи Суғд дар оилаи зиёӣ таваллуд шудааст. Соли 1950 ба мактаб рафтап соли 1959 мактаби № 4 ба номи Маъдани ҳозираро хатм намудааст. Соли 1961 ба факултаи тариху филологияи донишкадаи омӯзгории шаҳри ҳозираи Хучанд дохил шудааст. Соли 1964 аз сабаби норасоии таваллуди писарбачаҳои солҳои таваллудашон 1941-1945 аз курси чоруми рӯзона ба сафи Армияи онвақтаи шӯравӣ ба хизмати ҳарбӣ даъват шудааст. Соли 1967 баъди хизмати ҳарбӣ ба донишкадаи мазкур баргашта онро соли 1969 ба итмом расонидааст.

Соли 1969 муаллим дар мактаби 8 солаи ба номи Ю.Нурматов.

Соли 1970 мудири қисми илмии ҳамин мактаб.

Соли 1973 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Худи ҳамон сол муаллими забон ва адабиёти мактаби рақами 17.

Соли 1979 мудири қисми илмии мактаби зикршуда. Соли 1980 ҷонишини директор оид ба корҳои маърифӣ-мадании мактаб.

Соли 1981 бо супориши давлати чун директори бюрои Саёҳат ва Экскурсияи шаҳри Ангрен. Соли 1985 мудирӣ шӯъбаи маданияти Ҳокимияти шаҳр таъин гардид.

Бо сабаби саломатӣ аз соли 1986то соли 1994 муаллими забон ва адабиёти мактаби рақами 7 шаҳр. Соли 1995 ба ҳайси Сарметодисти мактабҳои тоҷикии Ўзбекистон дар назди вазорати маорифи халқ дар шаҳри Тошкент. Соли 1996 муаллими калони кафедраи забонҳои Шарқи ДОВТ. Соли 1997 мудирӣ кафедраи “Таълим бо забони тоҷикӣ”.

Соли 2004 мудирӣ кафедраи “забонва адабиёти тоҷик”.

Соли 2007 мудирӣ кафедраи “Забонҳо ва адабиёти Шарқ”.

Аз соли 2010досенти кафедра.

Ф. Исомиддинов муаллими дараҷаи олӣ ва «Муаллими сол» (1990)-и шаҳри Ангрен, дорандаи медали “20-солагии ғалаба дар Ҷанги Бузурги Ватании солҳои 1941-1945» ва Грамотаи фахрии Вазорати маорифи халқи Ўзбекистон мебошад.

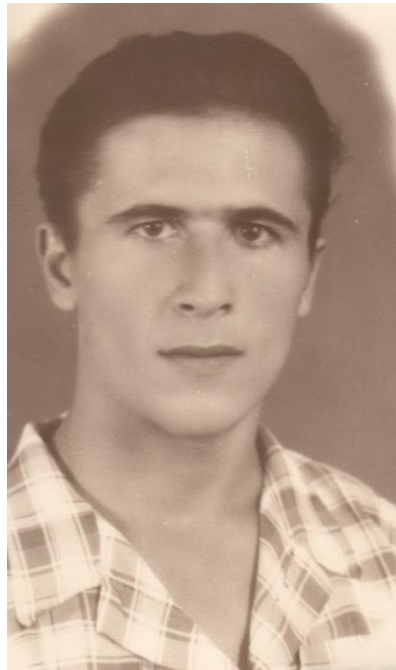
ӯ муаллифи зиёда аз 20 мақолаи илмӣ, илмию методӣ ва оммавӣ ва як дастури таълимӣ буда, онҳо дар рӯзномаҳои «Омӯзгор», «Овози тоҷик», маҷаллаи «Тил ва адабиёт» (№ 1, 1999, № 2, 2000) ва маҷмӯаи илмии Донишгоҳи давлатии Қаршӣ чоп шудаанд.

Китоби дарсии «Забони тоҷикӣ», ки бо супориши Маркази таълимии Вазорати маорифи Ўзбекистон навиштааст, соли равон аз чоп мебарояд.

Ф.Исомиддинов тахти роҳбарии диф.профессор Қудратуллоев Ҳ.С. дар мавзӯи “Қиссаи Шайх Санон»-и Аттор ва Навоӣ аз нигоҳи тасаввуф” рисолаи номзадӣ навишта, онро соли 2001 дифоъ намуд ва ба дараҷаи номзоди илмҳои филологӣ соҳиб гардид.

Машарипов Нуриддин

Ҷонишини сардори Вазорати хоҷагии оби тоҷикистон.

Мо мулки офият на ба лашкар гирифтаем,

Мо тахти салтанат на ба бозу ниҳодаем.

Ҳофиз

Машарипов Нуриддин соли 1937 дар деҳаи пон²ози ноҳияи Ашт ба дунё омадааст. Дертар оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст.

Мақтабро дар шаҳри Ангрен хонда соли 1958 мақтабро хатм кардааст.

Баъди хатми мактаби миёна ба шаҳри Душанбе рафта соли 1964 ба институти хоҷагии қишлоқ дохил шуда, соҳиби мутахассиси муҳандис-гидротехникӣ ба итмом расонидааст. Машарипов донишкадаро бо дипломи имтиёзӣ тамом кардааст, бинобарон баъди хатми донишкада ӯро ба донишкада ба ҳайси муаллими ба кор қабул кардаанд. Даре нагузашта ба аспирантура дохил шуд, лек шароити оилавӣ маҷбур сохт, хонданро нотамам монда соли 1978 ба шаҳри Ангрен кӯчида оянд.

Соли 1969 ПМК-13 сардори гурӯҳ ба кор дохил шуд.

Соли 1969 ӯро ба ҳайси сардори участка таъин намуданд.

Соли 1973-1978-сардистпечери Взорати хоҷагии оби Тоҷикистон ба кор таъин намуданд.

1978-1988-қонишини сардори Ҷзбекшахтсохтмон. ҳоло дар нафақа. соҳиби чандин фарзан ва набераҳо буда даврони пирӣ меронад.

Сайфидинов Бурҳонидин
Сармуҳандиси вазорати хоҷагии халқ
Номзади фанҳои иқтисодӣ

**Эй, чу қалам сурати худ карда рост,
Майли рақамҳои қач аз ту хатост.**

Ҷомӣ

Сайфидинов Бурҳонидин 30.03.1947 дар деҳаи пунғази ноҳияи Ашт дар оилаи зиёӣ ба дунё омадааст. Падараш Зиёмиддинов сайфиддин модараш Баҳриннисо. Оилае, ки бурҳониддин ба дунё омадааст иборат буда, аз шаш писар ва ду духтар иборатанд. Образование:

Ў соли 1966 мактаби миёнаро дар шаҳри Ангрен хатм кардааст.

Соли 1967 ба донишкадаи политехникии Душанбе дохил шудааст. Аз кури сеюми ҳамин донишкада барои хониши аълояш ўро ба донишкадаи политехникии шаҳри ригаи латвия ба хондан фиристониданд, ки онро соли 1972 бомувафакқият хатм намудааст.

Соли 1977 чун тадқиқотчӣ ва аз соли 1979 чун аспирант дар НИИ “Иқтисодиёти умумичаҳонии муносибатҳои байналхалқӣ” Академияи улуми собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ дар шаҳри Маскав дохил шуд ва соли 1983 дар шаҳри Ленинград, ки ҳоло Санкт-Петербург ном дорад рисолаи номзадиашро бомувафакқият ҳимоя намуд ва соҳиби унвони Номзоди илмҳои иқтисодӣ гардид. Соли 1986 соҳиби дараҷаи дотсентӣ гардид.

Фаъолияти кори ӯ аз соли 1972 дар донишкадаи политехникии шаҳри Душанбе оғоз гардидааст.

Соли 1973 ўро ба кор ба Вазорати Хоҷагии қишлоқ ба вазифаи ҷонишини раиси ОКС гузарониданд.

Соли 1974 ўро ба девони Вазорати хоҷагии халқ ба вазифаи сармуҳандиси сохтмон ба кор таъин намуданд.

Соли 1975 ўро ба вазифаи ҷонишини раиси УКСи Вазорати Хоҷагии қишлоқ гузарониданд

Соли 1983 баъди ҳимояи рисолаи номзодӣ чун дотсенти кафедраи “Ташкил ва технологияи Сохтмон” ва мудири ҳамин кафедра таъин намуданд.

Соли 1993 бо сабаби шароити оилавӣ ба шаҳри Ангрен кўчида омад ва чун дотсенти филиали донишкадаи политехникии Тошкент дар шаҳри Ангрен ба кор шурӯъ намуд.

Дар байни солҳои 1999-2000 ӯ чун ҷонишини раиси сохтмони шахтаи №9 дар шаҳри Ангрен фаолият намуд

Дар байни солҳои 2002-2007 дар донишкадаи омўзгории Ангрен чун дотсент кор кардааст.

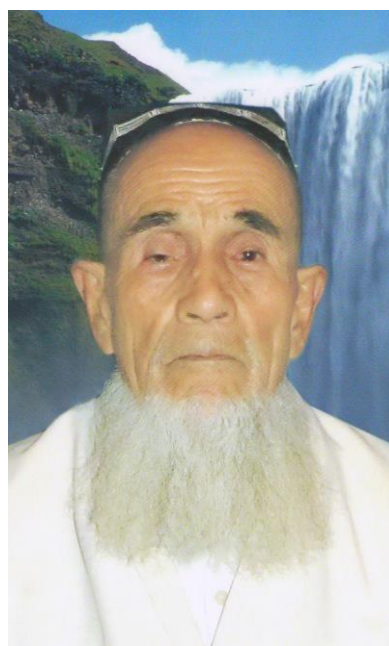
Аз соли 2008 то ҳоло чун досенти кафедраи “Назарияи иқтисодиёт”и университети шаҳри Екатеринбургги Россия кор ва фаолият дорад. Барои хизматҳои шоёнаш: бо чандин ифтихорномаҳои давлатҳои Қазоқистон, Тоҷикистон сарафроз гардонида шудааст.

Оиладор, соҳиби як писар ва се духтар мебошад. Фарзандонаш соҳибмаълумот буда, дар абхаҳои гуногуни ҳаёти шаҳр хизмати босазо доранд.

Шахсони унвонҳои хизматнишондода дошта

Азизов Мирзакул

Бинокори хизматнишондодаи Ҷазбекистон

**Ба сар чоҳе кан. Обе каш зи баҳри манзилободӣ,
Хаёли осмонгардӣ макун, бош аз заминиҳо.**

Сиддиқӣ

Азизов Мирзакул соли 1928 дар деҳаи Пунғаз таваллуд шуда, соли 1947 мактаби 7-солаи зодгоҳашро хатм менамояд. Аз соли 1945 то 1950 дар колхозии “1 май”-и деҳааш ҳамчун табелчӣ ва мудирӣ анбор кор карда, солҳои 1950-52 дар сафи Армияи Советӣ хизмат мекунад. Соли 1953 бо аҳли оилааш ба шаҳри ангиштканоии Ўзбекистон - Ангрен мекуҷад. Ӯ аввал дар корхонаи калони “Ангрен-Гресстрой” ба ҳайси бригадир, сипас дар ГРЭС-и Ангрен, сохтмони обанбори Ангрен, ГРЭС сохтмони Ангренӣ нав (1976-87) ҳамчун коргар фаъолият карда, дар байни коллективҳои калони корхонаҳои мазкур бо меҳнати самараноку содиқона ва интизоми намунавии худ обрӯи баланд пайдо менамояд ва ҳамчун роҳбару коргари меҳнатдӯсту пешкадам шӯҳрат ёфта, ба ордени “Байрақи Сурхи Меҳнат», якчанд медал ва унвони фахрии “Бинокори хизматнишондодаи РСС Ўзбекистон” сазовор мегардад.

М.Азизов аз соли 1955 то соли 1975 депутати Совети депутатҳои халқии шаҳри Ангрен буд.

мукофотҳои ӯ:

Ордени «Байрақи сурхи меҳнат»-1958.

Се медал.

«Барои меҳнати шуҷоатнок»-1971.

«Фахрии меҳнат»1984.

«медали 100-солагии доғӣ».

Дорандаи 9 нишонҳои сарисинағӣ:

1. Аълочии мусобиқаи сотсиалистӣ дар соҳаи барқ-1956.
2. Ҷолиби мусобиқаи сотсиалистӣ-1973.
3. Зарбдори панҷсолаи нӯҳум-1975.
4. Ҷолиби мусобиқаи сотсиалистӣ-1976.
5. Ҷолиби мусобиқаи сотсиалистӣ-1978.
6. Зарбдори панҷсолаи даҳум-1979.
- 7.Зарбдори панҷсолаи ёздаҳум-1983.
8. Ҷолиби мусобиқаи сотсиалистӣ- -1983

9. Ҷолиби мусобиқаи сотсиалистӣ- 1985.

Дорандаи зиёда аз бист «Ифтихорнома»ҳои корхона.шӯрои маҳаллӣ ва давлатӣ.

Вай аз соли 1987 дар нафақаи номӣ аст.

Исмоилов Исроил
Муаллими Хизматнишондодаи Ўзбекистон

Анбари фикр рехт аз қаламат,

Анбарин гашт сафҳа аз қаламат.

Мушфиқӣ

Исмоилов Исроил якуми майи соли 1922 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Соли 1936 мактаби ҳафтсоларо хатм намудааст. Соли 1939 дар Пун²аз фаъолияти педагогии худро о²оз кардааст. Соли 1942 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кўчида меояд. Худи ҳамон сол бо ҳамроҳии Рўзиқулов Юлдошмат дар назди мактаби миёнаи № 3 шаҳри Ангрен синфҳои

камкомплектни тоҷикиро мекушоанд ва ҳарду бо забони тоҷикӣ бори нахуст дар шаҳри Ангрен ба таълими насли наврас мепардозанд.

Исмоилов Исроил аз соли 1942 оғоз намуда, дар мактабҳои рақамҳои 3, 4, 10, 35, 17 садҳо шогирдонро тарбия намуда ба воя расонидаанд.

Исмоилов Исроил барои меҳнати шоиста ва пурмашаққати худ борҳо бо мукофотҳои олӣ сарфароз гардонида шудааст, аз ҷумла; «Аълочии маорифи халқ», медали «100-солагии ленин» ва соли 1974 бо унвони баланди Муаллими Хизматнишондодаи Ҷзбекистон мушарраф гардидааст. Оиладор соҳиби 10 фарзанд, даҳҳо набераву абераву чабераҳо мебошад.

Насриддинов Сайфиддин Соҳтмонҷии хизматнишондодаи Ҷзбекистон- (1984).

**Шуд кор саҳт бар мо, ҳарчанд пайсафедем,
Мондем дар кашокаш аз шахкамони хеш.
Кошӣ**

16 декабри соли 1941 дар деҳаи Пунғаз дар оилаи колхозӣ таваллуд ёфтааст. Падару модараш ба фарзандонашон соли 1948 ба шаҳри Ангрени вилояти Тошканд кўчида меоянд. Ў то синфи ҳаштум дар мактаби рақамҳои 3

ва 10 ин шахр таҳсил карда, аз синфи ҳаштум то даҳум дар мактаби миёнаи коргарчавонони №5 меҳонад.

Ихтисосашро дар курси тақмили ихтисоси сардорони бригадаҳои сохтмони соҳаи энергетикаи Ўзбекистон тақмил дода, Техникуми сохтмони Ангренро бо дипломи аъло хатм менамояд. Солҳои 1962-65 дар сафи Армияи Советӣ хизмат мекунад.

С.Насриддинов ба ҳайси коргари комбинати шир (1957-58), бетонрези сохтмони ГРЭС-и Ангрен (1958-59), сардори бригада (1958-62, 1965-84), сардори участкаи №1 (1985-2001) иншооти мазкур фаъолият кардааст.

У ҳамчун коргари пешқадам, намуна, ташаббускор ва сарвару ташкилотчии бомаҳорату соҳибтаҷриба дар сохтмонҳои азими энергетикии Федератсияи Россия, Ўзбекистон ва Тоҷикистон, сохтмони ГРЭС-ҳои Шатура, Сирдарё, Тошканд, Тахиотош, Қайроққум (РСС Тоҷикистон), Чорбоғ, обанбори Чорбоғ ва дигар иншоотҳои калони шаҳри Ангрен ширкат варзида, бо интизоми меҳнати намунавӣ, меҳнатдӯстӣ, ғамхорию дилсӯзиаш нисбати ҳамкорону ҳамкасбонаш, корҳои пурсамараш баҳри иҷрои нақшаҳои моҳонаю кварталӣ ва солона, ҷидду ҷаҳдаш барои ташкилу сафарбар намудани коллективҳои меҳнати тифоку пешқадам, донишу малакаи бояш дар байни роҳбарон, кормандони инженерии техникӣ ва коргарони корхонаи мазкур, роҳбарияти шахру вазоратҳои дахлдор обрӯи баландро сазовор мегардад.

Дар митинге, ки дар шаҳри Ангрен бо иштироки котиби якуми КМ ПК Ўзбекистон Шароф Рашидов ба муносибати ба истифода додани ГРЭС-и Ангрен ташкил мешавад, аз номи коллективи калони ин сохтмони азим С.Насриддинов нутқ, эрод мекунад.

Ӯ солҳои тӯлонӣ вазифаҳои ҷамъиятии котиби ташкилоти комсомолӣ, раиси Иттифокҳои касаба, комиссияи ёрӣ ба мактабу хонаҳои бачагонро ба ўҳда гирифта, онҳоро низ садоқатмандонаю босамар ба субут мерасонад. Вай вакили съезди энергетикҳои СССР интихоб шудааст.

Хизматҳои шоёну арзандаи сохтмончии баландихтисосу боломартаба, инсонии хоксору меҳрубон ва дилсӯзи аҳли меҳнату маориф, захматкашу ободгар ва пешсафу пешбарандаи соҳаи энергетикаи мамлакат, вафодори халқу Ватан С.Насриддинов бо мукофотҳои пурарзиш: ордени “Байраки Сурхи Меҳнат” (1971) ва “Нишони фахрӣ”, нишони “Ветерани фахрии энергетикаи СССР” (1982), унвони фахрии “Сохтмончии хизматнишондодаи РСС Узбекистон” (1984), медали “Ветерани меҳнат”, Грамотаҳои фахрии вазоратҳои энергетикаи СССР ва РСС Узбекистон ва бисёр Грамотаҳои фахрии роҳбарияти корхонаю шаҳри Ангрен қадрҳои шудаанд.

ӯ оиладор ва соҳиби 2 духтару 4 писар аст. Ду писараш касби падарро интихоб намуда, дар сохтмонҳои энергетикӣ кор мекунанд.

Ғаробоев Абдуллоҷон **Бинокори хизматнишондода**

**Некхоҳон диҳанд панд, валек,
Некбахтон буванд пандпазир.
Саъдӣ**

Ғаробоев Абдуллоҷон 5 июни соли 1924 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби № 91 ноҳияи Оҳангарон хондааст.

Ихтисосаш бинокор буда бо меҳнати ҳалол ва софдилонааш шинохта шудааст. Абдуллоҷон дар ҳамаи мусобиқаҳо ²олиб меомад ва ҷои аввал ва ҷоизаи хуб насиби ӯ мегашт.

Соли 1943 дар Ҷзбекшахтсохтмон ба ҳайси коргар ба кор даромадааст. Дертар дар ҳамин корхона бригадир кору фаъолият намудааст. Барои хизматҳои шоёнаш соли 1975 ӯро ба «Номзатии мукофоти СССР» пешбарӣ намуданд.

Соли 1982 ба ӯ унвони «Номзати лауреати давлатии Ҷзбекистон дода шуд».

Барои меҳнати шоистааш ӯро борҳо барои саёҳат ба мамлакатҳои хориҷӣ аз ҷумла:

1. 1975 ба Германия.
2. 1977 ба Полша, Чехославакия, Руминия, Бул²ористон, Германия.
3. 1980 ба Ҷиндустон ва Арабистон фиристонида шудааст.

Аз соли 1987 дар нафақаи меҳнатӣ. Аз тарафи давлат бо чандин медалу нишонҳои сарисинаги мукофотонида шудааст. Оиладор соҳиби 8 фарзанд ,даҳҳо набераву абераву чабераҳо.

Ниёзов Гулмурод

«Мураббии хизматнишондодаи Ҷзбекистон».

Номзати фанҳои педагогӣ

**Сухансанчу камгӯю бисёрдон,
Хирадпешаю зираку кордон.
Ҳотифӣ**

Ниёзов Гулмурод 25 июли соли 1943 дар ноҳияи Сарисиёи вилояти Сурхандарё дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Аз соли 1950 то соли 1950 дар мактаби миёнаи № 28 ноҳияи сарисиё таҳсил гирифтааст. Аз соли 1960 то соли 1963 дар факултаи математикаи донишгоҳи давлатии Самарқанд таҳсил гирифтааст. Аз соли 1963 то соли 1971 дар мактабҳои ноҳияи худ меҳнат кардааст. Соли 1971 ба донишкадаи политехники Тошкент дохил шуда соли 1977 донишкадаи мазкурро бо дипломи сурх ва тахассуси муҳандиси сохтмон ба итмом расонидааст. Аз соли 1977 то соли 1998 дар донишкадаи омӯзгории Ангрен дар вазифаҳои гуногун фаъолият намудааст. Аз соли 1998 то соли 2008 дар вазифаи мудири кафедраи «Таълими педагогика ва психология дар синфҳои ибтидоӣ» кор кардааст. Соли 1994 рисолаи номзоди дифоъ намуда ба гирифтани унвони Номзоди фанҳои педагогӣ ноил гаштааст. Барои меҳнатҳои шоистааш борҳо бо мукофотҳои гуногун мукофотонида шудааст. 1987-«Аълочии маорифи халқи Ҷазбекистон».

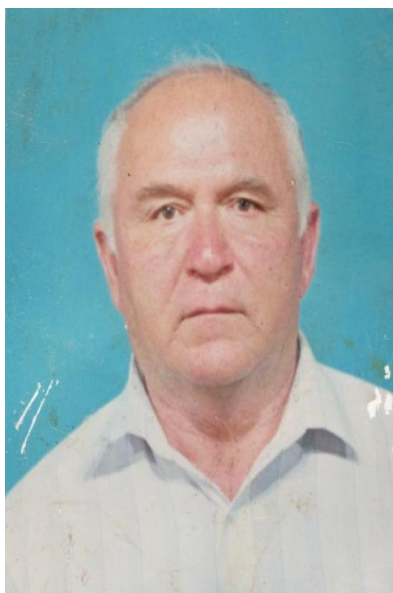
1990-бо медали «Фахрии меҳнат».

2001- «Мураббии хизматнишондодаи Ҷзбекистон». Муаллифи зиёда аз сад мақолаҳои методӣ, илмӣ-тадқиқотӣ. Муаллифи чандин китобҳои маърифӣ ва дастуруламалҳои илмӣ-услубӣ.

Оиладор соҳиби шаш фарзанд; чор Писару ду духтар ва 12 набера мебошад.

Ҳамроқулов Абдуқаҳҳор

Агрономии хизматнишондодаи Ҷзбекистон.

Сухангӯй, хушлақҷаи кордон,

Хушевору донову равшанравон.

Савдо

Ҳамроқулов Абдуқаҳҳор соли 1936 дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт ба Дуне омадааст. солҳои 40 оилаи онҳо ба Ангрен кӯчида меояд.

Абдуқаҳҳор ба мактаби № 3 шаҳри Ангрен соли 1948 ба хондан

даромада мактаби зикршударо соли 1958 хатм мекунад. Ӯ донишкадаи
хоҷагии халқи Ленинградро бо ихтисоси агрономии илмӣ хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнати Абдуқаҳҳор

чунин аст

1.то соли 1972 баъди хатми донишкада ходими илмии донишкадаи
заминшиносии тоҷикистон ба ҳайси корманди илми фаъолият намуда соли
1972 ба шаҳри Ангрен омада ба мактаби № 10 ба ҳайси муаллими химия ва
биология ба кор пардохтааст.

Соли 1974 ӯро ба вазифаи сарагрономи совхозии «Октябр» ба кор даъват
мекунанд.

Аз соли 1999 дар нафақаи меҳнатӣ.

Ҳамроқулов Абдуқаҳҳорро барои меҳнати шоёнаш борҳо бо
мукофотҳои олии сарфароз гардониданд.

Ӯ дорандаи ду ифтихорномаи фахрии Ҷумҳурии Ӯзбекистон агрономии
хизматнишондодаи Ӯзбекистон, агрономии илмии Ӯзбекистон ва фахрии
меҳнат мебошад.

Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо мебошад.

Гулматов Ашӯрмат

Механизатори хизматнишондодаи Ӯзбекистон

Аълочии маорифи халқи Ӯзбекистон

**Донодил аз чавоҳири ҳикмат хазинаест,
Аз хештан мадор ҷудо ин хазинаро.**

Ҷомӣ

Гулматов Ашӯрматов соли 1938 дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт таваллуд шудааст. Оилаи онҳо соли 1942 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Ашӯрмат дар сини 7 солагӣ ба мактаб рафта соли 1955 мактаби № 10-ро тамом кардааст. Баъди хатми мактаби миёна ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникӣ дохил шуда соҳиби касби ронандаи эксковатор гардидааст. Соли 1960 ба техникуми кӯҳканию сохтмонӣ дохил шуда соли 1964 хатм намудааст.

Баъди хатми техникум аз соли 1965 то соли 1972 ба ҳайси устои кор ва прораб шуда меҳнат намудааст. Механизатори хизматнишондодаи Ҷазбекистон

Ба ҳамаи ин қонеъ нашуда, соли 1966 ба донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ба шӯъбаи биология ва химия дохилшуда, донишгоҳро ²оибона соли 1972 ро хатм намудааст. Баъди хатми донишгоҳ солҳои сол дар мактабҳои миёнаи 15 ва 17 чун муаллими химия ва биология кор кардааст.

меҳнати шоистаи ӯро ба ҳисоб гирифта вазорати маорифи халқи Ўзбекистон соли 1985 ба ӯ унвони «Аълочии маорифи халқ»ро доданд. Ӯ ҳоло дар нафақаи меҳнатӣ аст. Оиладор соҳиби даҳҳо фарзанду набраву абераҳо мебошад.

Акрамов Эргашбой
«Кафшергари хизматнишондодаи Ўзбекистон»

**Туру бо ҳунар гавҳар асту хирад,
Равонат ҳаме аз ту ромиш барад.
Фирдавси**

Акрамов Эргашбой соли 1948 дар ноҳияи Ҷрта Чирчиқ дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Оилаи онҳо соли 1955 ба шаҳри Оққўр²он кўчида омадааст. Эргашбой дар сини 7 солагӣ ба мактаб рафта то соли 1960 дар онҳо таҳсил гирифта соли 1960 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кўчида омадааст. Аввал ӯ дар мактаби № 3-ро, сипас дар мактаби № 5 таҳсил гирифта соли 1966 мактаби миёнаро хатм намудааст. Баъди хатми мактаби миёна ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии № 3 дохил шуда соҳиби касби кафшергарӣ гардидааст. Соли 1967 ба техникум дохил шуда, касби ҳунармандиро соҳиб гаштааст.

Баъди хатми техникум аз соли 1967 то соли 1969 дар хизмати ҳарбӣ будааст.

Аз соли 1970 сар карда дар ГРЭС ба ҳайси кафшергар шуда кор кардааст. Механизатори хизматнишондодаи Ҷзбекистон

Меҳнати шоистаи ӯро ба ҳисоб гирифта вазорати Минэнергии Ҷзбекистон соли 1989 ба ӯ унвони «Кафшергари хизматнишондодаи Ҷзбекистон»ро доданд. Соли 2011 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст. Оиладор соҳиби чандин фарзанд, даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Шерматов Нарзиддин **Артисти хизматнишондодаи Ҷзбекистон**

**Ба эрон нест ҳамчун ӯ ҳунарҷӯй,
Шикофанда ба жўпину синон мӯй.
Гургонӣ**

Шерматов Нарзиддин соли 1955 дар шаҳри Ангрени вилояти Тошканд таваллуд меёбад. Падару модараш зодагони деҳаи Пунғаз буда, охирҳои солҳои ҚБВ ба шаҳри Ангрен кӯчида, соли бисёр дар шахтаҳои ангишти ин шаҳр кор кардааст.

Н. Шерматов баъди ба итмом расонидани синфи ҳафтуми мактаби миёнаи № 5 шаҳри номбурда соли 1968 ба Омӯзишгоҳи хореографии шаҳри Тошканд (гурӯҳи рақсҳои миллии халқӣ) дохил шуда, онро соли 1972 тамом менамояд ва худи ҳамон сол ба ансамбли «Шодлик»-и Филармонияи давлатии Ўзбекистон ба қор мебарояд. Солҳои 1973-75 дар сафи Армияи Советӣ хизмат мекунад. Баъди баргаштан аз хизмати ҳарбӣ фаъолияти эҷодию иҷроқунандагиро дар ансамбли зикршуда то соли 1996 идома медиҳад. Ҳоло ӯ сарбалетмейстри ансамбли «Зарафшон» мебошад.

Н. Шерматовро дӯстдорони санъати хореографии Ўзбекистону Тоҷикистон натавонанд чун раққоси моҳир, балки чун эҷодкору басаҳнагузарандаи чандин рақсҳои миллии тоҷикию ўзбекӣ хуб мешиносанд ва эҳтиром менамоянд.

Ҳиссаи ӯ дар инкишофи санъати хореографии Ўзбекистон калону арзандааст. Аз ин ҷост, ки ӯ Лауреати мукофоти Иттифоқи ҷавонони Ўзбекистон ва Лауреати байналхалқии рақсҳои фолклорӣ (1997) буда, соли 1980 бо медали “Дӯстӣ” ва соли 1998 бо ордени “Дӯстӣ” (барои мустақкам намудани дӯстии байни халқҳо) мукофотонида шудааст. Соли 1997 барои хизматҳои бисёрсолаи шоёнаш дар соҳаи санъати хореографӣ ба ӯ унвони фахрии “Артисти хизматнишондодаи Республикаи Ўзбекистон” дода мешавад.

Вай оиладор ва соҳиби як духтару се писар аст.

Шавкат Тошматов

Артисти хизматнишондодаи Ўзбекистон-2001.

**Мавсими наврӯз меояд, ҳумоюн фурсатест,
сам мабод онро, ки рӯи дил ба сӯи ишратест.**

Исмаи

Шавкат Тошматов якуми июни соли 1971 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар ба дунё омадааст. Соли 1978 ба синфи якуми мактаби миёнаи № 17 шаҳр рата соли 1986 баъди хатми синфи 8 ба шаҳри Тошканд рафта ба техникуми санъат ва маданияти Тошканд дохил шуда, соли 1990 техникумро бо дипломи сурх тамом кардааст. Худи ҳамон сол ба донишқадаи маданияти Тошканд ба хондан дохил шудааст. Баъди хатми донишқада ӯ ба ансамбли навташкили «Ширинҷон» ба ҳайси сарояндаи сурудҳои халқҳои Шарқ ба кор мебарояд. Аз соли 1994 то соли 2000 дар ансамбли рақс ва суруди Ҷувваҳои мусаллаҳи Ўзбекистон кор ва фаъолият намудааст. Аз соли 2000 то соли 2002 дар ансамбли қўшунҳои наздисарҳади кор кардааст. Дар вақтҳои охир дар хориҷи кишвар, яъне дар Аморики Араб кор ва фаъолият дорад. Соли 1996 хонадор шудааст ва соҳиби ду писар мебошад. Ӯ сарояндаи сурудҳои халқҳои дунё буда, мухлисони зиёде дорад. Даҳҳо албомҳои талабгори зиёде дорад. Ӯ бо консертҳои ҷолиби

диққат дар мамлакатҳои зиёде рафтааст. Соли 2001 ба ӯ унвони Арсти
хизматнишондодаи Ҷазбекистон дода шудааст.

Рӯзибоев Раҳматҷон

Дорандаи се орден

**Ранҷбурди ту раҳ ба ганҷ барад,
Бибарад ганҷ, ҳар, ки ранҷ барад.
Низомӣ**

Рӯзибоев Раҳматҷон соли 1937 дар деҳаи Пон²оз дар оилаи деҳқон ба
дунё омадааст. Мактаби миёнаро дар зодгоҳаш хондааст. Соли 1952 оилаи
онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст.

Фаъолияти меҳнати ӯ аз соли 1952 о²оз гардидааст. Ӯ ба кори худ
содиқ буда, тамоми фаъолияти меҳнатиаш дар як корхона (иттиҳодияи
сохтмонӣ) СУ-6 кор кардааст. Барои меҳнати ҳалол ва фидокоронаш
борҳо бо мукофотҳои олии давлатӣ сарфароз гардидааст.

1971-ордени «Инқилоби Октябр».

1975- ордени «Шӯҳрати меҳнат» дараҷаи III .

1975- ордени «Нишони ҳурмат».

Ва бо медали «Меҳнати шоён тақдир карда шудааст».

1957-корғари СУ-6.

1962-бригадири СУ-6.

1964-1971-бригадири нақби маҷрои дарёи Ангрен.

1971-1981-бригадири сохтмони заводи реинотехника.

1983-бригадир дар сохтмони Разрези Ангрен.

Вай борҳо 2олиби мусобиқаи сотсиалистӣ гашта сазовори мукофотҳои зиёде гардидааст. Рӯзибоев Раҳматҷон барои коркарди лоиҳаи сохтмони наваз сазовори мукофоти Совети Вазирони собиқ иттиҳоди шӯравӣ гардидааст(28.05.1969).

Ӯ оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо мебошад. Фарзанду набераҳояш барои ривочу равнақи шаҳри Ангрен ҳиссагуздоранд.

Рустамқулов Абдусалом

Дорандаи ордени «Меҳнат шӯҳрати»-2005

Рустамқулов Абдусалом 20 декабри соли 1970 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби № 1 деҳа таҳсил гирифтааст. Соли 1986 ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии № 3 дохил шуда, бо таҳассуси машинисти экскаватор соли 1989 тамом кардааст. Байни солҳои 1989-1991 дар Россия хизмати ҳарбиро ба ҷой овардааст. аз соли 1991 дар ҳавзаи кони ангишти шаҳр аввал ба ҳайси коргар, сипас чун машинисти экскаватор то ҳоло кор карда истодааст.

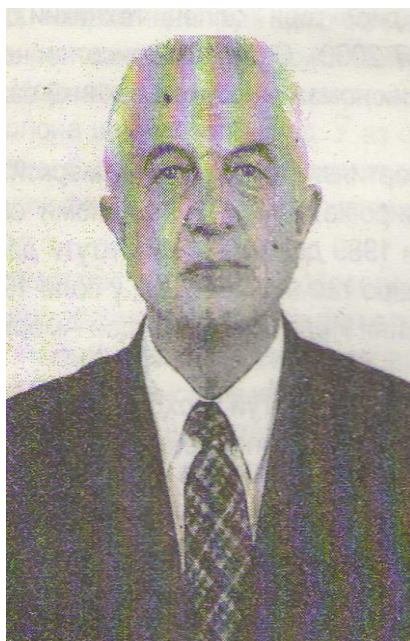
Соли 2005 барои меҳнати ҳалолаш, софдилона ва ²айрату шучоати кориаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва республика мукофотонида шудааст, аз ҷумла; соли 2005 бо нишони «Шӯҳрати кончиён», соли 2009 бо ордени «Меҳнат шӯҳрати» мукофотонида шуда, ин мукофоти олиро аз дасти Президенти Республикаи ҷзбекистон Ислон Абду²аниевич Каримов гирифтааст.

Барои ободии маҳаллаи Бо²су²д хизматҳои шоиста дорад. Оиладор соҳиби 4 фарзанд, се писару як духтар мебошад.

Равзаи олимон

Нуриддинов Шарофиддин

Номзади илмҳои теникӣ

**Шахсам ба чашми оламиён хубманзар аст,
В-аз хубси ботинам сари ҳичлат ниҳода пеш.**

Саъдӣ

Нуриддинов Шарофиддин 13 ноябри соли 1938 дар деҳаи Пунғаз дар оилаи колхозчӣ таваллуд шудааст. Синфи ҳаштумро дар мактаби миёнаи № 4 зодгоҳаш хатм карда, ба сабаби ба шаҳри Ангрени вилояти Тошканд кӯчидани аҳли оилашон (1953) синфҳои 9 ва 10-ро дар мактаби миёнаи тоҷикии № 10 ҳамин шаҳр мехонад ва соли 1956 ба факултети физикаю математикаи Институти давлатии педагогии Сталинобод (сипас Душанбе) қабул шуда, дар курсҳои сеюм-панҷум стипендияҳои сталинӣ ленинӣ мегирад ва Институтро бо дипломи аъло ба итмом мерасонад.

Муаллими синфҳои ибтидоии мактаби миёнаи № 10 тоҷикии шаҳри Ангрен (Оҳангарон - 1955-56), ассистент ва муаллими калони кафедраи математикаи олии Институти политехникии Тоҷикистон (ИПТ- 1961-67), аспиранти Университети давлатии Тоҷикистон (1967-70), муаллими калон (1971-73), дотсенти кафедраи математикаи олии ИПТ-ДТТ (1973-95),

ичрокунандаи вазифаи профессори кафедраи зикршудаи ДТТ (1995-то имрӯз), дар як вақт декани факултети ғоибона (1973-80) ва декани кор бо донишҷӯёни хориҷии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон (1980-94), аз апрели 1994 то имрӯз декани факултети робитаҳои хориҷии Донишгоҳи номбурда.

Ӯ тахти роҳбарии дит, профессор, ходими шоистаи илм ва техникаи Тоҷикистон Цой П.В. дар мавзӯи «Ҳисоби тақрибии гармиивазкунӣ ҳангоми ҷоришавии моеъ дар кубурҳо ва каналҳо» рисолаи номзадӣ навишта, онро соли 1972 дар Шӯрои илмии Институти гармӣ ва массагузаронии АИ Белоруссия дифоъ менамояд ва аз ноҳия аввалин шуда ба гирифтани дараҷаи илмии номзоди илмҳои техникаӣ мушарраф мегардад.

Ш.Нуриддинов аввалин ҷорикунандаи таълими компютерӣ ва курсҳои нави математика дар Институти политехникӣ (Донишгоҳи техникии Тоҷикистон) мебошад. Ӯ фанҳояшро дар сатҳи баланди илмию назариявӣ, бо истифодаи воситаҳои аёнӣ ва комёбиҳои охиринаи илми математика бо забони равону фаҳмои тоҷикӣ ва русӣ дарс медиҳад, доимо ба ҷорӣ намудани усулҳои беҳтарини таълим ва назорати дарсомӯзии донишҷӯёчнӯ дониши хуб доштани онҳо мекӯшад.

Тавассути дарсҳояш дар телевизиони тоҷик (зиёда аз 10 сол) дар тақмили дониши донишҷӯёни ғоибхон ва хонандагони мактабҳои миёна ҳиссаи арзанда мегузорад.

Фаъолияти Ш.Нуриддинов серсоҳа: омӯзгорӣ, илмӣ, навиштани китобҳои дарсию дастурҳои таълимӣ, тарҷума намудани мутахассисон барои Тоҷикистон ва кишварҳои хориҷӣ, ҷамъиятӣ аст. Ӯ дар иҷрои тамоми вазифаҳояш масъулияти баланд ҳис карда, бо меҳнатдӯстӣ, тозақорӣ, хоксорӣ ва соҳибтаҷрибагӣ донишмандиаш дар байни ҳамкасбон, омӯзгорону донишҷӯён ва олимону мутахассисони ҷавон обрӯю эътибори баланд дорад.

Ш.Нуриддинов мунтазам машғули кори илмӣ ва илмию методӣ буда, зиёда аз 55 номгӯй китоб, мақолаи илмӣ ва дастури таълимӣ ӯ дасти ҷопро дидаанд, ки ҳама ба соҳаи математика ва фанҳои барномаи силсилаи фанҳои

математика барои макотиби олии техникӣ мутааллиқанд. Як қисми асарҳои ӯ дар ҳаммуаллифӣ бо ҳамкоронаш навишта шудаанд.

Аз интишороти ӯ, ки бо номҳои “Дастур барои дохилшаванда-гон” (дохилшавандагони мактабҳои олии техникӣ), “Ёрӣ ба до-хилшавандагон” (бо забонҳои тоҷикию русӣ), бо такмил ва таҳ-рирҳои нав 5 маротиба (1977, 79, 82, 85, 87) бо ҳаҷми калону зиёд (дар ҳаммуаллифӣ) чоп шудаанд, «Математика» (Дастур барои дохилшавандагони мактабҳои олии техникӣ) 1991 (бо тоҷикию русӣ), «Маҷмӯаи супоришоти имтиҳонӣ аз математика» (Қисмҳои 1 ва 2) - 1998 ва мақолаҳои илмӣ ва илмию методиаш дар маҷаллаву маҷмӯаҳои илмии Тоҷикистон, АИ СССР, Белоруссия, Латвия ва ғ. дарҷ ёфтаанд, бештар дохилшавандагони мактабҳои олий, омӯзгорон ва донишҷӯён баҳра мебардоранд.

Ш.Нуриддинов мутарҷим ва муҳаррири “Алгебра”, “Алгебра ва ибтидои анализ”, «Математика» (китобҳои дарсӣ барои синфҳои 6-11), О.Н.Субербилер. “Масъала ва машқҳо аз геометрияи ана-литикӣ” (Васоити таълим барои студентони мактабҳои олии тех-никӣ, Кудрявцев В.Н., Демидович Б.П.). “Курси мухтасари мате-матикаи олий” (Китоби дарсӣ барои факултетҳои табиатшиносии университетҳо, Минарский В.П.), “Маҷмӯаи масъалаҳо аз мате-матикаи олий” (Васоити таълим барои студентони мактабҳои олии техникӣ) мебошад, ки дар нашриётҳои “Ирфон”, “Маориф” ва “Ўзбекистон” аз соли 1975 то 2000 21 маротиба бо ададҳои зиёд нашр гардидаанд, ки аз онҳо дар давоми 30 соли охир хонандагону омӯзгорони мактабҳои миёнаи Тоҷикистону Ўзбекистон ва донишҷӯёну устодони макотиби олий истифода мебаранд.

Вай иштирокчии конференсия ва симпозиумҳои илмӣ оид ба гармӣ ва массаивазкунӣ (дар Душанбею Минск) мебошад.

Ҳисси баланди масъулиятшиносӣ ва соҳибтаҷрибагӣ ҳалолкории Ш.Нуриддинов махсусан солҳои декани кор бо донишҷӯёни хориҷӣ ва декани факултети робитаҳои хориҷии ИПТ-ДТТ буданаш равшан зоҳир мегардад. Дар давоми фаъолияти омӯзгорӣ роҳбарияш ба воситаи ин

деканат бештар аз 2000 донишчӯёни хориҷӣ дар шӯъбаҳои тайёрӣ, факултетҳои таълимӣ ва аспирантураи Институти Донишгоҳи номбурда илм омӯхта, зиёда аз 400 нафарашон дипломҳои муҳандис, меъмор ва номзади илм мегиранд ва дар мамлакатҳои: Афғонистон, Покистон, Сурия, Яман, Лаос, Непал, Бангладеш, Ҳиндустон, Булғория, Мозамбик, Миср, Гвинея ва ғайра адои хизмат менамоянд. Илова бар ин маҳз бо ташаббуси Ш.Нуриддинов бисёр донишчӯёни маҳаллӣ ба мамлакатҳои хориҷӣ: Хитой, ШМА, Покистон ва дигарҳо барои таҳсили минбаъда фиристода мешаванд, ки ин дар инкишофи робитаҳои байни мамлакатҳою макотиби олии онҳо аҳамияти калон дорад. Дастпарварони Ш.Нуриддинов ҳатто дар вазифаҳои профессори университетҳо ва роҳбару саринженери иншоотҳои бузурги мамлакаташон кор мекунанд.

Ш.Нуриддинов яке аз ҷамоатчиёни ғаъол буда, тамоми супоришҳои ҷамъиятиашро низ софдилона ба ҷо меорад.

Хизматҳои шоёни омӯзгор ва олими шинохта Ш.Нуриддинов борҳо бо Грамотаҳои фарии Вазорати маълумоти олии миёнаи махсуси СССР ва Тоҷикистон, Вазорати маорифи ҷумҳурӣ, аз ҷумла нишонҳои “Барои хизматҳои аъло дар қори маълумоти олии СССР”, “Аълоҷии маорифи халқи Тоҷикистон” кадр қарда шудаанд. Ба муносибати 10-солагии Истиқлолияти Ҷумҳурии Тоҷикистон ӯ ба унвони фаҳрии «Қорманди шоистаи Тоҷикистон» мушарраф мегардад.

Ш.Нуриддинов оиладор, соҳиби 5 фарзанд аст: Баҳодур - инспектори калони Қумитаи гумруки ҚТ, Фаррух - менечери ташкилоти байналхалқии Кейр Интернатсионал, Шӯҳрат - ординатори ДДТТ, Фирӯз - донишчӯи Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ва Шаҳноза - толибаи литсеи назди ҳамин Донишгоҳанд.

Исмоилов Фидомат Ҳасанович

Номзати фанҳои кимё

**Андӯҳи ту ногуфтаву дарди ту ниҳон беҳ,
Ин пеши кӣ зоҳир кунаму он ба кӣ гӯям.**

Ҷилолӣ

Исмоилов Фидомат Ҳасанович соли 1952 21-август дар шаҳри Ангрен вилояти Тошканд дар оилаи деҳқон таваллуд ёфтааст. Падарашон Ҳасанназир деҳқон ва модарашон Тоҷинисо бонуи хонанишин . падару модар бо ҳаваси калон фарзанд тарбия менамоянд, аммо бо фидомат ҳаёт хеле душвор омад, дар синни 6 моҳагӣ бо сабабҳои гуногуни ҳаёт падару модар чудо мешаванд, тарбияи Фидомат ба дасти модаркалонашон мемонад. Ба монанди ҳамаи баччаҳо калон мешавад, лек дар дил як оламе буд падар ва модар, инак вақти ба мактаб рави ҳам мешавад мактаби миёнаро дар шаҳри Ангрен дар мактаби рақами 17 таҳсил мекунад. Баъд аз хатми мактаби миёна ба омӯзишгоҳи олии шаҳри Ангрен (политехника институт) дохил мешавад, аммо бо ин қаноат намекунад ва соли 1976 ба Республикаи Тоҷикистон рафта ба Университети Давлатии Тоҷикистон факултети химия дохил мешавад. Баъд аз хатми донишқадаи оlibар ноҳияи Шаҳртузи вилояти Хатлон ба кор мефиристонанд. Дар ноҳияи Шаҳртуз дар мактаби миёнаи рақами 29 омӯзгори фанҳои химия ва биология шуда кор сар мекунад. Шогирдони хеле

бисёр тайёр менамояд. Омўзгори хеле хуб ва бо таҷрибаро боз як соли дигар дар Шахртуз омўзгорӣ намуданро илтимос кардан ва муаллим ба ин розӣ мешаванд. Соли 1978 бо ҳамроҳии арӯс аз Шахритуз ба зодгоҳ ба шаҳри Ангрен баргаштанд. Як сол дар шаҳри Ангрен зиндагонӣ мекунанд. Соли 1979 ба пойтахт ба шаҳри Тошканд меоянд ва ба аспирантура дохил мешаванд. 28-майи соли 1979 яке аз рӯзҳои хушбахттарини мо буд, чунки якумин фарзандамон духтарамон Шахло ба дунё омад. 30-ноябри соли 1980 фарзанди дуюминамон писарамон Фаридун таваллуд меёбад. Бо шароити оилавӣ аспирантураро ба ғоибона гузаронида ба заводи Экскватор ба кор медароянд. Ҳама тарафа ҳаракат мекарданд кори илмии худро пеш баранд. Шабу рӯз нагуфта кӯшиш мекарданд ба мақсад расанд. Бо ҳамроҳии ўстозашон Осигкина Р.Г ба чандин газета ва журналҳои корҳои илмӣ навиштанд. Соли 1982 бо як хушхабари фарзанди сеюмин писарамон Фирӯз таваллуд мешавад. Фарзанди худро бо ҷону дил дўст медошт. Ба онҳо доим насиҳат мекард. дўстдорӣ менамудчунки худашон меҳри падару модар чи гуна буданаширо медонистанд. Ба корҳои илмии худ ба шаҳрҳои Москва, Ленинград, Ашхобод, Латвия. Литва, Перм сафар намудаанд. Ниҳоят соли 1991 ба унвони баланди номзади фанҳои кимёи академияи фанҳои Республикаи Ўзбекистон сазовор шуданд. Бисёр мақолаҳо ва брашураҳо чоп карданд. Соли 2011 китоби худро ба номи “Антиқа сув” чоп намуданд. Боз чанд китобҳоро су забони тоҷикӣ бо забони узбекӣ. русӣ тарҷима намуданд.

Тур²унбоев Рустам

Номзади фанҳои педагогӣ

Директори «Саноаткалинқо²озсавдо».

Декани факултети Забонҳои хориҷӣ

Хирад беҳтар аз чашми биной аст,

На биной афзун зи доной аст.

Абӯшақури Балхӣ

Тур²унбоев Рустамҷон Маъмуралиевич 5 майи соли 1959 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Баъди хами мактаби миёна ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Ангрен дохил шуда, соли 1981 бомувафқият хатм намудааст. Мвофиқи тахассусаш ӯ соҳиби дипломи забон ва адабиёи рус ва методисти корҳои тарбиявӣ гардидааст.

Дертар ӯ кори илмӣ карда ба гирифтани унвони Номзади фанни педагогика ноил гаштааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин аст.

1. 1981-1983 муаллими мактаби № 19 ноҳияи Паркент.
2. 1983-1985 муаллими донишкадаи омӯзгории шаҳри Ангрен.
3. 1985-1986 аспиранти академияи фанҳои педагогӣ.
4. 1988-1991 муаллими калони кафедраи педагогика.
5. 1991 дотсенти кафедраи педагогика.

6. 1992-1996 мудирӣ кафедраи педагогика ва ноибӣ ректор оид ба корҳои маърифӣ ва маънавӣ.
7. 1997-1998 иҷроқунандаи вазифаи ректори донишкада.
8. 1998-2000 декани факултети педагогика.
9. 2000-2002 директори «Саноаткалинқо²озсавдо».
10. аз соли 2002 то имрӯз декани факултети Забонҳои хориҷӣ.
11. оиладор соҳиби панҷ фарзанд, чор писару як духтар ва чандин набераҳо.

**Абдуқодиров Абдуқайюм
Номзоди фанҳои сиёсатшуносӣ**

**Ҳавасе будаи аз дилафрӯзӣ,
Дар чӣ? Дар қори донишандӯзӣ.
Хусрави Деҳлавӣ**

Абдуқодиров Абдуқайом Абдулҳаевич Соли 1971 дар шаҳри Ангрен таваллуд шудааст. Соли 1988 мактаби миёнаи №17 шаҳри Ангренро бо медали тилло хатм менамояд. Дар давоми як сол барои андӯхти таҷриба дар рӯзномаи бисёрададаи кони ангишти Ангрен “Шахтёрская правда” ба сифати мухбир ифои вазифа менамояд. Соли 1989 ба факултети журналистикаи Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ба шӯъбаи рӯзона дохил мешавад. Бо ташаббус ва дастгирии раҳбарияти ҳамонвақтаи Кӯмитаи радио ва телевизиони Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳанӯз вақти донишҷӯиаш ба Шӯъбаи байналхалқии телевизиони Тоҷикистон ба вазифаи муҳаррирӣ ба кор даъват мешавад. Аз соли 1995 чун сармуҳаррири ин шӯъба фаъолият мебарад. Дар як вақт бо компанияи байналхалқии телевизион ва радиои “Мир” ҳамкорӣ мекунад.

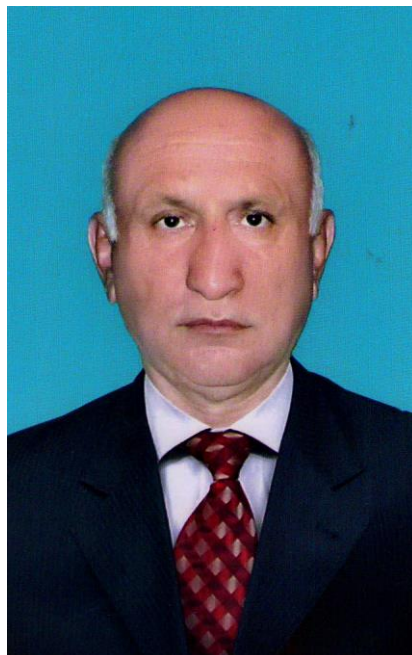
Соли 1994 Донишгоҳи давлатии Тоҷикистонро бо дипломи аъло хатм карда, ба аспирантура дохил мешавад. Соли 1997 аспирантураи Донишгоҳи давлатии Тоҷикистонро пеш аз муддат хатм карда, тахти роҳбарии доктори илми таърих, профессор Иброҳим Усмонов оид ба мавзӯи таърихи матбуоти русзабон рисолаи номзадиро дифоъ мекунад.

Аз соли 1998 ба ҳайси муаллими калони Кафедраи омӯзиш ба забони тоҷикии Донишкадаи давлатии омӯзгории вилояти Тошкент ба фаъолияти педагогӣ оғоз мекунад. Дар вазифаҳои мудирӣ кафедраи “Назария ва амалияи сохтмони ҷомеаи демократӣ” (2000-2006) ва муовини аввали ректор оид ба корҳои маънавият ва тарбияи ахлоқӣ (2006-2011) кор кардааст. Аљон чун дотсенти кафедраи фанҳои иҷтимоӣ фаъолият карда, дар болои рисолаи докторӣ кор мекунад. Ҳаммуалифи 4 китоби дарсӣ барои мактабҳои тоҷикзабони Ўзбекистон, 3 дастури услубӣ ва зиёда аз 80 мақолаҳои илмӣ, услубӣ ва оммабоп аст.

Насриддинов Исомиддин

Номзади фанҳои иқтисодӣ

Проректори маърифат ва маданияти ДОДВТ

**Ба нури дил кунад сайри муҳити маърифат ориф,
Чаро²и роҳ бошад чашми мино нохудоёнро.**

Шавкат

Насриддинов Исомиддин дар шаҳри Ангрен вилояти Тошканд соли 1957 таваллуд ёфтааст. Соли 1974 мактаби миёнаро дар шаҳри Ангрен хатм карда. Ҳамон сол ба шўъбаи “Математикаи амалии” факултети “Механика ва математикаи” Университети давлатии Тоҷикистон дохил шуда онро соли 1979 хатм кардааст.

Баъд аз хатми Университет фаъолияти меҳнати худро дар “Институти Кибернетикаи” Академияи фанҳои Республикаи Ўзбекистон дар шаҳри Тошканд ба сифати муҳандис сар кардааст.

Солҳои 1984-1987 аспирантураи рўзонаи ҳамин институтро хатм карда, соли 1988 рисолаи номзадии худро аз рӯи ихтисоси “Тадқиқи методҳои математикӣ ва мошинҳои ҳисоббарор дар иқтисодиёт, баплангири ва идоракунии хоҷагии қишлоқ” бомуваффақият ҳимоя карда соҳиби дараҷаи илмии нозади фанҳои иқтисодиёт гаштааст.

Диссертатсияи номзади И. Насриддинов дар зери роҳбарии яке аз олимони намоёни шўравӣ оид ба “Системаи автоматии идоракунӣ” (АСУ) дар конҳои кушод проф. И.Б.Табакман навишта шуда, программаи компютери, ки дар асоси диссертатсия сохта шудааст, дар анҷуманҳои байналхалқӣ дар Германия, Чехия ва Полша намоиш дода шуда, баҳои баланди мутахассисонро гирифтааст.

Насриддинов Исомиддин соли 1989 фаъолияти педагогии худро дар Институти педагогии вилоятии Тошканд, ки дар шаҳри Ангрен ҷойгир аст, ҳамчун маллими калон оғоз карда, аз соли 1990 то соли 2003 фази фаи мудири кафедраи навташкили “Информатика ва технологияи информатсионӣ” иҷро кардааст. Дар зери роҳбарии ӯ кафедра ба яке аз кафедраҳои пешқадам табдил ёфта, дар тарбияи мутахассисони соҳаи Информатика барои мактабҳои олии ва мактабҳои миёнаи республика хизмати шоёне кардааст.

Соли 1998 ба унвони “Аълочии маорифи халқи” республикаи Ўзбекистон сазовор шудааст.

Соли 2002 сазовори гранти байналхалқӣ оид ба ҳамкориҳои илмии IREX гаштааст.

Аз соли 2003 то 2010 проректори корҳои илмӣ шуда кор кардааст.

Бевосита зери роҳбарии ӯ якчанд анҷуманҳои республикавӣ ва вилояттӣ баргузор шудааст. Муаллифи зиёда аз 80 мақолаҳои илмӣ ва дигар воситаҳои таълим мебошад.

Ӯ яке аз фаълони ташкили гурӯҳҳои тоҷикӣ дар институт мебошад. Соҳиби чор фарзанд аст, духтараш Насриддинова Махбуба маллимаи англисии ҳамин институт аст.

Махмадияров Авазмад Боқиматович

Номзади фанҳои филологӣ

**Паи он рав, ки орифи маънист,
Марди ориф ба дӯсти авлист.**

Ҷомӣ

Махмадияров Авазмад Боқиматович 20 апрели 1957 дар оилаи коргар ба Дунё омадааст.

Махмадияров баъди хатми мактаби миёна ба донишкадаи омӯғории шаҳри Николаеви Россия ба хондан даромада соли 1980 бомувафаққият ба аном расонидаас. Аз соли 1980 то соли 1984 дар мактаби миёнаи № 28 ноҳияи Оҳангрон ба ҳайси муаллими забон ва адабиёти рус кор кардааст. Ҷз соли 1988 дар Донишкадаи омӯзғории шаҳри Ангрен чун муаллими фанҳои забон ва адабиёти рус фаъолият намудааст.

Аз соли 1988 то соли 1991 аспиранти Донишкадаи омӯзғории шаҳри НижнеНовгорода Россия. Соли 1992 бомувафаққият ҳимоя намуда ба гирифтани унвони номзади фанҳои филологӣ Мушарраф гардидааст. Аз соли 1993 чун мудирӣ кафедраи «Методикаи таълими забони русӣ». Дар давоми фаъолияти меҳнатиаш чандин мақолаҳои методӣ Чоп кунонидааст.

Аз соли 1994 то соли 1997 докторанти донишкадаи адабиёти
умумиаҳони ба номи М. Горький.

Оиладор соҳиби ду фарзанд.

Ҷӯраев Миршакар
Мудири шўъбаи наркологии вилояти Тошканд

**Агар дўст бошад туро тозарўй,
Бияфзодаш нозишу рангу бўй.
Фирдавсӣ**

Ҷӯраев Миршакар 10 марти соли 1964 деҳаи дуоби ноҳияи деҳқонободи
вилояти Ёашқадарё дар оилаи марди деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби №
47 ноҳияи деҳқонобод таълим гирифтааст. Соли 1996 Донишкадаи тиббии
педиатрии тошкандро хатм кардааст.

Фаъолияти кори ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1981-1984 донишҷӯи омӯзишгоҳи тиббии шаҳри Ёаршӣ.
2. 1984-1987 фелдшери ёрии таъҷилии шаҳр.
3. 1987-1991 фелдшери заводи МЧСи Тошканд.
4. 1987-1996 донишҷӯи донишкадаи тиббии Тошканд.

5. 1996-2004 духтури ёрии таъҷиллии тошканд.
6. 2004-2008 мудирӣ шӯба наркологию вилоятии Тошканд.
7. 2008-2009 шифокори корхонаи наркологию ноҳияи Тошканд
8. аз соли 2009 то ҳоло мудирӣ шӯбаи ихтисосгардондашудаи вилоятии наркологи дар шаҳри Ангрен.

Абдуқодиров Зоҳир

Чемпиони СССР

Абдуқодиров Зоҳир 2 декабри соли 1962 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар ба дунё омадааст. То синфи 7 дар мактаби № 10 таҳсил гирифта, аз синфи 8 дар мактаби № 8 давом дода, онҷо мактабро хатм намудааст. Аз давраи мактабхониаш сар карда ба ҷамъияти «Динамо» аъзо гардида, мунтазам дар машқҳои муштзанӣ (бокс) машқ мекард ва тез дар байни ҷамсолони худ ба мувафакқиятҳои калон соҳиб гардид.

Соли 1978 дар байни ҷавонон Чемпиони Ҷазбекистон гардид.

Соли 1979 соҳиби маълумоти миёна гардидааст.

Соли 1980 ба шӯъбаи ОТДи донишкадаи омӯзгории шаҳри Ангрен дохил шудааст.

1979, 1980, 1981, 1982 дар байни калонсолон Чемпиони Ҷазбекистон гаштааст. Соли 1979 дар байни калонсолони собиқ Иттифоқ сазовори ҷои сеюм гардидааст.

Соли 1981 Чемпиони мутлақи мусобиқаи умумииттифоқӣ гашта, сазовори унвони Чемпиони СССР гардид. Ҷариб дар тамоми шаҳрҳои собиқ Иттифоқ ва давлатҳои Куба, Арабистон, Германия, Афғонистон, Чехословакия дар мусобиқаҳо иштирок намуда бо дастии боло баргашта омадааст.

Дар вақтҳои охир яке аз муррабиёни соҳибтаҷрибатари шаҳр буда, шогирдони ӯ аз мусобиқаҳои бонуфуз ҷулиябиятро ба даст оварда, шаъну шӯҳрати бокси Ангренро оламгир намуда истодааст.

Оиладор соҳиби чандин фарзанду даҳҳо набераҳо мебошад.

Рафиқов Раҳимбой

Сардори Колонаи автобазаи Средазугол

Дорандаи ордени «Дӯстии халқҳо»

**Ба сабр ар барояд туро номи нек,
Диҳад номи некат саранҷоми нек.**

Ҷоми

Рафиқов Раҳимбой 25 сентябри соли 1953 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Соли 1960 ба мактаби № 9 рафтааст. Баъди хатми синфи 8 соли 1968 ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии шаҳр ба шуъбаи кафшергарӣ дохил шудааст. Бо тахассуси устои кафшергари барқӣ омӯзишгоҳро тамом кардааст. Соли 1972-1974 дар хизмати ҳарбӣ будааст.

Аз соли 1975 то соли 1991 дар автобазаи Средазугол ба ҳайси ронандаи мошини боркашон меҳнат намудааст.

Аз соли 1991 то соли 2009 ба ҳайси сардори коллона кор ва фаъолият намудааст. Хизматҳои шоёнӣ ӯро ба инобат гирифта ба ӯ соли 1986 ордени «Дӯстии халқҳо» дода шудааст. Ӯ бо чандин ифтихорномаҳои давлатӣ мукофотонида шудааст. Рафиқов Раҳимбой 20 соли мусобиқаҳои меҳнати солҳои 1987, 1988, 1989, 1990, 1991 мебошад. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо. соли 2011 вафот кардааст.

Кормандони сохторҳои қудратӣ

**Ғудраташ онро ба ҳам омехтааст,
Ҷар дам аз он нақши нав ангехтааст.**

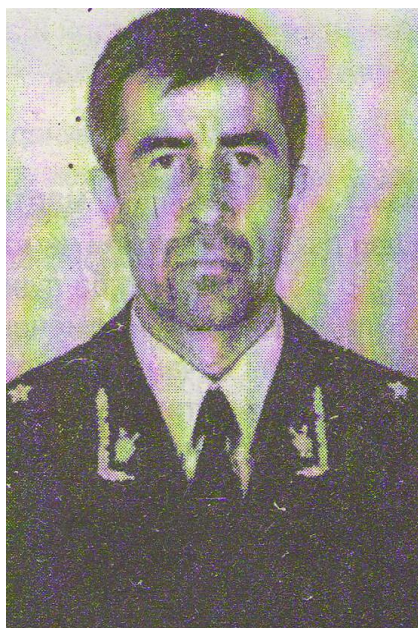
Ҷомӣ

Ин тоифа одамон бо далерӣ, нотарсӣ, матонат, часорат, чаққонӣ ва бо дурбинии худ аз дигар одамон фарқ мекунанд, чунки дар ниҳоди онҳо Парвардигор ин хислатҳоро ҷой додааст. Агарчанде аз дур кори онон осон менамояд дар асл меҳнати хело вазнин аст, чунки онон вақти аниқӣ корӣ надоранд. На шабу на рӯз намедонанд, ки кай вақти холии онҳо. Онҳоро нобаҳангом ба кор че² заданашон мумкин. Барои кори онҳо шабу рӯз фарқ надорат. Дар вақти хизмат ҳама хешу бегона барои онон яканд. Чунин аст қисмату тақдири коргарҳои сохторҳои қудратӣ.

Сохторҳои қудратӣ

Олимов Мадиброҳим

Генерали юстиция

Дилат равшану вақт маҷмӯъ бод,

Ғадам собиту поя марфӯъ бод.

Саъди

Олимов Мадиброҳим 4 январӣ соли 1959 дар шаҳри Ангрени вилояти Тошканди РСС Узбекистон дар оилаи коргар таваллуд меёбад. Падару модараш зодағони деҳаи Пунғаз буда, соли 1950 ба шаҳри Ангрени мекӯчанд ва то ҳол он ҷо зиндагӣ мекунанд. М. Олимов соли 1965 мактаби миёнаи тоҷикии №17 шаҳри номбурда ва соли 1981 факултети ҳуқуқшиносии Университети давлатии Тоҷикистонро бо дипломи аъло хатм менамояд.

Ӯ ҳамчун муфаттиш ва ёрдамчии прокурори ноҳияи Роҳи Оҳани шаҳри Душанбе (1981-84), ёрдамчии калони прокурори шаҳри Душанбе (1985), прокурори шӯъбаи назорат аз болои иҷроиши қонунҳо оиди ноболиғон ва ҷавонони прокуратураи ҷумҳурӣ (1985-86), ҷонишин ва прокурори Роҳи Оҳани ш. Душанбе (1986-93), сардори шӯъбаи Прокуратураи генералии ҚТ оиди назорат аз болои иҷроиши қонунҳо дар бораи ноболиғон ва ҷавонон (1993-95), сардори Раёсати кадрҳои Прокуратураи генералии ҚТ (1995 - 2001) кор карда, ҳоло сардори Раёсати назорати қонунӣ будани қарорҳои судҳо

оиди парвандаҳои шахрвандӣ ва хоҷагии Прокуратураи генералии ҚТ мебошад.

Ӯ забонҳои тоҷикӣ ва русиро хуб медонад ва бо онҳо оиди риояи қонунҳо, пешгирии ҷиноятҳо ва тарбияи мутахассисони ҷавони соҳаи прокуратура дар рӯзномаҳои “Комсомолец Таджикистана”, “Коммунист азимов Таджикистана”, “Ҷавонони Тоҷикистон”, “Тоҷикистони советӣ”, “Вечерний Душанбе” ва маҷаллаи “Қонуният” зиёда аз 20 мақола ба таърифи расонида, ба воситаи радио ва телевизиони ҷумҳуриявӣ бештар аз 25 маротиба баромад кардааст.

Барои иҷрои софдилонаи вазифаҳои асосӣ ва ширкати ҷаъолонаш дар қорҳои ҷамъиятӣ, аз ҷумла дар ҳайати Комиссияи муштараки марказии аттестатсионии мақомоти ҳифзи ҳуқуқи ҚТ бо ордени “Шараф” ва “Қорманди фахрии прокуратура” сазовор гардидааст.

Ӯ соҳиби рутбаи «Мушовири давлатии адлияи дараҷаи 3-Генералмайори адлия» мебошад.

Оиладор ва соҳиби 5 фарзанд аст.

Ҳасанов Абдуҷаббор

Полковники милитсия

**Ўдраташ онро ба ҳам омехтааст,
Ҷар дам аз он нақши нав ангехтааст.**

Ҷоми

Ҳасанов Абдучаббор 20 апрели соли 1947 дар деҳаи Пунғаз таваллуд меёбад, аз оилаи хизматчи. Соли 1966 мактаби миёнаи №5 шаҳри Ангрен вилояти Тошканд, соли 1971 шўъбаи журналистикаи Университети давлатии Тоҷикистон ва солҳои 1979 ва 1985 курсҳои тақмили ихтисоси Институтҳои тақмили ихтисоси омўзгорони фанҳои ҷамъиятии РСФСР Ўзбекистон ва Беларусияро ба итмом расонидааст.

Ў ба ҳайси муаллими кафедраи иқтисоди сиёсии Университети давлатии Тоҷикистон (1971-1994), сардори шўъбаи ташкили оид ба даъват ва ҷобачогузори кадрҳои Қумитаи оид ба ҳолатҳои ғавқуллода ва мудофияи граждании назди ҳукумати ҶТ (1994-1997), мудири қисми таълимии Курсҳои ҷумҳуриявии Қумитаи мазкур (1997-2000), сардори шўъбаи таълими Маркази таълимию методии Вазорати ҳолатҳои ғавқуллода ва мудофияи шаҳрвандии Ҷумҳурии Тоҷикистон (2000-то ҳозир) фаъолият менамояд.

Вай муаллифи 59 мақолаи илми, илмию методи, аз ҷумла асарҳои “Дастури методи ва плани машғулиятҳои амали аз фанни “Таърихи иқтисодии СССР ва мамлакатҳои хориҷӣ”” (1987), “Дастури методи ва плани машғулиятҳои амали аз фанни “таърихи хоҷагии халқи СССР” (1991), мебошад.

А.Ҳасанов дар барқарор кардан ва ҳифзи соҳти Конституционӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳиссаи арзанда гузошта, ба рутбаҳои нави ҳарби сазомегардад. 6 сентябри соли 2001 ба ў рутбаи полковники дода мешавад.

Вай оиладор ва соҳиби 6 фарзанд аст: ҳамсараш – Шаҳриниссо дўзанда, духтаронаш: Дилором-хуқуқшинос, Дилафрўз, Зулҳумор ва Умеда -

иқтисодчи буда, ҳамашон аз рӯи ихтисос кор мекунанд. Мавод аз китоби «Симои Ашт»-и Н. Азимов

Насриддинов Ҳусниддин

Подполковники милитсия

1983-1994 сардори корҳои ҷиноятии шаҳри Ангрен.

Чу сарви бӯстонаш тозаги ёфт,

Дар он гулшан баландовозагӣ ёфт.

Мулҳам

Насриддинов Ҳусниддин 12 январӣ соли 1940 дар деҳаи пон²оз дар оилаи деҳқон ба Дунёомадааст. Дар оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида меояд ва Ҳусниддин дар мактаби №5 шаҳри Ангрен таҳсил мекунад. Соли 1975 Насриддинов Ҳусниддин ба донишқадаи политехникии Тошканд дохил шуда донишқадаро бо тахассуси муҳандис-механик ба итмом мерасонад.

1958-сонанда дар автобазаи №72.

Аз соли 1963 то соли 1994 кор дар шӯъбаи корҳои дохилӣ.

1967-медали «50-солагии милитсияи шӯравӣ».

1973-медал «барои хизматҳои шоиста» дараҷаи Ш .

1979-медал «барои хизматҳои шоиста» дараҷаи II.

1983-медал «барои хизматҳои шоиста» дараҷаи I.

1990-медали «Фахрии меҳнат».

1983-1994 сардори корҳои ҷиноятии шаҳри Ангрэн.

Муддати 31 сол дар сафи шӯъбаи корҳои дохилӣ хизмат намуда соли 1994 ба нафақа баромада, сипас ба корхонаи «Ангренангиштсохтмон» ба вазифаи таъминотчи механикӣ ба кор даромадаанд. Соли 2003 бемаҳал вафот кардаанд.

Аз соли 1994 нафақахӯри номӣ.

Соли 1980 ба мактаби Вазорати корҳои дохилӣ (МВД) тамом карда соҳиби ихтисоси муфаттишӣ гардидааст.

Соли 1973 ба я унвони майор медиҳанд, соли 1983 бошад соҳиби унвони подполковникӣ мегардад.

Ашӯрматов Мирзааҳмад

Сардори шӯъбаи ОБХССи шаҳри Янгиобод

Умрест аз ҳавову ҳавс чашм бастаам,

Чун 2унча фори2 аз 2ами олам нишастаам.

Сайидо

Мирзоаҳмад Ашӯрматов соли 1033 дар деҳаи Бо2су2д дар оилаи деҳқон ба Дуне омадааст. Синфи 7 ро дар деҳаи худ Хонда, соли соли 1948 ба техникуми Молияи Тошкент ба хондан даромадааст. Баъди хатми техникум ӯро барои кор ба ноҳияи Олтиаричи Фар2она ба кор фиристониданд. Ду сол дар техникумҳои молияи Олтиарич ва Сух ба ҳайси муаллими фанни молия кор карда омад.

Аз соли 1953 то соли 1957 дар Оҳангарон дар вазифаи назоратчии молия кор ва фаъолият намудааст. Баъди ташкил шудани шаҳри Янгиобод чандин муддат дар вазифаи назоратчии молияи ин шаҳр будааст.

Соли 1952 ба донишкадаи молияи шаҳри Тошкент ба аъба 2оибона дохил шуда соли 1960 тамом намудааст ва соҳиби маълумоти олий гардидааст.

Аз соли 1963 сар карда дар шаҳри Ангрен ба вазифаи назоратчии ОБХСС кор кардааст.

Аз соли 1965 то соли 1971 дар вазифаи сарназоратчии ташкилоти зикршуда кор кардааст.

Аз соли 1974 то соли 1976 мудири шӯбаи ОБХССи Янгиобод.

1976-1986 донишини сардори шӯбаи ИИБи Янгиобод.

1986-1989 сардори шӯбаи ИИБи шаҳри Ангрен.

Ашӯрматов Мирзоаҳмад аз соли 1989 дар нафақаи меҳнатӣ. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераву абераҳо мебошад.

Шабидинов Турсунбой

Ходими корҳои дохилии шаҳри Ангрен

Ба рози дил чу бикшой лаби хеш,

Нахуст аз хайру шарри он ибияндеш,

Ҷомӣ

15 майи соли 1949 дар деҳаи Бо²су²д таваллуд шудааст. Соли 1964 Мактаби миёнаро дар деҳаи худаш тамом кардааст. Худи ҳамон сол ба омӯзишгоҳи тиббии шаҳри Хучанд дохил шуда соли 1968 хатм намудааст. фаъолияти меҳнати ӯ чунин аст:

1964-1968 омӯзишгоҳи тиббӣ.

1969-1971 хизматит ҳарбӣ.

1971-1974 муаллими ҳарбии мактаби №23.

1974-1995 ходими корҳои дохилии шаҳри Ангрен.

Аз соли 1995 дар нафақа. оиладор, соҳиби чандин фарзанду набераҳо.

Мирзоматов Абдурасул

Сардори шӯъбаи зидди қиноятӣ шаҳр

**Ҷиммати мард чун баланд бувад,
Дар ҳама кор арҷманд бувад.**

Ҷомӣ

Мирзоматов Абдурасул облоқулович соли 1957 дар деҳаи Бо²су²д таваллуд шудааст. Соли 1966 ба мактаби миёнаи № 23 ба хондан дарома соли 1976 мактабро бомувафақият тамом кардааст. Баъди хатми мактаби миёна ба донишкадаи омӯзгории шаҳр дохил шуда, баъди хатми донишкада боз ба мактаби олии милитсия ²оибона ба хондан даромадааст. Я ҳам дар шӯъбаи корҳои дохилӣ кор мекарду ҳам боз дар шӯъбаи ²оибона хондани худро давом меод.

Соли 1981 ба шӯъбаи корҳои дохилии шаҳр чун назоратчии ОБХСС кор кардааст. Дартар ӯро ба вазифаи назоратчии шӯъбаи ҷустуҷӯи ҷинояткорон таъин намуданд. Кордонӣ, меҳнатдӯсти ва ҳалолкории ӯро ба инobat гирифта ӯро ба вазифаи сардори шӯъбаи зидди ҷинояткории шаҳр таъин намуданд. Абдурасул мирзоматов соли 2008 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо мебошад.

Роҳбарони ташкилоту корхонаҳо

Азимов Маҳкам
Директори АОО ангишт

**Зи меҳмон сахопеша пардохт ҷой,
Баровард дарҳои меҳмонсарой.
Шодӣ**

Азимов Маҳкам соли 1926 дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Аввал дар мактаби деҳаи худ хондааст, сипас ба шаҳри Ангрэн кӯчида омада, дар Ангрэн хондани худро ба итмом расонидааст. Дартар ба шаҳри Ленино-Кузнетси Россия рафта, дар Академияи кӯҳшиносии онҷо таълим гирифтааст ва бо тахассуси иқтисодчигӣ баргашта ба Ангрэн омадааст. Маҳкам Азимов қариб дар тамоми фаъолияти меҳнати худ дар вазифаҳои роҳбарӣ кор кардааст.

Фаъолияти меҳнати чунин суръат гирифтааст:

1. 1941-1946 коргари Шахтаи № 1 шаҳри Ангрэн.
2. 1946-1949 Сардори ВВО трести Ўзбекангишт.
3. 1949-1960 муҳандиси таҳиягари Шахтаи № 1.
4. 1960-1972 Сардори шӯъбаи ташкили меҳнати Ўзбекангишт.
5. 1972-1977 котиби ташкилоти ҳизбии Шахтаи № 9.
6. 1977-2001 Директори ООО Ангрэнангишттаъминот.

Маҳкам Азимов дар давоми фаъолияти меҳнати қариб 60 солаи худ барои халқу ватан ва шаҳри худ хизмати босазое дорад. Барои меҳнати софдилонааш ва барои ихтирокориаш ва хизматҳои шоистааш борҳо бо мукофотҳои пулию молӣ сарфароз гардонида шудааст. Аз ҷумла:

1. Медалҳои «Барои меҳнати фидокорона».
2. Медали «Шӯҳрати шахтёрӣ» дараҷаи 1.
3. Медали «Шӯҳрати шахтёрӣ» дараҷаи 2.
4. Медали «Шӯҳрати шахтёрӣ» дараҷаи 3.

я соҳиби се фарзанд ва даҳҳо набраву абера аст. Соли 2001 аз фаъолияти корӣ боз намонда нобаҳангом аз олам чашм пӯшидааст.

Исоматов Масаид

**Ҳунар беҳтар аз гавҳари номдор,
Ҳунармандонро гавҳар ояд ба кор.
Фирдавсӣ**

Исоматов масаид, 5 январӣ соли 1932 дар деҳаи Пон²ози ноҳияи Ашт ба дунё омадааст. Соли 1950 синфи 7-ро дар Пон²оз тамом намуда ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст ва ба мактаби рақами 3 ба хондан даромадааст ва баъди хатми мактаби миёна ба техникуми шиносии Тошканд дохил шуда соли 1954 бо муваффақият ба итмом расонида соҳиби ихтисоси муҳандиси гардидааст. Баъди хатми техникум исоматов масаид ба шаҳри Ангрен баргашта омада ба шахтаи рақами 9 ба кор даромадааст. Ӯро ба вазифаи

устои гази зеризаминӣ таъин намуданд. Соли 1958 ӯро ба вазифаи ёрдамчии раиси участкаи рақами 1 таъин намуданд. У аз соли 1973 то охири умраш-яъне то соли 2005 дар вазифаи директори базаи чубу тахтаи Ангрен буд. Исоматов Масаид 2 майи соли 2005 бо ҳаёт падруд гуфтааст.

Исмоилов Абдуқодир

Директори базаи ангишт

**Тавонгар шуд он кас, Ки дарвеш буд,
В-агар хӯрдаш аз кӯшиши хеш буд.
Фирдавсӣ**

Исмоилов Абдуқодир 12 феввали соли 1920 дар деҳаи Пон²ози ноҳияи Ашти вилояти Су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби деҳа таҳсил гирифта сипас ба омузишгоҳи омузгории Конибодом ба хондан даромадааст. Баъди хатми омузишгоҳ ба деҳаи худ баргашта, дар мактаби деҳа ба райси муаллими синфҳои ибтидоӣ кор кардааст. Соли 1942 ба шаҳри Ангрен кучида омадааст. Оиладор соҳиби панҷ фарзанди солаҳ, ки дар қабҳаҳои гуногуни шаҳр сарбаландона меҳнат кардаанд ва мекунанд. Барои

хизмати шоистааш уро депутати совети шаҳри интихоб намудаанд.У дар давоми ҳаёти худ дар вазифаҳои зерин кор ва фаъолият кардааст:

1942-1952 дар трести узбекангишти устои корҳои кӯҳи.

1952-1963 дар корҳои гуногун.

1960-1972 мудири ошхонаи №2 шаҳри Ангрен.

1972-1975 директори базаи савдои ангишт.

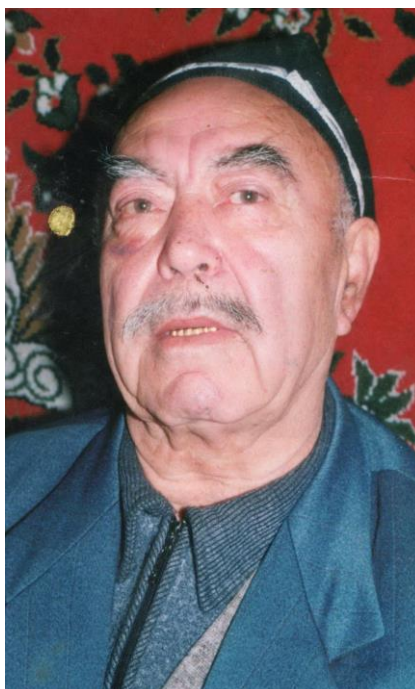
1976-1978 мудири хоҷагии участкаи пармакунӣ.

1977-1980 директори корхонаи асбобҳои мураккаб.

Аз соли 1980 дар нафақаи меҳнатӣ.

Умри бобаракате дида дар синни 90 солаги соли 2008

Мирзоматов Облоқул
Директори базаи чӯбу тахтаи шаҳр

**Зи ном аст то ҷовидон зинда мард,
Ки мурда бувад колбад зери гард.**

Фирдавсӣ

Мирзоматов Облоқул соли 1928 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби деҳа таҳсил гирифтааст. Соли 1947 ба кони ангишти шаҳр ба кор даромадааст. меҳнати шоиста ва ҳалоли ӯро ба инобат гирифта роҳбарони шаҳр ӯро соли 1973 ба корхонаи савдои чӯбу тахта директор таъин шудааст. Мирзоматов Облоқул то ба дами ба нафақа баромадан дар ҳамин корхона меҳнат кардааст. Барои ободии маҳаллаи Бо²су²д хизматҳои шоиста дорад. Оиладор соҳиби 7 фарзанду чандин набераву абераҳо.

Машарипов Иброхимҷон Директори фирмаи “Эврика”

**Фардо, ки ҳисоби ҷумла олам талабанд,
Он зарра, ки дар ҳисоб н-ояд моем.**

Афзалӣ

Машарипов Иброхимҷон соли 1955 дар кишлоки Понғози ноҳияи Ашти вилояти Ленинободи ҳозираи Суғди ҷумҳурияи Тоҷикистон ба дунё омадаам. Аз соли 1958 дар шаҳри Ангрен вилояти Тошкент зиндагонӣ мекунам. Аз соли 1962 то 1971 дар мактаби №5 баъдтар №17 шаҳри Ангрен то синфи 10 таҳсил намуда синфи 10-ро соли 1972 дар мактаби №4 ба номи Маъдани кишлоки Понғози ноҳияи Ашт хатм намудам. Соли 1972 ба Университети Давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленин ба факултети иқтисоди шӯбаи ба плангири хоҷагӣ халқ шӯбаи шабона дохил шудам бади хатми курси якум . аз моҳи майи соли 1973 то моҳи майи соли 1975 хизмат дар сафари армияи советӣ дар шаҳри Балабановаи вилояти Калуга.

Аз соли 1972 то 1979 фаъолияти меҳнатиро дар заводи лаку ранг барори шаҳри Душанбе дар вазифаҳои бухгалтер , устои сеҳ баъдтар роҳбари сеҳ сардори бухгалтер оғоз кардам . Баъди хатми Университет соли 1979 ба шаҳри Ангрен баргашта соли 1979-1980 дар техникуми иқтисоди ва ба плангрии шаҳри Ангрен муаллими иқтисод сиёсӣ, 1980-1981 дар управления Вторчермет дар вазифаи кабулқунанда .

1981-1982 ПТУ дар вазифаи слесар фаъолияти меҳнатиро давом додам. Аз моҳи июли 1982 то июли соли 1995 дар корхонаи савдои шаҳри Ангрен “Ангренторг” ҳисобчи , аз соли 1986 сарҳисобчи қору фаъолият кардааст.

Аз соли 1995 то соли 2010 директори фирмаи “Эврика”. Аз соли 2011 сарҳисобчии ҷамъияти саҳҳомии шакли пӯшидаи “маркази логистикаи Ангрен”. Дар айни ҳол роҳбари корхонаи хусусии “Ёқуб” фаъолият дорад. Соҳиби шаш фарзанд буда, Гулбаҳор, Аваз, Раҳматуллоҳ, Навбаҳор, санавбар ав Парвиз буда ҳама соҳиби маълумотҳои ихтисосӣ буда, дар ҷабҳаҳои гуногуни ҳаёти шаҳр қору фаъолият доранд.

Мадаминов Мадаюб

Сардори Ангренсавдо

Ба хуррамию хушй бигзарон чаҳон, ки чаҳон,

Ба ҳарчи қуз хушуву хуррамй, ҳама савдост.

Анварй

Мадаминов Мадаюб 15 октябри соли 1933 дар шаҳри Тошканд дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Соли 1941 ба мактаби миёнаи № 113 шаҳри Тошканд дохил шуда, соли 1947 баъди хатми синфи 5 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида меояд. Дар Ангрен баъди хатми сини 7 ба шаҳри Тошканд ба техникуми зооветеринарӣ дохил иешавад. Бо сабаби касалӣ техникумро хатм нанамуда баргашта меояд.

Соли 1951 ба ОРС комбинати «Ўзбекангишт» ба ҳайси магазинчӣ ба кор медарояд. Боз дар Тошканд ба хондан медарояд. Баъди ТКШ чандин муддат дар магазинҳои Ангрен ба ҳайси фурӯшандагӣ кор мекунад.

Соли 1960 оилаи онҳо ба Фар²она кӯчида меравад. Ҷро ба магазини №30 Фар²она мудир таъин мекунад.

Соли 1961 оилаи онҳо боз баргашта ба Анрен меояд. Ҷро мудирӣ мағазини №84 таъин менамоянд. Барои меҳнати софдилонааш ӯро ба вазифаи сардори савдои Ангренавдо ба кор таъин мекунанд ва то ба нафақа баромаданаш он ҷо кор кардааст. Оиладор соҳиби се фарзанд.

Убайдуллоев Саъдулло

Сардори ДРП-3

**Ба ҳиммат кӯхро аз пеш бардошт,
Аҷаб санге зи роҳи хеш бардошт.**

Низомӣ

Убайдуллоев Саъдулло 18 феввали соли 1932 дар шаҳри Тошканд дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Мактаби дар шаҳри худ хондааст. Баъди мактаби миёна дар техникуми маъданшиносии Тошканд ба шаҳри ангренавдо омадааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1954-1955 трести «Ўзбекангишт» нақлиётчй.
2. 1955-1956 усто-таълимгари ГОРТУ-3.
3. 1956-1959 ронанда тдар АСУ-6.
4. 1952-1962 мудирани анбори ҳамин корхона.
5. 1963-1978 сардори ДРП-3-и Оҳангарон.
6. 1978- 1982 сардори ДРП-2 шаҳри Ангрен.
7. 1982-1991 сардори ДРП-3.
8. 1992 дар нафақаи меҳнати.

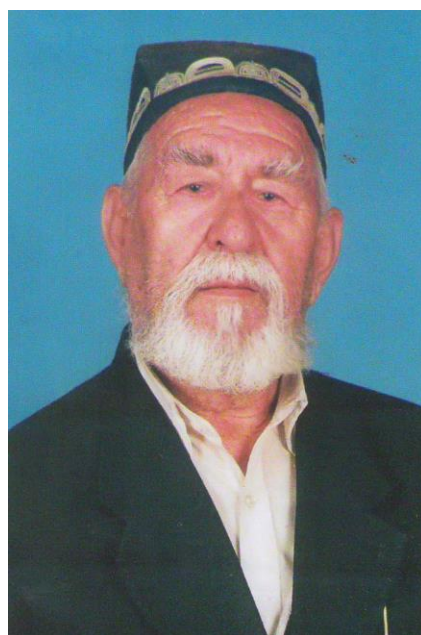
Барои меҳнатҳои софдилони ва бисёрсола борҳо бо мукофотҳои пулию молӣ мукофотонида шудааст. Ҷолиби мусобиқаи меҳнати соли 1980.

Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераву абераҳо мебошад. Ҳоло дар қайди ҳаёт нест.

Ғурбонов Иброҳим

Директори базаи ангишт 1956-1960

Диретори хиштзапод 1963-1965

**Марди раҳравро кучо орому хоб,
Дар қалақ бояд дилаш дар изтироб.**

Румӣ

Дурбонов Иброҳим 10 феврври соли 1927 дар деҳаи пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Мактаби иьтидоиро дар пун²аз хондааст. Соли оилаи онҳо ба шаҳри Тошканд кӯчида рафтааст. Давоми таҳсилро дар Тошканд гузаронидааст.

Соли 1947 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст.

Соли 1949 ба техникуми Кӯҳшиносии Тошканд дохил шуда соли 1953 тамом кардааст.

Соли 1953 ба Шахтаи № 9 ба ҳайси устои кор фаъолият бурда то соли 1956 кор кардааст.

Аз соли 1956 то соли 1960 дар базаи ангишт дар вазифаи директорӣ кор кардааст.

Аз соли 1960 то соли 1963 ба ҳайси муҳандиси ангиштшинос кор кардааст.

Аз соли 1963 то соли 1965 дар заводи хиштбарорӣ директор шудааст.

1965-1968 прораби геологияразведка.

1968-1970 раиси ЖЭКи шаҳр.

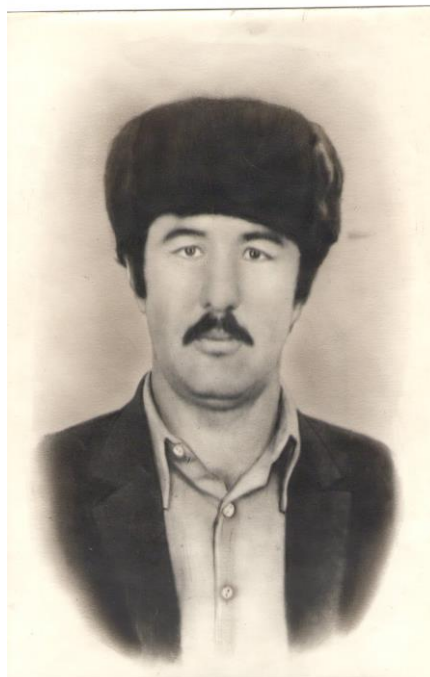
1971-1975 директори базаи ангишт.

Аз соли 1975 то ба нафақаи меҳнатӣ дар заводи резинотехника кор кардааст.

Соҳиби 9 фарзанд, се Писару 6 духтар, даҳҳо набераву абераву чабераҳо.

Сулаймонов Юсуфҷон

Директори магазини хоҷагӣ

**Агар саодати ӯ тофтӣ бар Искандар,
Ба зулмат-андар раҳ ёфтӣ бар оби бақо.
Муиззӣ**

Сулаймонов Юсуфҷон иброҳимович дуҷуми моҳи майи соли 1939 лар шаҳри Ёўқанд таваллуд шудааст. Вай дар мактаби № 6 шаҳри ўқанд таҳсил гирифтааст. Соли 1958 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кўчида омадааст. Смоли 1958 ў ба омўзишгоҳи касбӣ-техникии шаҳр дохил шуда соҳиби маълумоти миёна гардидааст.

Аз соли 1960 то соли 1965 чун ронандаи таксӣ меҳнат кардааст. Аз соли 1970 то соли 1978 дар вазифаи мудирӣ мағазини хоҷагидорӣ кор кардааст.

Оиладор соҳиби чандин фарзанду набера аст.

Соли 1978 вафот бемаҳал кардааст.

Шамсиддинов Хайрулло

Директори хиштзавад

**Хиште ба хайр чун хуми май бар замин гузор,
Дигар қадам ба қасри биҳишти барин гузор.**

Соиб

Хайрулло Шамсиддинов соли 1935 дар деҳаи Пон²оз дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактабро дар зодгоҳаш хатм намуда, чанд муддат дар колхоз дар вазифаи ҳисобчӣ кор ва фаъолият намудааст. Соли 1951 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Хайрулло баъди ба Ангрен кӯчида омадан дар заводи чирпичбарорӣ ба ҳайси коргар ба кор даромадааст. Дертар ин завод ба заводи хиштбарорӣ табдил ёфтааст. Хайрулло тамоми фаъолияти худро дар ҳамин завод гузаронидааст. Аз коргари оддӣ сар карда то ба вазифаҳои сардор ва роҳбари ҳамин корхона фаъолият намудааст. Хайрулло дар давоми фаъолияти 45 солаи худ барои халқу ватан ва шаҳри худ хизмати босазое дорад. Барои меҳнати софдилонааш ва барои ихтирокориаш ва хизматҳои шоистааш борҳо бо мукофотҳои пулию молӣ сарфароз гардонида

шудааст. Ӯ соҳиби шаш фарзанд ва даҳҳо набераву абера аст. Соли 2012 баъди беморӣ аз олам чашм пӯшидааст.

Бегматов Шермат

Имом хатиби масҷиди Дукент

Фурӯ хондам асбоби фиқҳу калом,

Шудам дар шиори фақоҳат тамом.

Шоҳин

Бегматов шермат 4 феввали соли 1928 дар деҳаи Пон²оз дар оилаи деҳқон ба дунё омааст. Мактаби ибтидоиро дар деҳаи худ хатм намудааст. Солҳом 50 асри гузашта, оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида меоянд. Мулло Шермат аз соли 1952 то ба дами ба нафақа баромадан, яъне то соли 1978 дар як корхона Шахтаи № 9 кор карда ба нафақаи меҳнатӣ баромадаанд. Барои меҳнати софдилона ва ҳалоли худ Мулло Шермат ду маротиба ²олиби мусобиқаи меҳнатӣ, ду маротиба аълоҷии мусобиқаи

сотсиалистӣ гардидаанд. борҳо бо фахрияномаҳои шаҳру вилояти сарафроз гардонида шудаанд. Соли 1998 масҷиди ҷомеаи Дукент аз қайди давлатӣ гузашта мулло Шерматро ба вазифаи Имом-хатиби масҷиди зикршуда ба кор таъин намуданд. Аз сабаби пирӣ соли 2007 вазифаи имомиро супоиданд. Пас аз беморӣ соли 2010 аз олам чашм пӯшиданд.

Назмиддинов Юлдош **Директории ресторан**

Назмиддинов юлдошев 1 марти соли 1937 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Соли 1939 ба мактаби маҳалла ба хондан рафтааст.

Соли 1955 мактабро дар зодгоҳаш хатм намудааст. Соли 1946 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Худи ҳамон сол дар шаҳри Ангрен ба ГРЭС ба кор маш²ул шудааст. Соли 1955 фаъолияти меҳнати ӯ о²оз гардидааст:

1. 1956-1957 курси ронандагиро хатм намудааст.
2. 1954-1956 коргари корхонаи ГРЭС.
3. 1957-1958 коргари корхонаи Разрез.
4. 1958-1959 коргари корхони нонпазӣ.

5. 1960-2000 дар корхонаи хӯроки умумӣ аз коргари оддӣ то ба директори ресторани. Аз соли 2000 дар нафақаи меҳнатӣ.

Аз соли 2000 инҷониб дар истироҳат ва гашти пирӣ меронгад. Дар давоми кору фаъолияти меҳнати худ, барои меҳнатдӯстӣ, ҳалолкориаш борҳо бо ифтихорномаҳои гуногун мукофотонида шудааст. соҳиби 9 фарзанд, 3 писару 6 духтар ва даҳҳо набераву абераву чабера аст.

Ҳамроқулов Саҳобиддин

Сардори почтаи Ангрен

Ганчи беранҷ надидаст касе,

Гули бехор начидаст касе.

Ҷомӣ

Ҳамроқулов Саҳобиддин Холматович 23 моҳи майи 1951 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар тавваллуд шудааст. Аввал дар мактаби « 10 хонда, сипас мактаби миёнаи № 5 ро хатм намудааст. Баъди хатми мактаби миёна аз соли 1967 то соли 1979 дар корхонаи «ӯзбекангишт» ко рва фаъолият намудааст. Соли 1969 ба донишкадаи омӯзгории Ангрен ба шӯъбаи математика дохил шуда , бомувафаққият ба анҷом расонидааст. Аз соли 1973 баъди хатми донишкада ба ҳайси муаллим дар мактаби № 17 ба кор шрӯъ намудааст. Соли 1989 курси кӯтоҳмуддати роҳбарони сиёсатшиносро хатм намудааст. Соли 1989 ӯро аҳли маҳалла ба депутатии совети маҳаллӣ пешбарӣ намуданд. Фаъолияти меҳнати Саҳобиддинро ба инобат гтрифта роҳбарияти шаҳр вайро ба вазифаи масъули Сардори почтаи Ангрен таъин намуданд, то ҳоло дар ҳамин вазифа сарбаландона меҳнат мекунад.

Баъди сардори почта таъин шудан ӯ ду сол, аз соли 1994 то соли 1996 дар коллеҷи алоқа таҳсил намудааст.

Дар ободӣ ва ривочу равнақи шаҳри азизамон ҳамчун фуқаро ва ҳамчун депутати халқ хизматҳои шоиста дорад. Саҳобиддин бо гурӯҳе аз зиёиёни миллатдӯст барои кушода шудани гурӯҳҳои тоҷикӣ дар назди донишкадаи омӯзгории Ангрен саҳмгузор аст.

Саҳобиддин борҳо чун депутати кӯмитаи маҳаллӣ ва шаҳри интихоб шудааст. Вай оиладор аст, ӯ соҳиби панҷ фарзанд, се Писару ду духтар ва даҳҳо набераву абера мебошад.

Дадоматов Турсун

Ҷонишини директори генералии заводи

«Резинотехника».

Ветерани меҳнат

**Бувад расму оини марди далер,
Ки орад бо оҳистагӣ Шер зер.
Фирдавси**

Дадоматов Турсун 15 феввали соли 1943 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дартар оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида меоянд. Я соли 1949 ба мактаби № 10 рафта, соли 1960 мактабро хатм намудааст. Соли 1960 ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии №3 (ГОРТУ-3) дохил шуда, соли 1962 ба анҷом расонидааст. Фаъолияти кории ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1962-1970 ба ҳайси электрослесар (аввал устои дараҷаи якум, сипас то дараҷаи шашум рафта расидааст.) дар ГРЭС.
2. 1970-1973 чун устои дараҷаи шашум дар вазифаи электрослесари кор кардааст.
3. 1973-1974 дар шахтаи № 9 электрослесари зеризаминии дараҷаи панҷум.
4. 1974-1986 сардори шӯъбаи таъминоти заводирезинотехника.
5. 1986-2002 ҷониши директори генералии заводи Резинотехника.
6. Аз соли 2003 дар нафақаи меҳнатӣ.

Дадоматов Турсун барои меҳнати софдилонааш ва меҳнатдӯстиаш борҳо бо мукофотҳои олии сарафроз гардонида шудааст аз ҷумла;

1. 1989 барои меҳнати чандинсола ва софдилонааш бо нишони «Аълочии нафткаоркардабарории собиқ иттиҳод».
2. 1990 бо нишони «Ветерани меҳнат».
3. бо чандин ифтихорномаҳои завод, шаҳр, вилоят ва ҷумҳурии низ мукофотонида шудааст.

Оиладор соҳиби 7 фарзанд, шаш Писару як дутар, даҳҳо набераву абераҳо.

Ҷаниев Малик

Директори Турбаза

**Нишони падар бояд андар писар,
Раво бошад, ар камтар орад ҳунар.**

Фирдавсӣ

Ҷаниев Малик 22 октябри соли 1941 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дертар оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида меоянд.

Баъди хатми мактаби миёна соли 1960 ба ҳайси сарпионервожати мактаби 10 ба кор таъин шудааст. Байни солҳои 1960-1963 дар сафи қўшунҳои собиқ иттиҳоди шӯравӣ хизмати халқу Ватан кардааст.

1. 1963-1969 чун сарпионервожати мактаби 10 кор кардааст.

кор кардааст.

2. 1969-1973 ба ҳайси ҷонишини директр оид ба корҳои тарбиявӣ дар мактаби 10 кор кардааст.

3. 1973-1977 дар органҳои бехатарии шаҳр кор ва фаъолият бурдааст.

4. 1977-1983 дар мактаби № 10 кор кардааст.

5. 1883-1995 ба ҳайси директори турбаза фаъолият кардааст.

6. соли 2005 баъди беморӣ вафот кардааст.

Ҷаниев малик барои меҳнати софдилонааш ва меҳнатдӯстиаш борҳо бо мукофотҳои олии сарафроз гардонида шудааст.

Оиладор соҳиби чандин фарзанд, даҳҳо набераву абераҳо.

Назаров Абдуқодир

**Падид овард устоде ҳунаркеш,
Ба ҳар ангушти дасташ сад ҳунар беш.**

Ҷомӣ

Назаров Абдуқодир соли 1944 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дартар оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида меоянд. Я соли 1951 ба мактаби № 10 рафта соли 1962 мактабро тамом кардааст. Соли 1962 ўро ба ҳайси сардори ЖЭК ба кор таъин намудаанд, ки то соли 1986 дар ин вазифа кор кардааст. Соли 1986. дартар сардори ОКС шуда кор кардааст. Дар корхонаи мушараки Ёзбекистон-Германия «Коалин» ба ҳайси сардорӣ низ фаъолият кардааст. Оиладор соҳиби 10 фарзанд, се Писару 7 духтар, даҳҳо набераву абераҳо. Ҳоло дар қайди ҳаёт нест.

**Шодиматов Мирзолим
Сардори меҳсеи шахтаи № 9**

**Кучо ӯ бувад, манн наям ба кор,
Ки ӯ паҳлавон асту гурду савор.
Фирдавсӣ**

Шодиматов Мирзаолим 1 апрелисоли 1960 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дуне омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифта соли 1997 хатм кардааст. Баъди хатми мактаб ба донишкадаи политехникӣ дохил шуда, соли 1985 хатм кардааст.

Байни солҳои 1978-1980 дар округи Туркво хизмати ҳарбиро ба ҷой овардааст.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1977-1981 коргари ПТУ Ангрен.
2. 1981-2010 дар Шахтаи № 9.
3. аз соли 2010 ба нафақаи меҳнати баромада бошад, ҳам корро то ҳоло давом дода истодааст.

Дар давоми мӯҳлати меҳнати худ аз челонгари оддӣ кор Сар кар карда то ба дараҷаи сарэнергетики корхона омада расидааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва бо мукофотҳои моливу пулӣ сарафроз гардонида шудааст. Аз ҷумла бо медалҳои:

1. «Шӯҳрати конҷӣ» дараҷаи 3-2007.
2. «Шӯҳрати конҷӣ» дараҷаи 2-2009.
3. «Шӯҳрати конҷӣ» дараҷаи 1-2010.

Соҳиби пурраи кӯҳкани шӯҳратдор.

Соли 1986 дар мусобиқаи конҷиёни собиқ иттифоқ дар ВДНХ шаҳри Маскав ширкат намуда ба гирифтани ҷои ифтихории 1 ноил гардида, шарафи конҷиёни Ангренро дар тамоми иттифоқ баланд бардоштааст ва бо саёҳатномаи 35 рӯза ба кишвари Англия мушарраф гардидааст.

Оиладор соҳиби 4 фарзанд, 1 писару се духтар, ва даҳҳо набераҳо мебошад

Бобоқулов Баҳриддин

Директории заводи хиштбарорӣ

Директории заводи сементбарорӣ

**Пероҳани худ зи гиё бофтӣ,
Хишт задӣ, рӯзӣ аз он ёфтӣ.**

Низомӣ

Бобоқулов Баҳриддин 21 декабри соли 1940 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Соли 1953 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида меоянд. Ӯ ба мактаби № 10 шаҳри Ангрен ба хондан меравад. Соли 1957 синфи 7-ро тамом кардааст. Аз синни 16 солагиаш ба заводи чирпичбарорӣ ба кор даромадааст. Дертар ба заводи сементбарори ба кор даромада, чандин сол ба ҳайси муҳандис, сармуҳандис ва муддати дуру дароз дар вазифаи директори заводи кор ва фаъолият кардааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1958-1962 коргари заводи чирпикбарорӣ.
2. 1962-1968 электрослесари ҳамин корхона.
3. 1968-1971 сардори электросех.

4. 1971-1975 сармуҳандиси барқи семзавод.
5. 1975-1979 И,В,Д семзавод.
6. 1980-1982 муҳандиси сеҳи хиштбарорӣ.
7. 1982-1983 коргари мошинкашонӣ.
8. 1983-1988 коргари шӯъбаи сӯхторхомӯшқунии «Ўзбекангишт».
9. 1988-1990 сармуҳандиси заводи хиштбарорӣ.
10. 1990-1995 директори комбинати маводои сохтмонӣ.
11. 1995-2002 директори заводи сембарорӣ.

Бобоқулов Баҳриддин барои меҳнати софдилонааш ва меҳнатдӯстиаш борҳо бо мукофотҳои олии сарафроз гардонида шудааст аз ҷумла;

1990 бо нишони «Ветерани меҳнат».

бо чандин ифтихорномаҳои завод, шаҳр, вилоят ва ҷумҳурӣ низ мукофотонида шудааст.

Оиладор соҳиби чандин фарзанд, даҳҳо набераву абераҳо. Ҳоло дар қайди ҳаёт нест.

Ҳамроқулов Нарзулло

Мудири магазини № 90

Ончи човид бимонад, ном аст,

Номаи чоҳ фаноанҷОм аст.

Ҷомӣ

Ҷамроқулов Нарзулло соли 1936 дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт ба Дуне омадааст. солҳои 40 оилаи онҳо ба Ангрен кӯчида меояд.

Нарзулло ба мактаби № 3 шаҳри Ангрен соли 1944 ба хондан даромада мактаби зикршударо соли 1954 хатм мекунад. Ӯ техникуми савдоро бо ихтисоси молшинос хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин аст

1. 1954-1960 коргари шахтаи № 9.

2. 1960-1964- фурӯшандаи магазини № 51.

3. 1964-1984 мудири магазини № 43.

4. 1964-1996 мудирир магазини № 90.

Аз соли 1996 дар нафақаи меҳнатӣ.

Ҷамроқулов Нарзуллоро барои меҳнати шоёнаш Ӯрҳо бо мукофотҳои олии сарфароз гардониданд.

я дорандаои ордени «Нишони меҳнат», ду ифтихорномаи фахрии
Ҷумҳурии Ҷзбекистон ва фахрии меҳнат мебошад.

Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо мебошад.

Ҷамроқулов Хайрулло

Директори магзини № 90

Ба бо² ар набошад сабоҳ баҳрадеҳ,

Зи дил²унчаро кай кушояд гиреҳ.

Ҷомӣ

Ҷамроқулов Хайрулло соли 1939дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт ба
Дуне омадааст. Солҳои 40 оилаи онҳо ба Ангрен кӯчида меояд.

Нарзулло ба мактаби № 3 шаҳри Ангрен соли 1947ба хондан даромада
мактаби зикршударо соли 1957 хатм мекунад. Маълумоташ олий ҷ

донишкадаи Хоҷагии халқи шаҳри Тошкандро бо ихтисоси ҳисобчӣ ва иқтисодчӣ хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин аст

1. 1957-1958 коргари шахтаи № 9.
2. 1958-1962 хизматчии ҳарбии қисмҳои ракетаӣ.
3. 1962-1983 коргари магазини Ангренсавдо.
4. 1963-1964 шунавандаи курси такмили ихтисос.
5. 1964-1968 мудири магазини № 25.
6. 1968-1969 директори магазини № 51, 18.
7. 1969- донишҷӯи донишкадаи хоҷагии халқ.
8. 1975-2005 директори магазини молҳои спортӣ.

Аз соли 2005 дар нафақаи меҳнатӣ.

Ҳамроқулов Хайрулло ро барои меҳнати шоёнаш борҳо бо мукофотҳои олии сарфароз гардониданд.

ӯ дорандаи ордени «Нишони меҳнат», ду ифтихорномаи фахрии Ҷумҳурии Ўзбекистон, қорманди аълоҷии савдои ва фахрии меҳнат мебошад.

Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо мебошад.

Тошматов Тухтасун

Директори АО АТП-13 Оҳангарон-2003-09

Ҳиммати мард чун баланд бувад,

Дар ҳама кор арҷманд бувад.

Ҷомӣ

Тошматов Тухтасун Маназарович соли 1950 дар шаҳри Ангрен дар оилаи хизматчи таваллуд шудааст. Мактаби № 5 шаҳро тамоm кардааст. Баъди хатми мактаби миёна ба шаҳри Душанбе рафта ба Донишгоҳи Давлатии Душанбе ба шӯъбаи иқтисодиёт дохил шуда, бомуваффақият онро хатм намудааст ва соҳиби касби иқтисодчи гардидааст. Фаъолияти меҳнати худро дар оғоз чун сардиспетчери АТП-29 шаҳри Ангрен сар намудааст. Сипас то соли 2003 дар заводи “Резинотехника” чун ҷонишини раиси Транспорти корхонаи зикршуда кор кардааст. Аз соли 2003 то соли 2009 директори АО АТП-13 шаҳри Оҳангарон адои вазифа намудааст. Барои хизматҳои шоёнаш сазовори чандин ифтихорномаҳои шаҳриву вилояти ва давлатӣ гардидааст. Оиладор соҳиби чандин фарзандони солах мебошад.

Сулаймонов Абдумалик

Раиси Тадбиркор-ҳунармандони Ангрен

Раиси Тадбиркор-ҳунармандони вилояти Тошканд

Сулаймонов Абдумалик 9 феввали 1956 дар шаҳри Ангрен таваллуд шудааст. Соли 1963 ба синфи якуми мактаби № 11 рафта, дертар ба мактаби № 17 гузашта, соли 1973 мактаби зикршударо тамом кардааст.

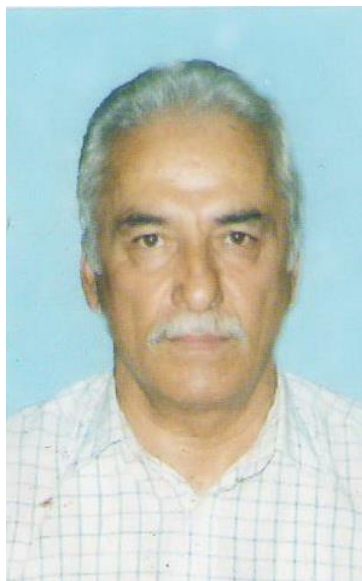
Соли 1973 ба факултаи Математикаи донишкадаи омӯзгории шаҳр дохил шуда, соли 1977 ба итмом расонидааст.

1. 1977-1978 муалими математикаи мактаби корчавонони № 5.
2. 1978-1979 хизмат дар сафи қувваҳои ҳарбӣ.
3. 1979-1980 муалими математикаи мактаби корчавонони № 5.
4. 1980-1991 муалими математикаи СПТУ-3.
5. 1991-1993 муовини роҳбари кооперативи «Семент».
6. 1993-2000 муалими математикаи мактаби корчавонони № 5.
7. 1993-1999 тадбиркори миқёси давлатҳои мутаҳид.

Аз соли 2009 то ҳоло Раиси Тадбиркор-ҳунармандони Ангрен, ОҳангаронваРаиси Тадбиркор-ҳунармандони вилояти Тошканд оиладор соҳиби се фарзанд, ду писару як духтар.

Сайфиддинов Зайниддин

Сармуҳандиси соҳаи барқи АО ўзбекангишт

**Туро бо ҳунар гавҳар аст хирад,
Равонат ҳаме аз ту ромиш барад.
Фирдавси**

Сайфиддинов Зайниддин 22 октябри соли 1949 дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт ба дуне омадааст. Соли 1955 оилаи онҳо ба Ангрен кӯчида меояд.

Зайниддин ба мактаби №10 шаҳри Ангрен соли 1957 ба хондан даромада мактаби зикршударо соли 1967 хатм мекунад. Худи ҳамон сол вай ба донишкадаи политехники Тоҷикистон дохил шуда, бо тахассуси муҳандиси барқ тамом мекунад.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин аст:

1. 1972-1993 муҳандиси барқи заводи Резинотехника.
2. 1993-2007 сармуҳандиси соҳаи барқи АО Ёзбекангишт.
3. Аз соли то ҳоло муаллими калони коллеҷи Кимё-саноати шаҳр. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо мебошад.

Юлдошев Аҳмадали
Директори бозори Ангрен 1990-1998

**Ҳама сарбасар дасти некӣ баред,
Ҷаҳони ҷаҳонро ба бад маспаред.
Фирдавсӣ**

Юлдошев Аҳмадали 22 феввали 1952 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи коргар ба дунё омадааст. Баъди хатми мактаби миёна соли 1977 дар техникуми бинокорӣ таҳсил гирифтааст. Соли 1988 дар техникуми планиқтисод таҳсил гирифтааст. Ӯ дар солҳои 1992-1997 дар донишкадаи Хоҷагии халқи Тошканд таҳсил намуда, соҳиби маълумоти олии гардидааст. Якчанд маротиба ӯро ба депутати маҳалли пешбари намудаасн.

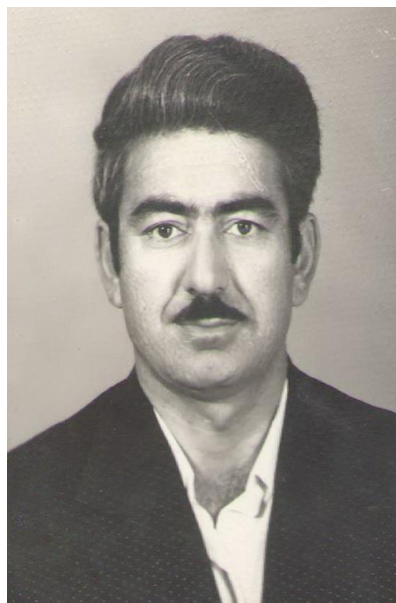
Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1969-1970 коргари заводи оҳану бетони № 4.

2. 1970-1971 коргари кормбинати «Ангишти Осиёи Миёна».
 3. 1971-1973 дар хизмати ҳарбӣ.
 4. 1973-1977 коргари соҳаи савдои Оҳангарон.
 5. 1977-1990 мудирани ресторани «довон»-и Оҳангарон.
 6. 1990-1998 директори бозори Ангрен.
 7. 1998-2000 Ёрдамчии директори кони ангишти Ангрен.
 8. 2000-2005 директори бозори «Намуна»-и Оҳангарон.
 9. 2005-2006 директори бозори Олмалиқ.
 10. 2006-2010 сардори ҷамъияти пӯшидаи ААО ўзбекангишт.
 11. 2010-2011 мудирани ҷамъияти пӯшидаи ААО ўзбекангишт.
 12. аз соли 2011 мудирани анбори ҷамъияти пӯшидаи ААО ўзбекангишт.
- Оиладор соҳиби шаш фарзанд, ду писару чор духтар.

Шодиматов Муҳаммадҷон

Сардори сӯхторхомушқунандағони шахр 1971-1983

**Гар най кӯкан, аз ²афлати дил ²офил машав,
Дар шикасти камари кӯҳ садое дарёб.
Маъдан**

Шодиматов Муҳаммадҷон 26 январи соли 1947 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Оилаи онҳо соли 1939 ба шаҳри Ангрен икӯчида омадааст. Соли 1965 мактаби № 10-ро бо баҳои «Аъло» хатм намудааст. Баъди хатми хизмати ҳарбӣ аз соли 1969 о²оз намуда дар ҳайати сухторхомӯшқунандагон ба ҳайси тарбиятгар ба кор пардохтааст. Аз соли 1970 то соли 1971 ба ҳайси муҳандиси калон фаъолият кардааст. Аз соли 1971 то соли 1983 чун сардори гурӯҳи сухторхомӯшқунандагон кор кардааст. Соли 1983 баъди командаи онҳо, Ки ҳарбӣ кунонида шуд ӯ ба экспедитсияи геологии Ғурамаи Шарқӣ чун муҳандиси калони соҳаи бехатарӣ ба кор гузаштааст. То соли 2009 меҳнат намуда ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст. Барои меҳнати шоистааш борҳо бо ифтихорномаҳои шаҳриву вилоятӣ сарафроз гардонида шудааст. Соли 1997 бо унвони «Собиқадори меҳнат» мукофотонида шудааст. соҳиби 5 фарзанд, се Писару ду духтар, даҳҳо набераҳо мебошад.

Мадиевров Ёрабой
Директори КП «Садо ЛТД»

**Ёвонмардй аз корёо пеша кун,
ёама некёвй андар андеша кун.
Фирдавсй**

Мадиевров Ёрабой 15 октябри соли 1957 дар шаёри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Оилаи онёо соли 1939 ба шаёри Ангрен икёчида омадааст. Соли 1965 ба мактаби № 17 рафта соли 1975 хатм намудааст. Соли 1975 ба донишкадаи омёзгории шаёри Ангрен дохил шуда бо тахассуси мутахассиси Фани математика соли 1979 тамом кардааст.

Ёаёолияти меёнатии ё чунин сурёат гирифтааст:

1. 1979-1980 муаллими математикаи мактаби № 5.
2. 1980-1984 муаллими математикаи мактаби № 10.
3. 1984-1985 муаллими математикаи мактаби № 8.
4. 1985-1991 муаллими математикаи мактаби № 72.
5. 1991-1992 директори «Коопсавдо»-и шаёри Янгиобод.

6. 1992-1993 директори МУП «Садо»- Янгиобод.
7. 1993-1995 директори комбинати саноатии Янгиобод.
8. 1999 -2003 директори тичоратии ООО «ТЭК».
9. Айна замон дар сеҳи мебелсозӣ ҷонишини директор.

Барои меҳнати шоистааш борҳо бо ифтихорномаҳои шаҳриву вилояти сарафроз гардонида шудааст. соҳиби 5 фарзанд, 4 Писару 1 духтар, даҳҳо набераҳо мебошад.

Назиров Мадамин Комилович
Сардори участкаи Ҳоҷагии ҷангалпарварӣ

Ҷар пуштаи дилкушо дар ин аср
Ҷам гулшани ҷаннат асту ҳам қаср.
Ҷилолӣ

Назиров мадамин 30 апрели соли 1955 дар шаҳри Ангрен ба Дуне омадааст. Мадамин то синфи 8 дар мактаби рақами 15 таҳсил гирифта сипас мактаби № 17-ро ба итмом расонидааст. Баъди хатми мактаби миёна ба шаҳри Тошканд рафта ба донишкадаи Хоҷагии қишлоқ ба шўъбаи Хоҷагии чангал дохил шуда бомувафақият тамом карда соҳиби тахассуси муҳандиси хоҷагии чангал гардидааст.

Фаъолияти меҳнати ӯ аз соли 1974 оғоз гардидааст. Дар хоҷагии чангалпарварии Ангрен дар вазифаҳои гуногун меҳнат намудааст. Дар Айни замон дар вазифаи сардори и чангалпарварӣ. Дар давоми меҳнати худ зиёда аз 200га чангал бунёд кардааст. Оиладор соҳиби чандин фарзанд ва набераҳои солеҳ мебошад.

Бобоев Хўҷамурод
Мудири магазини №72

**Аз шакар кому даҳан осояд,
В-аз шакарханда равон осояд.**

Ҷомӣ

Бобоев Хўҷамурод 1 майи соли 1927 дар деҳаи Пон²оз ба дунё омадааст. Мактабро дар зодгоҳаш ба итмом расонидааст. Соли 1942 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кўчида омадаанд. Бобоев дар давоми фаъолияти меҳнати худ дар соҳаҳои гуногуни шаҳр меҳнат намудааст. Баъди ба шаҳри Ангрен кўчида омадан аввал дар кони лашкарак, сипас дар кони Навгарзан кор кардааст. Баъд ӯ ба ба корхонаи хўроки умумӣ ба кор даромада муддате онҳо меҳнат кардааст. меҳнатҳои шоёни ӯро ба ҳисоб гирифта корхонаи Ангренсавдо ӯро ба магазини №72 ба мудирӣ таъин менамояд. Ҷто дами ба нафақа баромадан дар вазифа мудирӣ кор кардааст. Ҳукумати шаҳр меҳнатҳои шоёни ӯро ба ҳисоб гирифта бо мукофотҳои лоиқ сазовор гардонидааст. Дар давоми фаъолияти чилсолаи худ ӯ Зарбдори меҳнат, Ветерани меҳнат, Шаҳрванди лоиқи шаҳр ва боз бо чандин ифтихорномаҳо тақдир кардааст. Оиладор соҳиби ҳафт фарзанди солаҳ, чор Писару се духтар, 22 набераву як абера мебошад.

Ҳоҷиматов Нурмад

Мудирӣ магазини № 24

Собиқадори меҳнат

**Ҳама то тавонӣ ба неки гирой,
Ситоиш кун ӯро, ки шуд раҳнамой.
Фирдавсӣ**

Ҳочиматов нурмад, 18январии соли 1937 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дуне омадааст. Дар мактаби № 10 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Баъди хатми мактаб ба омӯзишгоҳи касби-техникии № 3 дохил шуда соли 1954 хатм кардааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва бо мукофотҳои моливу пулӣ сарафроз гардонидани шудааст.

Собиқадори меҳнат.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

4. 1954-1955 коргари сеҳи механикаи АСУ-2-и Ангрен.
5. 1955-1957 дар АСУ-2 дар сохтмони роҳи Навгарзан.
6. 1957-1960 дар АСУ-1 коргари канали ангрен.
7. 1961-1962 фурӯшандаи магазин.
8. 1962-1997 мудирӣ мағазини № 24.

9. аз соли 1997 дар нафақаи меҳнатӣ.

Оиладор соҳиби 8 фарзанд, 5 писару се духтар, ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад

Мадалиев Раҳимҷон
Директори заводи ширу рав²ан-1978

**Ба сабр аз дона ояд хӯша бурун,
Зи хӯша раҳравонро тӯша бурун.**

Ҷомӣ

Мадалиев Раҳимҷон 15 майи соли 1938 дар деҳаи Пон²ози ноҳияи Ашт таваллуд шудааст. Баъди хатми синфи якум соли 1950 оилаи онҳо ба шаҳри ангрен кӯчида омаданд. Дар Ангрен баъди хатми синфи 6 мактаби №10 ба заводи ширбарории шаҳр ба кор дохил шуд. Соли 1957 маъмурияти завод меҳнатдӯстии ӯро ба инobat гирифта Раҳимҷонро ба шаҳри Тошканд ба омӯзишгоҳи Истеҳсолоти гӯшту ширӣ ба хондан фиристод. Соли 1959 ӯро ба

сафҳои Армияи Шӯравӣ даҳват намуданд. Баъди як соли хизмат бо талаби завод ӯро пеш аз муддат аз сафҳои хизмати ҳарбӣ озод намуданд. Аз хизмати ҳарбӣ боз ба завод баргашта омада дар вазифаҳои машинисти дастгоҳҳои яхдонӣ, сипас, механикӣ кор кардааст. Соли 1967 ӯ дар Самарқанд дар техникуми истеҳсоли хӯрокворӣ таҳсил кардааст. Соли 1972 ӯро ба ҳайси сармуҳандиси заводи ширу равъани шаҳри олмалиқ таъин намуданд. Соли 1978 дар Ангрен хати нави заводи шир ба кор даромад ва мадалиев раҳимҷонро ба ҳайси ҷонишини директори заводи ба кор даъват намуданд. Соли 1995 ӯро ба вазифаи чун муҳандис-технологӣ дарачаи якум ба заводи кӯҳӣ-металургии Олмалиқ ба кор даъват намуданд. Соли 1997 ӯро ба вазифаи Сардори шуъбаи кадрҳои саруправленияи Углестрой ба кор даъват намуданд. Аз соли 2004 то ҳоло дар вазифаи муовини «Кумир кон қурулиш» фаъолият дорад. Барои хизматҳои шоёнаш дорандаи як ордени «Нишони ҳурмат» в аду медакҳои «Барои меҳнати шоиста», «Фахрии меҳнат» сарфароз гардониданд. Оиладор соҳиби панҷ фарзанд ва чандин набераҳо мебошад.

Азимов Сафармамад Ҳошимович
ООО «АнгренАТЕК» и.в.директор

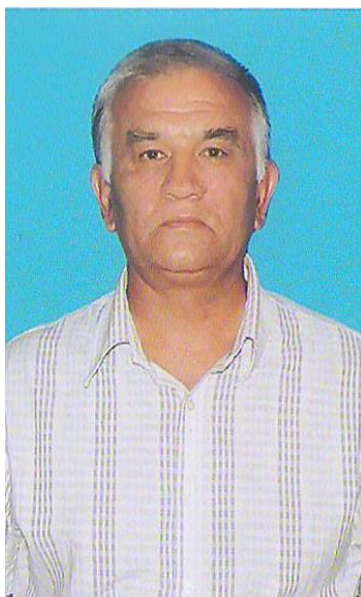
**Чу хоҳӣ сад қабо дар шодкомӣ,
Бидар, як пираҳан дар некномӣ.**

Низомӣ

Азимом Сафармамад 19 декабри соли 1956 дар деҳаи Груми шаҳри Ангрен дар оилаи коргар ба Дуне омадааст. Дар мактаби миёнаи №15 таҳсил кардааст. Баъди хатми ГСПТУ байни солҳои 1972-1981 ба ҳайси механик-конструктор кор кардааст. Сипас дар донишкадаи политехники Тошканд дар факултаи АОТФ таҳсил гирифта бо таҳассуси муҳандиси-механики автомобил ва трактор ба охир расонидааст. Айни замон ба ҳайси иҷроии вазифаи директори ООО «Ангрен АТЕК» фаъолият намуда истодааст. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо мебошад.

Хомирзоев Неъматулло

Директори хоҷагии кумуналии Янгиобод

**Чу Каъба Ёиблаи ҳоҷат шуд, аз диёри банд,
Раванд халқ ба дидораш аз баче фарсанг.**

Саъдӣ

Неъматулло 3 март соли 1953 дар шаҳри Ангрен дар оилаи кӯҳкан ба дуне омадааст. ӯ хатмкардаи мактаби миёнаи №17 мебошад. Соли 1969 ба шаҳри Душанбе рафта ба донишкадаи политехники Тоҷикистон дохил шуда факултети Сохтмончигиро ба итмом расонидааст ва соҳиби ихтисоси муҳандис-сохтмончӣ гардидааст. Фаъолияти кории ӯ аз соли 1974 чун муаллими фанҳои махсус дар таникуми сохтмони Ангрен оғоз гардида то соли 1982 давом кардааст. Соли 1982 ӯро ба ҳайси сардори «Шӯъбаи истеҳсолоти техникӣ» таъин намудан. Соли 1984 ӯро ба ҳайси сардори «трести хоҷагидорӣ» таъин намуданд. Фаъолияти хуби меҳнатиашо ба ҳисоб гирифта ӯро ба вазифаи инструктори шӯъбаи ташкилии Кӯмитаи партиявии шаҳр пешбарӣ карданд.

Соли 1988 ӯро ба ҳайси котиби партиявии ПМК-15 ба кор таъин намуданд.

Соли 1995 ӯро ба ҳайси директори хоҷагии коммуналии Янгиобод ба кор таъин кардан два то соли 1999 дар ин вазифа фаъолият намуд.

Соли 2000 то соли 2006 дар вазифаи «Ассосиатсияи автомобилҳои хусусӣ» кор кардааст.

Солҳои 2006-2007 сармуҳандиси «Ассосиатсияи ширкатҳо»

Фаъолият бурдааст.

борҳо чун депутати совети шаҳрӣ интихоб гардидааст.

Оиладор соҳиби ду Писару ду духта ва даҳҳо набераҳо.

Директорони мактабҳо

Назаров Мирзоаҳмад
Директори мактаби №1

Ба кор ор илме, ки омӯхтӣ,
Макуш машъалеро, ки афрӯхтӣ.
Ҷомӣ

Назаров Мирзоаҳмад соли 1925 дар деҳаи Бо²су²ди шаҳри Ангрен таваллуд ёфтааст. Дар мактаби деҳаи худ маълумот гирифта соли 1940 мактаби миёнаро хатм кардааст. Ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Тошканд ба номи Низомӣ ба факултаи Таърих дохил шуда, бо тахассуси муалими фани таърих ба итмом расонидааст.

1. 1941-1969 муаллими мактаби № 30.
2. 1969-1983 мудирӣ қисми илмии мактаби № 23.
3. 1983-1988 директори мактаби № 1.
4. 1988 дар нафақаи меҳнатӣ.
5. Оиладор соҳиби ҳашт фарзанд се писару панҷ духтар.

Дадоматов Ахмадалӣ
Директори мактаби № 17
Аълочии маорифи халқ

**Наёбад ҳеҷ кас умри дубора,
Ба илме рав, к-аз онат нест чора.**

Ҷомӣ

Дадоматов Ахмадалӣ 25 майи соли 1930 дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи шахси зиёӣ ба дунё омадааст. Мактабро дар деҳаи худаш хондааст. Соли 1955 дар интернати шаҳри ҳозираи Хуҷанд хондааст. Соли 1955 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Дар мактаби № 10 Ангрен чанд муддат кор ва фаъолият намудааст. Соли 1960 ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Ленинобод дохил шуда, шӯъбаи химия ва биологияи донишкадаи мазкурро хатм намудааст.

Солҳои 1966-1967 дар мактаби № 5 ба ҳайси муаллими биология ва химия, мудир қисми илмӣ кор кардааст. Соли 1972 то соли 1975 директори мактаби № 17 шуда, фаъолият намудааст. Солҳои 1975-1977 дар мактаби № 15 муаллими химия ва биология. Солҳои 1977-1978 дар мактаби № 10 ҷонишини директор оид ба корҳои тарбиявӣ. Аз соли 1978 то соли 1992 дар мактаби № 17 муаллими фанҳои химия ва биология. Ва худи ҳамон сол ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст. Барои меҳнати софдилонааш борҳо бо ифтихорномаҳои шаҳриву вилоятӣ ва давлатӣ сарафроз гардонида шудааст. Медали «100-солагии Ленин», Ветерани меҳнат, нишони сарисинагии «Аълочии маорифи халқ» намунаи гуфтаҷост. Оиладор соҳиби 9 фарзанд, чандин набераву абераҷост. Соли 1993 дар сини 61 солагӣ вафот кардааст.

Баротов Нишонбой
Директори мактаби № 23

**Фузун аз хирад нест андар ҷаҳон,
Фурӯзандатар кеҳтарону меҳон.**

Фирдавсӣ

Баротов Нишонбой 10 декабри соли 1944 дар деҳаи Бо²ису²д таваллуд шудааст. Мактаби миёнаро дар зодгоҳаш тамом кардааст. Баъди мактаби миёна ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Ленинобод соли 1962 дохил шуда, соли 1967 факултети методикаи таълими ибтидоиро бо тахассуси муаллими синфҳои ибтидоӣ бомувафаққият тамом кардааст. Фаъолияти меҳнатии ӯ чунин суръат гирифтааст.

1. 1970-1976 мудирӣ қисми илмӣ синфҳои ибтидоӣ.
2. 1976-1987 ҷонишини директор оид ба корҳои тарбиявӣ.
3. 1987-1997 директори мактаби № 23 шаҳри Ангрен.
4. 1998-2001 директори филмотекаи шӯъбаи маорифи халқи Ангрен.

Аз соли 2004 дар нафақаи меҳнатӣ.

Оладор соҳиби 8 фарзанд, 6 писару 2 духтар ва чандин намераву абераҳо. ҳоло дар нафақаи меҳнатӣ ва гашти пирӣ меронад.

Мирзалиев Азимҷон
Директори мактаби № 23

**сарқи дарёи тафаккур шудаем,
Таҳнишин чу садафу дур шудаем.
Ҷомӣ**

Азимҷон Мирзалиев соли 1941 дар деҳаи Бо²ису²д таваллуд шудааст. Мактаби миёнаро дар зодгоҳаш тамом кардааст. Баъди мактаби миёна ба донишқада дохил шуда , бомувафаққият тамом кардааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст.

5. 1957-1959 коргари иттиҳодияи сохтмони № 4.
6. 1959-1961 ёрдамчии машинисти экскаватор,
7. 1961-1969 муаллими мактаби № 9 ноҳияи Оҳангарон.
8. 1969-1982 директори мактаби № 23 шаҳри Ангрен.
9. 1982-1986 сардори шўъбаи № 1 совхозии «Октябр».
10. 1989-1994 директори совхозии «Октябр».
11. 1994-1995 бригадирҳои хоҷагии ёрирасони «Чаткал».

Оладор соҳиби чандин фарзанду навраву абераҳо. оли 1998 баъди касалии дуру дароз аз олам чашм пўшидааст.

Юлдашев Абдурахмон
Директори мактаби №17

**Неъматӣ даҳр агарчи бисёр аст,
Неъмате беҳтар аз рафиқ кучост?
Суҳайлӣ**

Юлдашев Абдурахмон Мадаминович

Соли таваллуд — 1954

Ҷои таваллуд — Ангрен

Маълумот — олий

Тамом кардааст— донишкадаи омӯзгорӣи давлатии вилояти Тошканд,
соли 1979.

Мувофиқи маълумот — муаллими математика

Солҳои 1972-1973 — Роҳбари гурӯҳи рӯзаш бардавом

1973-1974 — Муаллими математикаи мактаби №17

1974-1976 — Хизмати ҳарбӣ

1976-1997 — Муаллими математикаи мактаби №17

1997 то имрӯз директори мактаби умумитаълимии №17

Оладор соҳиби чандин фарзанд ва чандин набераҳо.

Ғӯшматов Неъмат
Директори мактаби № 10

Ба манзил расид он ки пӯянда буд,

Беҳӣ ёфт он кас, ки чӯянда буд.

Фирдавсӣ

Ғӯшматов Неъмат соли 1938дар деҳаи Мулломири ноҳияи Ашт дар оилаи шахси зиёӣ ба дунё омадааст. Мактабро дар деҳаи худаш хондааст. Донишкадаи омӯзгории шаҳри Ленинобод дохил шуда, шӯъбаитаърихи донишкадаи мазкурро хатм намудааст.

Чандин солҳо дар мактаби № 10 шаҳри Ангрен ба ҳайси директори мактаб фаъолият кардааст.

Оиладор соҳиби чандин фарзанд фарзанд, чандин набераву абераҳост.
(Маълумоти кофӣ аз тарафи фарзандонаш дастрас нашуд).

Самадов Раҳматҷон

Директори мактаби № 37

Дарахту кишт барояд зи хоку он гӯяд,

Ки, хоча, ҳар чӣ бикорӣ ҳамон рӯяд.

Шамси Табрзӣ

Самадов Раҳматҷон 26 январи соли 1952 дар деҳаи Бо²су²ди шаҳри Ангрен таваллуд шудааст. Ӯ дар мактаби № 10 шаҳри Анрен таҳсил гирифтааст. Барои хондан ба шаҳри Душанбе рафта, ба донишгоҳи давлатии Тоҷикистон дохил шудааст. Донишгоҳро бо таҳассуси муаллими фанни таърих бомувафаққият ба итмом расонидааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин аст:

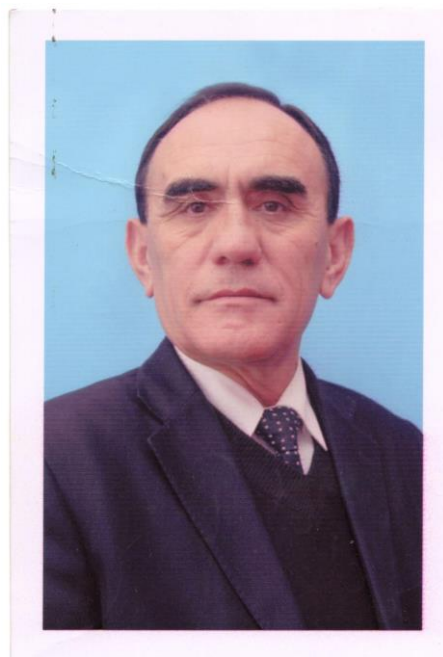
1. 1975-1978 муаллими таърихи мактаби № 23.
2. 1978-1989 муовини директор оид ба корҳои тарбиявӣ.
3. 1989-1992 директори мактаби № 37.
4. 1998-2012 методисти шУъбаи маорифи халқи Ангрен.

Аз соли 2012 дар нафақаи меҳнатӣ. Оиладор соҳиби чаҳор фарзанд ва чандин набераҳо.

Тошматов Турсунмат Юлдошевич

Директори мактаби №10 аз соли 2008

Аълочии таълими халқии Республикаи Ўзбекистон -2011

**Рафиқи хайли хаёлему ҳамракиби шикёб,
Ғарини меҳнату андӯху ҳамқарини фироқ.**

Ҳофиз

Турсунмат Тошматов 20 сентябри соли 1956 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст.

Соли 1963 ба мактаби № 10 ба хондан рафта, соли 1970 ба мактаби № 17 ба хондан гузашта соли 1973 мактаби мазкурро тамом намудааст.

Соли 1973 ба шаҳри Душанбе рафта ба донишгоҳи давлатии тоҷикистон ба факултаи Физика дохил шуда, донишгоҳи мазкурро соли 1979 ба итмом расонидааст. Баъди хатми

донишгоҳ ба шаҳри Ангрен баргаштааст. Соли 1979 фаъолияти меҳнати худро дар мактаби № 17 ба ҳайси муаллими фанни физика оғоз намудааст.

Соли 1992 унвони «Аълочии маорифи халқи Ҷазбекистон»ро сазовор гардидааст.

Солҳои 1995-2000 дар шӯъбаи маорифи халқи шаҳри Ангрен кор кардааст.

Соли 2008 ёро ба вазифаи директори мактаби №10 ба кор таъин намуданд.

Оиладор соҳиби чандин фарзанду набера аст.

Набиев Ҳидоятулло Абдуламитович
Директори мактаби №38

**Андак-андак илм ёбад нафс, чун олий бувад,
Ғатра-қатра чамъ гардад в-он гаҳе дарё гардад.
Носири Хусрав**

Ҳидоятулло 9 январи соли 1956 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи коргар таваллуд ёфтааст. Баччагиаш дар ҳамини деҳа гузаштааст. Вай дар мактаби № 23 таҳсил гирифтааст. Баъди хатми мактаби миёна ба шаҳри Хуҷанд рафта ба донишкадаи омӯзгории Хуҷанд (ҳоло ба номи академик Бобочон Ҷафуров) ба хондан даромада соли 1980 факултаи Забон ва адабиёти тоҷикро хатм намуда ба гирифтани унвони муаллими забон ва адабиёти тоҷик Мушарраф гардидааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1974 сарвожати мактаби № 23.
2. 1976 муаллими забон ва адабиёти ҳамин мактаб.
3. 1979 муаллими синфҳои ибтидоии дар мактаби № 1.

4. 1985 мудирӣ қисми илмии мактаби № 1.
5. 1988 диретори ҳамин мактаб.
6. 1997 директори мактаби № 38.
7. 2000 Раиси кумитаи маҳаллии ба номи Берунӣ.
8. диретори «Маркази эодии техникӣ»и шаҳри Ангрен.
9. оиладор соҳиби шаш фарзанд, ду Писару чор духтар.

Абдурахмонов Азимҷон
Директори мактаби ибтидоии № 23

**Ҳеҷ талхӣ нест талхтар,
Аз фироқи дӯстони пурхунар.
Рӯдакӣ**

Абдурахмонов Азимҷон 4 майи 1947 дар оилаи колхозчӣ дар деҳаи Бо²ису²д таваллуд ёфтааст. Соли 1954 ба мактаби миёнаи № 91 ба номи А. Рӯдакӣ дохил шуда, соли 1965 синфи 11-ро хатм намудааст. Соли 1967 ба мактаби № 23 зодгоҳаш ба ҳайси муаллими синфҳои ибтидоӣ ба кор қабул карда мешавад. Ӯ ҳуди ҳамон сол ба донишкадаи омӯзгорӣи шаҳри Хучанди

ҳозира ба хондан даромада, дар шӯъбаи 2-оибонаи факултаи биология хондааст.

Соли 1974 дар мактаби №23 ҷа ба ҳайси мудирӣ қисми илмӣ фаъолият намудааст. Соли 1998 ӯро ба ҳайси директори мактаби ибтидоии № 23 ба кор таъин карданд. Оиладор соҳиби 8 фарзанд панҷ писару се духтар. 29 апрели соли 2010 дар синни 63 солагӣ аз олам гузаштааст.

Нуриддинов Рӯзибой
Директори мактаби № 2

**Фиристода бояд доно бувад,
Ба гуфтан далеру тавоно бувад.
Фирдавсӣ**

Ман на он бошам, ки баҳри шӯҳрат меҳнат карда бошам,

Ман на онам, миннати кори хеш пеш карда бошам.

Рӯзибой

Нуриддинов Рӯзибой дар деҳаи Мулло Мири ноҳияи Ашт ба дунё омадааст. Оилаи онҳо дертар ба шаҳри Ангрен кӯчида меоянд. ӯ дар мактаби рақами 10 шаҳри Ангрен таҳсил карда, соли 1966 синфи 8 ро хатм намуд.

Худи ҳамон сол ба омӯзишгоҳи омӯзгории шаҳри ҳозираи Хучанд ба хондан рафта соли 1970 омӯзишгоҳро бомувафақият тамом намуда ба Ангрен баргашт. Ҷро ба мактаби № 10 чун муаллими синфҳои ибтидоӣ ба кор қабул намуданд. Даре нагузашта ӯро ба сафи қувваҳои мусаллаҳ баҳри хизмат даъват намуданд. Баъди хизмат боз баргашта ба мактаб омад ва ба ҳайси муаллими меҳнат кор сар кард. Соли 1973 як қисми муаллимони мактабро ба мактаби навташкили № 17 гузарониданд, ки дар қатори онҳо Нуриддинов ҳам буд.

Дар мактаби навбунёд ӯро муаллими тарбияи ҷисмонӣ таъин намуданд. Соли 1978 ӯ донишкадаи омӯзгориро хатм намуд ва соҳиби маълумоти олӣ гашт. ӯ чун муаллими фанҳои забон ва адабиёти рус ва чун муаллими синфҳои ибтидоӣ, меҳнат ва тарбияи ҷисмони таҷрибаи калон дошт, бинобарон ӯ дар мактаби № 25 дарсҳои тарбияи ҷисмониро бо забони русӣ мегузаронид.

Соли 1983 таҷрибаи бои ӯро ба ҳисоб гирфта мудирӣ маорифи шаҳр ӯро ба вазифа методисти Шӯъбаи маорифи халқи Ангрен ба кор таъин намуданд. Баъди як соли меҳнат ӯро назоратчи Шӯъбаи маориф таъин намуданд.

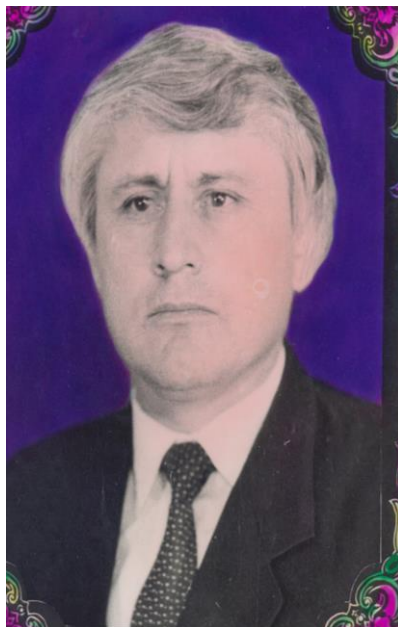
Соли 1991 ӯро чун директори мактаб ба мактаби № 2 ба кор фиристониданд.

Соли 1993 ӯро ба мактаби шабонаи коргарҷавонон директор таъин намуданд. Баъди пӯшида шудани мактабҳои шабона чанд муддат дар мактаби №4 кор кард.

Соли 1998-1999 дар маҳаллаи Наврӯз чун раиси кӯмитаи маҳаллӣ фаъолият намуд.

Соли 2000 боз ба шӯъбаи маориф ба кор таъин намуданд. Оиладор соиби чандин фарзанду набераҳо аст.

Ғаниев Рустам Ваҳобович
Директори мактаби № 17

**Диҳад номи некӯт имрӯз бор,
Ба фардот хушнудии кирдугор.
Ҷомӣ**

Соли таваллуд — 1949

Ҷои таваллуд — шаҳри Ангрен

Солҳои таҳсил дар мактаби миёна – 1956-1966

Ҷаъолияти меҳнатиро соли 1966 ҳамчун муаллими синфҳои ибтидоӣ
оғоз кардааст.

Солҳои 1968-1970 — хизмати ҳарбӣ.

Аз соли 1970 муаллими синфҳои ибтидоӣ

Соли 1972-1977 — таҳсили ғоибона дар Олигоҳи омӯзгории ш. Самарқанд.

1972-1981 — муаллими забон ва адабиёти тоҷик дар мактаби №17

1981-1992 – ҷонишини директор оиди корҳои тарбия дар мактаби №17

1992-1996 — муаллими забон ва адабиёти тоҷик дар мактаби №17

1996-1997— директори мактаби №17

1997-2008 — мауллими забон ва адабиёти тоҷик дар мактаби №17

2008 то имрӯз — муаллими Олигоҳи омӯзгории давлатии вилояти Тошканд.

Бо унвони Муаллими сол ва Аълочии маорифи халқ тақдир карда шудааст:

Дадобоева Роҳат
Мудираи бо²чаи № 49

**Зан зан зи вафо шавад, зи зевар нашавад,
Сар, сар зи даҳо шавад, зи афсар нашавад.
Саной**

Дадобоева Роҳат 15 феввали 1951 деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Соли 1966 мактаби миёнаро хатм намуда, худи ҳамон сол ба омӯзишгоҳи педагогии шаҳри Ленинобод ба хондан рафтааст. Баъди хатми омӯзишгоҳ чанд муддат дар деҳаи худ ба ҳайси муаллимаи синфҳои ибтидоӣ кор мекунад. Соли 1971 ба донишқадаи забон ва адабиёти республикави

дохил шуда, бомувафақият тамом намуда, соҳиби маълумоти олий гардидааст.

1. 1970-1978 муаллимаи синфҳои ибтидоии мактаби № 10.
2. 1978-1990 муаллими забон ва адабиёти Руси мактаби № 10.
3. 1986-1992 мудир қисми илмӣ мактаби номбурда. бо²ҷаи № 49 шаҳр.
4. 1992-2003 мудираи бо²ҷаи № 49 шаҳр.

Оиладор соҳиби ду фарзанд ва чандин набераҳо. соли 2003 вафот кардааст.

Аълочиёни маорифи халқ

Абдуқодиров Абдулхай
Аълочи маорифи халқи Ўзбекистон

**Илм чу донӣ, зи амал сар мапеч,
Дониши бекор наярзад ба ҳеч.
Ҷомӣ**

Омӯзгори фанҳои физикаю математикаи тоифаи олий Абдуқодиров Абдулхай 20-уми августи соли 1948 дар кишлоки Понғози райони АШТ таваллуд шудааст. Падараш Шерматов Абдуқодир солҳои 1944-46 дар

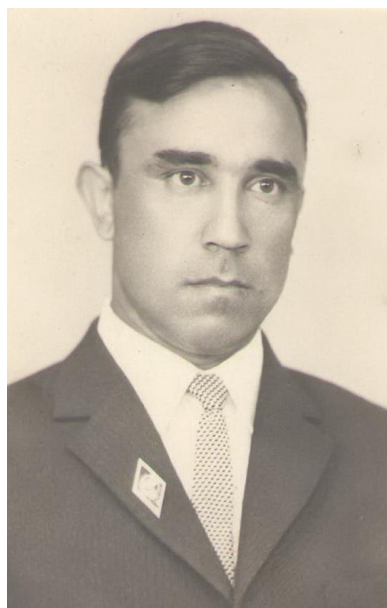
шахтаи 2-БИС, пас дар корхонаи № 29-и Янгиобод кор кардааст. Вай аҳли оилаашро ба шаҳри Ангрен соли 1953 овардааст. Модараш Шерматова Ҳурматбиби хонанишин буд.

Абдукодиров Абдулхай соли 1966 синфи 11-умро дар мактаби миёнаи рақами 5 дар маҳаллаи Тешик-Тош хатм намуда ба институти педагогии шаҳри Ленинобод ба номи С.М. Киров дохил мешавад. Ба ихтисоси математика онро бо муваффиқият тамом намуда фаъолияти педагогиашро дар мактаби №10 оғоз менамояд. Соли 1972 ба ин мактаб раиси иттифоқи касаба интихоб мегардад. Аз соли 1980 то 2006 дар мактаби рақами 17 муаллими фанни физика ва математика шуда кор мекунад. Дар ин мактаб солҳои 1982-90 дар вазифаи ҷонишини директор оид ба корҳои таълиму тарбия кор карда корҳои таълиму тарбиявии мактабро ба зинаи баланд мебардорад. Дар корҳои ҷамъияти низ фаъолона иштирок мекунад. Аз соли 1988 то 2002 аъзои президиуми иттифоқи касабаи коркунони маорифи шаҳр интихоб гардида буд. Аз соли 2006 то имрӯз институти педагогии шаҳри Ангрен факултети педагогика кафедраи МТИ гурӯҳҳои тоҷикӣ ба сифати муаллими калон аз фанни математика дарс мегӯяд.

Зиёда аз шаст мақолаҳои он оид ба таълиму тарбия ва технологияҳои нави педагогии дар рӯзномаҳои “Учител Узбекистана”, “Овози тоҷик”, “Ангренская правда” чоп шудаанд. Барои мактабҳои таълими ҳамагонии тоҷикӣ китобҳои дарсии “Математика 4, Геометрия 9, Геометрия 11, Алгебра ва ибтидои анализ 11, Физика 8,9 нақшакашӣ 8” ва ғайраҳоро ҳамагӣ 11 номгӯи аз забони ўзбекӣ ба тоҷикӣ тарҷима намудааст. Ва методи “Тарбияи иқтисодии хонандагон” ва “Ҳалли масъалаҳои математикӣ” дар нашриёти “Энсиклопедияи миллии Ўзбекистон” чоп карда шудаанд. Ғолиби озмуни муаллими беҳтарини соли 1992 ва лауреати озмуни вилояти мебошад. Ба мамлакатҳои Белоруссия, Гургистон, Украина, Молдавия, Литва, Россия, Лаҳситон сафар кардааст. Барои инкишофи маорифи халқӣ ва таълиму тарбияи насли наврас бо унвони “Аълоҷии маорифи халқ” нишони

сарисинагии “Мустақиллик” ва се маротиба бо грамотаҳои фахрии вазири маорифи Ўзбекистон сарфароз гардидааст. Оиланок. Соҳиби 5 фарзанд ва 4 набера мебошад. Писари калонӣ Абдуқаюм номзади номзади фанҳои таърих дар институти педагогии шаҳри Ангрен, Абдумалик мудирӣ шўъбаи инспексияи давлатии андоз, писари хурди Абдумўмин сарэнергетики корхонаи “Кумир қурилиш” духтаронаш Ойниссо ва Розиямо мувофиқан ҳисобчии мактаби № 37 ва ҳамшираи тиббӣ шуда кор мекунад.

Абдуллоев Абдусалом
Аълочии маорифи халқи Ўзбекистон

**Нигаҳ кун ба қое, ки дониш бувад,
Зи донанда кишвар ба ромиш бувад.
Фирдавсӣ**

Абдуллоев Абдусалом 10 феввали соли 1944 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон ба олам омадааст. Мактаби миёнаи № 4 ба номи Маъданро хатм намудааст. Соли 1963 ба донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ба факултаи

забон ва адабиёти тоҷик ба хондан даромада, соли 1968 ба итмом расридааст Баъди хатми донишгоҳ ӯро бо роҳхат барои кор ба ноҳияи Файзобод ба кор фиристонидаанд. Аз он ҷо ӯро ба хизмати ҳарбӣ даъват намуданд. Баъди хизмати ҳарбӣ соли 1971 ба шаҳри Ангрен ба кор омадааст. Дар мактаби № 17 фаъолияти омӯзгории худро оғоз намуда, ба ҳайси муаллими забон ва адабиёти тоҷик кор кардааст.

Дар мактаби зикршуда то дами ба нафақа баромадан кор кардааст. Ун муаллими фидокор, кордон, муаллими пешқадам ном бароварда борҳо бо ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва ҷумҳурӣ сарафроз гадонида шудааст.

Шогирдони ӯ дар озмунҳои ҷумҳури ҷойҳои ифтихориро ишғол намуда, шарафи мактабиёни Ангренро боло бардоштаанд. Худи ӯ солҳо чун мудири қисми илмии мактаб обрӯ ва эътибори мактаби № 17-ро дар байни мактаҳои шаҳр боло доштааст. Ӯ дорандаи унвони «Аълочии маорифи халқ»-1996 ва «Ҷолиби мусобиқаи меҳнатӣ»-1974 гаштааст. Соҳиби панҷ фарзанд, чандин набераву абераҳо мебошад. Соли 2010 вафот кардааст.

Сулаймонов Мадиброҳим

Аълочии маорифи халқи Ӯзбекистон

**Умр кам, фазлу адаб бисёр аст,
Касби он кун, ки туро ночор аст.**

Ҷомӣ

Сулаймонов Мадиброҳим якуми январи 1949 дар шаҳри Ангрен дар оилаи кӯҳкан ба Дуне омадааст. Соли 1956 ба мактаби № 10 ба хондан даромадааст. Сипас ду сол дар мактаби №11 таҳсил гирифтааст. Аз синфи панҷум Сар карда то охир дар мактаби миёнаи № 5 хонда мактабро хатм намудааст. Соли 1966 ӯро ба ҳайси муаллими синфҳои ибтидоии мактаби № 5 ба кор таъин анмуданд. Сулаймонов соли 1967 ба шаҳри Хуқанди ҳозира рафта ба донишкадаи омӯзгории онқо ба шӯъбаи ²оибонаи « забон ва адабиёти тоҷик» дохил шуда бо тахассуси муаллими забон ва адабиёти тоҷик ба охир расонидааст. Баъди хатми донишкада дар мактаби №17 солҳои сол фидокорона меҳнат намудааст. Барои хизматҳои шоистааш ӯро ба унвони «Аълочиёни маорифи халқи Ҷазбекистон» сарафроз гардонидаанд. Оиладор соҳиби се Писару панҷ духтар ва даҳҳо набераҳо мебошад.

Баҳриддин Муҳиддинов
Аълочии маорифи халқи Ҷзбекистон

**Ғиммати мард на аз симу зар аст,
Ғиммати мард ба қадри ҳунар аст.**
Ҷомӣ

Баҳриддин Муҳиддинов 10 декабри 1952 дар шаҳри Ангрени вилояти Тошканд таваллуд ёфтааст.

Соли 1959 ба синфи якум ба мактаби миёнаи № 11 рафта, синфи 10-умро соли 1969 дар мактаби миёнаи 17 тамом намудааст.

Соли 1969 ба омӯзишгоҳи педагогии шаҳри Хўҷанд дохил шуда аз курси 3-юм ба хизмати ҳарбӣ даъват шуд. Соли 1973 аз хизмат баргашта соли 1974 омӯзишгоҳро хатм намудааст.

Аз соли 1974 ба ҳайси муаллими синфҳои ибтидоӣ дар мактаби миёнаи рақами 17 фаъолияти педагогиро сар кардааст. Соли 1975 ба донишкадаи педагогии Хуҷанд ба шўъбаи ғоибонаи факултаи таърих дохил шуда, онро соли 1980 хатм намудааст.

Аз соли 1983 то соли 1997 дар мактаби миёнаи № 17 чун муаллими таърих ва ҷамъиятшиноси кор кардааст. Дар фаъолияти педагогиаш методист муаллими тоифаи олий ва соли 1996 бо нишони “Аълочии маорифи халқи республикаи Ўзбекистон” сарфароз гардидааст.

Баҳриддин Муҳиддинов аз соли 1997 то имрӯз фаъолияти педагогиашро дар донишкадаи давлатии омӯзгории вилояти Тошканд дар факултаи педагогика давом дода истодааст.

Дар давоми 15-сол дар мактаби олий зиёда 50-мақолаҳои илми ва 20-то дастуру воситаҳои методӣ таълими навиштааст, аз он ҷумла китоби “Дарси муосир ва технологияи педагогӣ” ҳамчун ба сифати китоби дарсӣ барои донишҷӯёни гурӯҳҳои тоҷикӣ донишгоҳҳои Республикаи Ўзбекистон тавсия шудааст. Ӯ соҳиби 5 фарзанду 10 набера мебошад.

1. Аълочии таълими халқи Республикаи Ўзбекистон (нишона)

Соли 1999 барои меҳнати бисёрсола ва бо муваффақиятҳо ноил гардидан дар ҷараёни таълиму тарбия;

2. “Ходими фидоии таълими вилояти Тошканд”.

Соли 1999 (нишона).

Низмиддинова Сарвиннисо

Аълочии маорифи халқ

**Зани хубу фармонбару порсо,
Кунад марди дарвешро подшо.**

Саъди

Низмиддинова Сарвиннисо 1 ноябри соли 1953 дар деҳаи яккатути ноҳияи Куйбишев двр оилаи коргар ба дунё омадааст. Соли 1954 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Соли 1970 мактаби миёнаи № 17-ро хатм намудааст. Аз соли 1973 ба кори муаллимӣ пардохтааст. Соли 1976 ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Ангрен дохил шуда, соли 1981 факултети забон ва адабиёти русро тамом кардааст. Баъди хатми донишкада қариб 40 сол ба насли наврас таълим додаст. Дар давоми фаъолияти омӯзгории худ садҳо шогирдонро тарбия намуда, ба воя расонидааст. Шогирдони ӯ дар озмунҳои ҷумҳурӣ иштирок намуда ҷойҳои ифтихориро соҳиб гаштаанд. Барои меҳнати шоистааш соли 2003 ӯро бо унвони «Аълочии маорифи халқ» сарафроз гардонидаанд. Модари 6 фарзанду чандин набераҳо мебошад.

Шамсиддинов Абдували 1 юни соли 1951 дар деҳаи Бо²су²ди шаҳри Ангрен таваллуд шудааст. ӯ дар мактаби № 5 шаҳри Анрен таҳсил

гирифтааст. Барои хондан ба шаҳри Хучанди ҳозира рафта, ба донишкадаи давлатии Ленинобод дохил шудааст. Донишгоҳро бо тахассуси муаллими фанни математика бомувафаққият ба итмом расонидааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин аст:

5. 1969-1976 дар донишкадаи омӯзгории ленинобод донишчӯ.
6. 1969-1971 дар шаҳри Перми Россия дар хизмати ҳарбӣ.
7. 1976-1980 муаллими синфҳои ибтидоии мактаби № 10.
8. 1980-1987 муаллими математикаи мактаби № 7.
9. 1987-1994 методисти шӯъбаи маорифи халқи шаҳр.
10. аз соли 1994 дар нафақаи меҳнатӣ.

мукофотҳояш:

1. «Аълочии маорифи халқ»-1992.
2. «Аълочии мудофияи шаҳрвандӣ».

Оиладор соҳиби ду фарзанд ва чандин набераҳо.

Иштирокчиёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ

Наҳоҷад рафт ҳаргиз, эй шаҳидон, ёдатон аз ёд,

Далели ҳарфи мо ин ёдгории мӯхташамбунёд.

Раҳим Ҷалил

21 июни соли 1941 германияи фашисти аҳдшиканона ба ватани собиқи мо, Иттиҳоди Шӯравӣ, ном дошт зер карда даромад. Мардуми ватани мо барои муҳофизаи хоку буми худ ба по хест. Дадо бобоёни мо дар қатори дигар мардуми кишвар ба ҷанг рафта тамоми мудҷишоти ҷангро аз сар гузаронидаанд. онҳо дар давоми ҷанги хонумонсӯз

диловарӣ, мардонагӣ, часорату матонат барои муҳофизати шаҳру деҳоти тамоми шаҳрҳои Россия, Украина, Белоруссия, Полша, Чехословакия, Руминия ва дигар давлатҳои аз тарафи фашистон забтшуда саҳмгузор гаштаанд. Дар ҷангҳо маҷрӯҳ шуда, ба беморхонаҳои ҷарбӣ меафтанд. Ба аёдати онҳо касе намерафт. Касе аз ҳоли онҳо хабар намегирифт, ҳолпурсӣ намекард, онҳоро дилбардорӣ наменабуд. Касе баҳрашон ҳирилобе намебурд, дарди ҷонкоҳ ҷисмашонро хароб мекард, лекин касе тассалӣ намедод. вақте ки

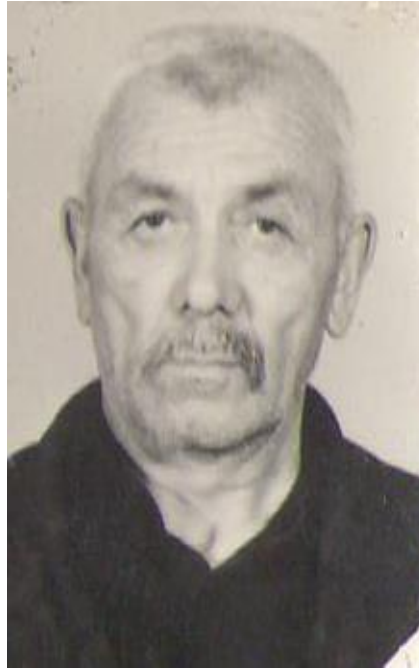
нолиш мекарданд, касе парвои онҳо надошт. гоҳ ба худу гаҳе беҳуд умедворонаи сӯи дар назар меафкандан, лекин ягон чеҳраи шиносро намедиданду дардашон дучандон мегардид, ашк аз дидаҳо ҷориву ёди хешу табор доштанд, анна бо ҳамин гунна азобу машаққат ватани худро муҳофизат мекарданд.

Бархе аз онон ки дар майдони ҷанг ҳалок мегардиданд, бе дуову фотиҳа зари хоки бегона мемонданд. ҳатто ному нишону қабрашонро касе намедонад ва зиёрате намекунад.

Ақибгоҳ, ки fronti дуҷум маҳсуб мешуд, ҳоли зори модарону момоёни мо беҳтар набуд. камбизоатӣ, нодорӣ, ночорӣ, ҳоли ононро низ аз ҷангиҳо бадтар карда буд. Одамон ба буридаи нон зор ташнаву гурусна буданд. Агар боре кафи орде ё буридаи нонро меёфтанд дар ²ами хурдсолон мешуданд. Зару зевари арӯсии худро баҳри ҷангиён фиристонда худашон бо барги гиёҳу решаи гиёҳҳо рӯз мегузарониданд. Ана бо ҳамин қадар азобу машаққат панҷ соли мудҳиши ҷангро пушти сар кардаанд

Собиқадори Ҷанги Бузурги Ватанӣ

Олимов Матосим

**Чу дар ҷанг танро ба ранҷ оваред,
Аз он ранҷ шодиву ганҷ оваред.
Фирдавсӣ**

Олимов Матосим 20 январи соли 1922 дар деҳаи Пон²оз таваллуд шудааст. Мактаби нопурраро дар деҳаи худаш тамоm кардааст.

Аз соли 1042 то соли 1945 дар ҷанги Бузурги Ватанӣ

Иштирок намудааст. Аз соли 1945 то соли 1954 дар колхоз кор кардааст. Аз соли 1954 то соли 1997 дар ПТУ коргари пароовоз, ёрдамчии машинисти паровоз ва тепловоз меҳнат кардааст. Соли 1997 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст. Барои шуҷоатмандӣ, чолокӣ ва ҷасорат дар ҷанг бо ордену медалҳои зиёде мукофотонида шудааст.

1. 1945- «барои Япония».
2. 1967-« баҳшида ба рӯзи Ҷалаба».
3. 1969-« баҳшида ба рӯзи Ҷалаба».
4. 1973-« баҳшида ба рӯзи Ҷалаба».

5. 1975-« баҳшида ба рӯзи Ҷалаба».
6. 1978-« баҳшида ба рӯзи Ҷалаба».
7. 1985-« баҳшида ба рӯзи Ҷалаба».
8. 1988-« баҳшида ба рӯзи Ҷалаба».
9. 1995-« баҳшида ба рӯзи Ҷалаба».

медали «Ҷасорат».

10. ордени «Ҷанги Бузурги Ватанӣ» дараҷаи 2.

11. медали «Ветерани меҳнат».

Бекмуродов Шомурод

Иштирокчии Ҷанги Бузурги Ватанӣ

**Рӯзи васли дӯстдорон ёд бод,
Ёд бод, он рӯзгорон ёд бод.**

Ҷофиз

Бекмуродов Шомурод соли 1920 дар деҳаи Б²су²д дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Маълумоташ олі соли 1958 ба донишкадаи ҳуқуқшиносии Тошканд дохил шуда, соли 1961 бо тахассуси ҳуқуқшинос ба итмом расонидааст.

Аз соли 1941 то соли 1944 у чун корманди сохторҳои қудратӣ ба ҳайси корманди кӯмитаи бехатарии шаҳр кор ва фаъолият намудааст. Аз соли 1944 то соли 1956 чун раиси кӯмитаи маҳаллӣ фаъолият намудааст. то соли 1983 дар сохторҳои сӯхторхомушкунӣ кор карда ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст.

я дар ҷангҳои Куйбишев, Калининград ва атрофи Москва ҷанг намуда соли 1944 саҳт мачрӯҳ гардид, бинобарон ӯро ба ватанаш баргардонидиан. Ҳоло Бекмуродови 92 сола дар қайди ҳаёт буда, соҳиби фарзанду набераву абераҳои зиёде аст. Барои хизматҳои шоёнаш бо зиёда аз 20 медалу орденҳо сарфароз гардида шудааст.

Бойматов Нурмат

Иштирокчиҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ

**Даҳрӯза меҳри гардун афсонаест афсун,
Некӣ ба ҷои ёрон фурсат шумор, ёро.
Ҳофиз**

Бойматов Нурмат 18 феввали соли 1911 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Дар мактаби деҳа таҳсил гирифтааст. Соли 1942 аввал онҳоро аз шаҳри Тошканд ба шаҳри Сталинград ба ҷанг сафарбар кардаанд..Дар ҷангҳои назди Сталинград хело муддат ҷангидааст.

Соли 1943 дивизияи онҳоро ба ҷанги назди Курск фиристонидаанд. Дар вақти муҳофизаи шаҳри Курск аз пой чапаш ярадор шуда ду моҳ дар Госпитал бистарӣ гардидааст. Боймат дар ҷангҳои Ленинград, Сталинград, Курск ҷангида то худи Берлин рафтааст. Дар ҷанги Берлин аз қабур²аи чапаш саҳт ярадор шудааст. Ҷро бо ҷароҳати саҳт ба госпитали Грузия фиристониданд.

Се моҳ дар бистари беморӣ дар Грузия буд ва хабари ҷалабаро онҷо шунид.

Баъди сиҳат шуданаш ўро чун маъюби дараҷаи дуввум ба зодгоҳаш
фиристониданд.

Боймат Нурматов бо ордену медалҳои гуногун сарфароз гардонида
шудааст. Ду маротиба ба ӯ автомобили сабукрав тўҳфа додаанд.

Оиладор соҳиби ду писар ва ду духтар буда, ҳоло зиёда аз 50 набера,
абера ва чабера дорад.

Ҷалилов Ҷринбой

Иштирокчии Ҷанги Бузурги Ватанӣ

Ай дил, шабоб рафту начидӣ гуле зм айш,

Пиронасар бикун ҳунаре нангу номро.

Ҷофиз

Ҷалилов Ҷринбой 14 октябри соли 1914 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи
деҳқон таваллуд шудааст. Дар мактаби деҳа таҳсил гирифтааст. Соли 1934
баъди хатми синфи 7 деҳаи худ барои хондан ба дорулфунуни шаҳри

самарқанд дохил шуд. Баъди хатми ин омӯзишгоҳ ба деҳаи худ баргашта омада дар мактаби деҳа ба ҳайси муаллими синфҳои ибтидоӣ ба кор пардохтааст.

Дар вазифаи муаллими то соли 1941 меҳнат кардааст. Соли 1941 ӯро ба ҷанг даъват шудааст. Дар чандин муҳорибаҳои мудҳиши ҷанг иштирок намуда, барои пок сохтани хоки ватан дар шаҳрҳои Белгород, Харьков, Полтава, Кировград, Звенигород, Коргун, Уман, дар чандин шаҳрҳои Руминия, Венгрия, Чехославакия, Австрия то итмоми ҷанг содиқона ҷангидааст. Соли 1945 баъди итмоми ҷанг саломат ба шаҳри худ баргашта омадааст. Дар деҳаи худ аз соли 1945 то соли 1950 ба ҳайси мудирӣ анбор хизмат кардааст. Аз соли 1950 то соли 1988 дар банки шаҳри Ангрен дар вазифаи хазинакшонӣ соли 1988 Ҷалилов Ҷаринбой дар нафақаи меҳнатӣ. соҳиби 9 фарзанд, 5 писару 4 духтар ва даҳҳо набера, абераву чабераҳо мебошад. Соли 1988 бо олами ҳастӣ падруд гуфтааст.

Шарофиддинов Аҳмадҷон

Собиқадори ҷанг

Кушодадилонро бувад бахт ёр,
Анӯша касе, к-ӯ бувад бурдбор.

Фирдавсӣ

Шарофиддинов Аҳмадҷон соли 1917 деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқони босавод ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар Пун²аз хондааст. Баъди хату савод пайдо кардан чанд муддат ба муаллимӣ пардохтааст. Соли 1941 ба ҷанг даъват шуда муддати чор соли ҷанг дар фронтҳои гуногуни собиқ иттифоқ бо душмани ²аддор ҷангида, борҳо ярадор гаштааст. Соли 1944 баъди онки дар яке аз шаҳрҳои Россия саҳт маҷрӯҳ шуда чанд муддат дар госпитал хобидааст. баъди Каме сиҳат ёфтани ба ақибгоҳ фиристонида шудааст. Баъди хатми омӯзишгоҳи омӯзгори Соли 1944 аз ҷанг баргашта омадааст. Оилаи онҳо соли 1954 ба шаҳри Ангрен кӯчида меояд худи ҳамон сол ба мактаби № 10 ба кор даромадааст ва чандин сол онҷо кор кардааст.

Баъди чанд муддат дар мактаби № 17 ба ҳайси муаллими забон ва адабиёти тоҷик ба шогирдон дарс гуфтааст. Баъди ба нафақаи меҳнатиаш ҳам солҳои дароз раиси кумитаи маҳаллаи «Бӯстон» будааст. Барои меҳнати шоистааш дар соҳаи маорифи халқ ба унвони «Аълочии маорифи халқ» сарафроз гардонида шудааст.

Барои хизматҳои шоистааш дар назди халқу ватан барои шуҷоат, мардонагӣ, далерӣ дар вақти ҷанги бузурги ватанӣ:

1. Бо ордени «Ҷанги ватанӣ» дараҷаи якум аз тарафи Президиуми совети олии СССР мукофотонида шудааст. Боз бо ордени «Байрақи Сурх» низ мукофотонида шудааст. Дорандаи медалҳои:

2. Медали «Бистсолагии Ҷабаба».
3. Медали «Сисолагии Ҷабаба».

4. Медали «Чилсолагии Ҷалаба».
5. Медали «Панҷоҳсолагии Ҷалаба».
6. Медали «Шастсолагии Ҷалаба».
7. Медали «Ҳафтодсолагии Ҷалаба».

Соли 2004 вафот кардааст. Оиладор соҳиби 5 фарзанд, ду Писару се духтар ва даҳҳо набраву абераҳо мебошад.

Бекназаров Фидомад
Собиқадори ТБВ

**Ба манзил расид онки пӯянда буд,
Беҳӣ ёфт он кас, ки чӯянда буд.**

Фирдавсӣ

Бекназаров Фидомад соли 1920 деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар Пун²аз хондааст. Баъди хатми мактаб чанд муддат дармактаби деҳаи худ ба ҳайси муаллими синфҳои ибтидоӣ кор кардааст. Соли 1941 ба ҷанг даъват шуда муддати панҷ соли ҷанг дар фронтҳои гуногуни собиқ Иттифоқ бо душмани ²аддор ҷангида, борҳо ярадор гаштааст. Соли 1943 дар шаҳри дар яке аз шаҳрҳои Россия саҳт маҷрӯҳ шуда чанд муддат дар госпитал хобида, баъди сиҳат ёфтани боз сафи ҷанг даромадааст. Соли 1945 аз ҷанг баргашта омадааст. Соли 1958 ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Ленинобод дохил шуда соли 1962 ба итмом расонидааст ва чун муаллими таърих ба итмом расонидааст.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1938-1941 муаллими синфҳои ибтидоӣ дар деҳаи Пун²аз.
2. 1941-1945 иштирок дар ҶБВ.
3. 1945-1946 Роҳбари қисми якуми комиссиариати Ленинобод.
4. 1946-1963 директори мактаби деҳаи Мулломири ноҳияи Ашт.
5. 1963-1966 директори мактаби № 5 шаҳри Ангрен.
6. 1966-1983 директорни мактаби № 10 шаҳри Ангрен.
7. аз соли 1983 дар нафақаи меҳнатӣ.

Барои хизматҳои шоистааш ва дар қаҳрамониҳои дар ҷанг нишондодааш бо чандин ордену медалҳо мукофотонида шудааст, аз ҷумла; ордени «Ситораи сурх» ва даҳҳо медау нишонҳои фахрӣ гирифтааст.

Соли 2005 вафот кардааст. Оиладор соҳиби як духтару чандин набераву абераҳо мебошад.

Фидоев Турсунмад
Собиқадори Ҷанги бузурги Ватанӣ

**Баҳори умр хоҳ, ай дил, вагарна ин чаман ҳар сол
Чун насрин сад гул орад бору чу булбул ҳазор орад.
Ҳофиз**

Фидоев Турсунмад 5 майи соли 1922 дар деҳаи Bo^2cy^2d дар оилаи деҳқон ба дуне омадааст. Дар мактабҳои №№ 3,10, 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Соли 1953 баъди мактаби миёна ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Ленинобод дохил шуда, факултаи математикаро тамом карда, соҳиби ихтисоси муаллими математика шуда баргашта ба зодгоҳаш омадааст.

Ӯ аз соли 1940 то соли 1983 муддати 43 дар мактабҳои №№ 3, 10, 23 ба насли наврас аз фанни математика дарс дода, садҳо шогирдонро табия намудааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва бо мукофотҳо мукофотонида шудааст.

Собиқадори меҳнат.

Фаъолияти меҳнатии ӯ чунин суръат гирифтааст:

Оиладор соҳиби 8 фарзанд 5 писару се духтар ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Мирашӯров Эргашбой

Собиқадори ҷанг

**Супурдан ба донои гӯянда гӯш,
Ба тан тӯша ёбӣ, ба дил рою ҳуш.**

Фирдавсӣ

Мирашӯров Эргашбой якуми январи соли 1924 деҳаи Бо²су²ди шаҳри Ангрен дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар деҳаи худ ду сол хонда соли 1933 оилаи онҳо ба Пун²аз кӯчида меравад чанд муддат дар мактаби деҳаи пун²аз таълим гирифтааст. Соли 1940 боз ба Ангрен кӯчида меояд. Баъди ба Ангрен омадан чандин муддат дар геология разведкаи шаҳр кор мекунад. Соли 1942 ба ба ҷанг даъват шуда муддати чор соли ҷанг дар фронтҳои гуногуни собиқ иттифоқ бо душмани ²аддор ҷангида, борҳо ярадор гаштааст. Соли 1945 ҷанг ба охир расида бошад ҳам Мирашӯров Эргашбой аз ҷанг баргашта наомадааст, чунки ӯ дар қисми махсуси разведкаи собиқ Шӯравӣ буд, бинобар он касби худ барои дафъ сохтани душманҳои дохили дар Украинаи ²арбӣ хизмат кардааст.

Дар ҳайати ЧК чанд муддат дар шаҳри Ровнаи Белоруссия ҳам ҳамин фаъолиятро давом додааст. Оқибат соли 1947 аз сафҳои қувваҳои мусаллаҳ ҷавоб ёфта ба шаҳри худ баргашта омадааст. Баъди ҷанг чандин муддат дар органҳои бехатарии шаҳр аз ҷумла дар милитсия кор кардааст. Соли 1959 дар ТПЧ кор ва фаъолият карда соли 1984 ба нафақаи меҳнати баромадааст.

1. Бо ордени «Ҷанги ватанӣ» дараҷаи якум аз тарафи Президиуми совети олии СССР мукофотонида шудааст.

2. Медали «Бистсолагии Ҷалаба».

3. Медали «Сисолагии Ҷалаба».

4. Медали «Чилсолагии Ҷалаба».

5. Медали «Панҷоҳсолагии Ҷалаба».

6. Медали «Шастсолагии Ҷалаба».

7. Медали «Ҳафтдосолагии Ҷалаба».

Соли 2006 вафот кардааст. Оиладор соҳиби 11 фарзанд, 9 писару 2 духтар даҳҳо набраву абераҳо мебошад.

Худойбердиев Ҳочибото

Собиқадори ҷанг

Намемонад одамро шӯҳрату хуршед хомӯшӣ,

Равад нақли шуҷоат-мардӣ авлод ба авлод.

Раҳим Ҷалил

Худойбердиев Ҳочибото соли 1910 деҳаи Пун²азӣ ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар Пун²аз хондааст. Соли 1941 ба ҷанг даъват шуда муддати панҷ соли ҷанг дар фронтҳои гуногуни собиқ иттифоқ бо душмани ²аддор ҷангида, борҳо ярадор гаштааст. Соли 1943 дар шаҳри Житомири Россия саҳт маҷрӯҳ шуда чанд муддат дар госпитал хобида, баъди сиҳат ёфтани боз сафи ҷанг даромадааст.

Барои хизматҳои шоистааш дар назди халқу ватан барои шуҷоат, мардонагӣ, далерӣ дар вақти Ҷанги Бузурги ватанӣ:

1. Бо ордени «Ҷанги ватанӣ» дараҷаи якум аз тарафи Президиуми совети олии СССР мукофотонида шудааст.

2. Медали «Бистсолагии Ҷабаба».

3. Медали «Сисолагии Ҷабаба».

4. Медали «Чилсолагии Ҷабаба».

5. Медали «Панҷоҳсолагии Ҷабаба».

6. Медали «Шастсолагии Ҷабаба».

7. Медали «Ҳафтадсолагии Ҷабаба».

Соли 1945 аз ҷанг баргашта омадааст. Оилаи онҳо соли 1947 ба шаҳри Ангрен кӯчида меояд ҳуди ҳамагон сол ба ПТУ ба кор даромада то соли 1965 кор карда аз ҳамагон ҷо ба нафақа баромадааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1946-1970 дар ПТУ ба ҳайси коргар кор кардааст. Соли 1970 ба нафақаи меҳнати баромадааст.

Соли 1995 вафот кардааст. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераву абераҳо мебошад.

Зиёмиддинов Сайфиддин

Собиқадори ҷанг

Зи ҳар кас, ки номе дар айём монд,

Чӣ ам гар бимирад, к-аз ӯ ном монд.

Шоҳин

Зиёмиддинов Сайфиддин соли 1907 деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон-марди саводнок ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар Пун²аз хондааст. Соли 1935 дар техникуми савдо таҳсил гирифтааст. Аз соли 1936 то соли 1942 дар шубҳаи молияи ноҳияи Ашт ба ҳайси нозири молия кор кардааст. Соли 1942 ба ҷанг сафарбар карда шудааст. Соли 1943 баъди саҳт маҷрӯҳ шудан аз ҷанг озод карда шудааст. Соли 1954 ба ӯ чун коргари пешқадам унвони Корманди фахрии соҳаи молияи Тоҷикистон дода шудааст.

Аз соли 1943 то соли 1955 дар шўъбаи молияи Ашт дар вазифаи нозири молия кор кардааст. Соли 1955 бо оилаи худ ба Ангрен кўчида омадааст.

Аз соли 1955 то соли 1962 дар кони МПСМ чун коргар кор кардааст.

Аз соли 1962 то дами нафақа ба ҳайси мудире мағазини № 50 кор кардааст. Бо чандин медалу ифтихорномаҳо мукофотонида шудааст. Соли 1995 баъди касалии дуру дарозе вафот кардааст. Оиладор соҳиби 8 фарзанд, 6 писару 2 духтар ва даҳҳо набераву абераву чабераҳо мебошад.

Назмиддинов Макамбой

Собиқадори ҷанг

Ғиблагоҳам , эй падар, ҷои ту ҷаннат бошад,

Он пуштае, ки ту хобӣ, бароҳат бошад.

Халқӣ

Назмиддинов Макамбой соли 1916 деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар Пун²аз хондааст..

Соли 1941 ба ҷанг сафарбар карда шудааст. Дар бисёр муҳорибаҳои саҳти ҷанг барои озод кардани ватан- Москва, Одесса, Севастопол, Ленинград, Украина, Псков то худи Берлин рафтаанд. Дар яке аз муҳорибаҳои саҳти аирофи Берлин маҷрӯҳшуда ба госпитал афтадаанд. Баъди анги Бузурги Ватанӣ ҳам ҷангкунон то Шарқи Дур ҷанги Япония ҳам иштирок намуда соли 1946 сиҳат ба Ватан баргашта омадаанд.

Барои мардонагӣ, ҷасорат, шуҷоат далери бо ордену медалҳои зиёде мукофотонида шудаан:

1. Ордени «Барои Ҷасорат»- дараҷаи 1.
2. Ордени «Барои Ҷасорат»- дараҷаи 2.
3. Ордени «Ҷанги Ватанӣ»- дараҷаи 2.
4. Медали «Бистсолагии Ҷалаба».
5. Медали «Сисолагии Ҷалаба».
6. Медали «Чилсолагии Ҷалаба».
7. Медали «Панҷоҳсолагии Ҷалаба».
8. Медали «Шастсолагии Ҷалаба».
9. Медали «Ҳафтдсолагии Ҷалаба».

Боз бо ҷандин нишонҳои сарисинаги ва ифтихорномаҳо мукофотонида шудаанд.

Аз соли 1946 то соли 1950 дар зодгоҳи худ Пун²аз ба кишту ко рва деҳқонӣ машғул гата, соли 1950 бо аҳли оила ба шаҳри Ангрен кучида омадаанд. Дар Ангрен ба кони ангишт ба ҳайси коргар ба кор даромада, то ба нафақаи меҳнати баромадан кор намудаанд. Маҳкамбой Назмиддинов соҳиби 10 фарзанд, даҳҳо набераву абераҳо мебошанд.

Рӯзиматов Начмиддин

Собиқадори ҷанг

**Гар бихоҷед, ки хуфта набошам дар хок,
Бо дилу дидаи бедор маро ёд кунед.
Зафар**

Рӯзиматов Начмиддин соли 1913 деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар Пун²аз хондааст. То о²ози ҷанги хонумонсӯз дар колхоз кор кардааст. Соли 1942 ба ҷанг сафарбар карда шудааст. Дар бисёр муҳорибаҳои саҳти ҷанг барои озод кардани ватан- Ғрим, Одесса, Севастопол, Полша, Белоруссия, Дар яке аз муҳорибаҳои саҳт бори сеюм саҳт маҷрӯҳ гашта, соли 1945 аз ҷанг озод шудааст. маҷрӯҳшуда ба госпитал афтадаанд. Баъди анги Бузурги Ватанӣ ҳам ҷангкунон то Шарқи Дур ҷанги Япония ҳам иштирок намуда соли 1946 сиҳат ба Ватан баргашта омадаанд.

Барои мардонагӣ, ҷасорат, шуҷоат далери бо ордену медалҳои зиёде мукофотонида шудаан:

1 Ордени «Ҷанги бузурги Ватанӣ»- мукофотонида шудааст.

2. Медали «Бистсолагии Ҷалаба».
3. Медали «Сисолагии Ҷалаба».
4. Медали «Чилсолагии Ҷалаба».
5. Медали «Панҷоҳсолагии Ҷалаба».
6. Медали «Шастсолагии Ҷалаба».
7. Медали «Ҳафтодсолагии Ҷалаба».

Боз бо чандин нишонҳои сарисинаги ва ифтихорномаҳо мукофотонида шудаанд.

Аз соли 1950 ба шаҳри Ангрэн кӯчида омадааст. Аз соли 1951 то соли дар корхонаи геологияразведка кор кардааст. Аз соли 1960 то соли 1976 дар корхонаи СУ- кор кардааст. Худи ҳамон сол ба нафақа баромада, соли 1990 вафот кардааст. соҳиби чандин фарзанду набераву абераҳо мебошанд.

Ҷаниев Абдуваҳҳоб

Собиқадори ҷанг

Зи мо то бувад зинда як номдор,

Напечем як тан сар аз корзор.

Фирдавсӣ

Ҷаниев Абдуваҳҳоб соли 1924 деҳаи Пун²азии ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактабро то синфи 7 дар Пун²аз хондааст. Соли 1938 дар колхоз кардааст. Соли 1942 ба ҷанг сафарбар карда шудааст. Соли 1943 баъди саҳт маҷрӯҳ шудан аз ҷанг озод карда шудааст. Аз соли 1943 то соли 1952 дар колхозии худ ба ҳайси мудири анбор кор кардааст. Соли 1952 бо оилаи худ ба Ангрэн кӯчида омадааст.

Аз соли 1952 то соли 1958 дар кони ангишти шаҳри Ангрен чун посбони сӯхторхомӯшкунӣ кор кардааст.

Бо чандин медалу ифтихорномаҳо мукофотонида шудааст. Соли 1984 баъди касалӣ вафот кардааст. Оиладор соҳиби чандин фарзанд, даҳҳо набераву абераву чабераҳо мебошад.

Ғаюмов Абдуқодир

Собиқадори ҷанг

Чу дар ҷанг танро ба ранҷ оваред,

Аз он ранҷ шодиву ганҷ оваред.

Фирдавсӣ

Ғаюмов Абдуқодир 15 моҳи майи соли 1924 деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактабро то синфи 7 дар Пун²аз

хондааст. Соли 1938 дар колхоз кардааст. Соли 1941 ба ҷанг сафарбар карда шудааст. Соли 1945 баъди саҳт маҷрӯҳ шудан аз ҷанг озод карда шудааст. Чандин солҳо дар колхозии худ ба ҳайси колхозчӣ кор кардааст. солҳои баъди ҷанг бо оилаи худ ба Ангрен кӯчида омадааст.

Оиладор соҳиби чандин фарзанд, даҳҳо набераву абераву чабераҳо мебошад.

. Соли 1941 ба ҷанг сафарбар карда шудааст. Дар бисёр муҳорибаҳои саҳти ҷанг барои озод кардани ватан- Ғрим, Одесса, Севастопол, Полша, Беларуссия, Дар яке аз муҳорибаҳои саҳт бори сеюм саҳт маҷрӯҳ гашта, соли 1945 аз ҷанг озод шудааст. маҷрӯҳшуда ба госпитал афтадаанд. Барои мардонагӣ, ҷасорат, шучоат далери бо ордену медалҳои зиёде мукофотонида шудаан:

1. бо чандин медалу орденҳои «Ҷанги бузурги Ватанӣ»- мукофотонида шудааст.
2. Медали «Бистсолагии Ҷалаба».

Абдуқодиров Толибҷон **Иштирокчии ҷанги Аф²он**

Паланг ин шиносад, ки пайкору чанг,

На хуб асту донад ҳаме кӯху санг.

Фирдавси

Абдуқодиров толибзон 2 июли соли 1967 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Соли 1974 ба мактаби № 10 ба хондан рафтааст. Баъди хатми синфи 8, соли 1982 ба омӯзишгоҳи касбӣ-техники дохил шуда, бо тахассуси Машинисти тепловоз соли 1985 ба итмом расонидааст. Соли 1985 ба сафи кӯшунҳои советӣ даъват шудааст. Ҷро ба чанги Афғонистон фиристониданд. Дар чангҳои бошиддат ярадор шуда чандин муддат бистарӣ гардид. Баъди сиҳат ёфтани боз ба пешгоҳи чанг фиристонида шуд. Хизматҳои шоёнро ба инобат гирифта уро бо медали «Барои ҷасорати ҳарбӣ», медали «Ҷашни» ва бо ду медали Афғонистон мукофотонида шудааст. Дар бораи қисми ҳарбии онҳо филми ҳуҷҷати офарида шудааст, ки дар бораи қаҳрамони мо ҳам маълумотҳои кофӣ мавҷуданд. Аз соли 1988 то соли 1992 дар Семзавод ба ҳайси ёрдамчии машинисти тепловоз кор кардааст. Аз соли 1993 то соли 1997 дар Восток қори худро давом додааст. Айни замон ба ҳайси тадбиркор фаъолият дорад. Оиладор соҳиби чандин фарзанд мебошад.

Раисони маҳаллаҳо

Одинаев Машариф

Раиси маҳаллаи Тешиктош 1948-1954

Диле, к-аз хирад гардад ороста,

Чу ганче бувад пурзару хоста.

Фирдавси

Одинаев Машариф соли 1914 деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактабро ибтидоиро дар Пун²аз хондааст. Соли 1938 дар колхоз кардааст. Соли 1941 ба Ангрен кўчида омадааст. Соли 1948 то соли 1954 дар маҳаллаи Тешиктош ба ҳайси раиси кўмитай маҳалла кор кардааст. Аз соли 1954 то соли 1964 мудирӣ хоҷагии мактаби № 10. аз соли 1964 то соли 1982 дар Шахтаи № 9 коргар. Соли 1982 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст.

Оиладор соҳиби 8 фарзанд, 2 писару 6 духтар даҳҳо набераву абераву чабараҳо мебошад. Соли 200 вафот кардааст.

Мадаминов Машариф

Раиси маҳаллаи Грум 1970-1983

**Ҷавонмарду хушхулқу бахшанда бош,
Чу ҳақ бар ту пошад, ту бар халқ пош.**

Анварӣ

Соли 1932 дар ноҳияи Ашти Тоҷикистон таваллуд шудааст. Оилаи онҳо соли 1933 ба ноҳияи Куйбишеви Тоҷикистон кӯчида рафтааст, оилаи онҳо то соли 1954 дар ҳамонҷо мондааст. Машариф онҷо таҳсил гирифтааст. Аз соли 1941 то соли 1954 ба ҳайси котиби колхоз кор кардааст. Дар статтехникуми Душанбе таҳсил гирифтааст. Баъди хатми техникум дар вазифаҳои гуногун меҳнат кардааст. Аз соли 1954 сар карда дар ПТУ дар вазифаҳои гуногун кор кардааст. Баъди тамом намудани курси кӯтоҳмуддати Электровоз дар Олмалик ба ҳайси машинисти электровоз кор кардааст.

Чандин муддат дар лавозимҳои гуногун кор карда соли 1988 аз ПТУ ба нафақа баромадааст. Барои хизматҳои шиостааш борҳо бо медалҳо ва мукофотҳои шоиста аз ҷумла ордени №Шарафи шахтёрӣ№-дараҷаи 2 ва медали « Шӯҳрат» мукофотонида шудааст. Аз соли 1956 то соли 1988 дар Иттиҳодияи ҳисобборории Ангрен ба ҳайси муовини директор кор кардааст. Аз соли 1970 то соли 1979 ба ҳайси раиси маҳаллаи Грум фаъолият кардааст. соҳиби чандин фарзанду набераву абераҳо мебошад.

Матосимов Саъдулло
Раиси кӯмитаи маҳаллаи Инқилоб
Ветерани меҳнат

**Вақтро гуфтаанд те²и буррон,
Ки бувад бе таваққуфе гузарон.
 - оми**

1. Матосимов Саъдулло дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Дар мактаби деҳа таҳсил гирифтааст.
1. мудири фермаи ҷамоаи хоҷагии Оҳангарон.

2. раиси кӯмитаи маҳаллии Инқилоб.
3. сардори хўчагӣ дар ноҳияи Оҳангарон.
4. зоотехники калони совхоз.
5. Раиси кӯмитаи партиявии совхоз.
6. Ҷонишини раиси совхозии Октябр.

Саъдулло Матосимов дар давоми фаъолияти меҳнати худ доимо дар сафи пеш, ҳалолкор, поквичдон, меҳнатдӯст, фидокори кори худ будааст. хизматҳои меҳнати ӯро ба ҳисоб гирифта роҳбарон борҳо ӯро бо мукофотҳои мрливу пулӣ сарфароз гардониданд. Ӯ дорандаи ду медал ва ордени «Нишони Ҳурмат» мукофотонида шудааст.

Матосимов Саъдулло соли 2009 дар синни 85 солагӣ вафот намудааст.

Абдуллоев Маҳмуд
Раиси кӯмитаи маҳалли
Собиқадори ҶБВ

Эй рафта аз худ беҳабар, ёди ту андар қалби мост,

Рӯйи ту орем дар назар, ёди ту андар қалби мост.

Равшани Ҳамроҳ

Абдуллоев Маҳмуд соли 1910 дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт таваллуд шудааст. Хатту саводи ибтидоиро дар деҳаи худ баровардааст. солҳои бистуми асри гузашта оилаи онҳо ба шаҳри Тошканд кӯчида рафтааст. Баъди ба воя расидан ӯро ба Ҷанги Бузурги Ватани даъват мекунад. Дар давоми ҷанг дар фронтҳои гуногун ҷангин ҷангида борҳо ярадору маҷрӯҳ шуда, ҳар боре баъди сиҳати ёфтани боз ба майдони ҷанг бармегашт. Барои ҷасорат, матонат, мардонагиаш бо ордену медалҳои зиёде сарафроз гардонида шудааст. Аз ҷумла;

1. Медали «20-солагии Ҷалаба бар фашизм».
2. Медали «20-солагии Ҷалаба бар фашизм».
3. Медали «25-солагии Ҷалаба бар фашизм».
4. Медали «50-солагии Ҷалаба бар фашизм».
5. Медали «60-солагии Ҷалаба бар фашизм».
6. Медали «100-солагии ленин».

Баъди ба итмом расидани ҷанг ба Тошканд баргашта меояд ва чанд муддат дар шӯъбаи милитсияи шаҳри Тошканд ва сипас корхонаҳои хӯроки умумии шаҳр кор кардааст. Соли 1954 оилаи онҳо аз шаҳри Тошканд ба шаҳри Ангрен кӯчида меояд. Маҳмуд Абдуллоев ба корхонаи хӯроки умумии шаҳри ангрен ба кор мебарояд ва то дами нафақаи меҳнати худ, яъне то соли 1975 дар ҳамин корхона фаълият намудааст. Соли 1975 ба нафақа баромадааст. Худди ҳамон сол ӯро ба раиси кӯмитаи маҳалла интихоб мекунад, вай то соли 1981 чун раиси маҳалла фаъолият мекунад

ва соли 1981 вафот мекунад. Оиладор соҳиби 6 фарзанд, се писару се духтар, даҳҳо набераву абераву чабераҳо мебошад.

Киромиддинов Раҳматҷон

Раиси маҳаллаи «Бӯстон»

**Бо чеҳраи чун оташат, бо ҳарфҳои бе²ашат,
Эй нури анвори саҳар, ёди ту андар қалби мост.**

Равшани Ҷамроҳ

Киромиддинов Раҳматҷон соли 1935 дар деҳаи Пун²ази ноҷияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар Пун²аз о²оз карда дар Ангрен давом додаст. Соли 1945 оилаи онҳо ба Ангрен кӯчида меояд.

Баъди хатми омӯзишгоҳи касбӣ-техникӣ корро ҳамчун ёрдамчии машинисти экскаватор о²оз карда, дертар чун машинисти номдори экскаватор давом додаст. Аз соли 1958 сар карда то вафот кардан фақат дар як корхона меҳнат намудааст.

Киромиддинов Раҳматҷон ба нафақа набаромада ӯро ба вазифаи раиси маҳалла соли 1980 интихоб намуданд, ӯ то соли 1987 чун раиси маҳаллаи худ меҳнат кардааст. Барои меҳнататҳои шоёнаш ӯро бо чандин ифтихорномаву мукофотҳо сарафроз гардониданд. Оиладор соҳиби 9 фарзанду даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Шамсиддинов Абду²анӣ

Раиси маҳаллаи Бо²су²д

Собиқадори меҳнат

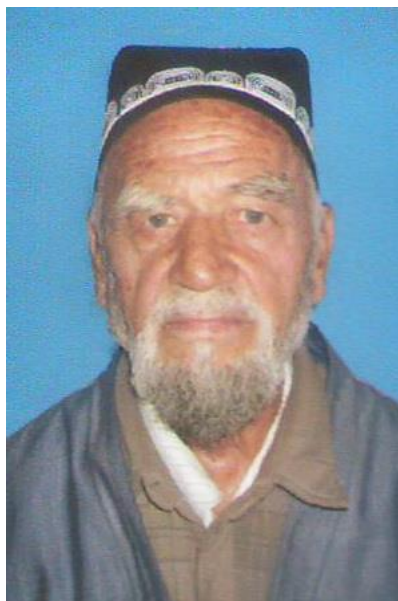
**Бузург он касе, к-ӯ ба гуфтори рост,
Забонро биёрост, қачқӣ нахост.**

Фирдавсӣ

Шамсиддинов Абду²анӣ 10 январи соли 1926 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби № 30 ноҳияи Оҳангарон таҳсил гирифтааст. баъди вафоти падару модараш тарбияи ӯро ақош Абдусалом ба зиммаи худ гирифтааст. Баъди хатми мактаби миёна дар аз соли 1942 то соли 1945 дар мактаби № 3 муаллимӣ кардааст. аз соли 1955 сар карда дар мактаби № 10 ба кори муаллимӣ пардохтааст. Худи ҳамон сол ба донишқадаи омӯзгории шаҳри Ленинобод ба шӯъбаи ²оибонаи математика ба хондан рафтааст. Аз соли 1970 то соли 1977 мудирӣ қисми илмии мактаби миёнаи № 10. аз соли 1969 то соли 1979, яъне муддати 17 сол раиси кӯмитаи маҳалла будааст.

Соҳиби чандин фарзанд, ва даҳҳо набераву абераҳо.

Сайфиддинов Нуриддин
Раиси маҳаллаи Наврӯз
Ветерани меҳнат

**Вафо чун дарахте бувад мевадор,
Кучо ҳар замоне нав ояд ба бор.
Фирдавсӣ**

Сайфиддинов Нуриддин 28 январи соли 1933 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Соли 1939 ба мактаби маҳалла ба хондан рафтааст.

Соли 1946 синфи 7-ро хатм намудааст. Баъди хатми синфи 7 соли 1946 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Худи ҳамон сол дар шаҳри Ангрен ба омӯзиш маш²ул шудааст. Соли 1953 фаъолияти меҳнати ӯ о²оз гардидааст:

6. 1953-1954 курси ронандагиро хатм намудааст.
7. 1954-1956 ронандаи КГБ органҳои бехатарӣ.
8. 1956-1965 ронандаи шахсии ҷонишини раиси комитроияи шаҳр
9. 1975-1985 ронандаи ҷонандаи сӯхторхомушқунии Янгиобод.

10.Аз соли 1985 дар нафақаи меҳнатӣ.

Аз соли 1975 то соли 1995 раиси маҳаллаи Наврӯз.

Аз соли 1995 инҷониб дар истироҳат ва гашти пирӣ меронгад. Дар давоми кору фаъолияти меҳнати худ, барои меҳнатдӯстӣ, ҳалолкориаш борҳо бо ифтихорномаҳои гуногун мукофотонида шудааст. Дар давоми фаъолияти меҳнати қариб 50 солаи худ дар дар соҳаҳои гуногун ба гирифтани унвони «Ветерани меҳнат» сазовор гардидааст. соҳиби чандин фарзанд, даҳҳо набераву абераву чабера аст.

Пулодов Нарзулло
Раиси маҳаллаи Наврӯз-2

**Эй шаб, шодӣ, ҳамеша шод о, шод о,
Умрат ба дарозии қиёмат бодо!**

Румӣ

Пўлодов Нарзулло 27 июни соли 1927 дар деҳаи Пун²ази ноҳияи Ашт дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби ибтидоиро дар Пун²аз о²оз карда дар Ангрен давом додаст. Соли 1947 оилаи онҳо ба Ангрен кўчида меояд.

Баъди хатми курси ронандагӣ корро ҳамчун ронандаи автобазаи «Ўзбекангишт» Сар кардааст. Фаъолияти меҳнатии ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1949-1954 шўъбаи посбонии шаҳр.
2. 1954=1957 ронандаи автобазаи ўзбекангиш.
3. 1957-1962 ронандаи командаи сухторхомўшкунӣ.

Пўлодов Нарзулло ба нафақа набаромада ӯро ба вазифаи раиси маҳалла соли 1957 интихоб намуданд, ӯ то соли 1962 чун раиси маҳаллаи худ меҳнат кардааст.

Аз соли 1967 боз ба командаи сухторхомўшкунии шаҳрн баргашта то соли 1973 кор кардааст

Аз соли 1973 то соли 1991 дар Подземгаз кор карда ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст.

Аз соли 1991 то соли 1996 боз дар маҳаллаи Наврўз-2 ба ҳайси раиси маҳалла фаъолият бурдааст.

Аз соли 1996 то соли 2010 посбони маҳалла.

Барои меҳнататҳои шоёнаш ӯро бо чандин ифтихорномаву мукофотҳо сарафроз гардониданд. Оиладор соҳиби 7 фарзанд, 5 писару 2 духтар, даҳҳо набераву абераҳо мебошад. 4 писараш дар ҷанги Аф²он тштирок кардааст. Нарзулло имрўзҳо зиёда аз 60 набера дорад.

Норматов Акмал

Раиси кўмитаи маҳалла

**Бувад маълуми ҳар озоду банда,
Ки нодон мурдаву доност зинда.
Ҷомӣ**

Норматов Акмал 22 декабри соли 1936 дар деҳаи бо²су²д дар оилаи зиёи таваллуд шудааст. Дар мактаби миёнаи маҳаллаи худ таҳсил гирифта мактаби миёнаро бо шаҳодатномаи сурх соли 1952 тамом кардааст. Я соли 1956 ба донишкадаи омӯзгории шаҳри ҳозираи Хучанд дохил шуда, факултаи филологияро бо тахассуси Забон ва адабиёти тоҷик ба анҷом расонидааст. Я дар мактаб ба ҳайси муаллим, мудири қисми илмӣ, ҷонишини директор фаъолият намудааст.

Норматов Акмал баъди ба нафақа баромадан ўро ба вазифаи раиси маҳалла соли 1994 интихоб намуданд, ў то соли 2006 чун раиси маҳаллаи худ меҳнат кардааст. Барои меҳнататҳои шоёнаш соли 2001 ўро бо медали «10-

солагии мустаққилияти Ҷзбекистон» сарафроз гардонидаанд. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набраву абераҳо мебошад.

**Холмирзоев Муҳаммад
Раиси кўмитаи маҳалла**

**Ранчи ҷаҳон ба ҳиммати мардона роҳат аст,
Гар бор мекашӣ, камарат устувор печ.
Бедил**

Холмирзоев Муҳаммад, 20 сентябри соли 1964 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст.

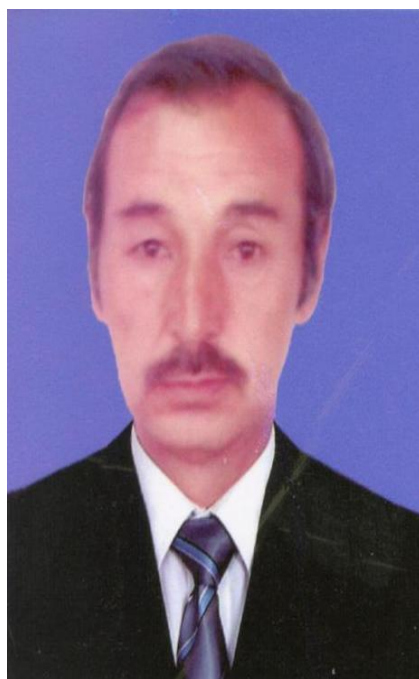
Байни солҳои 1971-1979 дар мактаби миёнаи № 10 шаҳри таҳсил намудааст.

Байни солҳои 1979-1981 дар Омӯзишгоҳи касбӣ-техникии шаҳри Ангрен № 3-ро хатм намуда, соҳиби таҳассуси Устои пармакунӣ гардидааст.

Байни солҳои 1981-1983 дар Муғулистон хизмати ҳарби ба анҷом расонидааст.

Байни солҳои 1983-1985 дар шахтаи №-9 ба ҳайси устои пармагар кор кардааст. Соли 1988 ба сабаби садама ногирони дараҷаи 2 гардидааст. Аз соли 1988 то инҷониб ба ҳайси раиси раиси кўмитаи маҳаллаи “Чатқол” фаъолият дорад. Оиладор, чандин фарзандони солеҳаро ба воя расонидааст, ки дар қабҳаҳои гуногуни ҳаёти шахр қору фаъолият доранд.

Норматов Иномалӣ
Раиси кўмитаи маҳалла

Дар касби камол боядат ҷаҳд,
Дар беҳталабӣ ба сар бари аҳд.
Ҷомӣ

Норматов Иномалӣ 3 октябри соли 1951 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Иномали соли 1958 ба синфи якуми мактаби № 23

маҳаллаи худ ба хондан рафта соли 1968 мактабро хатм намудааст. Соли 1970 ба донишкадаи омӯзгории шаҳри ҳозираи Хучанд ба шӯъбаи ²оибонаи методикаи таълими ибтидоӣ ба хондан даромада, донишкадаро бомувафақият тамом кардааст. Худи ҳамон сол дар мактаби № 23 чун муаллими синфҳои ибтидоӣ ба кор пардохтааст. Соли 1988 дар донишкадаи зикршуда ба факултети филология шӯъбаи ²оибонаи забон ва адабиёти тоҷик ба хондан даромада, донишкадаро хатм намудааст. Аз худи ҳамон сол сар карда дар мактаби зикршуда ба ҳайси муаллими забон ва адабиёти тоҷик кор кардааст. Дар мактаби зикршуда чандин муддат дар вазифаи мудирӣ қисми илмӣ низ фаъолият намудааст. Соли 2006 ба нафақа баромадааст. Ва худи ҳамон сол ӯро ба раисии кумитаи маҳалла ба кор даъватолдор соҳиби панҷ фарзанд ва даҳҳо набераҳо мебошад. кардаанд.

Шодиев Мирзоаҳмад
Раиси маҳаллаи «Гулзор»

**Нашавад мард пухта бе сафаре,
То накӯшӣ, набошадат зафаре.**

Авҳадӣ

Шодиев Мирзоаҳмад 3 апрели соли 1953 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи коргар ба дунё омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Баъди хатми мактаби миёна дар донишкадаи омӯзишгории шаҳри Ангрен хондааст ва соҳиби таҳассуси муаллимӣ гардидааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

- 1.1976-1981 донишҷӯи донишкадаи омӯзишгории шаҳри Ангрен.
- 2.1973-1978 ходими корхонаи корҳои дохилии шаҳр.
3. 1978 ронандаи қамъияти кушоди автотранспорти шаҳр.
4. 1979-1992 ронандаи автокорхонаи № 5.
5. аз соли 1992 дар нафақаи меҳнатӣ.
6. аз соли 2000 то ҳоло раиси маҳаллаи «Гулзор»..

Соҳиби 5 фарзанд, 3 писару 2 тдухтар ва даҳҳо набера.

Шамсиддинов Абдуқодир
Раиси кумитаи маҳаллаи «Бӯстон»

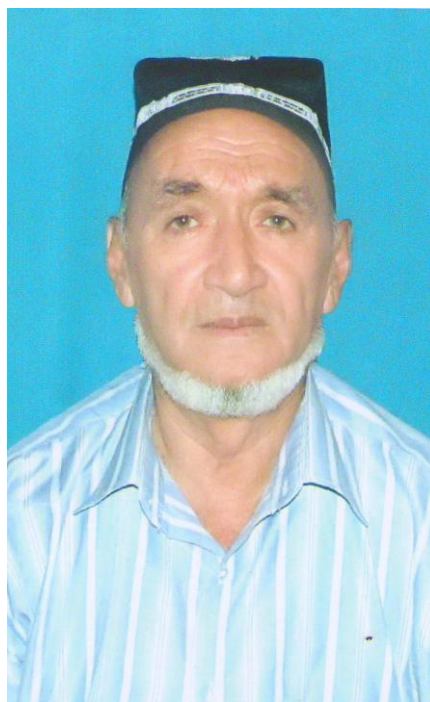
**Умрат баҳорон шуд хазон, бо худ сад ормон,
Эй мӯнис, эй хону чигар, ёди ту андар қалби мост.**

Р. Ҷамроҳ

Шамсиддинов Абдуқодир 22 ноябри соли 1964 дар оилаи коргар дар шаҳри Ангрен таваллуд шудааст. Мактаби № 17-ро тамом кардааст. Баъди хатми мактаби миёна ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии 24 дохил шуда, бо касби челонгарӣ ба охир расонидааст. Аз соли 1963 то соли 1965 дар шаҳри Иркутски россия хизмати ҳарбиरो ба қой овардааст. Соли 1985 ба заводи хиштбарории шаҳр ба кор даромада, соли 1988 бо сабаби касалӣ аз кор бо ташхиси ногирони гурӯҳи дуҷум ба нафақаи маъюби баромадааст. Аз соли 1988то соли 1996 дар маҳаллаи «Бӯстон» ба ҳайси раиси маҳалла меҳнат кардааст. Соли 1996 бо олами ҳасти падруд гуфтааст. Оиладор соҳиби 3 писару чандин набераҳо.

Абдусаломов Абдуманноф

Раиси кӯмитаи маҳаллӣ

Бидоред кори ҷаҳонро ба ранҷ,

Ки аз ранҷ ёбад сарафроз ганҷ.

Фирдавсӣ

Абдусаломов Абдуманноф 20 октябри 1947 дар деҳаи Боғсуғди шаҳри Ангрен дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст.

Соли 1955 ба мактаби № 23 рафта соли 1965 мактаби рақами 23-и Ангренро хатм намудааст.

Аз соли 1966 то соли 1969 дар хизмати ҷарбӣ будааст. аз соли 1969 то соли 1972 дар корхонаи обдиҳии шаҳр ба ҳайси ронандагӣ кор кардааст. Соли 1972 ба садама дучор шуда ногирони дараҷаи 2 гашта ба нафақаи маъюби баромадааст. Байни солҳои 1989-1995 дар маҳаллаи «бо²су²д» ўро раиси кӯмитаи маҳаллӣ интихоб намудаанд.

Соҳиби чаҳор фарзанд, ду Писару ду духтар ва даҳҳо набераву абера.

Таримаи ҳол

Тошматова Салима

**Равшании хонадон аз ҳусни зебои за наст,
Хонабодӣ яқин аз ақли барҷои за наст.**

Зафар

Тошматова Салима Усмановна соли 1950 дар шаҳри Тошканд дар оилаи хизматчӣ таваллуд шудааст. Дар мактаби миёнаи № 99 шаҳри Тошканд хондааст. Мактаби миёнаро бо медали тилло тамом карда, ба донишқадаи тиббии шаҳр роҳхат гирифта соли 1974 донишқадаро бомуваффақият тамом кардааст. Баъди ба шавҳар баромаданаш ба шаҳри Ангрен кӯчида омад. Соли 1974 дар таваллудхонаи шаҳри Ангрен чун духтури тоифаи олий ба кор шурӯъ намудааст.

Аз соли 1996 то соли 2004 чун раиси кўмитаи маҳаллӣ фаолият кардааст. Барои хизматҳои шоёнаш сазовори чандин ифтихорномаҳои шахриву вилоятӣ ва давлати аз ҷумла бо медали “10-солагии Республикаи Ўзбекистон” сарафроз гардидааст. Оиладор соҳиби чандин фарзандони солеҳ мебошад.

**Рӯзибоев Азимҷон
Раиси кумитаи маҳаллӣ**

**Ба адл ор рӯ, то Ки одил шаванд,
Ҷама бо ту дар кор якдил шаванд.**

Ҷомӣ

Рӯзибоев Азимҷон 10 августи 1955 дар деҳаи Бо²су²ди шаҳри Ангрен дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Мактаби миёнаи деҳаи худро хатм намудааст. Баъди хатми мактаби миёна ба донишқадаи политехникии шаҳри Ангрен дохил шуда, соли 1972 дохил шудааст. Соли 1974-1976 дар ба

хизмати ҳарбӣ даъват шуда, хизмати халқу ватан кардааст. Аз соли 1976 то соли 1980 дар заводи чиннибарории шаҳр кор кардааст. Байни солҳои 1980-2007 дар вазифаҳои гуногуни соҳаи корҳои дохилии шаҳр хизмат намудааст. Соли 2008 ба нафақаи меҳнатӣ баромада, ҳуди ҳамон сол ба вазифаи раиси кӯмитаи маҳалли маҳаллаи Куктерак Раис интихоб мегардад. Оиладор соҳиби 5 фарзанду даҳҳо набераҳо.

Ҷалилов Саъдулло
Раиси кӯмитаи маҳаллӣ

**Ба некӣ гарою маёзор кас,
Раҳи растагори ҳамин асту бас.
Фирдавсӣ**

Ҷалилов Саъдулло 15 фeralsи соли 1956 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Дар мактаби миёнаи № 15 таълим гирифтааст. Соли 1975 ба хизмати ҳарбӣ рафта соли 1977 аз хизмати ҳарбӣ баргашта

омадааст. Техникуми бинокориро тамом кардааст. Баъди хатми техникум ба заводи Резинотехника ба кор даромада, то дами нафақа дар ҳамин корхона кор кардааст. Аз соли 2009 то ҳоло раиси кумитаи маҳаллии маҳаллаи Наврӯз-1 мебошад. Оитладор соҳиб чандин фарзанду набераҳо мебошад.

Равзаи аҳли қалам

Ғалам гуфто, ки ман шоҳи ҷаҳонам,
Ғаламкашро ба мақсад мерасонам.

Шоир дар лу²ат ба маънои гӯяндаи шеър, ба назм дароварандаи сухани бадеӣ, танзимкунаандаи калом қаламдод шудааст.

Шоир Анварӣ дар ин боб чунин гуфтааст:

Кори шоир заҳмат овардан бувад,
В-он ки раҳмат оварад, кори шумост.

Маҳсули шоир шеър гуфтан аст. Худи калимаи шеър дар лу²атҳо ба маъноҳои; дарёфттан, фаҳмидан доништан, сухани мавзун, сухани фасеҳ ва бадеъ, ки дорои вазн ва қофия мебошад, қаламдод шудааст. Он ҳамватанони мо, ки паҳлӯи мо зист доранду соҳиби касбу кори гуногунанд, даъвои шоирӣ надоранд, фақат бо тақозои рӯҳияташон дар вақтҳои барои онҳо гуворо ба шеър рӯ овардаанд. Шеър гуфтан ҳолати илҳомӣ буда, аз ²айб ба онҳо вақтҳои ²айрихоҷишии онҳо воҷиб мегардад. Агарчанде онҳоро бо шоирони номӣ баробар кардан наметавон, лекин дар муҳити мо аз мо фарқ доранд ва мо онҳоро шартан чун шоир қаламдод намудем.

Шоир Оҷиз

Дар хок зару дар оби дарё гуҳар аст,

Зоеъ нагузоранд, ту дил танг макун.

Оқиз

Мулло Тоҳир Аҳмадов соли 1900 дар шаҳри бостонии Бухоро ба дунё омадааст. Ҷ соли 1917 мадрасаи Мири Арабро тамом кардааст. Чун марди зиёӣ баъди хатми мадраса чандин муддат дар соҳаҳои гуногун фаъолият намудааст, чунончи чандин муддат корманди молия будааст. Бо сабаби оилавӣ соли 1944 бо аҳли оилааш ба шаҳри Ангрен кӯчида меояд. Дар соҳаҳои гуногуни ҳаёти шаҳри Ангрен меҳнат мекунад. Соли 1978 аз олам чашм мепӯшад. Тоҳир Аҳмадов бо таҳаллуси «Оқиз» бо забонҳои тоҷикӣ ва ӯзбеки шеърҳо эҷод кардааст. Набераи шоир Раҳмон Давлатов ҳоло (раиси саҳмгузориони кони ангишти Ангрен) шуда чандин муддат кор кардааст. Мо аз ӯ барои фароҳам овардани маводи чопӣ миннатдорӣ мекунем. Дар зер намунае аз эҷодиёти шоиррова меорем:

Рубоӣ

Ё раб зи ду кавн бениёзам гардон,

В-аз афсари фақр сарфарозам гардон.

Дар раҳи талаб маҳрами розам гардон,

З-он раҳ, ки на сӯи туст, бозам гардон.

Ай омада гирён туву хандон ҳама кас,

Аз омадани ту буд шодон ҳама кас.

имрӯз чунон бибош, фардо чу равӣ,

хандон ту буруе равию гир н ҳама кас.

ПОНҶОЗ

Ду-се рӯзе шудам меҳмони Пон²оз,

Намудам сайр дар бӯстони Пон²оз.

Ба дил ҳамчун баҳорон сайқалам дод.

Тамошоҳои кӯҳистони Пон²оз.

Ба як сӯ барфу ба як сӯ тутҳо,

Аҷоиб расми тобистони Пон²оз,

Шукуфта чун рӯи нозанинон,

Ки маҳсулоти бо²истони Пон²оз.

Ба васфи чашмаву наҳраш чӣ гӯям,

Ҳазорон Салсабил қурбони Пон²оз.

Бихон тоҷики Пон²озӣ ²азалҳо,

Зи чӯши дил дар ин давроеи Пон²оз.

Мисоли шабпарак шайтон гурезад,

Зи файзи соҳиби ²илмони Пон²оз.

Расад гар душмане, солим намонад,

Зи қаҳри баҳри пурту²ёни Пон²оз.

Агар намонд файзи ҳусну хубӣ,

Чунин намешавад шоёни Пон²оз.

Ба дидан содда, лекин дилрабоянд,

Ҳама ёшу кӯҳансоли Пон²оз.

Агар дунёй чўянд аз заминаш,
Шавад машҳури дунё кон Пон²оз.

Хуморӣ кард Очизро, ба як умр,
Ҳавои ҷонфизову шони Пон²оз.

Расулзода Масобир

Шоир, директори мактаби № 10

Раҳи таълим бишуд роҳи ҳаётам ,
Дили афрӯхтаам тобанда монад.
Расулзода

Расулзода Масобир (27.2.1924, деҳаи Пунғаз - 4.4.1984, шаҳраки Шайдон), аз оилаи деҳқон. Соли 1940 мактаби ҳафтсолаи зодгоҳаш, сипас Омӯзишгоҳи педагогии Конибодомро хатм карда, омӯзгори яке аз мактабҳои

ибтидоии деҳаи худ таъин мешавад. Солҳои 1943-45 Дар Ҷанги Бузурги Ватанӣ иштирок менамояд ва ба муқобили фашистони истилогар ҷангида, Ватанро муҳофизат менамояд. Аз майдони ҷанг баргашта, ба Институти тоҷикии муаллимтайёркунии Тошканд дохил мешавад, онро хатм карда, касби омӯзгориашро идома медиҳад ва дар як вақт дар шӯъбаи ғоибонаи Институти давлатии педагогии Ленинобод (1949-52) ҳонда, онро бо дипломи аъло ба итмом мерасонад. Соли 1948 ба шаҳри Ангрени вилояти Тошканд (дар, ин ҷо аз тамоми деҳоти ноҳияи Ашт, хусусан аз деҳаи Пунғаз бисёр тоҷикон зиндагӣ ва кор мекунанд) рафта, аввал ҳамчун омӯзгори фанни «Забон ва адабиёти тоҷикӣ»-и мактаби миёнаи дузабонаи (узбекию тоҷикӣ) №3, сипас аз соли 1956 то 1968 дар вазифаи директор ва аз соли 1961 то 1963 ҳамчун омӯзгори мактаби миёнаи тоҷикии №10 фаъолят менамояд. Соли 1963 ба маркази ноҳияи худ Шайдон мекуҷад ва дар ин ҷо аввал ба сифати омӯзгори мактаби миёнаи № 2 ба номи Ленин, сипас ба ҳайси мудирӣ шуъбаи маданияти ноҳия (1963 -74), мудирӣ қисми таълими мактаби миёнаи №17 ба номи Абӯалӣ ибни Сино (1975-77) кор мекунад ва соли 1977 ба нафақа мебарояд.

Р. Расулзода ҳанӯз солҳои таҳсилаш дар омӯзишгоҳи педагогии Конибодом ба иншоӣ шеър машғул шуда, баъзеи онҳоро тавассути газетаҳои деворӣ ин таълимгоҳ ба ҳамсабақону устодонаш пешкаш менамояд, навиштаҳояшро солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ ба ҳамяроқонаш мехонад, онҳоро ба садоқату ватандӯстӣ ва душманбадбинӣ даъват мекунад, лекин шеъри нахустинаш дар матбуот танҳо соли 1951 бо номи “Имзои ҳақиқат” дар рӯзномаи “Ўзбекистони сурх” пайдо мешавад ва солҳои минбаъда онҳо паи ҳам дар рӯзномаҳои “Ўзбекистони сурх”, “Пионери Тоҷикистон”, “Шӯҳрати Ашт”, “Маориф ва маданият”, “Тоҷикистони советӣ”, “Машғали коммунизм”, ва “Ҳақиқати Ленинобод”, рӯи ҷопро мебинанд ва тавассуташон ҳонадагони сершумори Тоҷикистону тоҷикзабонони Ўзбекистон ӯро ҳамчун шоири ҷавони умедбахш мешиносанд. Мавзӯҳои

ашъори Расулзода бағоят гуногунанд. Вай дар ситоиши модар (“Модарам”, “Модаро, офаридгорӣ”, “Дуои хайри модар”, “Ту бо ман зинда, модар”), Ватан (“Ба модар, ба Ватан”, “Баҳори Ватан”, “Муборак бод Ватан, соли нават”), мудофиони Ватану халқ (“Қароҳати чангӣ”, “Донор”, “Ба шӯҳрат гаштӣ, чаҳонгир”, “Ашки шодӣ”, “Байрақ бурдам ба сар”, “Оташи ҷовидонӣ”), сулҳ ва дӯстӣ (“Сахаргоҳи баҳори сулҳ”, “Садои одами одии советӣ”, “Ба парвоз омада”, “Қадамҳои аввалини дӯстӣ”), пахтакорон, Ашти Калон ва ободгарони он (“Ба пахтакорони Ашт”, “Ба духтари пахтачин”, “Кӯҳи Оф”, “Аз гулиртон боди форама ҳар сахар”, “Ашти Калон”, “Марди бунёдкор”, “Наҳри фулодӣ”, “Кафшерҷӣ”, “Кранчидухтари бинокор”, бузургони илм, шоирону омӯзгорон ва хунармандони номӣ (“Ситораи абадрахшанда”, “Ба Маъдан”, “Ба М. Турсунзода”, «Номатзинда бо мо» “ба Маҳмудҷон Воҳидов”, қаҳрамонони меҳнат Тоҷиддин Имомалиев, Ҷӯрабой Мӯминов, Худойкул Назаров, манзараҳои мафтункунандаи зодгоҳаш Дарай Пунғаз, меваҳои шаккарини он (“Себи Пунғаз”), “Боғи нав”, “Гули қоқу”, “Гули зардолу”, “Гули намошом”, “Бунафша”) ва дар тавсифи айёми ҷавонию тавсифи ҷавонон, зебодухтарон, маҳбубу маҳбубаҳо, ишқу муҳаббати самимӣ ва ғайра ғазалу рубой ва маснавию мухаммас гуфтааст, ки то имрӯз вирди забони мардуми шеърдусту шеърхони диёранд.

Омӯзгори маҳбуб, мураббии дилсӯз, ватандӯсти ҳақиқи, сухансанҷу сухандони боистеъдод, шоири ҳамадону ҳамашинос, марди соҳибмаърифат, фозил, падари ғамхор, дӯсти бетамаъ ва омӯзгору роҳбари тозақор Масобир Расулзода пас аз бемории вазнини бардавом ба олам падруд мегӯяд, вале номи ӯ дар қалби ҳазорҳо дӯстдорону мухлисонаш абадӣ зинда аст, чунонки худааш гуфта: М. Расулзода дар тарбияи насли наврас, ҳимояи ободии Ватан, инкишофи маорифу адабиёти бадеии тоҷик хизматҳои арзанда кардааст, ки онҳо бо медалҳои “Барои шучоат” (1943), “Барои ғалаба бар Германия дар ҶБВ солҳои 1941-1945” (1945), “20,25;30-солагии Ғалаба” (1965, 1970, 1975),

“Ветерани меҳнат” (1978), нишони “Аълочии маданияти СОБР” (1968) кадр гардидаанд.

Вай солҳои 1965-1370 депутати Советҳои маҳаллӣ ва ноҳиявии Ашт буд.

ӯ оиладор ва соҳиби 3 фарзанд буд. Ҳамсараш -Юсуфова Солеҳа соли бисёр омӯзгорӣ карда, чанд сол пеш аз худаш вафот мекунад, писаронаш: Зоирҷон -корманди масъули Ҳукумати шаҳри Чкаловск ва Замирҷон омӯзгори мактаб-литсеи шаҳраки Шайдон ва Мунира иқтисодчии компанияи ҳолдингии «Барқи тоҷик» мебошанд.

ЗИНДА МОНАД

Абад номам ба дилҳо зинда монад,
Чароғи дидаҳо рахшанда монад.
Раҳи таълим бишуд роҳи ҳаётам ,
Дили афрӯхтаам тобанда монад.
Ҳаме гуфтам фақат боби нақӯй,
Зи одам кори нек нишона монад.
Ба ёру ҳам ватан гаштам фидой,
Зи ман сидку вафо поянда монад.
Будам дилдодаи ёру баҳорон,
Ҳамин айёми дил дар ханда монад.
Бикӯш, хиште ниҳӣ бар қасри даврон,
Ки ранҷи бозуяг арзанда монад.

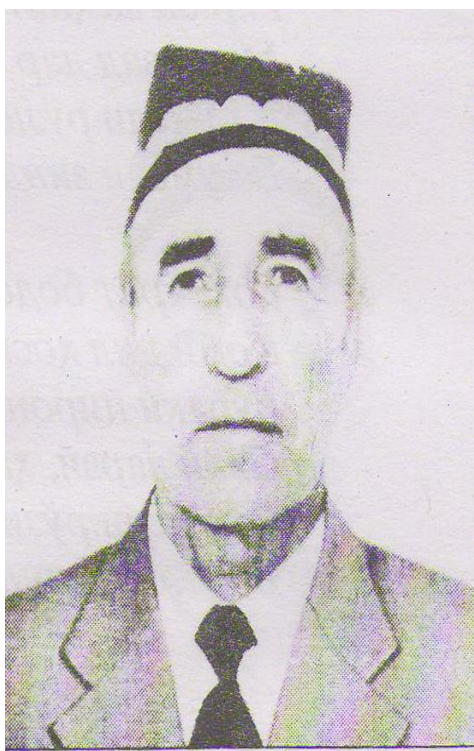
М. Расулзода. «Ашки шодӣ» (маҷмӯаи ашъор,
дастнавис), 1986, с. 149.

Назми Маъдан

Дар фазои кишвари шому ситам,
Аз миёни мардуми пурдарду ²ам.

Чархи зулмангезу даври тирарӯз,
Хомаи вайро намуд оташафрӯз.
Медурахшид машъалони ноаён,
Чун шафақ, аз ранги субҳи дилафрӯз.
Кӯҳу саҳро шуд ба килкаш ҳамдаме,
Ашки мардумро навишта пур²аме.
Як тараф медид бар гардун шоми тор,
Як тараф дар қалби ӯ нав оламе.
Килки Маъдан назми коҳи ёдгор,
Бигзарад аз пушту қарни бешумор.
Назми гул-савту навои мазлумон,
Назми чун нозук ниҳоли навабаҳор.

Шоир Бураки

**Гар бихохи, некӣ кардан дар ҷаҳон,
Бош доим хайрхохи мардумон.**

Буракӣ

Каримҷон Нормухаммадзода мутахллис бо Буракӣ 20 июли соли 1936 дар деҳаи зебоманзараи Понғоз ба олами ҳасти ҷашм кушодааст. Модараш бофандаю падарш деҳқони зарофатгӯй ва шоиртабъе будаанд. Соли 1955 мактаби ба номи Маъданро хатм кардааст. Соли 1960 Университети давлатии Тоҷикистонро хатм кардааст. Ба роҳхати Университет дар шўъбаи шарқшиносии осори хатти Академияи фанҳои Тоҷикистон фаъолияти кориаш оғоз мегардад. Сипас дар институти политехникии Тоҷикистон, институти санъати Тоҷикистон, комитети радиошунавони ва телевизиони Тоҷикистон, сарредаксияи илмии Қомуси шўравии тоҷик кор кардааст.

Ниҳоят дар мактаби ҷумҳурӣ ва мактабу гимназияи ноҳияи Ашт машғули таълиму тарбия гардидааст. Ҳамзамон мурғи илҳомаш дар гулзори шеърят парвоз мекард. Аз соли 1957 дар рӯзномаҳои ноҳиявӣ, вилоятӣ ва ҷумҳуриявӣ ашъораш ба таъъ расидааст. Маҷмӯаи “Гулбарги Гулшан”-и ӯ даст ба дасти ҳаводорони назм қарор дорад.

Ҳизб ва ҳукумати Тоҷикистон меҳнати Буракиро бо нишони “Аълочии маорифи Тоҷикистон”, “Ғолиби мусобиқаи сотсиалистии соли 1975”, “Ветерани меҳнат” ва чанд ифтихорнома сарфароз гардидаанд.

Буракӣ ба сабки хуросони эҷод мекунад. Ашъораш пур обу ранг аст. Мавзӯҳои мухталифро дар бар гирифтааст. Намунаи ашъори Буракиро ба шумоён манзур менамоем:

Дил мабанд

Ҳар чи ояд, зиндагонӣ бигзарад,
Гар расад пири, ҷавонӣ бигзарад.
Умри мо бо сад гаронӣ бигзарад,
Ҳар ғаниро комронӣ бигзарад.
Дўстам, ба ганчи дунё дил мабанд,
ганчи дунё назди доно нописанд.
ҳарчи неъмат расад моробаҳам,
ҳеч гаҳ гуфтан нашояд бешу кам.
Шукр гуям бар худои бокарам,
Ҳар чӣ меояд, қазоро, бар сарам,
Дўстам ба ганчи дунё дил мабанд...
Гар бихоҳи, некикардан дар ҷаҳон,
Бош доим хайрхоҳӣ мардумон.

Ғурбонов Фидомат

Шоир Роҳанӣ

Раҳм ояд аз дилу меҳр ояд аз дидори дӯст,
Якдилӣ дар ҳар макон мебояд будан.

Роҳанӣ

Ғурбонов Фидомат соли 1931 дар қишлоқи Пон²оз ба Дуне омадааст. Соли 1938 оилаи онҳо ба шаҳри Тошканд кӯчида омадааст. Аввал дар шаҳри Тошканд ба мактаб рафтааст. Соли 1945 оилаи онҳо аз Тошканд ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Дар Ангрен мактаби миёнаи № 10-ро хатм намудааст. Аз соли 1954 то соли 1956 дар хизмати ҳарбӣ будааст. Соли 1957 ба шаҳри Душанбе рафта, ба факултаи таърихи Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ба хондан даромадааст. Донишгоҳро бо баҳои аъло хатм намуда, ба шаҳри Ғур²онтеппа ба кор меравад. Солҳои 1963-1965 ба ҳайси сарметодисти Вазорати маданияти Тоҷикистон кор кардааст. Соли 1965 ба шаҳри Ангрен баргашта омада, то соли 1971 дар мактаби миёнаи №17 ба ҳайси муаллими таърих кор мекунад. Соли 1971 бо аҳли оилашон ба шаҳри

Душанбе кӯчида мераванд. Байни солҳои 1971 то 1977 дар Вазорати Маорифи Тоҷикистон ба ҳайси методисти калон фаъолият мекунад. Аз соли 1977 то соли 1991 чун сармуҳаррири нашриёти Энциклопедияи тоҷик фаолият намуда, соли 1991 ба нафақа баромадааст. Соли 1996 бо оилааш ба шаҳри Ангрен кӯчида омада, соли 2004 вафот намудааст. Оиладор соҳиби се Писару се духтар ва даҳҳо набера.

Мебояд будан

Бар сари ҳар хонадон сардор мебояд будан,
Гар сари коре гирӣ, саркор мебояд будан.
Раҳм ояд аз дилу меҳр ояд аз дидори дӯст,
Якдилӣ дар ҳар макон мебояд будан.
Одамӣ бе саҳв несту рӯзгор бе камбудӣ,
Лозим ояд ҳар киро иқрор мебояд будан.
Ҳарчӣ меояд бар сар бошад зи кирдори забон,
Вақти гуфтан доимо ҳушёр мебояд будан.
Мақсади ҳастӣ набошад сар ба танҳой задан,
Ҳар ҷавонеро канори ёр мебояд будан.
Роҳанӣ ишқи ҳаёт аз бас комронӣ бувад,
Ҷоми ишратро мудом саршор мебояд будан.

Абдуқайюми Ҳасанзод

Шоир Айёни

**Даруни қалби ман сабт аст ҳар як ҳарфи ширинат,
Чӣ мешуд мешунидам боз он зебо суханҳоят.**

Айёни

12 марти соли 1951 дар шаҳри Ангрен таваллуд шудаам.
Дастпарвари факултаи филологияи Универстети давлатии Тоҷикистон.

Фаъолияти кориро аз мактаби 10-и шаҳри Ангрен оғоз намудам. Чанд муддат чун паёмнигори ғайриштатии рӯзномаи “Овози тоҷик” дар вилояти Тошканд адои вазифа доштам. Устодони аввалинам Сотим Улуғзода, нависандаи советии тоҷик ва Абдуллои Ориёнур (Абдулло Юлдошев). Алҳол ба эҷод машғул ҳастам. Чанд шеърҳои маро ҳофизону Ўзбекистону Тоҷикистон месароянд, наздик ба 35 шеър, аз ҷумла “Фарзанди Тоҷикистон”, “Асту бас”, “Зебои ман ту”, “Садои дил”, “Бе ту”, “Ҳоли дилам”, “Як сухан”, “Яктой ман” ва дигарҳо.

**Сахар ҳар рӯз меояд ба ёдам рӯи зебоят,
Ҳамон чашмони шахлою ҳамон зулфи сумансоят.**

**Ба пеши ту барои диданат ҳар рӯз мерафтам,
Ки то бинам, фақат, якбор он қадди дилороят.
Нигоҳҳои дилангезат нахоҳад рафт аз ёдам,
Чӣ мешуд боз меидам, азизам, он нигоҳҳои.
Даруни қалби ман сабт аст ҳар як ҳарфи ширинат,
Чӣ мешуд мешунидам боз он зебо суханҳои.**

* * *

**Дили ман буд камоли ишқи ту,
Орзу буд, ки бубинам рӯи ту.
Соҳиби ишқи ту шудан ҳавасест,
Биё гирам нафасе аз дили ту.
Нафасе бе ту будан ҳам қарасест,
Бимирам, то наварам бар дари ту.
Ҳамчу ман ошиқи зоре набувад,
Гар бихоӣ, бимирам дар бари ту.
Кас чу ман рози дил ошкор нагуфт,
То кай, эй ёр, кашам ман ғами ту.
Дили сангини ту ро дар дили ман,
Мешавам хоки дар аз рафтани ту.**

Ҳоли дилам чи гӯямат, аҳду вафо надори ту,
Сарви барини ман туи, тарси Худо надориту.
То наравам ба пеши ту, баҳри нисори қони хеш,
Ханда куни ба рӯи ман, шарму ҳаё надори ту.
Дасту дилат зи ман машӯй, дилбари бебаҳои ман,
Бар мани ошиқи ғариб, дар сина қой надори ту.
Чашми сиёҳи ту кунун, сабру қарори ман рабуд,
Гар ту ба ҳусн подшоҳ, ақли расо надори ту.
Куштаи хандаи ту шуд, дар раҳи ишқ Аёни ҳам,
Бар ашқҳои ман кунун, раҳм чаро надориту?

Нурулло Каримов

Шоир Мунир

**Ту мегӯй чаро Мунир хабар аз ман намекурсӣ,
Хабар чун аз ту пурсам, ки ман аз худ беҳабар гаштам.**

Мунир

Нурулло Каримов соли 1956 дар шаҳри Ангрен зода шуда, дар ҳамин шаҳр ба камол расидааст. Пас аз хатми мактаби миёнаи рақами 17 ва техникуми бинокории ш. Ангрен солҳои 1976-1978 хизмати аскарӣро одо намуд. Сипас бахши энергетикаи донишқадаи политехникии шаҳри Ангренро хатм намуд.

Аз соли 1978 инҷониб дар соҳаҳои гуногуни тарвиҷи хоҷагии халқ, аз ҷумла муҳандиси соҳаҳои бинокорӣ, гармитаъминкунӣ ва барқи ҳавзаи ангишти ш.Ангрен хизмат намудааст.

Азбаски мактаби миёнаро бо забони тоҷикӣ ва техникуму донишқадаро бо забони русӣ хондааст, ин ду забонро хуб балад аст. Илова бар қорҳои муҳандисӣ вақти холии худро ба мутолиаи китоб, хоса адабиёти бадеӣ мебахшад. Ба шеърҳои классикони русу тоҷик таваҷҷӯҳи хосе дорад.

Дар ду соли охир аз осори классикон илҳом гирифта, ба сурудани ашъори суннатӣ даст зад ва муваффақ шуд, ки чанд шеърро рубои ва муфрадоти ноб сарояд.

Ғазал

Сухан аз ҳуснат оварданду ман аз худ бадар гаштам,
Мағӯ афсонаи Қайсе, ки ман афсонатар гаштам.

Шароби лолагунатро, нигоро, нӯшидам ҳар дам,
Шудам майхораву бар қон қасам, майхоратар гаштам.

Бирафтам то таҳи дарвозаат, то хоки по гардам,
В-аз он ҷо рондиям, ки ман ба шахрат дарбадар гаштам.

Бигуфтӣ, бо нигоҳе қони ман аз тан бурун оӣ,
Бурун овардӣ чандон, ки туро ман гирди сар гаштам.

Ба саҳрои висолат хостам, то роҳи ман афтад,
Хато то кай ба ман афтад, ки саҳрои дигар гаштам.

Манам ҳар рӯз бар он, ки шабонгаҳ медиҳӣ қоме,
В-аз оне, ки шабам доӣ, саҳар мастонатар гаштам.

Таманнои гули рӯят мудом оташ занад қонро
Ва бо хокистари қонам зи худ бегонатар гаштам.

Қасе дар нори ишқ афтад ба сони Маҷнун орандаш,
Маро кам оядам Маҷнун, қ-аз ӯ девонатар гаштам.

Нигоро, то ба кай ангуштнамои аҳли олам ман,
Тараҳхуме маро имрӯз, ки ман чун гили тар гаштам.

Ту мегӯӣ қаро Мунир хабар аз ман намепурсӣ,
Хабар чун аз ту пурсам, ки ман аз худ беҳабар гаштам.

Чашм чун дид рухи гулгун бидуни ӯ нобиноост,
Дил ба расми бевафой аз паи он дилрабоост.

Як ниғаҳ кардиву сӯям, аз паят чонам равон,
Гар ҳазорон доштам чон, ҳар яке аз он турост.

То ба кай аз ту ситам бар қалби хуншорам, нигор,
Ё ки пойафтодаҳоро сар задан расми шумост?!

Рафтаме бар сояи Тӯбо, ки гардам порсо,
Порсо аз ман наёмад, маҷлиси риндон кучост?

Тифлакони бар киса бурданд, сангҳо, ки доштанд,
З-он сабаб гуфтанд: Ин девона бар ишқ мубталост!

Рӯзи маҳшар аз ту пурсанд, куштӣ риндеро чаро?
Ханҷару пайкон ниҳон кун, в-арна бар лавҳат ҷазост.

Нестам бар ман умед, то гул фишонӣ турбатам,
Шоҳаи хоре фиристе бар Мунир, он ҳам равост.

Матлуба Абдуқайюмова

Шоира матлуба

**Киштии мо ба роҳи худ равон шуд,
Раҳи ӯ гоҳ орому гаҳ тӯфон шуд.
Матлуба**

Матлуба Абдуқайюмова шоираи Ангренист. Маълумоти филологӣ надорад. Пасту баландиҳои зиндагиरो дидааст. Ноумедӣ пешаи аҳриманист. Матлуба инро хуб дарк намудааст. Аз ин рӯ гарчанде зоҳири ашъораш пур аз

навмедиву ормонҳо ва афсӯсу надоматхост, дар қаъри ҳар шеър ва ҳар мисраъ ва ҳатто ҳар як калимаи он шӯълаи умед хувайдост. Чаро ки аждаҳои рӯзгорон киштии киштии умеди Матлубаро якбора ба коми худ фурӯ бурдан хост ва ҳамин чароғи умеди қалби беолоиши вай чун тахтапораи начот ва ҳамчун “як тори махине аз он ресмони ғафси пешин” ўро аз миёни гирдобҳо ба соҳили умед баровард... Ва аммо дилу равони Матлуба молумози завқ ва пур аз чӯши илҳом аст. Шеърҳояш сохта ё тарошида нашудааст, балки садои қалби пурхурӯшаш рӯи коғаз омадааст.

Садои қалбе, ки аз норавоиву носозгорӣ ва nobасомонии рӯзгор об хӯрда бо камоли умеду орзу ба гузашдаи дур ва фардои яқин дар як он менигарад, қалбе, ки худ мӯҳтоҷи навозишу парвариш асту тавонист як тани танҳо ду гули зеборо ба камол расонад, метавонад шоир ҳам бошад ва беҳтарин шеър бигӯяд. Намунаи шеъраш:

Ҳаёт туро мегӯям, барои чӣ надонӣ,
Барои кӣ армону барои кӣ шодонӣ.
Барои кӣ аз санг сахт, мавҷи хатарнок ҳастӣ,
Барои кӣ беғубор, чун оби чӯй равонӣ.
Барои кӣ бардавом, охири ту ноаён,
Барои кӣ тезгузар, дарравакак давонӣ.
Барои кӣ рӯзи ту аз шаб ҳам ториктар аст,
Барои кӣ мунаввар, ту офтоби хандонӣ.
Барои кӣ ҳар рӯзат меорад бе меҳнад ганҷ,
Барои кӣ ранҷи сахт, ба он музди гирёнӣ.
Барои кӣ бистар сард, шаби дарозу беҳоб,
Барои кӣ лаззатбахш, бағал пури чононӣ.
Ҳаёт туро мегӯям: чашмакот калон кушой!!!
Ба тақдирам як нигар, шояд бефарқ намонӣ???

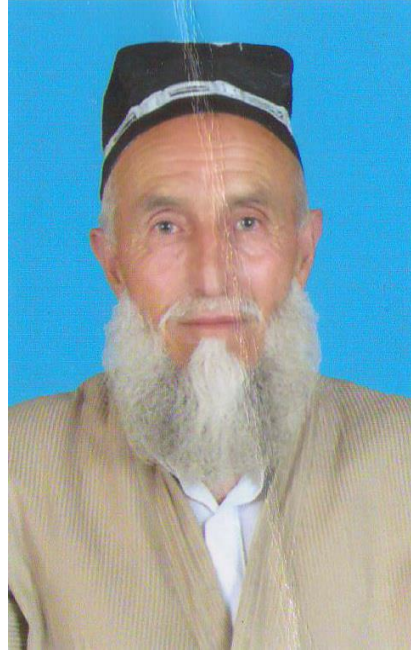
КИШТИИ НАСИБ

Моро тақдир ба як киштӣ савор кард,
Ба сахни он якчанд матоъ ҳам бор кард.
Матои рӯзи шодӣ, рӯзи ғамбор,
Нахуст туро шуғли заҳмату кор кард.

Киштии мо ба роҳи худ равон шуд,
Раҳи ӯ гоҳ орому гаҳ тӯфон шуд.
Вақти хатар дил сӯи соҳил мехост,
Рӯз паи рӯз, сол паи сол давон шуд.

Муддате шуд Худо баҳрро ором кард,
Лек сари ту аз оромӣ ҳаром кард.
Маро монда киштиямон тарк кардӣ,
Танҳо маро миёни баҳр ҳайрон кард.

Шоир Пун²азӣ
Бекматов Икромалӣ

**Меравад аз умри мо, мо беҳабар,
Дар талоши молу дунёву замин.
Пун²азӣ**

Бекматов Икромалӣ 15 августи соли 1949 дар шаҳри Ангрен дар оилаи аҳли зиё таваллуд шудааст. Хатмкардаи мактаби миёнаи № 5 шаҳри Ангрен. Соли 1967 баъди хатми мактаби миёна ба ГСПТУ-3 дохил шудааст. Баъди омӯзишгоҳи касбӣ-техникӣ дар ПТУ ба вазифаи назоратчии вагонҳо ба кор даромадааст. Икромалӣ 25 сол дар саноти ангишти шаҳри Ангрен кор кардааст. Соли 2007 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст, ҳоло гашти пирӣ меронад. Оиладор соҳиби панҷ Писару ду духтар, 25 набера мебошад.

Икромалӣ аз хурди ба адабиёт шавқи калон дошта, бештар ба мутоилаи адабиёти сӯфиёна майл дорад, агарчи ӯ худро шоир намеҳисобад, лекин дар ҷодаи шеърҳои тасавуфӣ ба баъзе муваффақиятҳо ноил гардидааст. ӯ ба омӯзиши ашъори Мавлоно Ҷалолиддини Румӣ майл дорад асарҳои дӯстдоштаи вай «Маснавии маънавӣ»и Ҷалолиддини Румӣ, «Мантиҷут-

тайр»и Фаридиддини Атгор ва мактуботи шайх Раббонӣ аст. Дар ин ҷо якчанд рубоии ӯро ба тарзи мисол меорем:

Даври моҳу офтобу ҳам замин,
Солу моҳу рӯзу соатҳо ҳамин.
Меравад аз умри мо, мо беҳабар,
Дар талоши молу дунёву замин.

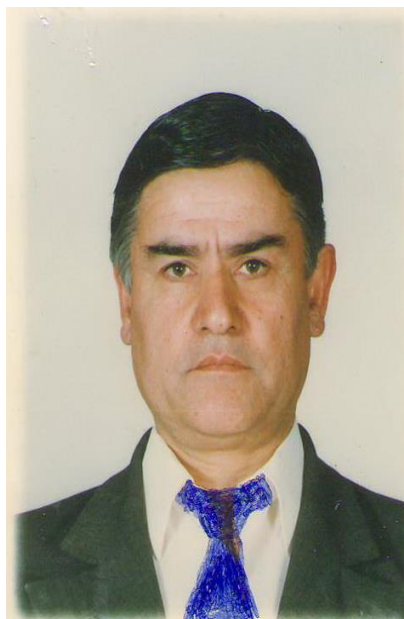
Ҳар нафас аз зикри Ҳақ ²офил мабош,
Дар амал кардан ба ин коҳил мабош.
Ин нафас беҳуда маш²улаш макун,
Бар гузашти умри худ қотил мабош.

Ҳар киро бӯстони Саъдӣ сарвар аст,
Сарвари ӯ дар кушоди гавҳар аст.
Ҳарчи гуфтанду бимонданд орифон,
Шоҳроҳи хонақоҳи дилбар аст.

Деҳи Ҷелон бо²у бӯстони ман аст,
Пири Ҷелон доруи дарди ман аст.
Гарчи дурам аз ҳамон Ҷелона деҳ
Пири Ҷелон Шамсу Хуршеди ман аст.

Шарифов Низомиддин

Шоир Шарифӣ

Шарифов Низомиддин 3 январи 1948 дар шаҳри Ангрен дар оилаи аҳли зиё таваллуд шудааст.

Хатмкардаи мактаби миёнаи № 10. Солҳои 1954-1965 дар мактаби зикршудаи ба номи Абулқосим Фирдавсии шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Соли 1965 баъди хатми мактаби миёна ба донишкадаи политехникии шаҳр дохил шудааст, аз сабаби донишкада ба шаҳри Тошканд кӯчонида шуд, бо сабаби оилави маҷбурӣ баъди хатми курси 3 аз хондан дур монд. Соли 1965 ба корхонаи собиқ ИФЗ, ки ҳоло чун РГТО номгузори шудааст ба ҳайси устои қолабрези фулӯзот кор кардааст. Соли 2000 ба нафақаи меҳнати баромадааст, ҳоло гашти пирӣ меронад. Оиладор соҳиби 3 писару ду духтар, чандин набераҳо мебошад.

Низомиддин аз айёми мактабхониаш сар карда ба адабиёт шавқи калон дошта, бештар ба мутоилаи адабиёти мумтози тоҷик ва адабиёти сӯфиёна майл дорад, агарчи ӯ худро шоир намеҳисобад, лекин дар ҷодаи шеърҳои мардумӣ ба баъзе мувафақиятҳо ноил гардидааст. ӯ ба омӯзиши ашъори Мавлоно Ҷалолиддини Румӣ, Бедил, Маъдани Пон²озӣ, майл дорад асарҳои дӯстдоштаи вай девони шеърҳои оламгири Саъдӣ, Ҳофиз, «Маснави

маънавӣ»и Ҷалолиддини Румӣ, «Мантиқут-тайр»и Фаридиддини Аттор ва мактуботи шайх Раббонӣ аст. Дар ин ҷо як шеъри ӯро ба тарзи мисол меорем:

Мирзоматов Ғутбиддин

Шоир Ғутбӣ

**Ин умр аҷаб монанди як дарё шитобон меравад,
Умри ҷавон сар бар сари зонуи армон меравад.
Ғутбӣ**

Мирзоматов Ғутбиддин 27 октябри соли 1961 дар шаҳри Ангрен дар оилаи аҳли коргар таваллуд шудааст.

Солҳои 1967-1977 дар мактаби ба номи Садриддин Айнии № 17 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Соли 1967баъди хатми мактаби миёна ба техникуми сохтмони шаҳр дохил шуда, бо тахассуси устои ПГС онро хатм кардааст. Байни солҳои 1982-1988 дар донишкадаи омӯзгории шаҳр шӯъбаи ОТД-ро тамом кардааст. Худи ҳамон сол ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии № 14 ба кор рафта ба ҳайси устои таълими истеҳсолӣ, яъне мастер ба меҳнат пардохтааст.

Соли 1994 ӯро ба ҳайси роҳбари ташкилоти ҷавонони МЖК ба кор даъват мекунанд.

Соли 1998 ӯро ба ҳокимияти шаҳр барои идора кардани алоқаи берунӣ ба кор таъин намудаанд.

Соли 1992 фирмаи хусусӣ, ки «Паритет» ном дошта ба корҳои сохтмони мувофиқат кунонида шудааст ба ҳайси директор кор ва фаъолият карда истодааст.

Оиладор соҳиби 3 фарзанд 2 писару 1 духтар, чандин набераҳо мебошад.

Ғубиддин аз айёми мактабхониаш сар карда ба адабиёт шавқи калон дошта, бештар ба мутоилаи адабиёти мумтози тоҷик дорад, агарчи ӯ худро шоир намеҳисобад, лекин дар ҷодаи шеърҳои мардумӣ, фалсафаи мантиқиро дорост ба баъзе мувафақиятҳо ноил гардидааст. ӯ ба омӯзиши ашъори, Бедил, Маъдани Пон²озӣ, майл дорад асарҳои дӯстдоштаи вай девони шеърҳои оламгири Саъдӣ, Ҳофиз, Дар ин ҷо аз ашъори ӯ намунае ба тарзи мисол меорем:

Рӯзи рафтани ҳар касеро ояд инъоми сухан,

Иқтидо гӯяд ба номи неки имоми сухан.

Як нафас аз шеъри Ҳофиз хонаду омин кунад,

Занги дил шӯяд ба оби форами боми сухан.

Лаҳҷаи хуши забони Ҳофизи зебосухан,

Ин забони булбулони бо²и илҳоми сухан.

Олам-олам баҳра ёбад бишканад, ҳар кас ба худ,

Донаки бодоми пурма²зи дилороми сухан.

Ҳар касе номаш ба ёд орад худо хайраш диҳад,

Ёди ӯ бодо ба хайр султони некноми сухан.

Мутрибо дар роҳи дилҳо сарфи умрат кардаӣ,

Дон, ки дил дар сари бо²и саранҷоми сухан.

Ин умр аҷаб монанди як дарё шитобон меравад,

Умри ҷавон сар бар сари зонуи армон меравад.

Ёрон шарм меорад аз аҳволи худ гӯё ки ин

Толеъ зи ман гардонда рӯяш доманафшон меравад.

Исомиддинова Ҳанифа

**Манам фарзанди дилбанди ту, Понғоз,
Ҳаётамро зи ту бинмудам оғоз.
Ҳанифа**

Ҳанифа соли 1947 дар деҳаи Понғози ноҳияи Ашт дар оилаи зиёи таваллуд шудааст. Соли 1965 мактаби №4, ба номи Маъданро бо баҳои аъло хатм мекунад. Баъди ба шавҳар баромадан истиқоматкунандаи шаҳри Ангрени ҷумҳурии Ўзбекистон аст. Соҳибхоназан, соҳиби 7 фарзанд ва зиёда аз 20 набера аст. Аз хурдсолӣ ба шеър меҳри беандоза дорад. Падари бузургвораш шодравон Шарофиддинов Исомиддинро, ки бо таҳаллуси

«Ором» шеър эҷод мекарданд, устоди худ меномад. Имрузҳо ҳаёти бофаро²ат дорад.

Диёри ман

Диёри ман баҳори дилкушо дорад,
Ҳавои тозае баҳри даво дорад.
Ба домон сабзаву гулҳои рангин,
Дар оғиш мурғакони хушнаво дорад.
Сари кӯҳи баландаш лолазор аст,
Ба рӯйи сабзааш нози баҳор аст.
Садои форами кабки ҳилолаш,
Навою созу нози навбаҳор аст.
Манам фарзанди дилбанди ту, Понғоз,
Ҳаётавро зи ту бинмудам оғоз.
Ба мурғони ту гаштам ман ҳамовоз,
Ба гулҳоят шудам мафтуну ҳамроз.
Қадам мондам ба ҳар кӯчаҳоят,
Бинӯшидам зи оби чашмаҳоят.
Бирафтам сӯйи сахро бо дили хуш,
Бидидам кӯҳу даштад сабзу гулпӯш.
Ба савти булбулонат дода ман гӯш,
Намудам дарду ғамҳоям фаромӯш.
Ханифа духтари нозпарвари ту,
Ҳавониро бимондаст дар бари ту.

Хайруллоева Қумринисо Содикзода

**Чу соҳил дар канори мавҷи печон,
Бимонам ноумеду зору хайрон.
Ғумри**

27 сентябри соли 1971 дар шаҳраки Шайдони ноҳияи Ашт ба дунё омадааст. Соли 1988 мактаби рақами 17-ро хатм намудааст. Соли 1989 ба Донишгоҳи давлатии омӯзгории шаҳри Душанбе, факултаи филологияи тоҷик дохил шуда, соли 1994 онро хатм мекунад.

Аз хурдсолӣ Ғумириниссо табъи хуши шоирӣ дошта, аввалин шеърҳояш дар рӯномаҳои «Шӯҳрати Ашт», «Ҳақиқати Ленинобод» ва маҷзалаи «Машъал» рӯ и чопро дидааст.

Бо амри тақдир дар шаҳри Ангренӣ ҷумҳурии Ўзбекистон оила бунёд намудааст. Вай дилбохтаи сухани воло буда, шеър эҷод мекунад. Маҷмӯаи шеърҳояш бо номи ғайриоддии “Шеърҳо оиди ҳарфҳо” аз чоп баромад.

Ҳамчун омӯзгори Донишқадаи омӯзгории Ангрешаҳр, аз фанни забон ва адабиёти тоҷик дар факултаи “Забон ва адабиёти Шарқ” кор карда буданд.

Зи бас дар бистари ғам нотавон аз заъфи ҳичронам,
Бурун н-ояд зи дил бо сад кашокаш тоби афғонам.
Бипеч эй шавқ бачонам, масъӯз эй доғ сомонам,
Макаш эй нола домонам, сиришки маҳви миҷгонам.

Канорам омади, эй маҳваши ман,
Рабудӣ зуд қалби беғаши ман.
Куҷо рафтӣ кунун маҳтоби умрам,
Хазон карда баҳори дилкаши ман?

Ало, дарёи пурмавҷи ҷавонӣ,
Ҳамҳангӣ намоям зиндагонӣ
Талотумнок пур аз ҷўшу хурўшӣ,
Маро ҳам гир канорат ҷовидони.

Марав тозон зи гулзори хаёлам,
Баҳори қисматам бинам парешон.
Чу соҳил дар канори мавҷи печон,
Бимонам ноумеду зору ҳайрон.

Ашӯров Тухтасун
Шоир Беҳбудӣ

**Дили пурам будӣ, писарҷонам,
Нури дидаам будӣ, меҳрубонам.
Беҳбудӣ**

Ашӯров Тухтасун 15 феввали соли 1948 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Соли 1965 мактаби миёнаро дар шаҳри Ангрен хатм мекунад. Соли 1967 ба донишкадаи республикавии илмҳои педагогӣ дохил шуда соли 1972 бо тахассуси муаллими фанҳои забон ва адабиёти рус ба итмом расонидааст. Соли 1966 фаъолияти омӯзгории худро аз мактаби № 5 оғоз намудааст.

Соли 1968 ба мактаби № 17 давом додааст. Соли 1972 ба хизмати ҳарбӣ рафта соли 1973 хизматро ба итмом расонидааст. Чанд муддат дар вазифаи мудирӣ қисми илмӣ мактаб кор кардааст. Соли 1980 дар омӯзишгоҳи касбӣ-техникии « 3 низ кор кардааст. Баъд боз мактаби « 17 баргашта то ба нафақа баромадан кор кардааст. Ҳоло дар нафақаи меҳнатӣ.

Аз хурдсолӣ ба шеър меҳри беандоза дорад. Дар вақтҳои холигиаш шеър эҷод мекунад. Имрузҳо ҳаёти бофароат дорад. соҳиби 5 фарзанд, 3 писару 2 духтар, даҳҳо наберабу абераҳо мебошад.

Сугворӣ дар марги Писар

Будӣ, набудӣ, рафтӣ аз олам,
Дили Моро пур кардӣ зи ²ам.
Зиндаятимӣ ҳамрӯи ту буд,
Агарчанде падару модар инҷо буд.
На меҳри падар, на меҳри модар дидӣ,
Аз додару хоҳарҳоят ҷудо будӣ.
Ҳурматат зиёд буд, назди мардумон,
Охиратат обод бод, чонам, писарчон.
Раҳмати Худо насибат гардад,
²аннати Аллоҳ маконат гардад.
Дили пурам будӣ, писарчомам,
Нури дидаам будӣ, меҳрубонам.
Писари ҷон, Анвари ҷон, алвидоъ,
воҳӯрӣ ба қиёмат монд, алвидоъ.

Ашӯрова Нилуфар Ҳотамочовна

**Гули ман, ёри ман, аз ман ҷудой,
Маху хуршеди ман ту дар кучой?**

Нилуфар

10 июли соли 1982 дар деҳаи Понғоз таваллуд шудааст. Маълумоти миёнаро дар мактаби №4, ба номи Маъдани деҳааш гирифта, алҳол дар шӯбаи ғоибонаи коллечи омӯзгории шаҳри Хуҷанд, шӯбаи методика таҳсил дорад. Дар мактаби №11, ба номи Н. Хувайдуллоев фаъолият дорад.

Нилуфар дилбохтаи адабиёт буда, пайваста машқи шеър мекунад ва дар ин ҷода чу номаш умеди шукуфой дорад. Ғазали зер гувоҳи гуфтаҳои болост:

Баъди хатми мактаби миёна ба ҷавони ангренӣ ба шавҳар баромада чандин сол дар Ангрен зиндагӣ кард.

Гули ман, ёри ман, аз ман ҷудой,
Маху хуршеди ман ту дар кучой?
Туро гўям, вале афсўс, афсўс,

Чаро бар диданам боре наоӣ?
Қадам монӣ ба даргоҳи азизам,
Намо, охир, ту расми бевафой.
Зи меҳри ман расӣ бар ҷодаи дил,
Чаро ҷӯйи зи ишқи ман раҳой?
Ту худро дур магир аз меҳри покам,
Зи ишқи худ ба гулзорам дарой.
Биё, баҳти ҷовид дар ҷавонӣ,
Ба оғӯши муҳаббат гар фаной.
Ба коми дил расон Нилуфари худ,
Ту бахшанда, карими мо, Худой

Аз эҷоди донишҷӯён

**Моҳи Фарвардин шунав, ҳам матлаби моро пазир,
Чунки Меҳмон мунтазири Иди Наврӯз доимо.**

Меҳмон

Меҳмон. Донишҷӯи соли чаҳоруми баҳши тоҷикии факултаи
филологияи ДДПВТ, ш.Ангрен.

ЎЗБЕКИСТОН

Як диёри гулфишон дорем мо,
Бахту иқболи чавон дорем мо.
Ўзбекистон аст номаш – пуршараф,
Сулҳ бо аҳли чаҳон дорем мо.
Бар заминаш тухми бахт афшондем,
Бас шукӯфон бӯстон дорем мо.
Чашни истиқлол табаррук дӯстон,
Олами беормон дорем мо.
Дар ҳавояш халқ озоду амон,
Ҳам мусаффо осмон дорем мо.
Гашт руди пурчилояш дoston,
Сиру Омӯи равон дорем мо.
Корвони мо ба сӯи қиблааст,
Баски доно сорбон дорем мо.
Чун кунем авсофи ту аз мағзи чон,
Нуктаҳо дар дил ниҳон дорем мо.
Дар миёни шоирони навқирон,
Чаъфари соҳибқирон дорем мо.
Бо муҳаббат меҳр бандем бар Ватан,
Аскарони қаҳрамон дорем мо.
Гар биояд меҳмон, ҳар хонадон
Иззати ӯро ба чон дорем мо.
Бахти мо дар доири ин манзара,
Соия “Рангинкамон” дорем мо.

Ту бихон ақломи маънӣ Меҳмон,
Лаззате аз ин баён дорем мо!

ОЙ НАВРҶЗ !

Ой Наврӯз, бахти фирӯз, ой Наврӯз,
Сардии олам раҳо бинмой Наврӯз.
Ҳам чароғи қалби мо равшан намо,
Дар хаёли мо туй, меой Наврӯз.

Ой Наврӯз, бахти фирӯз, ой Наврӯз!

Бар ҳулулат баски пазмон гаштаем,
Лолу ҳайрон, мавчи уммон гаштаем.
На шунуфт овози булбул, на шукуфон дона гул,
Шоха урён, мо чу урён гаштаем.

Ой Наврӯз, бахти фирӯз, ой Наврӯз!

Ҳам фароғат дар миёни лолазор,
Сайри боғу кўҳсор ҳамроҳи ёр.
Бо дили бетоқату бо шавқу завқ
Чидани ҳулбую райҳон дар канор.

Ой Наврӯз, бахти фирӯз, ой Наврӯз!

Ҷомаи сабзат бипўшу қалби мо равшан намо,
Хомаи рангин бирон дар замину бар само.
Моҳи Фарвардин шунав, ҳам матлаби моро пазир,
Чунки Меҳмон мунтазири Иди Наврӯз доимо.

Ой Наврӯз, бахти фирӯз, ой Наврӯз!

Ман хаёлан гуфтугӯ бар ту шудам,
Пас аз он дар чустучў бар ту шудам.
Чун сафар кардам ба Машрик, ногаҳон
Бин, ки дар раҳ рў ба рў бар ту шудам.

Ой Наврӯз, бахти фирӯз, ой Наврӯз,

Умеда
донишҷӯ

Хама неку бади дунё ба як чо,
Валекин фарқашон шуд нопададам.

Умеда

Умеда. Умеда Орзумуродова донишҷӯи соли сеюми бахши тоҷикии факултаи филологияи ДДОВТ, ш.Ангрен мебошад. Ба шеърӯ шоирӣ шавқӯ хаваси тамом дорад. Намунаи ашъораш:

ЧОРГОНАҲО

Алафро дар дилам пурзӯр кардӣ,
Хати тақдири манро шӯр кардӣ.
Ту медонӣ ба қалби ман чӣ кардӣ?
Маро ту зинда-зинда гӯр кардӣ.

Ёрам, ту ба гули суман монандӣ,
Бо ишваву ноз нағмақунон механдӣ.
Дар авчи ҳаёт аз ту чудо гаштам, ачаб,
Ресмони муҳаббатам зи бех баркандӣ!

Гирифторам бар доми муҳаббат,
Асири ваъдаи хоми муҳаббат.
Азизон, май бирезед аз бароям,

Бинӯшам бода аз чоми муҳаббат.

Пудина дар лаби чӯбор зебад,
Ситора дар шаби бедор зебад.
Агар ёред, шавед дасто ба гардан,
Ҳамон ёр аст, ки ӯ бо ёр зебад.

Ана шаб шуд, мана маҳтоб,
Ана мардум ҳама дар хоб.
Ана дил дораму ёре,
Мана ёр роҳату дил тоб.

Шеъри ӯ бӯи баҳору зиндагист,
Шеъри ӯ дунёи ишқу ошиқист.
Шаб ба зери болини ман як китоб,
Он китобам “Марди роҳ”-и Лоиқист.

Ширину талхии дунё чашидам,
Ҳама неку бади дунё бидидам.
Ҳама неку бади дунё ба як чо,
Валекин фарқашон шуд нопадидам.

Чашми дил бинотар аст, ё чашми сар?
Тори дил қиматтар аст, ё тори зар?
Дар ҷаҳони бевафову бенаво
Ишқи духтар то абад аст ё писар?

Чаро дунё бад-ин сон бевафо аст?
Чаро ҳар як қадам пур аз хато аст?

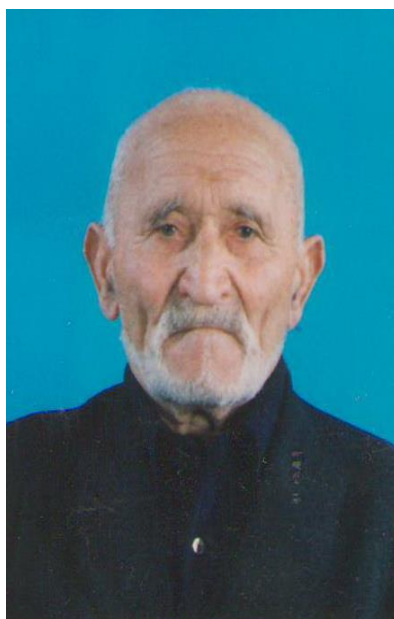
Чаро гардуни дун бахшад ҷафоҳо?
Чаро некӣ каму бад ҳар кучо аст?

Ман рӯйи туро дар рӯйи маҳтоб бинам,
Гаҳ хоб раваму рӯйи ту дар хоб бинам.
Гар дидани рӯйи ту насибам нашуд,
Аҳволи дилам дар табу ҳам тоб бинам!

Дами дилро гирифтаст пардаи ғам,
Дили дарёиям аз ғам нашуд нам.
Худо, рӯзам бидеҳ, аз дард чудо кун,

Собиқадорони (ветеран) меҳнат

Рӯзиматов Мамадҷон
Ветерани меҳнат

**Гар он ки дар бисоти замин коргар набуд,
Дунё набуду илм набуду ҳунар набуд.
Лоҳутӣ**

Рузиматов Мамадҷон 10 январи соли 1929 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Соли 1936 ба мактаби маҳалла ба хондан рафтааст.

Соли 1943 синфи 7-ро хатм намудааст. Баъди хатми синфи 7 ба колхозии «1 май» ба кор даромада, то соли 1953 дар колхозу совхоз кор кардааст. Соли 1953 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Худи ҳамон сол дар шаҳри Ангрен ба чӯпонӣ маш²ул шудааст. Соли 1955 ба Шахтаи № 9 чун шахтёр ба кор даромадааст. Аз соли 1955 сар карда, то соли 1985 кор кардааст. 1985 баъди ба нафақаи меҳнатӣ баромадан дар совхоз дар вазифаи мироб, то соли 1996 кор кардааст. Аз соли 1996 то 2004 дар гармхонаи автобазаи Янгиобод ба ҳайси бо²бонӣ кор кардааст. Аз соли 2004 инҷониб дар истироҳат ва гашти пири меронгад. Дар давоми кору фаъолияти меҳнати худ, барои меҳнатдӯстӣ, ҳалолкориаш борҳо бо ифтихорномаҳои гуногун мукофотонида шудааст. Дар давоми 31 соли меҳнати худ дар шахта ба гирифтани унвони «Ветерани меҳнат» сазовор гардидааст. соҳиби 7 фарзанд, 3 писару чор духтар, даҳҳо набераву абераву чабера аст.

Азизқулов Турсунмад

Собиқадори меҳнат

**ҳама мардумӣ бояд оини ту,
ҳамон родиву ростӣ дини ту.**

Фирдавсӣ

Азизқулов Турсунмад соли 1925 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Соли 1932 ба мактаби маҳалла ба хондан рафтааст. Соли 1950 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Соли 1950 ба Шахтаи № 9 чун шахтёр ба кор даромадааст. Аз соли 1950 сар карда, то соли 1975 кор кардааст ва худи ҳамон сол ба нафақа баромадааст. 1977 баъди ба нафақаи меҳнатӣ баромадан дар истироҳати меҳнати аст. Дар давоми кору фаъолияти меҳнати худ, барои меҳнатдӯстӣ, ҳалолкориаш борҳо бо ифтихорномаҳои гуногун мукофотонида шудааст. Дар давоми 27 соли меҳнати худ дар шахта ба гирифтани унвони «Ветерани меҳнат» сазовор гардидааст. соҳиби 5 фарзанд, 1 писару чор духтар, даҳҳо набераву абераву чабера аст.

Бойматов Ибниамин

Собиқадори меҳнат

**Касе, к-ӯ ба ганҷу дирам нангарад,
ҳама рӯзи ӯ бар хушӣ бигзарад.**

Фирдавсӣ

Бойматов Ибниамин (Иннамин) 25 июли соли 1933 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Соли 1939 ба мактаби маҳалла ба хондан рафтааст. Соли 1950 ба омӯзишгоҳи тиббии шаҳри Ленинобод дохил шудааст. Соли 1951 ба мактаб-интернати деҳаи Ашт дохил шуда, соли 1952 хатм намудааст. Соли 1952 ба Ангрен барои кор қардан омадааст. Ҷро ба мактаби собиқ № 23 ба кор таъин намудаанд. Худи ҳамон сол ӯро ба сафҳои қувваҳои мусаллаҳ ба хизмат даъват намуданд. Соли 1955 аз сафи қўшунҳо озод гашта баргашта ба Ангрен омада, ба ГРЭС ба кор даромадааст. Дар ГРЭС аз ёрдамчии машинист то ба дараҷаи машинисти калон сабзида то соли 1988 дар ҳамин корхона ба нафақа баромадааст.

Дар давоми кору фаъолияти меҳнати худ, барои меҳнатдӯстӣ, ҳалолкориаш борҳо бо ифтихорномаҳои гуногун мукофотонида шудааст. Аз ҷумла соли 1966 бо ордени «Ситораи сурхи меҳнат» мукофотонида шудааст. Дар давоми 40 соли меҳнати худ дар ГРЭС ба гирифтани унвони «Ветерани меҳнат» сазовор гардидааст. соҳиби 10 фарзанд, 5 писару 5 духтар, даҳҳо набераву абераву чабера аст.

Аз соли 1988 инҷониб дар истироҳат ва гашти пирӣ меронгад.

Адинаматов Икромҷон-ҳочӣ

**Ба саър ар барояд туро номи нек,
Диҳад номи некат саранҷоми нек.**

Ҷомӣ

Адинаматов Икромҷон 27 март соли 1939 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Вай ба мактаби миёнаи № 10 ба хондан рафта соли 1954 бомувафақият тамом кардааст. Соли 1973 вай техникуми сохтмонро бо тахассуси электро-механики корҳои кӯҳкани тамом кардааст. Солҳои 1973-1976 университети дар назди кӯмитаи ҳизбии шаҳри Ангренро хатм намудааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст.

1. 1957-1959 коргари паровоз.
2. 1959-1966 ёрдамчии машинисти тепловоз.
3. 1966-1968 машинисти электровоз.
4. 1968-1978 зарбдори меҳнати коммунистӣ.
5. 1978-1981 Ветерани меҳнат.

Икромҷон барои меҳнатҳои шоистааш борҳо бо мукофотҳои корхона, ҳокимияти маҳаллӣ ва давлати гардидааст. Байни солҳои 1967-1969 ӯро бо

медалҳои «Шӯҳрати шахтёрӣ» сарафроз гардонидаанд. Аз соли 1994 дар нафақаи меҳнатӣ буда, дар муҳити оила истироҳат дорад. Соли 2006 зиёрати ҳаҷ рафта бо номи муқаддаси «Иқромҷон-ҳаҷӣ» мушараф гардидааст. Оиладор соҳиби ҳафт писару як духтар, 35 набраву ҳашт абера мебошад. Баъди 39 соли меҳнати бошарафона ҳаёти осоишта дорад.

Миррахимов Фидомат
Собиқадори меҳнат

**Ҳама бурданд ба афзуну дили чок туро,
Ҷой карданд чу ганҷе ба дили хок туро.**
Зафар

15 майи соли 1910 дар деҳаи Понзази ноҳияи Ашт таваллуд шудааст. Маълумоти ибтидоиро дар зодгоҳаш гирифтааст. Дартар солҳои 40-уми асри бистум оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Соли 1950 то соли 1965 дар борбардор дар «Ангренсавдо». Аз соли 1966 дар Ҷамъити хӯроки Ангрен ба ҳайси чойхоначӣ хизмат кардааст. Собиқадори меҳнат. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набраву абераҳо. Соли 1989 вафот кардааст.

Нурбобоев Абдукабир
Собиқадори меҳнат

**Ҷар чо Ки ҳувайдо мешудӣ, дар дили чашм чо мешудӣ,
Оҳ, эй чаро²и нурвар, ёди ту андар қалби мост.**

Ҷамроҳ

Нурбобоев Абдукабир 1 январи 1942 дар ноҳияи Оққӯр²он дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар ноҳияи Оққӯр²он мактаби миёнаро тамом кардааст. Байни солҳои 1962-19678 дар донишкадаи педагогии шаҳри Тошканд бо тахассуси химия-биология хондааст. Байни солҳои 1967-1970 дар мактаби миёнаи № 5 ба ҳайси муаллими химия кор кардааст. Байни солҳои 1970-2005 дар шӯъбаи маорифи халқи Ангрен дар вазифаҳои гуногун меҳнат кардааст. Соҳиби 5 фарзанд ду Писару се духтар ва чандин набераҳову абераҳо мебошад.

1997 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст.

Соли 2006 ин дунёро падруд гашфтааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят тақдир

карда шудааст.

Иномов Аҳмадалӣ
Собиқадори меҳнат

**Хоҳам ба ҳама роҳравон роҳи сафед,
Хоҳам ба ҳама шомравон субҳи умед.
Зафар**

Иномов Аҳмадалӣ соли 1941 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба Дуне омадааст. Дар мактаби № 10 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Соли 1959 мактабро хатм намудааст. Ба техникумироҳи оҳани Тошканд ба хондан даромада соли 1963 техникумро хатм намудааст. Ба шаҳри Олмаато ба кор фиристонидаанд. Аз шаҳри Олмаато роҳхати техникум ӯро ба сафи қувваҳои мусаллаҳ ба хизмат даъват намудаанд. Баъди хизмати ҳарбӣ ба шаҳри Ангрен баргашта омадааст ва шӯъбаи алоқаи шаҳр ба кор даромадааст. Соли 1968 ба

ГРЕС ба ҳайси алоқачӣ ба кор даромада то соли 1978 дар ҳамин корхона кор кардааст.

Соли 1979 ӯро ба шӯъба Назорати давлатии автомобилӣ ӯро ба ҳайси назоратчигӣ ба кор даъват намудаанд ва ӯ то соли 1996 онҷо кор карда соли 1996 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст.

Барои хизматҳои Шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят тақдир карда шудааст.

Собиқадори меҳнат.

Оиладор соҳиби шаш фарзанд ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Дадабоев Абдумачид
Собиқадори меҳнат.

**Ҳаққи устод аз падар беш аст,
В-аз падар устод дар пеш аст.**

Биноӣ

Дадабоев Абдумачид 3 январи 1949 дар ноҳияи Оққўр²он дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби ноҳияи Оққўр²он то синфи 8 хондааст. Мактаби миёнаро шаҳри Ангрен тамом кардааст. Байни солҳои 1967-1973 дар донишкадаи политехники шаҳри Тошканд бо тахассуси химтехнолог хондааст. Байни солҳои 1973-1977 дар комбинати маводҳои сохтмони шаҳр кор кардааст. Байни солҳои 1977-2007 дар мактабҳои №№ 23, 37 ба ҳайси муаллими фанни Киме кор кардааст. соҳиби ду фарзанд ва чандин набераҳо мебошад.

2003 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят тақдир карда шудааст.

Собиқадори меҳнат.

Норматов Сайфиддин
Собиқадори меҳнат

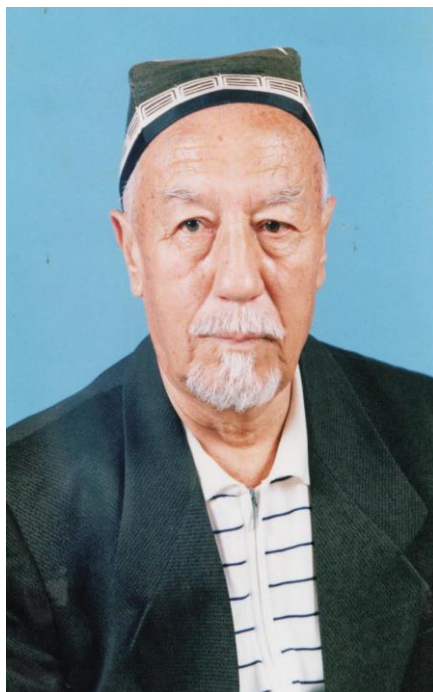

**Чу манн бар сари хусравон афсарам,
Чӣ андеша бошад зи Искандарам ?
Низомӣ**

Норматов Сайфиддин 26 феввали 1939 дар деҳаи Бо²су²ди Ангрен дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Мактаби № 10 шаҳри Ангренро хатм намудааст. Баъди хатми мактаби миёна ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии № 3 шаҳр дохил шуда бо ихтисоси пармакорӣ ба итмом расонидааст. Корро Соли 1958 дар корхонаи «Ўзбекангишт» ба ҳайси ронанда о²оз кардааст. Солҳои 1964-1968 дар корхонаи Сӯхторхомушқунии шаҳр фаъолият кардааст. Соли 1967 ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Ангрен даромада бо ихтисоси Забон ва адабиёти ўзбек донишкадаро хатм намудааст. Аз соли 1968 то соли 1992 муддат и 25 сол дар шӯъбаи корҳои дохилӣ фаъолият намудааст. Барои хизматҳои шоёнаш борҳо бо ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва ӯмҳурии Ўзбекистон тақдир карда шудааст. Ӯ ҷоизадори чандин медалу орденҳо мебошад, аз ҷумла; ордени «Барои ҷасорат» дараҷаҳои I, II, III. Аълочии милитсия аст. Унвони ҳарбияш капитани милитсия. Ҳоло дар нафақаи меҳнатӣ.

Оиладор соҳиби се фарзанд ва даҳҳо набераҳо мебошад.

Ҷумъаев Неъмат
Собиқадори меҳнат

**Камар бандаду чарбдасти кунад,
Ба сад меҳр меҳмонпарастӣ кунад.
Низомӣ**

Ҷумъаев Неъмат 20 октябри соли 1938 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Соли 1947 ба мактаб рафтааст. Баъди хатми синфи 7 соли 1954 ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии шахр ба шуъбаи саноати кӯҳӣ дохил шудааст. Бо тахассуси устои барқӣ омузишгоҳро тамом кардааст. Чанд муддат дар маҳаллаи Брикет кор кардааст, Сипас ўро ба ҳайси коргари электровоз ба кор таъин карданд. Чанд муддат дар хоразм ёрдамчии машинисти электровоз шуда кор кардааст. Аз соли 1959 дар Ангрен ба ПТУ ба кор даромада, ба ҳайси устои кор ба кор

таъин намуданд. аз соли 1975 ӯ дар вазифаи сардори участкаи № 3 кор ва фаъолият намудааст. Аз соли 1998 дар нафақаи меҳнатӣ. Хизматҳои шоёни ӯро ба инобат гирифта ба ӯ соли 1984 унвони «Собиқадори меҳнат» дода шудааст. Ӯ бо чандин ифтихорномаҳои давлатӣ мукофотонида шудааст. Оиладор соҳиби чандин фарзанду набераҳо.

Бобоназарова Соро
Ветерани меҳнат

**Ибтидои умри инсонӣ зи домани зан аст,
Зиннату зебоиҳо аз гиру мони зан аст.**
Рустамзода

Соли таваллуд — 1933

Ҷои таваллуд — вилояти (Ленинобод) Хуҷанд, ноҳияи Ашт, қишлоқи Ашт.

Соли 1947 мактаби ҳафтсоли қишлоқро хатм кардааст.

Аз соли 1947 то соли 1958 дар колхоз чун пахтакори пешқадам фаъолияти меҳнатӣ бурдааст.

Соли 1947 чун пахтакори пешқадам дар съезди Парт. Ком. Тоҷикистон вакили съезд иштирок дошт. Ҳамон сол низ чун пахтакори пешқадам дар съезди Умумиииттифоқии Партияи Коммунистӣ дар Маскав иштирок дошт. Соли 1958 ба шаҳри Ангрен омада дар мактаби №17 ҳамчун фаррошзан 20 сол фаъолияти меҳнатӣ бурд. Ҳоло дар нафақа мебошад.

Азимов Мамадсодиқ-қочӣ

Ветерани меҳнат

**Рӯзи меҳру моҳи меҳру чашни фаррух меҳрагон,
Меҳр бифзой, эй нигори моҳчеҳру меҳрубон.
Масъуди саъд**

Азимов Мамасодиқ соли 1943 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дуне омадааст. Дар мактаби № 10 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Соли 1954 мактаби 7-соларо хатм намудааст, соли 1967 мактаби миёнаи коргарҷавононро тамом кардааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва бо мукофоти олии давлати СССР мукофотонида шудааст.

Собиқадори меҳнат.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

10.1960-1988 коргари роҳи оҳани шаҳри Ангрен.

11.1988-1998 омӯзгори коргарони ҷавони корхона.

12.Аз соли 1998 дар нафақаи меҳнатӣ. Соли 2010 ба зиёрати Ҳаҷ рафтааст.

Оиладор соҳиби даҳ фарзанд ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Воҳидов Абдуваҳҳоб **Ветерани меҳнат**

**Агар дар ҷаҳон набвад омӯзгор,
Шавад тира аз беҳирад рӯзгор.
Ҷомӣ**

Воҳидов Абдуваҳҳоб 24 март соли 1931 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Баъди хатми синфи 7 дар деҳаи Пун²аз синфи 10 дар деҳаи Ашт ба итмом расонидааст. Соли 1952 ба шаҳри Ангрен омадааст, соли 1954 оилаашро низ кӯчонида омадааст. Соли 1955 ба донишкадаи омӯзгории шаҳри ҳозираи Хуҷанд дохил шуда, соли 1960 бо тахассуи муаллими математика ба итмом расонидааст. Соли 1954 фаъолияти меҳнати ӯ ба ҳайси муаллими математика дар мактаби № 5 шаҳри Ангрен оғоз ёфтааст. Баъди мактаби № 17 аз мактаби № 5 ҷудо шудан дар мактаби № 17 ба кор пардохтааст. Соли 1970 ба садама дучор шуда, ба нафақаи маъҷубӣ баромадааст. Соли 1982 баъди мувофиқ омадани синну сол ба нафақаи пурра баромадааст.

ӯ бо чандин ифтихорномаҳои давлатӣ мукофотонида шудааст. Оиладор соҳиби 7 фарзанд, ду Писару 5 духтар ва чандин набераҳову абераву чабераҳо мебошад, ҳоло гашти пирӣ меронад.

Алиматов Шодимат
Ветерани меҳнат

**Моҳталъат, меҳрдавлат, зӯҳразинат, тезфаҳм,
Муштариахлоқу баҳромфату кайҳондамор.
Унсури**

Алиматов Шодимат 3 март соли 1926 дар деҳаи Пон²оз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Баъди хатми синфи 4 дар деҳаи Пон²оз ба хонданро ба итмом расонидааст. Соли 1946 ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Соли 1954 ба Шахтаи № 9 ба кор даромада, то соли 1978 дар ҳамин корхона кор кардааст. Соли 1976 ба гирифтани унвони «ветерани меҳнат» Мушарраф гаштааст. Соли 1978 ба нафақаи меҳнати баромадааст.

Я бо чандин ифтихорномаҳои давлатӣ мукофотонида шудааст. Оиладор соҳиби 6 фарзанд, 4 Писару 2 духтар ва чандин набераҳову абераву чабераҳо мебошад, ҳоло гашти пирӣ меронад.

**Мирзалиев Мирзоҳамид
Собиқадори меҳнат**

**Даҳ қасидасту чиҳил қитъа ҳама мидҳати ту,
Ки ба атрофии ҷаҳон мунташиру машҳур аст.
Анварӣ**

Мирзалиев Мирзоҳамид соли 1936 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дуне омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Баъди хатми мактаби миёна дар донишкадаи омӯзгории шаҳри ХучАнд таҳсил гирифта, факултети математикаро тамом карда, чун муаллими математика зиёда аз 40 сол дар соҳаи маорифи халқи Ангрен меҳнати софдилона кардааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва бо мукофотҳои пулию молӣ мукофотонида шудааст.

Собиқадори меҳнат.

Оиладор соҳиби чандин фарзанду, чандин набераҳову абераву чабераҳо мебошад. Соли 1911 вафот кардааст.

Алиев Рустамҷон
Собиқадори меҳнат

**Баромад бар ин кор як рӯзгор,
Фурӯзанда шуд давлати шаҳриёр.
Фирдавсӣ**

Алиев Рустамҷон 19 ноябри соли 1957 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби №23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Соли 1974 мактаби миёнаро хатм намудааст, соли 1974 омӯзишгоҳи касбӣ-техникии № 150-ро тамом карда чун машинисти Каландра кор кардааст. Байни солҳои 1977-1979 дар Кавкази Шимолӣ дар хизмати Ватан будааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят мукофотонида шудааст. Аз ҷумла: бо нишони «Шӯҳрати кончиён»-дараҷаи 3 соли 1912.

Собиқадори меҳнат.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

13.1979-1991 коргари корхонаи Кулолгарии шаҳр (АКК).

14. аз соли 1991 то ҳоло дар корхонаи «База Белаз» ба ҳайси ронанда ко рва фаъолият дорад.

Оиладор соҳиби 5 фарзанд ва даҳҳо набераҳо мебошад

Боймуродов Абдуқодир

Собиқадори меҳнат

**Муддате кори обу гил пардохт,
В-андар он кӯй хонаи нав сохт.
Хусрави Деҳлавӣ**

Боймуродов Абдуқодир 19 март соли 1940 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба Дуне омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст ва соли 1953 синфи 7-ро тамом карда дар истеҳсолот ба кор пардохтааст. Байни солҳои 1953-2000 сол дар корхонаи ПТУ ба ҳайси коргари роҳи оҳан кор кардааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят тақдир карда шудааст.

1. 2-олиби мусобиқаи меҳнати соли 1973.
2. 2-олиби мусобиқаи меҳнати соли 1975.
3. зарбдори меҳнат соли 1985.
4. Собиқадори меҳнат-1984.

Оиладор соҳиби 13 фарзанд ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад. Ҳоло гашти при меронад.

Боймуродов Абдуқодир 19 март соли 1940 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба Дуне омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст ва соли 1953 синфи 7-ро тамом карда дар истеҳсолот ба кор

пардохтааст. Байни солҳои 1953-2000 сол дар корхонаи ПТУ ба ҳайси коргари роҳи оҳан кор кардааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят тақдир карда шудааст.

1. 2-олиби мусобиқаи меҳнати соли 1973.

2. 2-олиби мусобиқаи меҳнати соли 1975.

3. зарбдори меҳнат соли 1985.

4. Собиқадори меҳнат-1984.

Оиладор соҳиби 13 фарзанд ва даҳҳо набраву абераҳо мебошад. Ҳоло гашти при меронад.

Деҳқонов Абдумӯмин

Собиқадори меҳнат

**Яке корварзу дигар гурздор,
Сазовори ҳар кас пади даст кор.
Фирдавси**

Деҳқонов Абдумӯъмин 8 ноябри соли 1951 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба Дуне омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст ва соли 1967 мактабро тамом карда дар истеҳсолот ба кор пардохтааст. Байни солҳои 1967-1970 дар ГОРТУ таҳсил гирифта ба ҳайси коргари машинисти экскаватор кор кардааст. солҳои 1968-1970 дар хизмати ҳарбӣ дар Бойканори Ёзоқистон дар қисмҳои ракетӣ будааст.

Аз соли 1972 то соли 2002 дар ҳавзаи кони ангишти шаҳр ба ҳайси машинисти экскаватор кор ва фаъолият намудааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва ордени «Шӯҳрати меҳнат» соли 2002 тақдир карда шудааст.

Собиқадори меҳнат

Оиладор соҳиби 6 фарзанд ду Писару 4 духтар ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад. Ҳоло гашти пирӣ меронад.

Ҷумаев Майнус

Собиқадори меҳнат

**Гуфт: Пур кард шаҳриёр ин кор,
Кори пуркарда кай бувад душвор?
Низомӣ**

Ҷумаев Майнус 8 апрели соли 1936 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Соли 1952 ГОРТУ дар таҳсил гирифта ба ҳайси коргари машинисти экскаватор кор кардааст.

Аз соли 1954 то соли 1994 дар ҳавзаи кони ангишти шаҳр ба ҳайси машинисти экскаватор кор ва фаъолият намудааст.

Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва ордени «нишони ҳурмат»-1971, нишони «Зарбдори панҷсолаи даҳум»-1981, нишони «Ҷолиби мусобиқаи меҳнат»-1971, соли 1986 бо нишони «Собиқадори меҳнат» тақдир карда шудааст.

Оиладор соҳиби 11 фарзанд, 8 писару 3 духтар ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад. Ҳоло гашти пирӣ меронад.

Ҳамроқулов Абдукарим

Собиқадори меҳнат

**Ба манзил расид он ки пӯянда буд,
Беҳӣ ёфт он кас, ки чӯянда буд.
Фирдавсӣ**

Ҳамроқулов Абдукарим 8 сентябри соли 1940 дар шаҳри Ангрен таваллуд шудааст. Соли 1958 мактаби миёнаи № 8 шаҳрро тамом кардааст. Баъди хатми мактаби миёна, бо забони русӣ таълим гирифта, ба корхонаи ГРЭС ба кор даромадааст. Техникуми кӯҳӣ-маъданшиносиро тамом кардааст. Соли 1962 ба донишқадаи политехники Тошканд дохил шуда, бо тахассуси муҳандиси барқ соли 1969 ба итмом расонидааст. Барои хизматҳои шоёнаш бо чандин ифтихорномаҳои шаҳру вилоят ва ордени «ветерани меҳнат»-1988 тақдир карда шудааст.

я иштирокчии анҷумани соли 1963 буда, дар қасри анҷуманҳои Маскав ба Ҳамроқулов Абдукарим медали «Барои меҳнати пуршараф» дода шудааст.

Собиқадори меҳнат

Оиладор соҳиби 5 фарзанд 4 писару 1 духтар ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад. Ҳоло гашти пирӣ меронад.

Масайдов Абдусаттор

Ветерани меҳнат

**Ҷавонмардиву ростӣ пеша кун,
ҳама некӯӣ андар андеша кун.**

Фирдавсӣ

Масайдов Абдусаттор 12 июни соли 1941 дар пун²аз таваллуд шудагӣ. Соли 1943 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Абдусаттор ба мактаби № 3 шаҳри Ангрен ба хондан даромадааст. Соли 1955 мактаби № 10 кӯшода шуд ва Мирзоалӣ ба ин мактаб гузашта соли 1957 ин мактабро хатм

намудааст. Аз соли 1957 то соли 1958 дар АСУ-3 ба ҳайси коргар кор кардааст. Соли 1958 то соли 1959 дар ГРЭС кор кардааст. Соли 1959 ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии № 3 дохил шуда, бо тахассуси устои ронанда ба охир расмонидааст. Соли 1960 ўро дар ГРЭС ба вазифаи ронандаи мошин ба кор қабул кардаанд. Соли 1960 ба донишкадаи Хоҷагии қишлоқи Тошканд дохил шудааст.

Соли 1961 ўро ба хизмати ҳарбӣ ба Германия фиристонидаанд. Баъди адои хизмат имкони хонданро наёфта донишкадаро тарк намудааст. Аз соли 1964 то соли 2003 дар корхонаи АТК-7 ба ҳайси ронанда кор кардааст. Аз соли 2003 то ҳоло директори корхонаи шоколадбарории ба номи «Доро» мебошад. Муддати фаъолияти меҳнати худ борҳо навовариҳо карда, ба истеҳсолот ҷорӣ намудааст. Барои меҳнати ҳалол ва ихтироъкориҳояш борҳо бо мукофотҳои пулию молӣ ва маънавӣ-ифтихорномаҳои гуногун мукофотонида шудааст. Соли 2001 ба нафақаи меҳнатӣ баромада бошад ҳам боз меҳнаткарда истодааст. Соҳиби 3 Писару 1 духтар чандин набераҳо мебошад. Ҳоло гаштӣ пирӣ меронад.

Абдуназаров мирзоали

Ветерани меҳнат

**Дарду халқу миллатам бошад ҳамеша дарди ман,
Эй хушо, дармон биёбад қалби ноороми ман.
Ҷилола Исоматова**

Абдуназаров мирзоали 15 марті соли 1939 дар пун²аз таваллуд шудагӣ. Соли 1943 оилаи онҳо ба шаҳри Ангрен кӯчида омадааст. Соли 1944 падараш ба садасма дучор омада вафот кардааст. Мирзоалӣ ба мактаби № 3 шаҳри Ангрен ба хондан даромадааст. Соли 1955 мактаби № 10 кӯшода шуд ва Мирзоалӣ ба ин мактаб гузашта соли 1959 ин мактабро хатм намудааст. Аз соли 1959 то соли 1962 дар ПТУ ба ҳайси кондукторӣ кор кардааст. Соли 1962 ба омӯзишгоҳи касбӣ-техникии № 3 дохил шуда, бо тахассуси устои КИП ба охир расмонидааст. Соли 1964 ӯро дар заводи АХМЗ ба вазифаи устои КИП яъне челонгари асбобҳои ченкунанда ба кор қабул кардаанд. Муддати 38 соли фаъолияти меҳнати худ борҳо навовариҳо карда, ба истеҳсолот қорӣ намудааст. Барои меҳнати ҳалол ва ихтироъкориҳои борҳо бо мукофотҳои пулию молӣ ва маънавӣ-ифтихорномаҳои гуногун мукофотонида шудааст. Соли 1993 ба нафақаи меҳнатӣ баромада бошад ҳам

боз 10 соли дигар меҳнат кардааст. соҳиби як Писару чандин набераҳо мебошад. Ҳоло гаштӣ пири меронад.

Назаров Азимҷон

Ветерани меҳнат

**Баромад ӯар ин кор як рӯзгор,
фурӯзанда шуд давлати шаҳриёр.
Фирдавси**

Назаров Азимҷон 25 феввали соли 1939 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1. 1951-1955 коргари геологияразведкаи шӯъбаи Ленинград.
2. 1955-1964 коргари роҳи оҳани ПТУ.
3. 1964-1982 ронандаи касалхонаи № 1.
4. 1982-1986 таъминотчи ПТУ.
5. 1986-1994 ронандаи 1рии таъҷили.
6. аз соли 1994 дар нафаҷаи меҳнатӣ.

Соли 1984 бо нишони «Ветерани меҳнат» сарафроз гардидааст. соҳиби 7 фарзанд, се Писару 4 духтар, даҳҳо набераву абера.

Урунбоев Саттор

Ветерани меҳнат

**Зи кори баста маяндешу дил шикаста мадор,
Ки оби чашмаи ҳайвон даруни торикист.
Саъдӣ**

Урунбоев Саттор 12 сентябри соли 1935 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

7. 1952-1955 коргари одди.
8. 1955-1958 хизмати ҳарбӣ дар атрофии Москва.
9. 1959-1969 дар корхонаи кони ангишт ёрдамчии машинисти экскаватор.
10. 1969-1995 кор дар ташкилотҳои бехатарии шаҳр.
11. аз соли 1995 дар нафақаи меҳнатӣ.

Соли 1995 бо нишони «Ветерани меҳнат» сарафроз гардидааст.

Бо нишонҳои сарисинагии «50-солагии МВД».

Бо нишонҳои сарисинагии «60-солагии МВД».

Ҷолиби мусобиқаи меҳнати соли 1976 мебошад.

Соҳиби 4 фарзанд, се Писару 1 духтар, даҳҳо набераву абера.

Мамадқулов Мавлон

Ветерани меҳнат

**Ин як ду дам, Ки давлати дидор мумкин аст,
Дарёб кори дил, Ки на пайдост кори умр.
Ҳофиз**

Мамадқулов Мавлон 20 феввали соли 1940 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Баъди хатми мактаби миёна дар омӯзишгоҳи касбӣ-техникии № 3 хондааст ва соҳиби кафшергари соҳаи барқ гардидааст. Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

- 1.1957-1961 устои барқ дар заводи сементбарорӣ..
- 2.1964-1970 механики корхона.
- 3.1970-1989 сармеханики корхона.
- 4.19869-2006 сармуҳандиси заводи сементбарорӣ..

5 аз соли 2006 дар нафақаи меҳнатӣ.

Соли 1985 бо нишони «Ветерани меҳнат» сарафроз гардидааст.

Бо нишонҳои сарисинагии «Ҷолиби мусобиқаи меҳнатӣ»-1973.

Бо нишонҳои сарисинагии «Ҷолиби мусобиқаи меҳнатӣ»-1976.

Соҳиби чандин фарзанду даҳҳо набераҳо.

Имомбердиев Рӯзибой

Ветерани меҳнат

**Чун шуд ин эътиқоднома дуруст,
Боз гардам ба қору бори нахуст.
Ҷомӣ**

Имомбердиев рӯзибой 21 феввали соли 1961 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактаби № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Баъди хатми мактаби миёна дар омӯзишгоҳи касбӣ-техникии №

17 хондааст ва соҳиби тахассуси дуредгарӣ гардидааст. Фаъолияти меҳнати
ӯ чунин суръат гирифтааст:

1.1978-1988 устои корхонаи ШСМУ.

2.1981-1983 дар хизмати ҳарбӣ.

3. аз соли 1983 то ҳоло коргари ҳамин корхона.

Бо нишони «Ветерани меҳнат» сарафроз гардидааст.

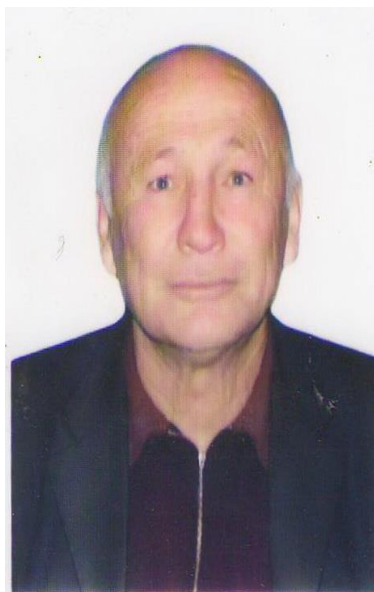
Бо нишонҳои сарисинагии «Мустақиллик» мукофотонида шудааст.

Бо нишонҳои сарисинагии «Ҷолиби мусобиқаи меҳнатӣ»-1996.

Соҳиби 5 фарзанд, 3 писару 2 тдухтар ва даҳҳо набера.

Саидов Сайидали

Собиқадолри меҳнат

Ҳар ки бошад қарини аҳли ҳунар,

Зуд ёба ба ҳар мурод зафар.

«Калила ва Димна»

Саидов Сайидалӣ 4 феввали соли 1947 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Дар мактаби миёнаи № 11 таҳсил гирифта соли 1965 мактабро хат намудааст. баъди хатми мактаби миёна ба ПТУ чун ёрдамчи машинисти тепловоз ба кор дохил шудааст. Ҷоиба на курси машинисти электровозро хондааст. Аз соли 1972 сар карда ба ҳайси машинисти электровоз кор кардааст. Дар ин муддат техникумро ҳам 2-ҷоиба на ба итмом расонидааст. Ҳамчун футболбози моҳир дар команди яккачини ПТУ дар бозиҳои мусобиқаи ширкат варзидааст. Чун коргари пешқадам ҳамеша чун устоди ҷавонон дар корҳои ҷамъиятӣ фаъол будааст. Барои меҳнати софдилонаш ва ҳалолкориаш борҳо бо мукофотиҳои олии мукофотонида шудааст.

1. Сайидали дорандаи ордени «Шӯҳрати Меҳнат»-1978.
2. Бо нишони сарисинагии «Шӯҳрати шахтёрӣ»-дараҷаи 3-1990.
3. Бо нишони сарисинагии «Шӯҳрати шахтёрӣ»-дараҷаи 2-2003.
4. Бо нишони сарисинагии «Шӯҳрати шахтёрӣ»-дараҷаи 3-2008.
5. бо медали «10-солагии мустақиллик».

солҳои сол дар ПТУ ба ҳайси машинисти электровоз ва соли 2003 ба ҳайси сардори яке аз сохторҳои корхона кор кардааст. Соли 2012 ба нафақаи меҳнатӣ баромадааст. соҳиби панҷ фарзанд ва даҳҳо набераҳо мебошад.

Матосимов Юсуф

Матосимов Юсуф Инъомалиевич моҳи январи соли 1967 дар деҳаи Боғи Суғди шаҳри Ангрен дар оилаи хизматчӣ таваллуд шудааст.

Соли 1973 ба мактаби № 23 рафта соли 1984 мактаби рақами 6 шаҳри Ангренро хатм намудааст.

Соли ба донишкадаи тиббии шаҳри Андичон дохил шуда, солҳои 1985-1987 дар хизмати ҳарбазифаи ҷавонмардӣ намудааст. Соли 1992 донишкдаро ба итмом расонида, соҳиби касби шифокорӣ гардидааст. Соли ҳуди ҳамон сол ба шифохонаи шаҳри Ангрен ба кор шурӯъ намудааст. Матосимов Юсуф фаъолияти меҳнатии худро ҳоло чун духтури равоншинос давом дода истодааст. Барои хизматҳои шоёнш сазовори чандин ифтихорномаҳо гардидааст. Оиладор соҳиби чандин фарзандони солаҳ мебошад.

Рӯйхати коргарони корхонаҳои шаҳр

Рӯйхати мардуми мо, ки дар ҳамаи ҷабҳаҳои ҳаёти шаҳри Ангрен кор ва фаъолият намудаанд. Номи корхонаҳо дар шакли аслии онҳо дода мешавад.

ГРЭС

1. Бойматов Ибниамин
2. Бобокалонов Абдурасул
3. Тошматов Юлдошмад
4. Ҷамолитдинов мадалӣ
5. Тоҳиров марачаб
6. Ҷумъаев Мамад
7. Сулаймонов Сайфиддин
8. Масаидов Убайдуллоҳ
9. Азимов Ҳошим
10. Холматов исмоил
11. Бегматов Нурмад
12. Матқулов Ғушқорбой
13. Имомназаров Эрназар
14. Дадочонов Абдусами
15. Маҳкамов дадомат
16. Рӯзиматов Мирзоаҳмад
17. Рӯзиматов Ҷумъақул
18. Кӯканов тӯранбой
19. Нуриддинов Салоҳиддин

Рӯйхат аз забони Бойматов ибниамин навишта шудааст

Трести Ўзбекстрой ва СУ-1

1. Мадийёров Баҳриддин
2. Рӯзибоев Раҳматҷон
3. Соҳибназаров Тухтасун
4. Каримов Муҳаммад
5. Турсунов Холмирзо
6. Гулматов Нуриддин
7. Рӯзиматов Начмиддин
8. Ашӯров Рӯзимад
9. Каримов Сафармад
10. Абдулазиз-бобо
11. Ҷумъа-полвон
12. Мадийёр-бобо
13. Файзулло-бобо

Рӯйхат аз забони Соҳиназаров Тухтасун ва Мадийёров Баҳриддин навишта шуд.

Горводаканал

1. Ҷойибназаров Масолеҳ
2. Машарифов Султон
3. Бекмуродов Абдураҳмон

Рӯйхат аз забони Ҷойибназаров Масолеҳ навишта шуд.

Лесхоз

Инҳо аз аввалинҳо буданд:

1. Пӯлод-бобо
2. Нуриддин-бобо
3. Муллотошмад-бобо

4. Шокиров Иброҳим-қорӣ
5. Мадкомил-бобо
6. Мавлон-бобо
7. Тошматов Одирмат
8. Карим-бобо
9. Каримов шермат
10. Машарифов Абулқосим

Рӯйхати собиқадорони меҳнати Лесхоз

1. Мадусмонов Холбой
2. Хайруллоев Абдумалик
3. Мирзоқулов Неъмат
4. Мирзоқулов Маюсуф
5. Мирзоқулов Абдуқодир
6. Мадалиев Мирзо
7. Мадалиев Холбой
8. Мадалиев Эшмад
9. Мамадҷонов Абулқосим
10. Ҳочиматов Ғурбон
11. Мирзоқулоа Раҳматуллоҳ
12. Назиром Мадкомил
13. Убайдуллоев Мадбилло
14. Убайдуллоев Мадолим
15. Холматов Неъмат
16. Фаёзов Масиддиқ
17. Каримов Ортиқбой
18. Насруллоев Зайлобиддин
19. Халилов Ниёзмад

20. Турсунқулов Тоқиддин
21. Абдалиев Ҳўрабой
22. Ҳамалиддинов Аҳмадҷон
23. Ёучқоров Ёурбон
24. Комилов Хайруллоҳ
25. Комилов Убайдуллоҳ
26. Иномов Турсунали
27. Билолв Насруллоҳ
28. Билолв Юлдошмад
29. Назаров Сафармад

Рўйхат аз забони Мамадҷонов Абулқосим ва Комилов Хайруллоҳ навишта шуд.

Дар шаҳри Ангрен чандин командаҳои сўхторхомўкунӣ вучуд дошт, мо ҳамаи онҳоро дар рўйхат нишон додем.

Командаи сўхторхомўшкунӣ

1. Одинаев Машариф
2. Ҳўраев Акрам
3. Абдуқаҳҳоров Абдучаббор
4. Бегмуродов Шомурод
5. Миращўров эргаш
6. Сидиқов Усмон
7. Маннофов Рўзибой
8. Пўлодов Абдуваҳҳоб
9. Пўлодов Нуруллоҳ
10. Бобоев Нуруллоҳ
11. Ниёзов Исомад

12. Жалилов Ҳайитмад
13. Масиддиқов Назмиддин
14. Умаров Абдулазиз
15. Ортиқов муҳиддин
16. Ҳоҷиматов Нурмад
17. Содиқов Ҷўрабой
18. Содиқов Турсунқул
19. Маҳмудов Иномалӣ
20. Насруллоев Абдумалик
21. Рўзиматов Назруллоҳ
22. Абдураҳмонов Абдуллоҳ
23. Иброҳимов Зайниддинов
24. Худойбердиев Рўзимад
25. Ортиқов Машариф
26. Бобочонов Машокир
27. Насриддинов Абдусаттор
28. Мирмаҳмадов Мирҳайит
29. Сиддиқов Сотиболди
30. Маҳмадиев Ҳошим
31. Насриддинов Анорбой
32. Мирхолдорев Насриддин
33. Ёўзиев Рўзибой

Рўйхат аз забони бобои Шоҳмурод ва Муҳаммад-ако навишта шуд.

Горкомхоз

1. Ҳамроқулов Пиримқул
2. Мақсудов Ёулфиддин

3. Ашӯров Неъматҷон
 4. Холмуродов Абобакир
 5. Анорбоев Абду²анӣ
 6. Анорбоев Абдували
 7. Майсупов Рӯзимат
 8. Майсупов Рӯзиқул
 9. Майсупова Зайнаб
 10. Парпиев Тошпӯлод
 11. Одинаматов Облоқул
 12. Эргашев рустам
 13. Абдуллоев Ҳамроқул
 14. Султонов Рӯзимат
 15. Маҳкамов Азим
 16. Фидоев Турсунбой
 17. Рӯзиқулов Мавлонқул
 18. Ҳалолиддинов Тоштемир
 19. Одинаматов мамадҷон
 20. Тӯрақулов Раҳмон
- Рӯйхат аз забони Ҳамроқулов пиримқул ва Одинаматов Облоқул навишта шуд.

Корхонаи Стройрембит

1. Турдалиев Мараҷаб
2. дадоматов мамадҷон
3. Турунов мадисмон
4. Исмандиёров Эргашбой
5. Турдалиев Нуриддин
6. Султон-ако

Корхонаи ДОК

1. Рӯзиматов Машариф
2. Алиев Ғурбонмад
3. Умаров Облоҳқул
4. Мадолимов Мамадёр
5. маюсуфов масиддиқ
6. Набиев А.

Рӯйхат аз забони Рӯзиматов Машариф навишта шуд.

РГТО

1. Эрматов Раҳимқул
2. Соҳибназаров Сайфиддин
3. Исроилов Бегмат
4. Машарифов мавлонқул
5. Ҳамдамов Ҷамолддин
6. Исматов Ашӯрмат
7. Аҳмедов Мадиброҳим
8. Машарифов Низомиддин
9. Назарматов Усмон
10. Рӯзиматов Садриддин
11. Назарматова Умринисо
12. Назарматов Ҷиёс
13. Ҳайитматов Ҳошим

Рӯйхат аз забони Соҳибназаров Сайфиддин навишта шуд.

ИМПЭЭС (Корхонаи роҳи оҳан)

1. Шодмонов Соаталӣ
2. Аминов хуррам
3. Мирзоматов Ҳайитмад
4. Ҷойибов Дадомад
5. Маҳкамов Боймад
6. Парпиев Мирзоаҳмад
7. Исмоилов Зиёмиддин
8. Иброҳимов Муҳаммад
9. Исмоилов Тӯхтасун
10. Саидов Холмад
11. Юнусов мавлон

Рӯйхат аз забони Иброҳимов Муҳаммад навишта шуд.

ПОДЗЕМГАЗ

1. Ниёзматов Ҷамолиддин
2. Матқулов Салоҳиддин
3. Абдалиев мирзоалӣ
4. Ёулматов муҳиддин
5. Пӯлодов Нарзуллоҳ
6. Исмоилов салоҳиддин
7. Ҳошимов масидиқ

Рӯйхат аз забони Матқулов Салоҳиддин навишта шуд.

Заводи шири рав²ан

1. мадалиев Раҳимчон
2. Шерматов Тоҷиддин
3. Бойназарова Бахтинисо
4. Бегматова Салима
5. Ҳоҷимтов Мансур
6. Ҳоҷиматов П.
7. Мадаминов Рӯзимад

Рӯйхат аз забони Мадаминов Рӯзимад навишта шуд.

Разрезстрой

1. Насриддинов Сайфиддин
2. Азизов Мирзоқул
3. Мирзовалиев Масидиқ
4. Абдуваҳҳобов Абдурахмон
5. Ёулматов Мамадқул
6. Намозов Боймад
7. Бойматов Юлдошмад
8. Ёосимов Ҷамолиддин
9. Одирматов Туйчиқул
10. Муҳиддинов Дадомиддин
11. Насриддинов Исомиддин
12. Холматов Масидиқ
13. Ҳамзаев Ҳамза
14. Акрамов Эргашбой
15. Намозов Боймад.
16. Дадобоев Нуруллоҳ

17. Мирзовалиев Ғурбонқул

18. Одирматов Ҳамроқул

19. Исмоилов Ёрмад

Рўйхат аз забони Насриддинов Сайфиддин навишта шуд.

Заводи хиштбарорӣ

1. Шамсиддинов Хайруллоҳ

2. Шодиматов Азизмад

3. Сотиболдиев Солеҳҷон

4. Ниёзов Ашўрмад

5. Дадобоев Тошмад

6. Бобоқулов Машариф

7. Бобоқулов Ашўрмад

8. Эшматов Раҳматҷон

9. Эргашев Ғурбонбой

10. Норматов Мадолим

11. Исмоилов Иброҳим

12. Ҷозиев Машариф

13. Холмирзоев Тоштемир

14. Сулаймонов Баҳриддин

15. Рўзиматов Азизмад

16. Ҳамзалиев Мамадҷон

17. Ҳамзалиев Турсунбой

18. Ортиқов Саидқул

19. Шодиев Шермат

Рўйхат аз забони Бобоқулов Ашўрмад навишта шуд.

Семзавод

1. Бобоқулов Баҳриддин
2. Мамадқулов Мавлон
4. Юлдошев Абдуллоҳ
5. Мирзоаҳмадов Дадомат
6. Назаров Нишонбой
7. Иброҳимов Камолиддин
8. Киромиддинов Раҳматчон
9. Мирзоаҳмадов одирмад
10. Сулаймонов Мавлонқул
11. Ҳамроқулов Раҳимқул
12. Ҳўраев Тошпўлод
13. Абдураҳмонов Абдуқодир
14. Абдураҳмонов Раҳимчон
15. Иброҳимов Одирмад
16. Ашўрматов Мадолим
17. Содиқов Хайруллоҳ
18. Ғаюмов Абдувоҳид
19. Фидоматов Абдуллоҳ
20. Ҳўраев Тошпўлод
21. Икромов Абдуллоҳ
22. Абдазизов Умарқул
23. Исмоилов Ғўшбой
24. Майнусов Маназир
25. Иргашев Ғурбонбой
26. Иргашев Иномалӣ
27. Назарматов Абдуваҳҳоб

28. Сатторов Мамадӣ

29. Фидоматов Абдумачид

30. Холиқов Эгам

Рӯйхат аз забони якчанд нафар навишта шуд.

ШСМУ (Соҳтмони саноати ангишт)

1. Ҳайдаров Майнус

2. Абдувоҳидов Абдумачид

3. Бобоқулов Абдуқодир

4. Худойбердиев Абдулазиз

5. Имомбердиев Эргаш

Рӯйхат аз забони Худойбердиев Абдулазиз навишта шуд.

Заводи кулолгарӣ

1. Абдуллоев Тошмат

2. Рӯзибоев Аҳмадҷон

3. Каримқулов Ғучқор

4. Раҳмонова Баҳринисо

5. Азимова Хурсия

6. Ҳамидова Дурбибӣ

7. Ҳамидов Ҷумъақул

8. Исоматов Холмат

9. Юлдошев Нуруллоҳ

10. Имоматов Дадомат

11. Мамадҷонов Сулаймон

12. Мирзоев Абдукарим

13. Имоматов Ғурбон

14. Шодиев Машариф

- 15.Бобокалонов Абдулазиз
- 16.Дадоматов Машариф
- 17.Турсунов Абдувоҳид
- 18.Нишонов Камолиддин
- 19.Шамсиддинов Сангин
- 20.Дӯстматов Дадобой
- 21.Муҳиддинов Камолиддин
- 22.Шерматов Аҳмадҷон
23. Ҷӯраев Фахриддин
- 24.имоматов Нарзуллоҳ
- 25.Ашӯрматов Мадусмон
- 26.Ҳамроқулов Нормат

Рӯйхат аз забони Шамсиддинов Сангин навишта шуд.

Исфандиёров Эргашбой **Директори корхонаи коркарди чӯбу тахта**

Исфандиёров Эргашбой 5 апрели соли 1958 дар шаҳри Ангрен дар оилаи коргар таваллуд шудааст.

Хатмкардаи мактаби миёнаи № 17. Солҳои 1965-1975 дар мактаби зикршудаи ба номи Садриддин Айнии шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст. Соли 1975 баъди хатми мактаби миёна ба донишкадаи омӯзгории шаҳр дохил шудааст, баъди хатми курси дуюм ӯро барои хизмат ба сафи аскарӣ даъват намудаанд. баъди ба итмом расидани хизмати ҳарбӣ боз ба донишкада баргашта омада, хондани худро идома додааст.

Баъди хатми донишкада ба корхонаи коркарди чӯбу тахта ба кор даромада, аввал ба ҳайси коргари одди, сипас чун сармуҳандиси ҳамин корхона фаъолият намудааст.

Баъди чанд соли дигар ӯро директори ҳамин корхона таъин намуданд.

Чанд сол ба ҳайси директорӣ кор карда, корхонаро ба қатори корхонаҳои пешқадам дохил намуд. Мутаассифона соли 2000 марги бемаҳал ӯро дар қавонӣ аз қатори ёру дӯстон рабуд.

Оиладор соҳиби 2 писару 3 духтар, чандин набераҳо мебошад.

Эргашев Мамадҷон

Мудири магазину чойхона

Раиси Селпои ва Райпои Оҳангарон

Эргашев Мамадҷон соли 1929 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Дар мактабҳои № 23 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

Соли 1947 то соли 1952 дар кони Янгиобод кор кардааст.

1952-1959 дар Навгарзан ва дар шахтаи-9 кор кардааст.

1959-1960 дар канали Навгарзан сардои участка.

1960-1968 дар роҳи а²баи Камчик мудири чойхона ва ошхона.

1968-1979 раиси Селпои Оҳангарон.

1979-1984 раиси райпои Оҳангарон.

Соли 1984 ба нафақаи меҳнати баромадааст.

Соли 1991 вафот кардааст.

Оиладор соҳиби 9 фарзанд 5 писару 4 духтар ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Рӯзиматов Садриддин

Ветерани меҳнат

Рӯзиматов Садриддин 10 июли соли 1942 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст.

Аввал ба мактаби № 5 шаҳр ба хондан рафта, соли 1965 мактаби № 10-ро хатм кардааст.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

1965-1990 фақат 27 сол дар як корхона ба ҳайси челонгарӣ кор ва фаъолият намудааст.

1990-1996 дар заводи хиштбарорӣ челонгар.

1996-2006 дар РГТУ челонгар.

Рӯзиматов Садриддин аз соли 1967 то соли 1987 ҳафт маротиба пасиҳам депутати кумитаи маҳаллӣ интихоб шудааст. Ӯ барои корҳои шоистааш борҳо бо мукофотҳои олии сарафроз гардонида шудааст. Бо медалҳои «Шӯҳрати шахтёрӣ» дараҷаҳои якум, дуюм ва сеюм мукофотонида шудааст.

Бо медали «100-солагии Ленин», «Ҷолиби мусобиқаи меҳнатӣ» ва нишони сарисинагии «Ветерани меҳнат мукофотонида шудааст.

Аз соли 2006 дар нафақаи меҳнатӣ.

Оиладор соҳиби 7 фарзанд, 3 писару 4 духтар даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Рӯзиматова Роҳатой

Рӯзиматова Роҳатой соли 1945 дар деҳаи Пун²аз дар оилаи зиёӣ таваллуд шудааст.

Хатмкунандаи мактаби № 10.

Яке аз аввалин тоҷикдухтаронест, ки синфи даҳро хатм намудааст.

Фаъолияти меҳнатии ӯ чунин суръат гирифтааст:

Рӯзиматова Роҳатой чандин солҳо дар бо²чаи № 30 шаҳри Ангрен ба ҳайси бо²бони бо²ча кор ва фаъолият намудааст.

Ҳоло дар нафақаи меҳнатӣ.

Оиладор соҳиби 7 фарзанд, 3 писару 4 духтар даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Баҳор шуд

Баҳор омад, ҳама ҷо сабзазор шуд,

Гули ранг-ранг кушода, хуш баҳор шуд.

Тамошо мекунам бар бо² нишаста,

Туро ёд мекунам бар гул нигашта.

Сабзу хушрангу гулҳоям шумоед,

Дар ин олам баҳори ман шумоед.

Худовандо баҳорамро беҳазон кун,

Гулҳои нарустаамро дар амон кун.

Икромов Марасул

Икромов Марасул 5 апрели соли 1938 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дуне омадааст. Дар мактабҳои № 23 ва 10 шаҳри Ангрен таҳсил гирифтааст.

Собик хатмкардаи Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон. Соли 1960 баъди хатми донишгоҳ ба деҳаи худ баргашта чандин муддат ба ҳайси муаллимӣ кор ва фаъолият намудааст. Дониш, малака ва лаёқати кории ӯро ба ҳисоб гирифта ӯро директори мактаби № 17 таъин намуданд. Аз соли 1970 сар карда то соли 1978 ӯ дар вазифаҳои зоотехник ва директори соҳози «Октябр» кор

кардааст. Соли 1978 вафот кардааст.соҳиби 8 фарзанд,6 писару 2 духтар, даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Фаъолияти меҳнати ӯ чунин суръат гирифтааст:

Соли 1947 то соли 1952 дар кони Янгиобод кор кардааст.

1952-1959 дар Навгарзан ва дар шахтаи-9 кор кардааст.

1959-1960 дар канали Навгарзан сардои участка.

1960-1968 дар роҳи а²баи Камчик мудири чойхона ва ошхона.

1968-1979 раиси Селпои Оҳангарон.

1979-1984 раиси райпои Оҳангарон.

Соли 1984 ба нафақаи меҳнати баромадааст.

Соли 1991 вафот кардааст.

Оиладор соҳиби 9 фарзанд 5 писару 4 духтар ва даҳҳо набераву абераҳо мебошад.

Ғӯшматов Неъмат

Директории мактаби № 10

Ғӯшматов Неъмат якуми моҳи майи соли 1938 дар деҳаи Мулломири ноҳияи Ашт дар оилаи зиёӣ ба дуне омадааст. Дар мактаби деҳаи худ таҳсил гирифтааст.

Баъди хатми мактаби миёна аввал дар омӯзишгоҳи омӯзгории шаҳри Конибодом таҳсил гирифтааст. Баъди хатми омӯзишгоҳ ба сафи қўшунҳои собиқ Иттифоқи Шўравӣ сафарбар гаштааст.

Баъди аз сафи армия баргаштан ба донишкадаи омӯзгории шаҳри Ленинобод, ба шӯъбаи таърих дохил шуда, онро бо тахассуси муаллими фанни таърих ба охир расонидааст.

Баъди хатми донишгоҳ ба зодгоҳи худ баргашта меояд ва ба мактаби №26 ба ҳайси муаллими фанни таърих ба кор қабул карда мешавад. Дертар дар ҳамин мактаб чун мудири қисми илмии мактаб ба кор мепардозад.

Соли 1973 ба шаҳри Ангрен кӯчида меояд. Худи ҳамон сол ба мактаби № 17 ба ҳайси муаллими фанни таърих ба кор таъин мешавад.

Соли 1983 ўро ба ҳайси директори мактаби №10 ба кор таъин менамоянд.

Соли 2003 дар ҳамин вазифа аз олам чашм пӯшид.

Оиладор соҳиби 5 фарзанд 3 писару 2 духтар ва даҳҳо набраву абераҳо мебошад.

Матосимов Раҳматулло

Матосимов Раҳматулло 19 феввали 1952 дар деҳаи Бо²су²д дар оилаи деҳқон ба дунё омадааст. Соли 1959 ба мактаби № 23 шаҳри Ангрен рафта соли 1969 мактаби зикршударо тамом кардааст.

Соли 1969 ба факултаи геологияи Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон. Дохил шуда, соли 1974 донишгоҳи зикршударо бо тахассуси инженер-геолог хатм намудааст. Баъди хатми донишгоҳ чанд муддат дар институти илмӣ-тадқиқотии иншоотҳои зеризаминии шаҳри Душанбе ба ҳайси муҳандис кор ва фаъолият намуда, соли 1975 ба деҳаи худ баргашта, чандин муддат дар донишкадаи политехники шаҳри Ангрен ба ҳайси муаллими фанҳои умумтехникӣ кор ва фаъолият намудааст. Аз соли 1976 то соли 1980 дар мактабҳои рақамҳои 1 ва 23 ба ҳайси муаллими фанҳои дақиқ кор кардааст.

Дониш, малака ва лаёҳати кории ўро ба ҳисоб гирифта ўро ба шўъбаи корҳои дохилӣ ба кор даъват намуданд. Ҳамин тариқа аз соли 1980 дар шўъбаҳои дохилии органҳои беҳавфии шаҳр дар лавозимҳои гуногун кор ва фаъолият намудааст.

Аз соли 1981 то соли 1982 ўро барои тарҷумони ба Афғонистон ба кор фиристонидаанд. Муддати хизмати сафариаш дар Афғонистон ўро бо медалҳои «Барои хизматҳои ҷанговарӣ», «Миннатдори халқи Афғон», «Ҷанговари байналмилал» сарафроз гардонидаанд.

Байни солҳои 1982-1984 дар Шўъбаи корҳои дохилӣ ба ҳайси намояндаи зидди ҷинояти иқтисодӣ (ОБЭП) кор кардааст.

Аз соли 1994-2004 намояндаи калон дар Шўъбаи пурсишоти ҷиноятӣ ва ниҳоят мудири Шўъбаи ҷинояти корҳои фаъолият намудааст.

Соли 2004 ў ба нафақаи меҳнати баромадааст.

Аз соли 2005 сар карда то ҳоло дар идораи нақлиёти роҳи оҳан дар вазифаи ҷонишини раиси шўъбаи беҳавфии нақлиёти роҳи оҳан корҳои фаъолият дорад.

Оиладор соҳиби 4 фарзанд даҳҳо набера мебошад.